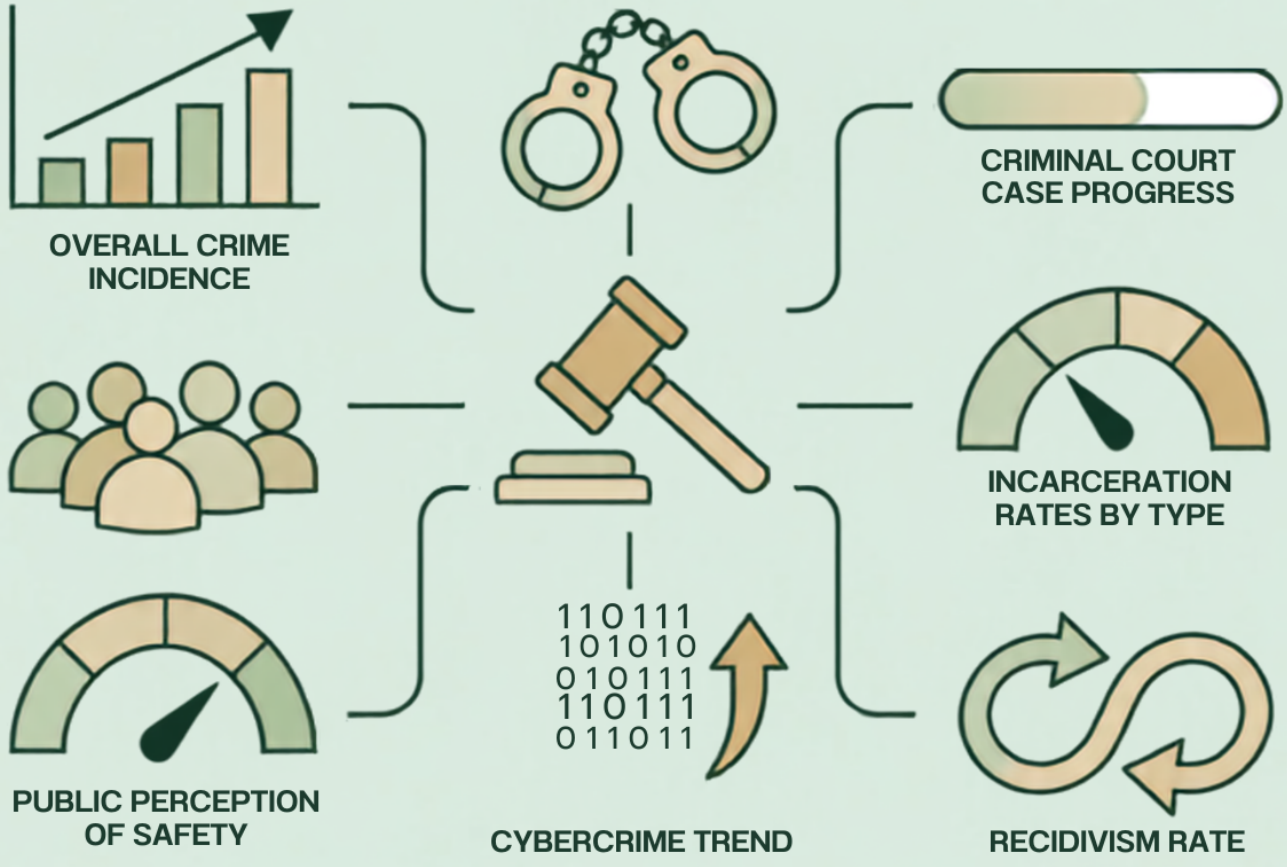
รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2568

WHITE PAPER ON CRIME AND JUSTICE 2025

สำนักงานกิจการยุติธรรม

คำนำ

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมเป็นรายงานซึ่งนำเสนอข้อมูลทางสถิติประจำปีที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมในประเทศโดยมีการจัดทำเป็นประจำทุกปี รายงานนี้รวบรวมข้อมูลสถิติในขั้นตอนที่สำคัญต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งแยกการจัดเก็บตามประเภทของแต่ละหน่วยงานนำมารวมไว้ในเล่มเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการติดตามและเปรียบเทียบข้อมูล โดยรายงานประจำปี พ.ศ. 2568 นี้ มีการรวบรวม และแบ่งการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเป็น 7 ส่วน ได้แก่

1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดี ในชั้นศาล

3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมประพฤติ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

4) การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

6) บทวิเคราะห์รายงานสภาวการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

7) บทสรุปและข้อเสนอแนะการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทั้งในเชิงนโยบายและด้านการปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะเชิงวิชาการสำหรับนำไปพัฒนางานด้านวิชาการ

โดยรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2568 ฉบับนี้ มีการนำเสนอรายละเอียดสถิติอาชญากรรม ทั้งในภาพรวม และจำแนกเชิงพื้นที่ระดับภูมิภาค จังหวัด และเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะการกระจายตัวของคดีตามลักษณะความผิดประเภทต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลทางสถิติที่อาจเป็นประโยชน์ ต่อการศึกษางานด้านอื่น ๆ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยได้เพิ่มการรายงานสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษและการดำเนินการตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ของสำนักงานอัยการสูงสุด และกรมคุ้มครองสิทธิฯ ในรายงานฉบับนี้ด้วยเป็นปีแรก

รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูลทางสถิติในรูปแบบสถานการณ์ประจำปีปฏิทิน การเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พร้อมกับการนำเสนอข้อมูลด้วยแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) และแผนที่ความร้อน (Heat Map) รวมถึงการวิเคราะห์อื่น ๆ ตลอดจนการอภิปรายและนำเสนอข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เป็นปัจจุบัน ทำให้เห็นแนวโน้ม (Trend) ภาพรวมของอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

สารบัญ

คำนำ ..... **ก**

สารบัญ ..... **ข**

บทสรุปผู้บริหาร **1**

ส่วนที่ 1 _สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ **11**

1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ 11

1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร) 32

1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีตำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด) 50

1.4 สถิติการดำเนินงานอื่น ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 119

ส่วนที่ 2_กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญา ในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล **124**

2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ 124

2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร 138

2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร 142

2.4 ข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานศาลยุติธรรม 146

ส่วนที่ 3_กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมประพฤติและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด **148**

3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ 148

3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการสั่งคุมประพฤติ 160

3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด 168

3.4 ภาพรวมสถิติเปรียบเทียบเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน 180

ส่วนที่ 4_การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด **184**

4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด 184

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่ 5_การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม 190

5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงบข้อพิพาทในคดีอาญา 190

5.2 สถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน 192

5.3 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา 193

5.4 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ 196

5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 198

5.6 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ 200

5.7 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ 204

ส่วนที่ 6_บทวิเคราะห์รายงานสภาวการณ์ ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม 211

6.1 การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนมีแนวโน้มที่ดี แต่ยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่และช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม 211

6.2 เรื่องร้องทุกข์และข้อคิดเห็นของประชาชน ส่วนใหญ่ยังคงเป็นเรื่องสังคมและสวัสดิการ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด หนี้สินและถูกฉ้อโกงหลอกลวง 212

6.3 การขอรับความช่วยเหลือและงานบริการของกระทรวงยุติธรรม ส่วนใหญ่เป็นการขอรับ การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากคดีอาญา โดยกองทุนยุติธรรมมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน การเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน 214

6.4 อาชญากรรมทางเทคโนโลยียังคงเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความปลอดภัยของประชาชนในยุคดิจิทัล 216

6.5 สถานการณ์ยาเสพติดในปี พ.ศ. 2568 พบการขยายตัวของผู้ต้องหาคดียาเสพติด และผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดรายใหม่ ทั้งยังอาจมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่น 220

6.6 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมีความพยายามในการยกระดับให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลแต่ยังคงพบปัญหาสำคัญในเรื่องความแออัด และสุขอนามัยในเรือนจำ จำนวนผู้ต้องขังระหว่างและจำนวนผู้ต้องขังยาเสพติด 221

6.7 กระบวนการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทในประเทศไทย ประสบผลสำเร็จในสัดส่วนที่สูงแต่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพ 223

6.8 สถานการณ์คดีความผิดอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และความสงบเรียบร้อยของสังคม . 225

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่ 7_บทสรุปและข้อเสนอแนะ 230

7.1 บทสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม 230

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะทางวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ 240

บรรณานุกรม 243

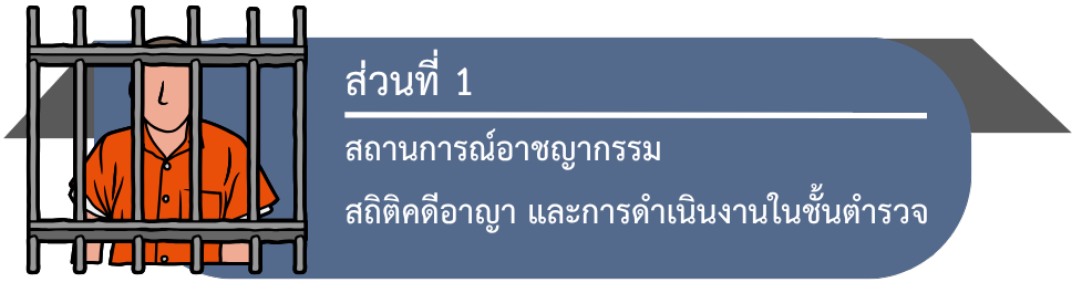
รายการอ้างอิง 244

ภาคผนวก 246

คณะผู้จัดทำ 248

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2568 ประกอบด้วยการนำเสนอและการวิเคราะห์ค่าทางสถิติซึ่งได้รับการอนุเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนสรุปข้อค้นพบและอภิปรายข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหมวดต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่ 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ 2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดีสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด 4) การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม 6) บทวิเคราะห์รายงานสภาวการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม และ 7) บทสรุปและข้อเสนอแนะ ซึ่งมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

เนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอสถิติที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญา 4 กลุ่ม ตามการจำแนกของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลประกอบไปด้วย กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหา ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

เมื่อพิจารณาสถิติในส่วนที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ ปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,042,898 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหามีจำนวนทั้งหมด 1,073,532 คดี และจำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 1,538,564 คน โดยเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2567 นั้น พบว่ามีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยมีความเปลี่ยนแปลงในภาพรวมน้อยกว่าร้อยละห้า โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดคือ “ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ” มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 22,345 คดี (ร้อยละ 2.14 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความ) และจำนวนคดีที่จับกุม 24,795 คดี (ร้อยละ 2.31 ของคดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหา) และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม 51,517 คน (ร้อยละ 3.35 ของจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา) และกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งต่อฐานความผิดมากที่สุดคือ “คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย” โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความ 887,048 คดี (ร้อยละ 85.06 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด) และจำนวนคดีที่จับกุม 936,956 คดี (ร้อยละ 87.28 ของคดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหา) และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม 1,265,698 คน (ร้อยละ 82.26 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม) ในกลุ่มนี้ส่วนมากเป็นคดี

ความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 67.44 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งประเทศ ในขณะที่กลุ่ม “คดีความผิดพิเศษ” มีจำนวนรับแจ้งความทั้งสิ้น 40,017 คดี ประมาณร้อยละ 60 เป็นคดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ โดยเป็นสองฐานความผิดที่มีอัตราคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำกว่าฐานความผิดอื่น ๆ

สำหรับข้อมูลสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลมีการจำแนกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 - 9) จากการวิเคราะห์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 ในเขตกรุงเทพมหานครที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีอาญารับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 58,039 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 56,085 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 111,991 คน โดยพื้นที่ บก.น.4 คือ พื้นที่ที่มีสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวน 14,781 คดี ในทางกลับกัน บก.น.6 เป็นพื้นที่ ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2,608 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความในเขตกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวน 21,971 คดี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ส่วนที่ 2
กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

สำหรับสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จากจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบ ของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่า พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 8 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า ซึ่งในกลุ่มนี้พบว่าเป็นความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด มากที่สุด รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งพบว่าเป็นความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกงมากที่สุดส่วนความผิดฐานพิเศษนั้น พบว่า มีการรับแจ้งความคดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร ในกลุ่มข้อหาสุดท้ายฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า มีการกระจายตัวของคดีในทุกภูธรภาคค่อนข้างใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ พื้นที่ภูธรภาค 5 มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 15.36 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า รองลงมา คือ พื้นที่ภูธร ภาค 3 มีจำนวนคดีรับแจ้งความเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.76 และภูธรภาค 8 ร้อยละ 8.58 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลสถิติชั้นการฟ้องร้องคดีโดยพนักงานอัยการ และชั้นการพิจารณาพิพากษาคดี โดยผู้พิพากษา ประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติสามส่วน ได้แก่ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ทั้งหมด 676,463 คดี ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 15.71 โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาสูงที่สุด จำนวน 582,188 คดี คิดเป็นร้อยละ 86.06 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 10.67 รวมสำนวนความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาดำเนินการในปี พ.ศ. 2568 เป็นจำนวน 606,226 คดี ในจำนวนนี้เสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.40 และในส่วนที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาลคิดเป็นร้อยละ 97.25 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2567

ในส่วนของคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา มีจำนวนรวม 88,787 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.13 ของสำนวนความอาญารับใหม่ปี พ.ศ. 2568 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 38.42 ซึ่งเป็นเพราะจำนวนคดีเปรียบเทียบปรับในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ปรากฏว่ามีการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในชั้นพนักงานอัยการรวม 499 คดี และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการรวมทั้งสิ้น 3,469 คดี

สำหรับ**สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร** พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 633,926 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นร้อยละ 3.65 ในจำนวนนี้ เป็นคดีรับใหม่ 593,491 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.62 โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 591,963 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.38 ของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาในชั้นศาล โดยคดีส่วนมากนั้น (ร้อยละ 80 ของคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จ) ศาลใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน

ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลทั่วราชอาณาจักร รวมทั้งสิ้น 81,168 คดี ประกอบไปด้วยคดีอาญา จำนวน 12,554 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.47 และคดีแพ่ง 68,614 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.53 โดยจากจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งหมด มีการจำหน่ายคดีออกร้อยละ 2.87

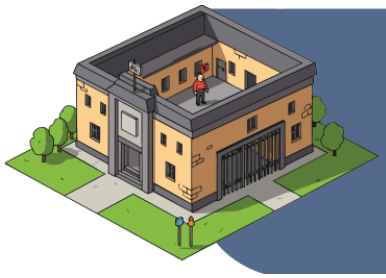
อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ยร้อยละ 42.80 และสิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ยร้อยละ 54.32 และพบว่าการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จร้อยละ 79.70 ของคดีที่สิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 9,542 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,667 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.83 และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 875 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.17คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมีจำนวน 8,866 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.92 โดยในส่วนของคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ พบว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาจำหน่ายคดีตามมาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.61

ในส่วนนี้นำเสนอข้อมูลสถิติชั้นการบังคับโทษ เนื้อหาแบ่งออกเป็นสามส่วน ได้แก่ สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ สถิติการสั่งคุมความประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณา**สถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ** พบว่าในปี พ.ศ. 2568 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 297,322 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.34 ในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยนักโทษเด็ดขาด 210,150 คน คิดเป็นร้อยละ 70.68 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 3.51 ในขณะที่จำนวนผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกา มีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.57 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567

ผู้ต้องขังส่วนมากในความดูแลของกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยร้อยละ 38.35 ได้รับการศึกษา ถึงระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50.54 ได้รับการศึกษาภาคบังคับและสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 2.26 ที่เป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษา ทั้งนี้ กรมราชทัณฑ์จัดสรรให้มีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ต้องขังระหว่างการต้องโทษ โดย ในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องขังได้รับการศึกษาหลักสูตรดังกล่าวจำนวน 3,586 คน

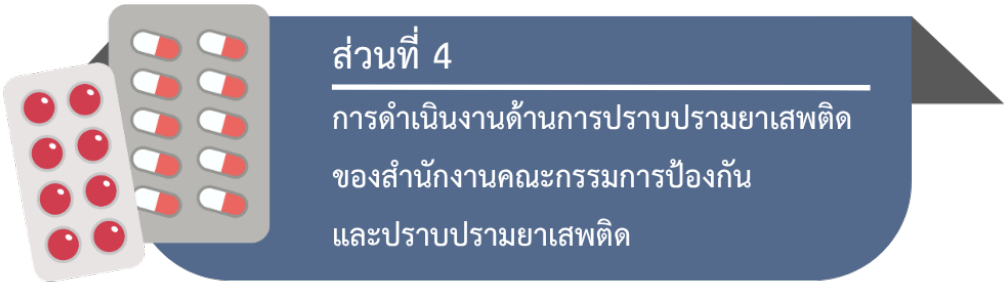
ส่วนที่ 3
กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

สำหรับ**สถิติการดำเนินงานด้านการสั่งคุมประพฤติ** พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศ ทั้งผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำนวน 200,733 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.10 ในจำนวนนี้แทบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ ร้อยละ 99.74 และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน ผู้ถูกคุมประพฤติส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียงร้อยละ 1.06 อย่างไรก็ดี พบว่า ผู้ถูกคุมประพฤติร้อยละ 37.80 ได้รับการศึกษาต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ

มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษจำนวน 10,142 คน และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 3,404 คน รวม 13,546 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 17.92 ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำนั้น พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี แล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายในระยะเวลาติดตามพฤติกรรม 3 ปี ของกรมคุมประพฤตินั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี เมื่อปี พ.ศ. 2565 ซึ่งสิ้นสุดระยะติดตามตัวในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนผู้กลับมากระทำผิดซ้ำรวม 7,531 คน จากผู้พ้นการคุมความประพฤติ 89,090 คน คิดเป็นอัตราการกระทำผิดซ้ำร้อยละ 8.45 ซึ่งเป็นสถิติต่ำที่สุดในช่วงเวลาที่มีการรายงานข้อมูล

สถิติเกี่ยวกับ**การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด** พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 **จำนวนเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน**ทั่วประเทศ มีจำนวน 11,898 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 12.19 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.29 กลุ่มความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดอยู่ในเกณฑ์สูงที่สุดของกลุ่มนี้ คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 23.47 รองลงมา คือ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 27.19 และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 20.52 ตามลำดับ

ในขณะที่**เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน** ซึ่งถูกดำเนินคดีนั้น มีจำนวนรวม 1,358 คน กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด รวมแล้วคิดเป็นร้อยละ 56.19 รองลงมา คือ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 39.47 และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 4.34 ตามลำดับ

พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 267,837 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 6.23 และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 288,985 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.73 นอกจากนี้ พบว่าผู้ต้องหา 122,859 คนจัดเป็นผู้ต้องหาที่ไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน กล่าวคือเป็นผู้ต้องหารายใหม่ โดยผู้ต้องหากลุ่มนี้มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 33.10 ในขณะที่กลุ่มผู้ต้องหามีประวัติมีจำนวนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.04

ในภาพรวมปี พ.ศ. 2568 พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุด ได้แก่ พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3 ตามลำดับ ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหายาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้น พื้นที่ภาค 4 ซึ่งมีจำนวนคดีใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า (ลดลงร้อยละ 0.49) โดยพื้นที่ภาค 5 มีจำนวนคดี เพิ่มขึ้นสูงที่สุด คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.67 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า รองลงมา คือ พื้นที่ภาค 6 ภาค 2 และภาค 7 ซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.11 ร้อยละ 17.38 และร้อยละ 16.37 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5
การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในส่วน**ของสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท**ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งสิ้น 656 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ ร้อยละ 90.85 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 43,888,592 บาท ในส่วนของการการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางแพ่งมีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 2,713 เรื่อง จากจำนวนเรื่องรับคำร้อง 3,218 เรื่อง ซึ่งถือว่ามีการรับเรื่องเพิ่มมากขึ้นกว่าสองเท่าตัว (ปี พ.ศ. 2567 มีการรับเรื่อง 779 เรื่อง จากจำนวนเรื่องรับคำร้อง 1,228 เรื่อง) คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 84.31 และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 93.62 ของจำนวนเรื่องที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 (ไม่รวมโครงการมหกรรมไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนและยุติธรรมพบประชาชน)

ในส่วน**ของสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา** พ.ศ. 2568 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พบว่า มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 13,456 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน 9,790 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 72.76 จำนวนเงินที่จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายในคดีอาญารวมทั้งสิ้นมากกว่า 500 ล้านบาท (515,234,990.92 บาท) โดยมีการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด สำหรับผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 57,643.88 บาทต่อราย ในขณะที่การยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีจำเลยในคดีอาญามีผู้ยื่นคำขอ 352 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 70 ราย รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทน 21,064,481 บาท เฉลี่ย 258,399.73 บาทต่อราย

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ประจำปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 27,569 ราย โดยช่องทางการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) มีสัดส่วนสูงสุดเป็นจำนวน 27,105 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.32 ของจำนวนผู้รับบริการทั้งหมด รองลงมา คือ ช่องทางคลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่เป็นจำนวน 330 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.19 ช่องทาง Line เป็นจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.38 และช่องทาง Web Board เป็นจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.11 ตามลำดับ

สำหรับ**สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์** นั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีการส่งเรื่องตรวจตามกระบวนการ 20,536 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 17,235 รายการ การส่งตรวจพิสูจน์แทบทั้งหมดเป็นการขอรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น ตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์วัตถุพยานด้านนิติพยาธิ ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) และอื่น ๆ โดยมีประชาชนขอรับบริการตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม และอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2568 มีการบันทึกสถิติการตรวจสารพันธุกรรมเพื่องานทะเบียนราษฎร์เป็นปีแรกด้วย

ส่วนที่ 6
บทวิเคราะห์รายงานสภาวการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

สำหรับ**สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษระหว่างดำเนินการรวมจำนวน 471 คดี เป็นคดีที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 311 คดี และคดีรับใหม่ 160 คดี ถือว่ามีคดีรับใหม่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 17.65 ในจำนวนนี้เป็นคดีพิเศษด้านที่ 3 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.75 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.00

คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี โดยในปี พ.ศ. 2568 มีคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการคงค้างไปจำนวน 339 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.85 และคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 142 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.15 ซึ่งถือว่ามีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2567

จากข้อมูลผลการสำรวจระดับการรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชน ที่สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการในปี พ.ศ. 2568[1] พบว่า การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ กฎหมายและสิทธิพื้นฐานในระดับร้อยละ 33.73 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 62.40 ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนจะสูงถึง ร้อยละ 68.55 ในปี พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นผลจากการขับเคลื่อนโครงการเผยแพร่กฎหมายอย่างต่อเนื่อง กล่าวโดยสรุป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่ โดยเฉพาะ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยช่องทางที่ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สายด่วนยุติธรรม การดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย การขอรับเงินช่วยเหลือต่อสู้คดี เป็นต้น

ผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี[2] พบว่า มีเรื่องร้องทุกข์และข้อคิดเห็นจากประชาชนรวมทั้งสิ้น 63,541 เรื่อง โดยสามารถดำเนินการยุติเรื่องได้แล้ว จำนวน 55,940 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 88.03 ขณะที่อีก 7,601 เรื่อง หรือร้อยละ 11.97 อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการ ด้านสังคมและสวัสดิการ มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์มากที่สุด จำนวน 32,781 เรื่อง คิดเป็นกว่าครึ่งหนึ่งของเรื่องทั้งหมด โดยยุติเรื่องแล้ว 28,955 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 3,826 เรื่อง ประเด็นสำคัญส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด การแจ้งเบาะแสการลักลอบจำหน่ายยาเสพติด และการขอรับความช่วยเหลือด้านการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าดับ ระบบไฟฟ้าส่องสว่างชำรุด น้ำประปาไม่ไหลหรือไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงปัญหาถนนชำรุด ตลอดจนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงดัง กลิ่นรบกวน และปัญหาการจราจรในพื้นที่ต่าง ๆ

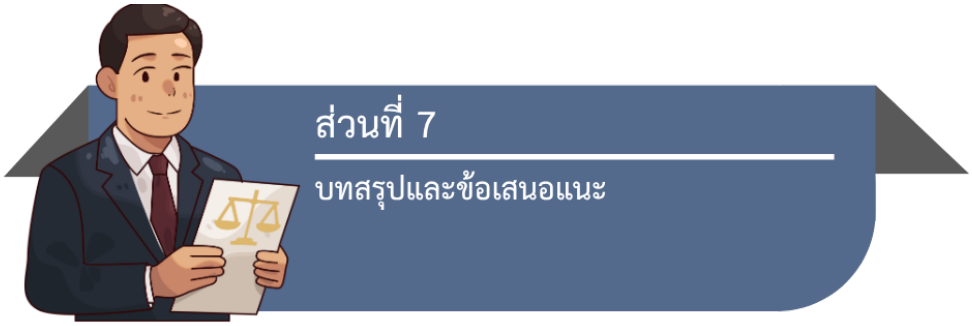
[1] โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย รอบปีการประเมิน พ.ศ. 2568

[2] สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. ศูนย์บริการประชาชน. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. สืบค้นจาก https://www.opm.go.th/th/psc_opm/directory/16677/%20%20%20%20%20%E0%B8%9B%E0%B8%B5%E0%B8%87%E0%B8%9A%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%93%202568

สำหรับการขอรับความช่วยเหลือและบริการด้านกระบวนการยุติธรรม พบว่า สัดส่วนการใช้บริการสูงกว่าการร้องเรียนอย่างชัดเจน สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากต้องการการสนับสนุน การเยียวยา และคำปรึกษาทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ โดยเรื่องที่มีการขอรับบริการมากที่สุด คือ การขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ซึ่งมีการยื่นคำขอผ่านสำนักงานยุติธรรมจังหวัดจำนวน 11,546 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากคดีอาญาในการช่วยลดภาระและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน

อาชญากรรมทางเทคโนโลยียังคงเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยของประชาชนในยุคดิจิทัล ในภาพรวมปี พ.ศ. 2568 แนวโน้มจำนวนคดีและมูลค่าความเสียหายลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า แต่ยังคงมีการเกิดขึ้นจำนวนมากและมีรูปแบบการกระทำผิดที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะการหลอกลวงที่อาศัยเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงผู้เสียหาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความยากลำบากในการดำเนินมาตรการในการป้องกันและปราม จนปัจจุบันได้กลายเป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบอย่างมาก ทั้งต่อภาระงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวนผู้เสียหาย และมูลค่าความเสียหาย

สถานการณ์ยาเสพติดในปี พ.ศ. 2568 พบการขยายตัวของผู้ต้องหาคดียาเสพติดและผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดรายใหม่ ทั้งยังอาจมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่น ประเด็นที่น่ากังวลของสถานการณ์ยาเสพติดคือ ร้อยละ 48.00 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ต้องหาทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่สูงถึง 122,859 คน แสดงให้เห็นว่ายาเสพติดยังคงแพร่ระบาด และขยายตัวเข้าสู่กลุ่มประชากรใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่กลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำเท่านั้น

รายงานส่วนนี้เป็นบทสรุปภาพรวมของการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละชุด ซึ่งได้นำเสนอข้อค้นพบและข้อเสนอแนะจากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2568 โดยสามารถสรุปออกมาเป็นสาระสำคัญดังรายงานส่วนที่ 1 ถึง 6 ข้างต้น รวมถึงประเด็นสำคัญซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค ในขณะที่นโยบายด้านยาเสพติดของประเทศไทย แม้จะให้ความสำคัญกับการบำบัด การสมัครใจรักษา และการลดทอน ความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติด (Decriminalization) แต่ยังมีความเปลี่ยนแปลงและผันผวนตามนโยบายทางการเมือง เมื่อประกอบกับอุปทานยาเสพติดและกิจกรรมของเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงถือว่าเป็นประเด็นเดิมที่มีความท้าทายรูปแบบใหม่สำหรับทั้งฝ่ายที่กำหนดนโยบาย ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย และกระบวนการบำบัดฟื้นฟู ต้องได้รับการสนับสนุน ติดตามการดำเนินงาน จำกัดผลกระทบต่อสังคมวงกว้าง และรับมือการเปลี่ยนแปลงของสภาวการณ์อย่างต่อเนื่อง

2. ควรพิจารณาสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการดำเนินมาตรการทางเลือกแทนการจำคุก เพื่อแก้ไขปัญหาความแออัดในเรือนจำอย่างยั่งยืน โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการคุมขังต่อประชากรสูงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก (Statista, 2025) และปัจจุบันการใช้มาตรการทางเลือกในประเทศไทย (Alternative to Imprisonment) ยังไม่ได้รับการขับเคลื่อนพัฒนาจากหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานบริการสาธารณะแทนมาตรการควบคุมตัว (ชุติมา สุทธิประภา และคณะ, 2567) รวมไปถึงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) เพื่อควบคุมความประพฤติและลดความเสี่ยงทางสังคม (ปิยะนุช มาสิงห์ สุวิน ทองปั้น และจรัส ลีกา, 2564) และการควบคุมผู้ต้องขังในสถานที่คุมขังอื่นเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาฟื้นฟูตามหลักมนุษยธรรม (กระทรวงยุติธรรม, 2563) จึงสมควรพิจารณาขับเคลื่อนมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการพัฒนาฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีคุณภาพต่อไป

3. ควรพัฒนามาตรการเชิงนโยบายเพื่อรับมือกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการกระทำความผิดอาญา โดยปรากฏว่าปัจจุบันมิจฉาชีพได้นำเทคโนโลยี AI Voice Cloning และ Deepfake มาใช้ในการฉ้อโกง โดยสามารถปลอมแปลงเสียงและภาพของบุคคลเพื่อหลอกลวงเหยื่อได้อย่างเสมือนจริง ทั้งยังมีกรณีที่ใช้ระบบ AI เพื่อหลบเลี่ยงระบบยืนยันตัวตนทางชีวมิติ (Biometric Verification) ของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นความท้าทายใหม่และเป็นเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบพิสูจน์อัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital ID) (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2568) ในการนี้ควรส่งเสริมความตระหนักรู้แก่ภาคประชาสังคม การพัฒนาเครื่องมือตรวจจับเนื้อหาที่สร้างโดย AI และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีตอบโต้ภัยคุกคามทางไซเบอร์รูปแบบใหม่

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

1. ควรศึกษาประสิทธิผลด้วยกระบวนการอย่างเป็นระบบ ถึงผลลัพธ์ของพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 ต่อการลดมูลค่าความเสียหาย จากอาชญากรรมทางไซเบอร์และต่อพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดกรอบความรับผิดร่วมให้สถาบันการเงิน ผู้ให้บริการโทรคมนาคม และแพลตฟอร์มดิจิทัลต้องร่วมรับผิดชอบต่อความเสียหายว่ามีผลสำเร็จอย่างไร ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันของภาคธุรกิจอย่างไร มาตรการอายัดบัญชีภายใน 72 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเพียงใด ในการกู้คืนทรัพย์สินของเหยื่อ ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบกับแนวทางอื่น ๆ เช่น มาตรการหน่วงเงิน (Delayed Transactions) ที่บังคับใช้ในต่างประเทศ เพื่อนำมาพัฒนากฎหมายในระยะต่อไป

2. การกำหนดนโยบายด้านยาเสพติดของประเทศไทย แม้มีแนวทางมองปัญหาผู้เสพยาเสพติดเป็นปัญหาในมิติสุขภาพและส่งเสริมการนำเข้าสู่กระบวนการบำบัด แต่ยังคงปรากฏการใช้มาตรการเชิงปราบปราม อย่างเข้มข้น เช่น ตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขประกาศกฎกระทรวงสาธารณสุขฉบับปัจจุบันกำหนดให้การครอบครองยาบ้าไม่เกิน 1 เม็ด (หรือน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 100 มิลลิกรัม/สารบริสุทธิ์ไม่เกิน 20 มิลลิกรัม) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการครอบครองเพื่อเสพ ซึ่งผู้ที่ครอบครองในปริมาณนี้และไม่มีพฤติการณ์ในการจำหน่าย จะมีสิทธิ์เข้ารับการบำบัดรักษาทดแทนการลงโทษทางอาญา แต่ถ้าหากครอบครองตั้งแต่ 2 เม็ดขึ้นไป จะถูกเปลี่ยนข้อหาเป็นครอบครองยาเสพติดฯ จึงสมควรศึกษาเชิงลึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายเชิงปราบปรามกับจำนวนผู้ต้องขังยาเสพติด ประสิทธิผลของระบบบำบัดแบบสมัครใจเปรียบเทียบกับการบังคับบำบัด อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ผ่านกระบวนการบำบัดในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาต้นทุนทางสังคมและเศรษฐกิจของการคุมขังเปรียบเทียบกับมาตรการทางเลือก เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ตั้งอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์

3. กลุ่มอาชญากรข้ามชาติดำเนินการหลอกลวงออนไลน์ได้ใช้ประเทศไทยเป็นจุดพักขนถ่ายเหยื่อค้ามนุษย์อย่างเป็นระบบ ประกอบกับรายงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการค้ามนุษย์ ประจำปี 2025 ระบุว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐของไทยที่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจในกระบวนการค้ามนุษย์ เช่น การรับสินบนจากนายหน้าและขบวนการลักลอบนำคนเข้าเมืองตามแนวชายแดน การหลีกเลี่ยงขั้นตอนเกี่ยวกับเอกสารตรวจคนเข้าเมือง (U.S. Department of State, 2025) จึงสมควรศึกษาโครงสร้างและเครือข่ายของกระบวนการค้ามนุษย์ดังกล่าว ศึกษาประสิทธิภาพของกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ช่องว่างในกระบวนการคุ้มครองเหยื่อภายหลังการช่วยเหลือ และศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ของต่างประเทศในการรับมือกับปัญหาลักษณะเดียวกัน

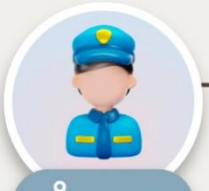
7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปฏิบัติ

1. ควรจัดให้มีการบูรณาการระบบข้อมูลการแจ้งความออนไลน์และระบบอายัดบัญชีให้ทำงานเชื่อมโยงกันอย่างราบรื่นและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยอาจอาศัยการพัฒนาต่อยอดจากศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมออนไลน์ (AOC 1441) และระบบรับแจ้งความออนไลน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นจุดรับแจ้งเหตุอาชญากรรมไซเบอร์ที่สำคัญ ให้มีระบบและแนวปฏิบัติร่วมกันที่กำหนดขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจนตามกรอบเวลาที่พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 กำหนด รวมทั้งจัดให้มีช่องทางประสานงานฉุกเฉินที่สามารถดำเนินการอายัดบัญชีข้ามสถาบันการเงินได้ภายในระยะเวลาที่สั้นที่สุด เพื่อสนับสนุนการติดตามทรัพย์สินของเหยื่อคืนมา โดยเฉพาะกรณีที่เงินถูกโอนผ่านบัญชีม้าหลายทอดหรือถูกแปลงเป็นสินทรัพย์ดิจิทัล

2. ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทุกระดับได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและอาชญากรรมไซเบอร์อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีการพัฒนารูปแบบอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทั้งการใช้สกุลเงินดิจิทัลในการฟอกเงิน การใช้ AI ในการหลบเลี่ยงระบบยืนยันตัวตน และการย้ายฐานปฏิบัติการข้ามพรมแดน ผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หน่วยงานด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เป็นต้น ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพ การอบรมเพื่อสร้างความรู้เท่าทันลักษณะและรูปแบบของอาชญากรรมไซเบอร์ การรวบรวมและรักษาพยานหลักฐานดิจิทัลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทันทีผ่านช่องทางการฝึกอบรมออนไลน์ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างหน่วยงานโดยไม่จำเป็นต้องลงทุนเป็นจำนวนมากนัก

ภาพรวมข้อมูล

สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2568

ตำรวจ

คดีรับแจ้ง

จำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,042,898 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 22,345 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 93,488 คดี ฐานความผิดพิเศษ 40,017 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 887,048 คดี (ในจำนวนนี้เป็นคดียาเสพติด 703,306 คดี)

คดีจับกุม

จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,073,532 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 24,795 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 82,008 คดี ฐานความผิดพิเศษ 29,773 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 936,956 คดี

อัยการ

สำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

จำนวนคดีความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการรับพิจารณาคดี จำนวน 676,463 คดี เป็นคดีรับใหม่ 582,188 คดี คดีค้างมา 24,038 คดี

คำสั่งฟ้องของอัยการ

จำนวนการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการมีความเห็นฟ้องศาล 568,325 คดี (97.25%) มีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง 3,469 คดี (0.59%) และสั่งยุติการดำเนินคดี 2,165 คดี และเหตุอื่น ๆ เช่น คืนสำนวน ผู้ต้องหาเสียชีวิต ผู้ต้องหาหลบหนี เป็นต้น 10,436 คดี

ไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท 499 คดีการใช้ดุลยพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ 3,469 คดี

ศาล

ศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร จำนวน 633,926 คดี
เป็นคดีรับใหม่ 593,491 คดี คดีค้างมา 40,435 คดี

ศาลเยาวชนและครอบครัว

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร จำนวน 9,542 คดี
เป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,667 คดี คดีค้างมาจำนวน 875 คดี

ไกล่เกลี่ยชั้นศาล คดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย
อาญา รวม 12,554 คดี สิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย 7,205 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 5,832 คดี (อัตราสำเร็จ 80.94%)
แพ่ง รวม 68,614 คดี สิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย 36,889 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 29,310 คดี (อัตราสำเร็จ 79.45%)

หน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย

ผู้ต้องขังในเรือนจำ นักโทษเด็ดขาด 210,150 คน ผู้ต้องขังระหว่างการอุทธรณ์/ฎีกา 49,739 คน ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน/พิจารณา 9,601 คน ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน 20,652 คน

เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ จำนวน 11,898 คน ส่งไปศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 1,358 คน

ผู้ถูกคุมประพฤติ ผู้ใหญ่จำนวน 200,215 คน เด็กและเยาวชน 518 คน พักการลงโทษ 10,142 คน ลดวันต้องโทษ 3,404 คน จำนวนผู้ใช้กำไล EM 13,524 คน

การให้ความช่วยเหลือและการดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

การให้ความช่วยเหลือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
การช่วยเหลือทางการเงิน**ผู้เสียหาย**ในคดีอาญา ยื่นคำขอ 13,456 คน การจ่ายค่าตอบแทน 9,790 คน
การช่วยเหลือทางการเงิน**จำเลย**ในคดีอาญา ยื่นคำขอ 352 คน การจ่ายค่าตอบแทน 70 คน

การตรวจพิสูจน์สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 20,536 เรื่อง 17,235 รายการ

ส่วนที่ 1 สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

การนำเสนอสถานการณ์อาชญากรรมในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ ซึ่งกลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผู้ประสานงานข้อมูลกับสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รวบรวม จัดเก็บ และจำแนกสถิติความผิดคดีอาญาออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 2) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และ 4) กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยกลุ่มความผิดที่กล่าวมานี้ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ได้รวบรวมข้อมูลการรายงานสถิติทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2568 เกี่ยวกับคดีที่ได้รับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหา (คน) ที่ถูกจับกุม อย่างไรก็ตาม การนำเสนอค่าทางสถิติวิเคราะห์ในรูปแบบตัวเลขเชิงเปรียบเทียบ (Relative Number) ได้แก่ ร้อยละ/สัดส่วน โดยจำแนกตามฐานความผิดคดีอาญาในแต่ละกลุ่ม ทั้งที่เป็นภาพรวมในระดับประเทศและแยกตามภูมิภาครายจังหวัด ดังนี้

1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจถูกจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิด เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 1.1 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2568

กลุ่มข้อหา	จำนวนคดีรับแจ้งตามฐานความผิด	ร้อยละคดีรับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามฐานความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามฐานความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	22,345	2.14	24,795	2.31	51,517	3.35
2. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	93,488	8.96	82,008	7.64	143,834	9.35
3. ฐานความผิดพิเศษ	40,017	3.84	29,773	2.77	77,515	5.04
4. คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	887,048	85.06	936,956	87.28	1,265,698	82.26
รวมความผิด 4 ฐาน ทั่วประเทศ	**1,042,898**	**100.00**	**1,073,532**	**100.00**	**1,538,564**	**100.00**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.1.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางสถิติคดีกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.2 - 1.4)

ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีรับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	1,418	6.35	1,718	6.93	5,169	10.03
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	472	2.11	532	2.15	1,171	2.28
1.3 พยายามฆ่า	3,026	13.54	3,537	14.26	8,591	16.68
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	13,031	58.32	14,666	59.15	30,951	60.08
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	1,967	8.80	1,972	7.95	2,810	5.45
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	2,431	10.88	2,370	9.56	2,825	5.48
รวมทุกลักษณะความผิดกลุ่มข้อหาที่ 1	**22,345**	**100.00**	**24,795**	**100.00**	**51,517**	**100.00**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์ปละประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.2 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 คดีรับแจ้งความตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 22,345 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหามีทั้งหมด 24,795 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 51,517 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมเฉลี่ยร้อยละ 110.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 2.08 คนต่อคดี

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นคดีลักษณะการกระทำผิดฐานทำร้ายร่างกาย (สาหัส) คิดเป็นร้อยละ 58.32 รองลงมา คือ ฐานความผิดพยายามฆ่า คิดเป็นร้อยละ 13.54 และฐานความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 10.88 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม พบว่า มีผู้ที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.08 ของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ รองลงมา คือ ผู้ต้องหาตามฐานความผิดพยายามฆ่า และฐานความผิดฆ่าผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 16.68 และ 10.03 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณสัดส่วนร้อยละของคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า ในภาพรวมของ ปี พ.ศ. 2568 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 110.96 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด อาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากคดีรับแจ้งที่ค้างมาจาก ปี พ.ศ. 2567 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิด ปรากฏว่าในแต่ละความผิดมีร้อยละของคดีที่จับกุมแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งคดีฆ่าผู้อื่น เป็นลักษณะความผิดที่อัตราการจับกุมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 121.16 ของคดีที่ได้รับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ พยายามฆ่า และทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 116.89 และ 112.71 ตามลำดับ

ในขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์โดยคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี[3] ผลวิเคราะห์จึงแสดงให้เห็นว่าลักษณะความผิดของคดีหนึ่ง ๆ ที่ถูกจับกุม จะต้องมีผู้ต้องหาก่อคดี หรือร่วมกันก่อคดีจำนวนกี่ราย ซึ่งผลจากการคำนวณพบว่าในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมตามข้อหา 100 คดีก็จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามข้อหาหลักจำนวน 207 คน หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ที่ถูกจับกุมประมาณ 2 ราย เป็นส่วนใหญ่

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละความผิด พบว่า ในลักษณะความผิดฆ่าผู้อื่น เป็นคดีที่มีแนวโน้มของจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อคดีมากกว่าคดีในลักษณะความผิดอื่น ๆ สามารถกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มที่ผู้ต้องหาอาจร่วมมือกันกระทำผิดตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่นคดีพยายามฆ่า และคดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งมีอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมต่อ 100 คดี คิดเป็นประมาณ 301 ราย 243 ราย และ 220 ราย ต่อคดีจับกุม 100 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน[4] พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	7.97
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	1.80
1.3 พยายามฆ่า	13.24
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	47.70
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	4.33
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	4.35
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 1	**79.39**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

[3] คำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาและคูณด้วย 100

[4] ข้อมูลจำนวนประชากรกลางปีของประเทศไทย พ.ศ. 2568 จำนวนเท่ากับ 64,887,185 คน (ข้อมูลประชากรตามประกาศฯ ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย วิเคราะห์โดยกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าถึงได้จาก https://spd.moph.go.th/mid-year-population/) จากนั้นจึงนำมาคำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนประชากร พ.ศ. 2568 และนำไปคูณด้วย 100,000

นอกจากนี้ เมื่อคำนวณจำนวนผู้กระทำความผิดในแต่ละฐานความผิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบกับประชากรทั้งหมดในประเทศไทย โดยแสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.3 ผลการคำนวณ พบว่า ในกรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 79 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิด ยังพบอีกว่าในแต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีปริมาณมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นจำนวนประมาณ 47 - 48 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่อันดับรองลงมา ได้แก่ ความผิดพยายามฆ่า และการฆ่าผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน[5] พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	2.19
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0.73
1.3 พยายามฆ่า	4.66
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	20.08
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	3.03
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	3.75
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 1	**34.44**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.4 พบว่า ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 34 - 35 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่รับแจ้งความมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา ได้แก่ ความผิดพยายามฆ่า และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

[5] คำนวณโดยการนำจำนวนคดีรับแจ้งความ มาหารด้วยจำนวนประชากรกลางปี พ.ศ. 2568 และนำไปคูณด้วย 100,000

1.1.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.5 – 1.7)

ตารางที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีรับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	192	0.21	301	0.37	1,119	0.78
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	485	0.52	493	0.60	626	0.44
2.3 วิ่งราวทรัพย์	791	0.85	775	0.95	962	0.67
2.4 ลักทรัพย์	39,577	42.33	38,871	47.40	55,672	38.71
2.5 กรรโชกทรัพย์	929	0.99	933	1.14	1,504	1.05
2.6 ฉ้อโกง	26,292	28.12	16,246	19.81	44,233	30.75
2.7 ยักยอกทรัพย์	7,243	7.75	5,959	7.27	9,587	6.67
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	4,754	5.09	4,691	5.72	7,618	5.30
2.9 รับของโจร	2,337	2.50	2,467	3.01	3,803	2.64
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	18	0.02	27	0.03	167	0.12
2.11 วางเพลิง	598	0.64	595	0.73	699	0.49
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	107	0.11	102	0.12	164	0.11
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	913	0.98	939	1.15	1,632	1.13
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	9,252	9.90	9,609	11.72	16,048	11.16
รวมทุกลักษณะความผิดกลุ่มข้อหาที่ 2	**93,488**	**100.00**	**82,008**	**100.00**	**143,834**	**100.00**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.5 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 คดีรับแจ้งความในลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 93,488 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 82,008 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มีทั้งสิ้น 143,834 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมร้อยละ 87.72 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.75 คนต่อคดี

คดีรับแจ้งความส่วนมาก เป็นความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.33 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ร้อยละคดีที่จับกุมคิดเป็นร้อยละ 47.40 และมีผู้ต้องหาตามฐานความผิดนี้คิดเป็นร้อยละ 38.71 ส่วนคดีในฐานความผิดอื่น ๆ ที่มีสัดส่วนที่สูงรองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์ และการทำให้เสียทรัพย์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่าฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุด คือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 156.77 รองลงมา คือ ฐานความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ และรับของโจร มีอัตราการจับกุมร้อยละ 150.00 และร้อยละ 105.56 ตามลำดับ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์ และฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 61.79 ร้อยละ 82.27 และร้อยละ 95.33 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่าในภาพรวมมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 175 คน ต่อการจับกุมคดีจำนวน 100 คดี หรือกล่าวได้ว่า ใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำนวน 1 คน เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีหลายคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย

เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละลักษณะความผิด พบว่ากรณีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ยกเว้น การปล้นทรัพย์ซึ่งกระทำการตั้งแต่สามคนขึ้นไป) คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาต่อจำนวนคดีจับกุมสูงที่สุดคือ คดีลักพาเรียกค่าไถ่ คดีฉ้อโกง และคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ ซึ่งมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี เฉลี่ยโดยประมาณ 618 คน 272 คน และ 174 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.6 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	1.72
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.96
2.3 วิ่งราวทรัพย์	1.48
2.4 ลักทรัพย์	85.80
2.5 กรรโชกทรัพย์	2.32
2.6 ฉ้อโกง	68.17
2.7 ยักยอกทรัพย์	14.77
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	11.74
2.9 รับของโจร	5.86
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.26
2.11 วางเพลิง	1.08
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.25
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	2.52
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	24.73
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 2	**221.66**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หากพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.6 พบว่า กรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ทั่วประเทศมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 221 - 222 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นจำนวนผู้ต้องหาประมาณ 85 - 86 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ผู้ต้องหาที่ทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงซึ่งมีจำนวนประมาณ 68 คน และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์ จำนวนโดยประมาณ 24 - 25 คน ซึ่งมีจำนวนลดหลั่นลงมาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.30
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.75
2.3 วิ่งราวทรัพย์	1.22
2.4 ลักทรัพย์	60.99
2.5 กรรโชกทรัพย์	1.43
2.6 ฉ้อโกง	40.52
2.7 ยักยอกทรัพย์	11.16
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	7.33
2.9 รับของโจร	3.60
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.03
2.11 วางเพลิง	0.92
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.16
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	1.41
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	14.26
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 2	**144.08**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.7 พบว่าในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 144 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 61 คดี ต่อประชากร 100,000 คน

1.1.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.8 – 1.10)

ตารางที่ 1.8 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	166	0.41	147	0.49	218	0.28
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	250	0.62	209	0.70	225	0.29
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	287	0.72	276	0.93	543	0.70
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	1	0.00	1	0.00	1	0.00
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	129	0.32	127	0.43	193	0.25
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	15,485	38.70	8,604	28.90	30,354	39.16
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	451	1.13	394	1.32	648	0.84
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	1,903	4.76	1,605	5.39	3,782	4.88
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	1,150	2.87	1,029	3.46	2,551	3.29
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	161	0.40	148	0.50	218	0.28
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	317	0.79	313	1.05	561	0.72
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	130	0.32	132	0.44	228	0.29
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	83	0.21	75	0.25	115	0.15
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	6,662	16.65	6,793	22.82	9,077	11.71

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	1,554	3.89	1,801	6.05	9,474	12.22
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	2,582	6.45	2,518	8.46	3,136	4.05
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	8,706	21.76	5,601	18.81	16,191	20.89
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 3	**40,017**	**100.00**	**29,773**	**100.00**	**77,515**	**100.00**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.8 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 คดีรับแจ้งกรณีฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 40,017 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 29,773 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,515 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุม ร้อยละ 74.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 2.60 คนต่อคดี

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความ พบว่า ร้อยละ 38.70 เป็นคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รองลงมาเป็นคดีฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 21.76 จะเห็นได้ว่า จำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากถึง ร้อยละ 60.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความผิดพิเศษของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลำดับต่อมา คือ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 16.65 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา คิดเป็นร้อยละ 6.45 และฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 74.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มฐานความผิดพิเศษ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน คิดเป็นร้อยละ 115.89 รองลงมา คือ คดีตามพระราชบัญญัติศุลกากรคิดเป็นร้อยละ 101.97 และคดีตามพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 101.54 ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 55.56 ร้อยละ 64.33 และร้อยละ 83.60 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า ถึงแม้คดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุด คือ 8,604 คดี จากจำนวนคดีจับกุมทั้งหมดในหมวดความผิดพิเศษนั้น แต่ถือว่ามีอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความที่สูงมากเป็นแนวโน้มที่ปรากฏต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2566[6] ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดีรับแจ้งความตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ เพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย และสถิติการจับกุมลดลงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี พ.ศ. 2567 มีคดีรับแจ้งความตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ 15,136 คดี จับกุมได้ 8,766 คดี คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 57.91 และคดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รับแจ้งความ 9,783 คดี จับกุมได้จำนวน 5,722 คดี คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 58.49 ตามลำดับ[7]

เมื่อคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่า ในภาพรวมของฐานความผิดพิเศษสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ประมาณ 260 คน ต่อ 100 คดี โดยคดีตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราการจับกุมผู้กระทำความผิดต่อคดีสูงที่สุดประมาณ 526 คน ต่อ 100 คดี รองลงมา คือ คดีตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ คิดเป็นประมาณ 353 คน ต่อ 100 คดี และคดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นประมาณ 289 คน ต่อ 100 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.9 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.34
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0.35
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0.84
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.00
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	0.30
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	46.78
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1.00
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	5.83
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	3.93
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0.34
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0.86
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.35
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0.18
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	13.99
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	14.60
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	4.83
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	24.95
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	**119.47**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

[6] สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2567). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566.

[7] สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2568). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567.

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏ ในตาราง ที่ 1.9 พบว่า กรณีรวมทุกฐานความผิดพิเศษทั่วประเทศมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมโดยประมาณ 119 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นประมาณ 46 - 47 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ความผิดฐานฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราผู้กระทำความผิดจำนวนประมาณ 25 คนและ 14 - 15 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.10 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.26
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0.39
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0.44
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.00
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	0.20
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	23.86
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0.70
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	2.93
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	1.77
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0.25
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0.49
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.20
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0.13
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	10.27
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	2.39
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	3.98
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	13.42
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	**61.68**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.10 พบว่า ในภาพรวมของความผิดพิเศษมีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 61 - 62 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่มีอัตราการรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรมีจำนวนคดีรับแจ้งความประมาณ 24 คดี 13 คดี และ 10 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

1.1.4 กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.11 – 1.13)

ตารางที่ 1.11 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
4.1.1 ยาเสพติด	286	0.03	314	0.03	431	0.03
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	16,823	1.90	16,952	1.81	18,766	1.48
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	125	0.01	123	0.01	239	0.02
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	70	0.01	39	0.00	50	0.00
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	74,298	8.38	78,139	8.34	94,597	7.47
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	190,121	21.43	197,511	21.08	209,800	16.58
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	25,311	2.85	26,488	2.83	27,291	2.16
4.1.8 เสพยาเสพติด	388,606	43.81	409,824	43.74	427,718	33.79
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	7,666	0.86	6,912	0.74	11,639	0.92
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	843	0.10	792	0.08	1,043	0.08
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	51,585	5.82	53,542	5.71	60,898	4.81
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	9,840	1.11	10,741	1.15	15,314	1.21
4.2.4 วัตถุระเบิด	305	0.03	332	0.04	677	0.05
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	3,764	0.42	3,976	0.42	4,743	0.37
4.3.1 บ่อนการพนัน	798	0.09	2,527	0.27	88,606	7.00
4.3.2 สลากกินรวบ	9,494	1.07	9,966	1.06	10,185	0.80
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	1,862	0.21	1,951	0.21	2,071	0.16
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	54,281	6.12	61,943	6.61	170,793	13.49
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	213	0.02	231	0.02	269	0.02

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	43,996	4.96	47,762	5.10	113,223	8.96
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	751	0.08	752	0.08	841	0.07
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	989	0.11	993	0.11	1,138	0.09
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	151	0.02	160	0.02	164	0.02
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	8	0.01	8	0.01	8	0.01
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	1,066	0.12	1,120	0.12	1,312	0.10
รวมทุกลักษณะความผิดกลุ่มข้อหาที่ 4	**887,048**	**100.00**	**936,956**	**100.00**	**1,265,698**	**100.00**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 คดีรับแจ้งความในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 887,048 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 936,956 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,265,698 คน

หากพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด (4.1.1 – 4.1.9) รวมทั้งหมดสูงที่สุดถึง 703,306 คดี คิดเป็นร้อยละ 79.29 ของจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ หรือร้อยละ 67.43 ของจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกลักษณะความผิดทั่วทั้งประเทศ ซึ่งในจำนวนนี้ พบว่าเป็นคดีเสพยาเสพติดมากที่สุดถึง 388,606 คดี รองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน (4.3.1 – 4.3.4) รวม 66,435 คดี กลุ่มความผิดที่เกี่ยวกับอาวุธ (4.2.1 – 4.2.5) รวม 66,337 คดี และความผิดตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมือง จำนวน 43,996 คดี ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 7.49 ร้อยละ 7.48 และร้อยละ 4.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหาที่ 4 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 นั้น ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 105.63 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวน คดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนัน คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 316.67 รองลงมา คือ ฐานความผิดการพนันอื่น ๆ (4.3.4) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (4.1.1) และความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน) (4.2.3) คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 114.12 ร้อยละ 109.79 และร้อยละ 109.16 ตามลำดับ ในทางกลับกันฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ส่งออก) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 55.71 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ รองลงมา คือ ยาเสพติดอื่น ๆ มีอัตราการจับกุมร้อยละ 90.16 และอาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้) มีอัตราการจับกุม ร้อยละ 93.95 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามลำดับ

ตารางที่ 1.12 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	0.66
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	28.92
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.37
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.08
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	145.79
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	323.33
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	42.06
4.1.8 เสพยาเสพติด	659.17
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	17.94
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1.61
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	93.85
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	23.60
4.2.4 วัตถุระเบิด	1.04
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	7.31
4.3.1 บ่อนการพนัน	136.55
4.3.2 สลากกินรวบ	15.70
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3.19
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	263.22
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.41
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	174.49
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1.30
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1.75
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5.98
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	0.25
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.01
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	2.02
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 4	**1,950.60**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.12 พบว่า กรณีรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 1,950 – 1,951 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว พบว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นประมาณ 659 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ครอบครอง) ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คิดเป็นประมาณ 323 คน ประมาณ 263 คน และประมาณ 174 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	0.44
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	25.93
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.19
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.11
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	114.50
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	293.00
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	39.01
4.1.8 เสพยาเสพติด	598.89
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	11.81
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1.30
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	79.50
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	15.16
4.2.4 วัตถุระเบิด	0.47
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	5.80
4.3.1 บ่อนการพนัน	1.23
4.3.2 สลากกินรวบ	14.63
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	2.87
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	83.65
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.33
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	67.80
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1.16
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1.52

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความ ต่อประชากร 100,000 คน
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5.85
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	0.23
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.01
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	1.64
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 4	**1,367.03**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์ประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

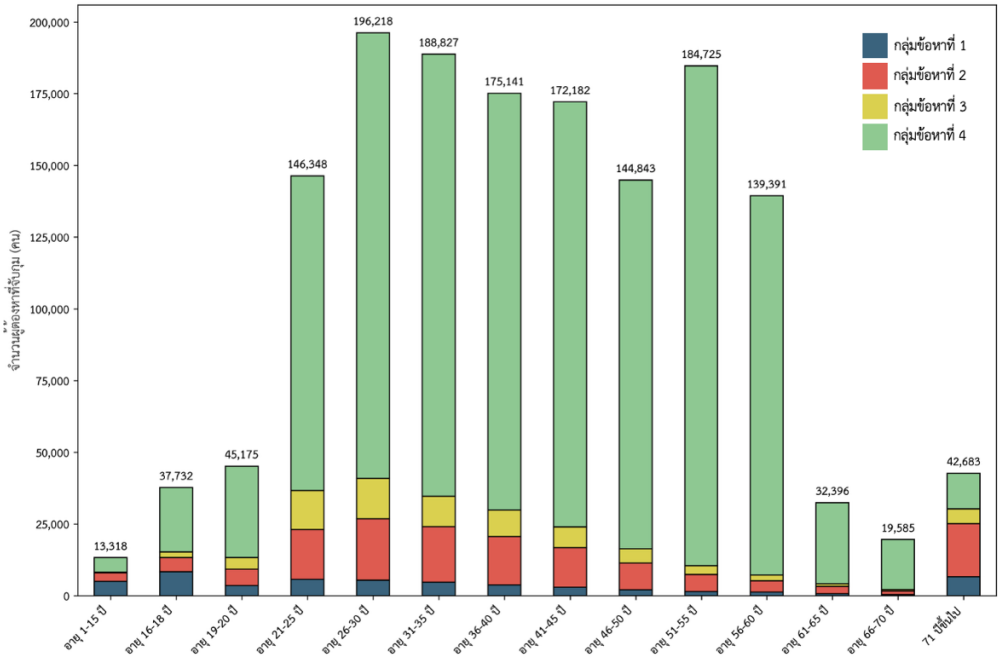
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.13 พบว่า ในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราคดีรับแจ้งความประมาณ 1,367 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การเสพยาเสพติด ประมาณ 598 - 599 คดี ต่อประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ยาเสพติด (ครอบครอง) ยาเสพติด (จำหน่าย) และความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นประมาณ 293 คดี ประมาณ 114 – 115 คดี และประมาณ 83 - 84 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

1.1.5 สถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามช่วงอายุ

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2568 ซึ่งรายงานโดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับช่วงอายุของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามฐานความผิดต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดตามรายงานในส่วนนี้

อนึ่ง การจำแนกช่วงอายุที่ปรากฏในรายงานนี้ เป็นการจำแนกของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจซึ่งปรากฏว่าเป็นการแบ่งกลุ่มช่วงอายุแบบไม่เท่ากัน (Unequal-width Age Grouping) โดยในช่วงอายุผู้ใหญ่ (21-70 ปี) แบ่งแต่ละกลุ่มด้วยช่วงอายุ 5 ปี แบบสม่ำเสมอ ในขณะที่ช่วงอายุเด็กและเยาวชนมีการแบ่งด้วยช่วงอายุที่ละเอียดกว่า (16-18 ปี และ 19-20 ปี) ทำให้สามารถพิจารณาสถิติจำแนกกลุ่มบุคคลตามนิยาม หรือความรับผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้โดยละเอียดยิ่งขึ้น นอกจากนี้ มีการขยายช่วงอายุสำหรับสถิติผู้ถูกจับกุมกลุ่มเด็กถึงวัยรุ่นตอนต้น (ช่วงอายุ 1-15 ปี) และช่วงผู้สูงวัย (ช่วงอายุ 71 ปีขึ้นไป) ซึ่งอาจเป็นไปเพื่อความสะดวกของการวิเคราะห์ข้อมูลตามภารกิจของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจหรือเพื่อประโยชน์ในการแสดงผลข้อมูล เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีสถิติจำนวนน้อย โดยมีรายละเอียดดังปรากฏต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม รวมทุกฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามช่วงอายุ

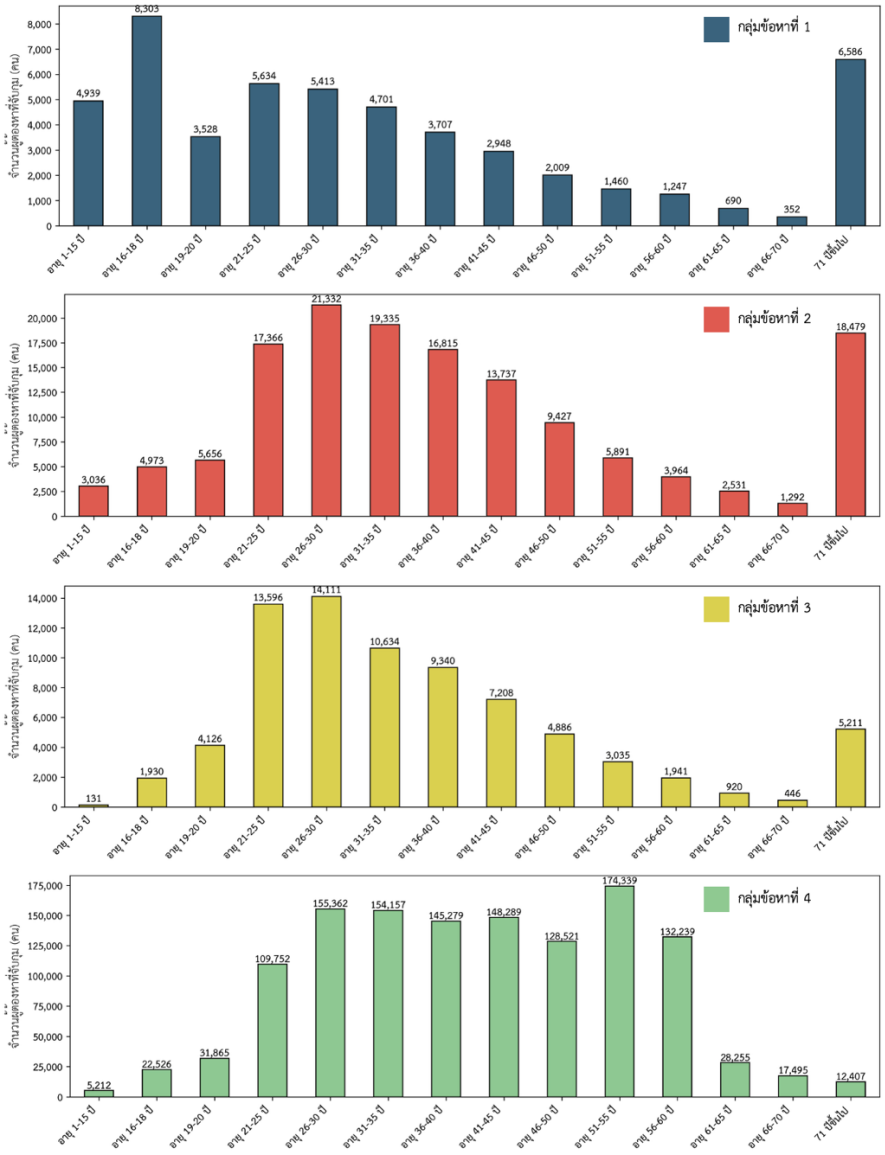
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาภาพที่ 1.1 แผนภูมิแท่งแบบซ้อน (Stacked Bar Chart) แสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในแต่ละช่วงอายุ รวมจำนวน 14 กลุ่ม ตามแกนแนวนอน และสัดส่วนฐานความผิดทางอาญาที่ถูกจับกุมของแต่ละช่วงอายุจำแนกด้วยสีต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 21-60 ปี โดยกลุ่มอายุที่มีจำนวนผู้ต้องหาถูกจับกุมสูงที่สุด คือ กลุ่มช่วงอายุ 26-30 ปี จำนวน 196,218 คน ช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 188,827 คน และช่วงอายุ 51-55 ปี จำนวน 184,725 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 12.75 ร้อยละ 12.27 และร้อยละ 12.01 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 รวม 1,538,564 คน

เมื่อพิจารณาภาพรวมการกระจายตัวของสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามฐานความผิดต่าง ๆ ตามภาพที่ 1.2 พบว่า สำหรับสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ผู้ถูกจับกุมอยู่ในช่วงวัยรุ่นและเยาวชน (ช่วงอายุ 1 – 18 ปี) สูงกว่าความผิดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด นอกจากนั้นสำหรับกลุ่มข้อหาที่ 2 และ 3 มีการกระจายตัวของผู้ถูกจับกุมในช่วงอายุต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนมากเป็นผู้อยู่ในช่วงอายุ 21-40 ปี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในช่วงอายุ 26-30 ปี และมีจำนวนลดลงเป็นลำดับสำหรับกลุ่มช่วงอายุอื่นที่สูงขึ้น โดยเป็นที่สังเกตว่ามีผู้ถูกจับกุมในช่วงอายุ 71 ปีขึ้นไป เป็นจำนวนมากพอสมควร อย่างไรก็ดี อาจเป็นผลจากการบันทึกรวมกลุ่มช่วงอายุดังกล่าวเข้ากับสถิติประเภทอื่น เช่น กลุ่มที่ไม่สามารถระบุช่วงอายุได้ โดยประเด็นนี้ผู้วิเคราะห์สถิติได้อภิปรายเพิ่มเติมใน **ภาคผนวก ก**

สำหรับกลุ่มข้อหาที่ 4 มีลักษณะการกระจายตัวของผู้ถูกจับกุมจำแนกตามช่วงอายุต่าง ๆ ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ โดยปรากฏว่ามีจำนวนผู้ถูกจับกุมกระจายตัวในช่วงอายุต่าง ๆ แบบใกล้เคียงกัน ตลอดช่วงอายุ 26-45 ปี และมีจำนวนมากที่สุดในช่วงอายุ 51-55 ปี และมีจำนวนลดลงอย่างมากจากช่วงอายุ 56-60 ปีไปยังช่วงอายุ 61-65 ปี

ภาพที่ 1.2 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามช่วงอายุ และฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิดในรูปแบบที่เป็นภาพรวมทั้งหมดของเขตกรุงเทพมหานครและแบ่งตามกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น.) ต่าง ๆ ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ตารางที่ 1.14 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิด

รวมกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น. 1-9)										รวมทุกหน่วย
กลุ่มข้อหา	บก.น. 1[8]	บก.น. 2[9]	บก.น. 3[10]	บก.น. 4[11]	บก.น. 5[12]	บก.น. 6[13]	บก.น. 7[14]	บก.น. 8[15]	บก.น. 9[16]	
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	355	511	350	377	416	176	229	233	404	**3,051**
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	922	2,357	1,207	1,629	1,842	1,133	1,007	631	1,531	**12,259**

[8] กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.ชนะสงคราม สน.บางโพ สน.ห้วยขวาง สน.พญาไท สน.มักกะสัน สน.ดินแดง สน.นางเลิ้ง สน.ดุสิต และ สน.สามเสน

[9] กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.เตาปูน สน.คันนายาว สน.บางซื่อ สน.ดอนเมือง สน.โคกคราม สน.ประชาชื่น สน.บางเขน สน.สายไหม สน.พหลโยธิน สน.ทุ่งสองห้อง และ สน.สุทธิสาร

[10] กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.จรเข้น้อย สน.ฉลองกรุง สน.นิมิตใหม่ สน.ประชาสำราญ สน.มีนบุรี สน.ร่มเกล้า สน.ลาดกระบัง สน.ลำผักชี สน.ลำหิน สน.สุวินทวงศ์ และ สน.หนองจอก

[11] กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.หัวหมาก สน.โชคชัย สน.บางชัน สน.บึงกุ่ม สน.ประเวศ สน.ลาดพร้าว สน.วังทองหลาง และ สน.อุดมสุข

[12] กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.วัดพระยาไกร สน.บางโพงพาง สน.ทุ่งมหาเมฆ สน.ลุมพินี สน.ทองหล่อ สน.คลองตัน สน.พระโขนง สน.บางนา และ สน.ท่าเรือ

[13] กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.พระราชวัง สน.จักรวรรดิ สน.สำราญราษฎร์ สน.พลับพลาไชย 1 สน.พลับพลาไชย 2 สน.ปทุมวัน สน.บางรัก และ สน. ยานวา

[14] กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางพลัด สน.บางยี่ขัน สน.ตลิ่งชัน สน.บางขุนนนท์ สน.บางกอกน้อย สน.บางกอกใหญ่ สน.บางเสาธง สน.ท่าพระ สน.ธรรมศาลา สน.ศาลาแดง และ สน.บวรมงคล

[15] กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางยี่เรือ สน.ตลาดภู สน.บุปผาราม สน.บุคคโล สน.สำเหร่ สน.สมเด็จเจ้าพระยา สน.ราษฎร์บูรณะ สน.บางมด สน.ทุ่งครุ สน.ปากคลองสาน และ สน.บางคอแหลม

[16] กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 10 แห่ง ได้แก่ สน.ท่าข้าม สน.แสมดำ สน.เทียนทะเล สน.บางขุนเทียน สน.ภาษีเจริญ สน.หลักสอง สน.เพชรเกษม สน.หนองแขม สน.หนองค้างพลู และ สน.บางบอน

รวมกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น. 1-9)										รวมทุกหน่วย
กลุ่มข้อหา	บก.น. 1[8]	บก.น. 2[9]	บก.น. 3[10]	บก.น. 4[11]	บก.น. 5[12]	บก.น. 6[13]	บก.น. 7[14]	บก.น. 8[15]	บก.น. 9[16]	
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	592	831	625	913	570	267	272	147	484	**4,701**
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,272	3,754	5,205	11,862	3,327	1,032	2,895	1,897	5,784	**38,028**
รวมทุกฐานความผิด	**4,141**	**7,453**	**7,387**	**14,781**	**6,155**	**2,608**	**4,403**	**2,908**	**8,203**	**58,039**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากสถิติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 พื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 58,039 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 56,085 คดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 111,991 คน คิดเป็นอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความเฉลี่ยร้อยละ 96.63 และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ยประมาณ 200 คน ต่อจำนวนคดีจับกุม 100 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด รวมกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) พื้นที่ บก.น.1 - 9 คือ คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 38,028 คดี รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 12,259 คดี

นอกจากนี้หากพิจารณาตามตารางที่ 1.14 ซึ่งจำแนกเฉพาะกลุ่ม บก.น.1 - 9 พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด พบว่า พื้นที่ บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ จำนวน 14,781 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 25.47 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ บก.น.9 และ บก.น.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ที่พบว่ามีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คือ บก.น.6 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.49 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

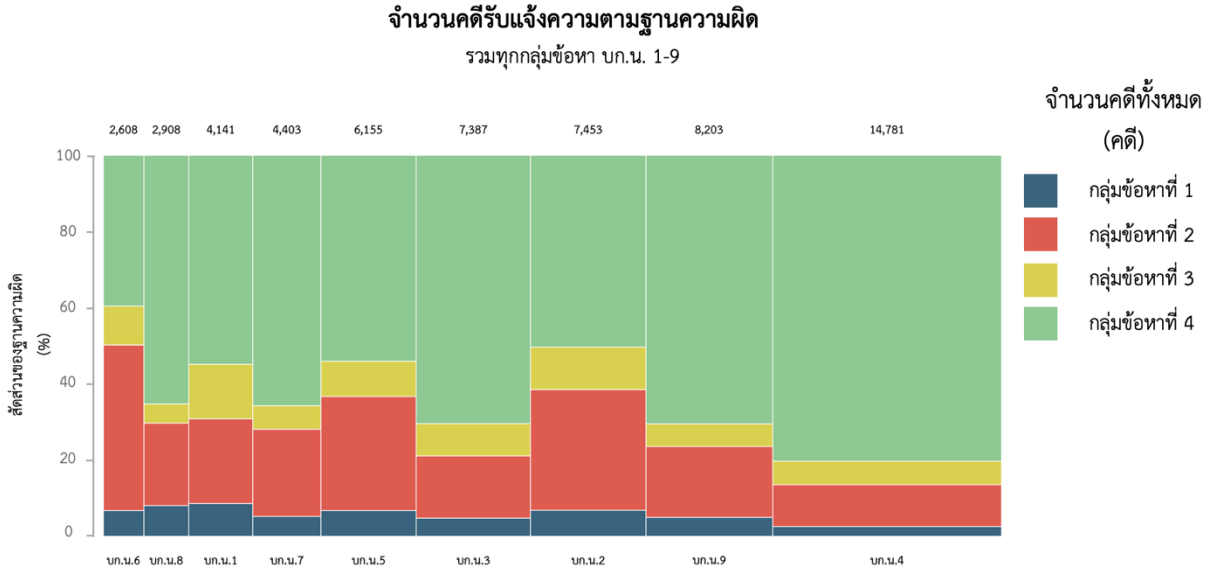
เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 511 คดี รองลงมา คือ บก.น. 5 และ บก.น.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 3,051 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.26 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 2,357 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 12,259 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.12 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 913 คดี รองลงมา คือ บก.น.2 และ บก.น.3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษ มีจำนวน 4,701 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.10 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 11,862 คดี รองลงมา คือ บก.น.9 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,784 คดี และ บก.น.3 จำนวนทั้งสิ้น 5,205 คดี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายมีจำนวนทั้งหมด 38,028 คดี คิดเป็นร้อยละ 65.52 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 1.3 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9)

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.3 รายงานสถิติคดีรับแจ้งความในลักษณะแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหาที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ กลุ่มข้อหาที่ 3 ความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งแสดงจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละ บก.น.1 - 9 (แสดงเลขจำนวนคดีด้านบนสุดของแถว) ภายในแผนภูมิแท่งแสดงสัดส่วนคดีรับแจ้งความจำแนกความผิดในแต่ละกลุ่มข้อหาความผิด

จากภาพที่ 1.3 จะเห็นได้ว่า พื้นที่ บก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดไปจนถึง พื้นที่คดีรับแจ้งความมากที่สุดตามลำดับจากซ้ายไปขวา ซึ่งจะพบว่าพื้นที่ บก.น. 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ มากที่สุด

1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร)

ตารางและภาพเกี่ยวกับสถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งแยกออกเป็นกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	17	30	12	17	33	6	13	4	17	**149**
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	3	10	9	6	7	1	2	4	6	**48**
1.3 พยายามฆ่า	22	43	46	28	23	10	14	12	27	**225**
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	237	328	220	253	271	139	156	185	276	**2,065**
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	23	32	39	24	35	2	20	16	34	**225**
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	53	68	24	49	47	18	24	12	44	**339**
รวมทุกลักษณะความผิด	**355**	**511**	**350**	**377**	**416**	**176**	**229**	**233**	**404**	**3,051**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.15 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ บก.น. พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความมากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 511 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.9 ตามลำดับ พื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ น้อยที่สุด คือ พื้นที่ บก.น.6 ซึ่งมีจำนวนเพียง 176 คดี

ขณะเดียวกันหากพิจารณาภาพรวมลักษณะความผิดของทุกพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 3,051 คดี โดยความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายสาหัสมีเหตุรับแจ้งความมากที่สุดถึง 2,065 คดี ซึ่งพื้นที่ที่พบเหตุทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดในกลุ่มนี้ คือ บก.น.2 จำนวน 328 คดี รองลงมา คือ พื้นที่ บก.น.9 และ บก.น.5 จำนวน 276 คดี และ 271 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	17	30	12	17	33	6	13	4	17	149
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	3	10	9	6	7	1	2	4	6	48
1.3 พยายามฆ่า	22	43	46	28	23	10	14	12	27	225
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	237	328	220	253	271	139	156	185	276	2,065
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	23	32	39	24	35	2	20	16	34	225
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	53	68	24	49	47	18	24	12	44	339
รวม	355	511	350	377	416	176	229	233	404	3,051

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
หมายเหตุ : แผนภาพนี้แสดงแผนที่ความร้อน (Heat Map) ซึ่งสะท้อนปริมาณมาก/น้อยของคดีรับแจ้งความ โดยนำเสนอผ่านระดับสีความเข้ม/อ่อนที่แสดงในตาราง สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความในจำนวนที่สูงจะมีสีเข้มกว่าพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความที่ต่ำกว่า

1.2.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	3	14	6	8	9	5	0	1	5	**51**
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	7	20	8	22	15	6	10	4	18	**110**
2.3 วิ่งราวทรัพย์	15	17	12	18	26	11	5	10	18	**132**
2.4 ลักทรัพย์	363	830	526	660	755	369	417	293	552	**4,765**
2.5 กรรโชกทรัพย์	8	20	6	2	12	6	2	4	0	**60**
2.6 ฉ้อโกง	301	944	378	483	597	515	342	180	586	**4,326**
2.7 ยักยอกทรัพย์	96	243	86	167	210	96	77	52	149	**1,176**
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	27	76	48	70	67	53	49	22	56	**468**
2.9 รับของโจร	26	33	27	74	22	33	32	14	20	**281**
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**0**
2.11 วางเพลิง	1	7	4	4	4	0	5	2	6	**33**

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	1	4	3	6	0	1	0	0	**16**
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	6	24	22	22	18	2	5	10	9	**118**
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	68	128	80	96	101	37	62	39	112	**723**
รวมทุกลักษณะความผิด	**922**	**2,357**	**1,207**	**1,629**	**1,842**	**1,133**	**1,007**	**631**	**1,531**	**12,259**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.16 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,357 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 1,842 คดี และ 1,629 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ภาพรวมความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ มีจำนวนคดีแจ้งความมากที่สุด รวมแล้วจำนวน 4,765 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.87 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 4,326 คดี คิดเป็นร้อยละ 35.29 และยักยอกทรัพย์ 1,176 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.59 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามลำดับ

ภาพที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตามบก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	3	14	6	8	9	5	0	1	5	51
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	7	20	8	22	15	6	10	4	18	110
2.3 วิ่งราวทรัพย์	15	17	12	18	26	11	5	10	18	132
2.4 ลักทรัพย์	363	830	526	660	755	369	417	293	552	4,765
2.5 กรรโชกทรัพย์	8	20	6	2	12	6	2	4	0	60
2.6 ฉ้อโกง	301	944	378	483	597	515	342	180	586	4,326
2.7 ยักยอกทรัพย์	96	243	86	167	210	96	77	52	149	1,176
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	27	76	48	70	67	53	49	22	56	468
2.9 รับของโจร	26	33	27	74	22	33	32	14	20	281
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	1	7	4	4	4	0	5	2	6	33
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	1	4	3	6	0	1	0	0	16
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	6	24	22	22	18	2	5	10	9	118
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	68	128	80	96	101	37	62	39	112	723
รวม	922	2,357	1,207	1,629	1,842	1,133	1,007	631	1,531	12,259

ที่มา :กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	4	1	2	1	1	8	1	0	0	**18**
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0	7	0	1	0	0	2	0	0	**10**
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	4	13	4	6	2	6	5	2	10	**52**
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**0**
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	7	2	0	0	3	15	0	2	8	**37**
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	89	358	145	291	252	150	118	49	230	**1,682**
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์	9	15	1	14	13	17	7	2	8	**86**

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
(ป.อาญา ม. 269/1-269/7)										
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	0	0	1	0	0	0	0	0	0	**1**
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**0**
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	4	0	0	0	0	**4**
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	9	0	1	1	0	1	0	1	**13**
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	0	0	0	2	**2**
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	1	0	0	**1**
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	66	76	42	69	56	33	72	23	46	**483**
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	14	27	5	43	23	19	1	3	23	**158**
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	10	22	20	21	25	14	3	20	14	**149**
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	389	301	405	466	190	5	61	46	142	**2,005**
รวมทุกลักษณะความผิด	**592**	**831**	**625**	**913**	**570**	**267**	**272**	**147**	**484**	**4,701**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.17 เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีทั้งหมด 913 คดี รองลงมา คือ บก.น.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ 831 คดี และ บก.น.3 จำนวนคดีรับแจ้งความ 625 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด ภาพรวม บก.น.1-9 พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีจำนวน 2,005 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.65 รองลงมา คือ ฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 1,682 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.72

ภาพที่ 1.6 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตามบก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	4	1	2	1	1	8	1	0	0	18
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	7	0	1	0	0	2	0	0	10
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	4	13	4	6	2	6	5	2	10	52
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	7	2	0	0	3	15	0	2	8	37
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	89	358	145	291	252	150	118	49	230	1,682
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กโทรนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	9	15	1	14	13	17	7	2	8	86
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	4	0	0	0	0	4
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	9	0	1	1	0	1	0	1	13
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2
3.13 พ.ร.บ.การชุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	66	76	42	69	56	33	72	23	46	483
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	14	27	5	43	23	19	1	3	23	158
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	10	22	20	21	25	14	3	20	14	149
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	389	301	405	466	190	5	61	46	142	2,005
รวม	592	831	625	913	570	267	272	147	484	4,701

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตามบก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1,828	3,084	4,332	2,872	2,706	787	1,580	1,587	3,195	**21,971**
4.2 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ	105	267	289	167	153	52	124	78	182	**1,417**
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	204	250	86	310	268	127	163	131	379	**1,918**
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	1	4	5	2	2	2	0	4	**20**
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	108	130	475	8,468	181	56	1,023	79	1,683	**12,203**
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	7	16	9	13	1	0	0	2	15	**63**

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	19	3	8	8	9	3	2	19	323	**394**
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	0	2	2	11	4	0	0	1	2	**22**
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	0	1	0	8	3	5	1	0	1	19
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**0**
รวม	**2,272**	**3,754**	**5,205**	**11,862**	**3,327**	**1,032**	**2,895**	**1,897**	**5,784**	**38,028**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.18 เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวน 11,862 คดี รองลงมา คือ บก.น.9. จำนวนคดีรับแจ้งความ 5,784 คดี และ บก.น.3 จำนวนคดีรับแจ้งความ 5,205 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรวมทุกพื้นที่จำนวน 21,971 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.78 ของจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง จำนวน 12,203 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.09 และความผิดเกี่ยวกับการพนัน จำนวน 1,918 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.04 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิดแบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	55	328	90	19	162	158	55	65	52	984
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	2	0	0	0	0	2
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	121	268	275	567	143	82	139	159	231	1,985
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	688	646	1,302	699	1,444	292	873	702	1,184	7,830
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	96	238	97	142	329	46	84	113	121	1,266
4.1.8 เสพยาเสพติด	825	1,551	2,514	1,400	576	174	370	510	1,564	9,484
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	43	52	53	45	50	35	59	38	43	418
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	2	3	8	5	1	2	0	6	4	31
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	59	160	182	115	106	24	80	45	114	885
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	28	77	84	36	32	18	40	20	59	394
4.2.4 วัตถุระเบิด	3	1	2	8	1	1	1	0	0	17
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	13	26	13	3	13	7	3	7	5	90
4.3.1 บ่อนการพนัน	8	58	0	21	9	0	0	8	24	128
4.3.2 สลากกินรวบ	5	7	2	8	12	0	1	0	7	42
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3	3	2	1	36	9	5	9	97	165
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	188	182	82	280	211	118	157	114	251	1,583
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	1	4	5	2	2	2	0	4	20
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	108	130	475	8,468	181	56	1,023	79	1,683	12,203
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	7	16	9	13	1	0	0	2	15	63
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	19	3	8	8	9	3	2	19	323	394
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	0	2	2	11	4	0	0	1	2	22
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	1	0	8	3	5	1	0	1	19
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	2,272	3,754	5,205	11,862	3,327	1,032	2,895	1,897	5,784	38,028

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจจำแนกรายภูธรภาค

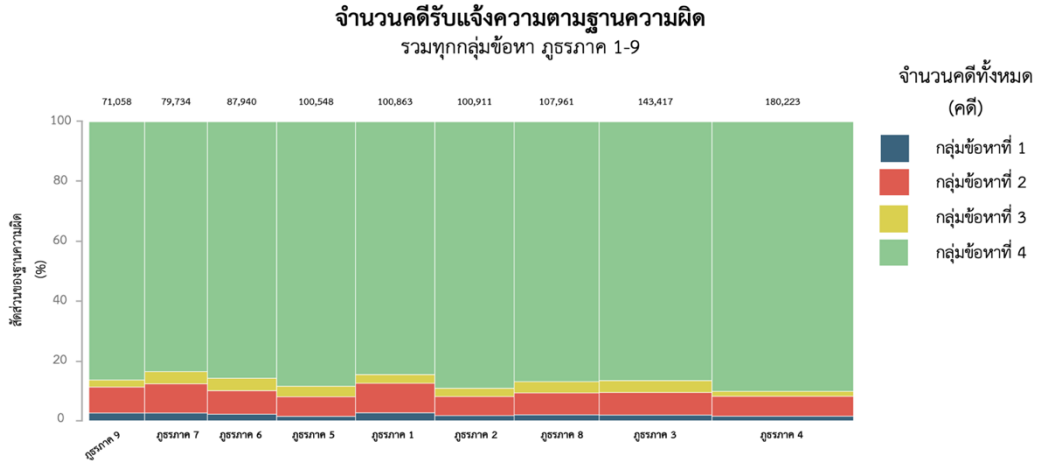
เนื้อหาส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติที่เกิดขึ้นของคดีส่วนภูมิภาคประจำปี พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามพื้นที่ตำรวจภูธรภาคทั้ง 9 ภาค พร้อมนำเสนอข้อมูลด้วยภาพในลักษณะโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหา โดยนำเสนอจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละภูธรภาค พร้อมทั้งมีช่องแสดงกลุ่มสีแทนสัดส่วนคดีตามกลุ่มฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่ม สัดส่วนของความผิดแสดงบนแกนตั้งฝั่งซ้ายและจำนวนผลรวมอยู่ด้านบนของตาราง และการรายงานข้อมูลด้วยแผนที่ความร้อน (Heat Map) โดยนำเสนอผ่านกลุ่มสีความเข้มความอ่อนของระดับคดีรับแจ้งความในแต่ละเขตพื้นที่ สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความในจำนวนที่สูงจะมีสีเข้มกว่าพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความที่ต่ำกว่า

ตารางที่ 1.19 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม

รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาคที่ 1	ภูธรภาคที่ 2	ภูธรภาคที่ 3	ภูธรภาคที่ 4	ภูธรภาคที่ 5	ภูธรภาคที่ 6	ภูธรภาคที่ 7	ภูธรภาคที่ 8	ภูธรภาคที่ 9	รวม
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	2,712	1,765	2,746	2,699	1,438	1,901	2,057	2,138	1,827	**19,283**
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	9,916	6,428	10,808	12,049	6,659	6,918	7,771	7,940	6,164	**74,653**
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	2,961	2,789	5,656	3,058	3,532	3,684	3,271	4,028	1,679	**30,658**
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	85,274	89,929	124,207	162,417	88,919	75,437	66,635	93,855	61,388	**848,061**
รวม	100,863	100,911	143,417	180,223	100,548	87,940	79,734	107,961	71,058	972,655

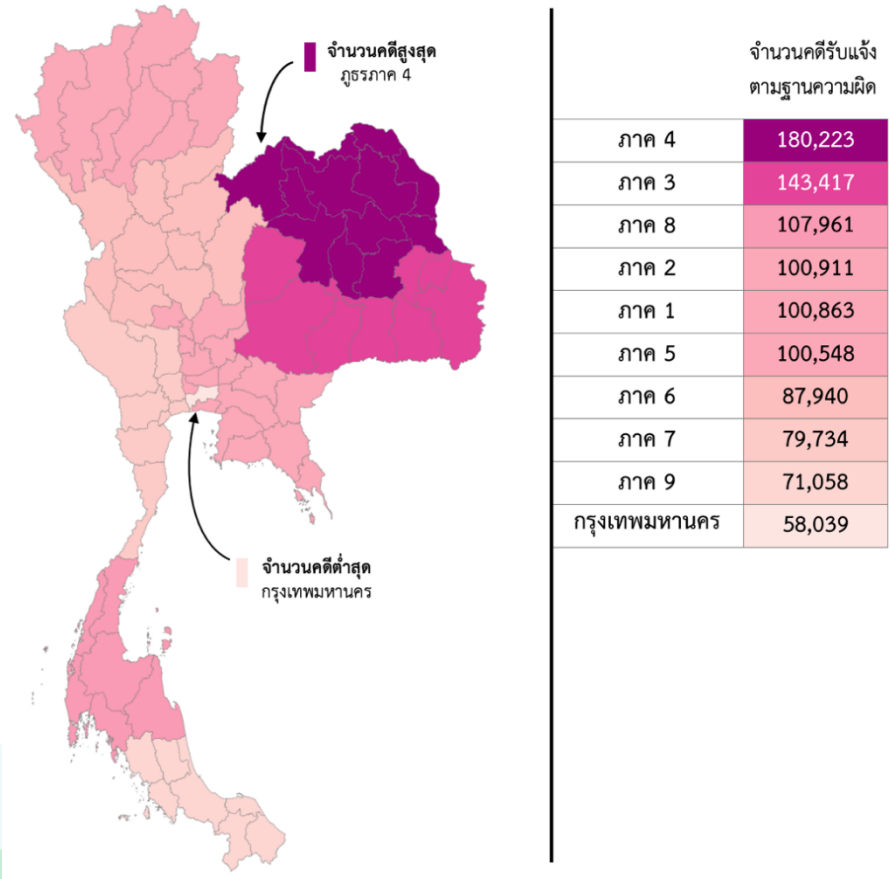
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.8 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่มแสดงจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดจากน้อยไปหามาก

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.9 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกฐานความผิด ในแต่ละเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค และพื้นที่กรุงเทพมหานคร

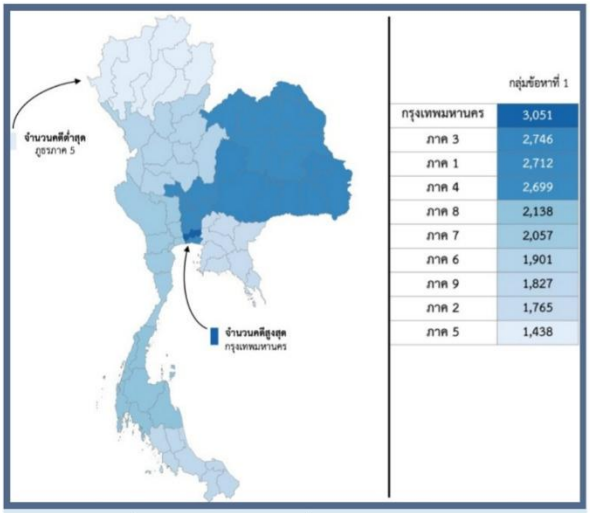
	จำนวนคดีรับแจ้งตามฐานความผิด
ภาค 4	180,223
ภาค 3	143,417
ภาค 8	107,961
ภาค 2	100,911
ภาค 1	100,863
ภาค 5	100,548
ภาค 6	87,940
ภาค 7	79,734
ภาค 9	71,058
กรุงเทพมหานคร	58,039

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์ปละประเมินผล กองแผนอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแต่ละภาคและพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.19 ภาพที่ 1.8 และภาพที่ 1.9 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 8 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่พบว่าคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความ เป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

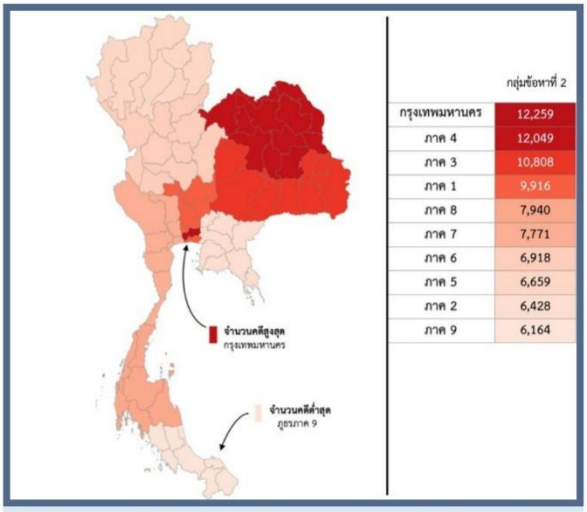
ทั้งนี้ เมื่อแยกพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคและกองบังคับการตำรวจนครบาลพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม ตามภาพที่ 1.10 พบว่า กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ พบพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3,051 คดี กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 12,259 คดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ สูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 3 จำนวน 5,656 คดี และกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 จำนวน 162,417 คดี

ภาพที่ 1.10 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคและพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่มข้อหา

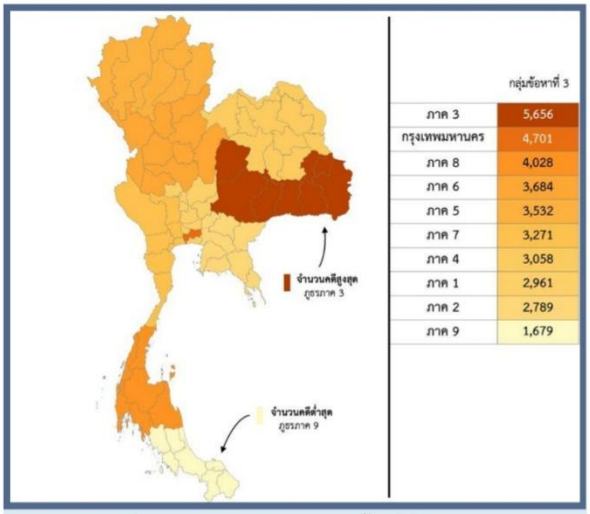
กลุ่มข้อหาที่ 1	
กรุงเทพมหานคร	3,051
ภาค 3	2,746
ภาค 1	2,712
ภาค 4	2,699
ภาค 8	2,138
ภาค 7	2,057
ภาค 6	1,901
ภาค 9	1,827
ภาค 2	1,765
ภาค 5	1,438

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3,051 คดี และต่ำที่สุด คือ ภูธรภาค 5 จำนวน 1,438 คดี

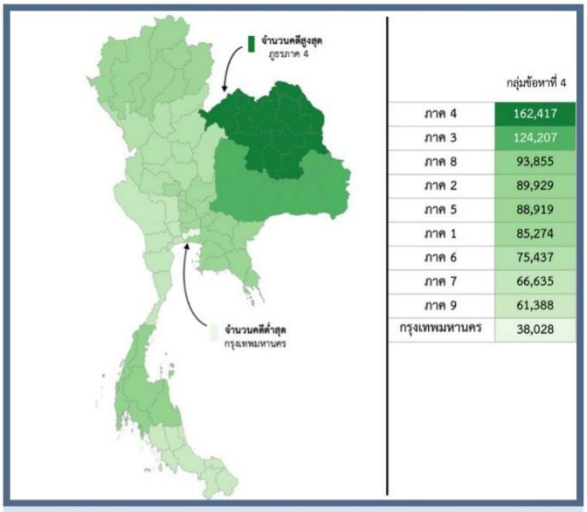
กลุ่มข้อหาที่ 2	
กรุงเทพมหานคร	12,259
ภาค 4	12,049
ภาค 3	10,808
ภาค 1	9,916
ภาค 8	7,940
ภาค 7	7,771
ภาค 6	6,918
ภาค 5	6,659
ภาค 2	6,428
ภาค 9	6,164

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 12,259 คดี และต่ำที่สุด คือ ภูธรภาค 9 จำนวน 6,164 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
ภาค 3	5,656
กรุงเทพมหานคร	4,701
ภาค 8	4,028
ภาค 6	3,684
ภาค 5	3,532
ภาค 7	3,271
ภาค 4	3,058
ภาค 1	2,961
ภาค 2	2,789
ภาค 9	1,679

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ ภูธรภาค 3 จำนวน 5,656 คดี และต่ำที่สุด คือ ภูธรภาค 9 จำนวน 1,679 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
ภาค 4	162,417
ภาค 3	124,207
ภาค 8	93,855
ภาค 2	89,929
ภาค 5	88,919
ภาค 1	85,274
ภาค 6	75,437
ภาค 7	66,635
ภาค 9	61,388
กรุงเทพมหานคร	38,028

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ ภูธรภาค 4 จำนวน 162,417 คดี และต่ำที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 38,028 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 1.20 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	154	107	102	189	110	109	132	161	205	**1,269**
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	54	49	79	76	36	35	29	48	18	**424**
1.3 พยายามฆ่า	294	176	394	396	156	203	219	482	481	**2,801**
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	1,655	1,017	1,626	1,562	767	1,107	1,256	1,142	834	**10,966**
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	246	188	254	219	156	200	196	139	140	**1,738**
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	309	228	291	257	213	247	225	166	149	**2,085**
รวม	2,712	1,765	2,746	2,699	1,438	1,901	2,057	2,138	1,827	19,283

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.11 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	154	107	102	189	110	109	132	161	205	1,269
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	54	49	79	76	36	35	29	48	18	424
1.3 พยายามฆ่า	294	176	394	396	156	203	219	482	481	2,801
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	1,655	1,017	1,626	1,562	767	1,107	1,256	1,142	834	10,966
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	246	188	254	219	156	200	196	139	140	1,738
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	309	228	291	257	213	247	225	166	149	2,085
รวม	2,712	1,765	2,746	2,699	1,438	1,901	2,057	2,138	1,827	19,283

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.20 และภาพที่ 1.11 พบว่า พื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 3 ภูธรภาคที่ 1 และภูธรภาค 4 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.87

ตารางที่ 1.21 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	32	18	2	12	13	5	12	19	28	**141**
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	68	36	31	78	24	22	33	40	43	**375**
2.3 วิ่งราวทรัพย์	83	76	82	95	54	55	68	86	60	**659**
2.4 ลักทรัพย์	5,001	3,448	4,179	5,179	2,112	2,773	3,587	3,986	3,475	**33,740**
2.5 กรรโชกทรัพย์	42	39	89	581	18	40	10	22	12	**853**
2.6 ฉ้อโกง	2,187	932	3,065	1,768	2,361	1,645	1,910	1,703	917	**16,488**
2.7 ยักยอกทรัพย์	759	500	768	1,006	839	798	612	434	351	**6,067**
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	420	330	729	880	300	453	364	462	348	**4,286**
2.9 รับของโจร	236	225	374	359	156	179	170	152	198	**2,049**
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	4	6	0	0	0	5	0	3	**18**
2.11 วางเพลิง	51	37	91	215	41	46	23	22	39	**565**
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	6	13	10	10	2	15	12	16	7	**91**
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	161	134	64	127	44	40	74	85	66	**795**
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	870	636	1,318	1,739	695	847	891	913	617	**8,526**
รวม	**9,916**	**6,428**	**10,808**	**12,049**	**6,659**	**6,918**	**7,771**	**7,940**	**6,164**	**74,653**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.12 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	32	18	2	12	13	5	12	19	28	141
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	68	36	31	78	24	22	33	40	43	375
2.3 วิ่งราวทรัพย์	83	76	82	95	54	55	68	86	60	659
2.4 ลักทรัพย์	5,001	3,448	4,179	5,179	2,112	2,773	3,587	3,986	3,475	33,740
2.5 กรรโชกทรัพย์	42	39	89	581	18	40	10	22	12	853
2.6 ฉ้อโกง	2,187	932	3,065	1,768	2,361	1,645	1,910	1,703	917	16,488
2.7 ยักยอกทรัพย์	759	500	768	1,006	839	798	612	434	351	6,067
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	420	330	729	880	300	453	364	462	348	4,286
2.9 รับของโจร	236	225	374	359	156	179	170	152	198	2,049
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	4	6	0	0	0	5	0	3	18
2.11 วางเพลิง	51	37	91	215	41	46	23	22	39	565
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	6	13	10	10	2	15	12	16	7	91
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	161	134	64	127	44	40	74	85	66	795
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	870	636	1,318	1,739	695	847	891	913	617	8,526
รวม	9,916	6,428	10,808	12,049	6,659	6,918	7,771	7,940	6,164	74,653

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.21 และภาพที่ 1.12 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 3 และภูธรภาค 1 ตามลำดับ โดยในภาพรวมทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.19 เมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งปรากฏแสดงในช่องสีแดงเข้ม

ตารางที่ 1.22 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค8	ภูธร ภาค 9	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	12	11	26	18	31	16	11	16	4	**145**
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	65	5	59	28	9	3	10	52	9	**240**
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	16	12	35	49	25	39	39	8	11	**234**
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	1	0	0	0	0	0	0	0	0	**1**
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	7	6	8	12	6	7	8	26	2	**82**
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1,065	530	1,513	895	1,410	1,380	1,184	1,669	296	**9,942**

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค8	ภูธร ภาค 9	รวม
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กโทรนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	39	33	35	48	41	29	18	19	32	**294**
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	24	133	214	212	467	315	204	240	93	**1,902**
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	19	157	116	141	320	133	122	113	29	**1,150**
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	4	5	27	23	15	14	26	37	6	**157**
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	37	15	42	23	41	19	36	37	54	**304**
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	12	47	3	31	16	5	3	7	4	**128**
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	1	11	6	13	7	11	12	12	9	**82**
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	774	921	784	689	460	885	699	500	459	**6,171**
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	101	98	90	88	118	120	95	134	34	**878**
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	242	330	311	383	138	239	182	478	125	**2,428**
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	542	475	2,387	405	428	469	622	680	512	**6,520**
รวม	2,961	2,789	5,656	3,058	3,532	3,684	3,271	4,028	1,679	30,658

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.13 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	12	11	26	18	31	16	11	16	4	145
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	65	5	59	28	9	3	10	52	9	240
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	16	12	35	49	25	39	39	8	11	234
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	7	6	8	12	6	7	8	26	2	82
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1,065	530	1,513	895	1,410	1,380	1,184	1,669	296	9,942
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กโทรนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	39	33	35	48	41	29	18	19	32	294
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	24	133	214	212	467	315	204	240	93	1,902
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	19	157	116	141	320	133	122	113	29	1,150
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	4	5	27	23	15	14	26	37	6	157
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	37	15	42	23	41	19	36	37	54	304
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	12	47	3	31	16	5	3	7	4	128
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	1	11	6	13	7	11	12	12	9	82
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	774	921	784	689	460	885	699	500	459	6,171
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	101	98	90	88	118	120	95	134	34	878
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	242	330	311	383	138	239	182	478	125	2,428
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	542	475	2,387	405	428	469	622	680	512	6,520
รวม	2,961	2,789	5,656	3,058	3,532	3,684	3,271	4,028	1,679	30,658

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.22 และภาพที่ 1.13 พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ภูธรภาค 3 ภูธรภาค 8 และภูธรภาค 6 ตามลำดับ โดยในภาพรวมทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.43 รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 21.27 และพระราชบัญญัติศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 20.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.23 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	68,100	66,208	92,843	143,609	75,210	56,813	50,799	76,162	51,585	**681,329**
4.2 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ	4,023	4,665	10,443	11,617	7,130	6,569	5,639	9,287	5,542	**64,915**
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	5,135	12,337	16,827	5,997	3,098	4,940	6,486	5,333	3,442	**63,595**
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ ลามกอนาจาร	41	13	20	18	12	23	24	12	19	**182**
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง	7,635	5,593	1,050	1,069	3,222	6,990	3,117	2,380	737	**31,793**
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	127	200	33	16	50	6	66	163	12	**673**
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	76	142	43	12	80	2	16	213	11	**595**
4.8 พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	119	65	2,869	38	108	20	436	84	35	**3,774**
4.9 พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493	7	53	3	2	8	3	4	52	0	**132**
4.10 พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	4	0	2	0	1	0	0	0	0	**7**
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	7	653	74	39	0	71	48	169	5	**1,066**
รวม	85,274	89,929	124,207	162,417	88,919	75,437	66,635	93,855	61,388	848,061

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.14 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	5	53	16	52	28	32	26	47	27	286
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	1,461	640	2,996	4,119	2,625	916	1,360	914	808	15,839
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	10	0	9	56	18	7	1	22	0	123
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	48	0	2	1	0	5	0	7	5	68
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	6,355	5,857	12,448	14,284	7,242	5,721	5,032	8,226	7,142	72,307
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	18,684	14,895	23,058	32,419	23,729	18,581	13,562	22,542	14,821	182,291
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	3,472	2,022	2,799	6,109	1,756	1,602	2,170	2,336	1,779	24,045
4.1.8 เสพยาเสพติด	37,478	42,278	50,412	85,238	38,528	29,065	28,040	41,530	26,553	379,122
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	587	463	1,103	1,331	1,284	884	608	538	450	7,248
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	64	51	188	126	83	33	56	89	122	812
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	2,701	3,506	9,068	10,425	5,889	5,681	3,805	6,077	3,548	50,700
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	858	730	787	810	769	704	1,235	2,095	1,458	9,446
4.2.4 วัตถุระเบิด	36	12	52	36	29	26	35	47	15	288
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	364	366	348	220	360	125	508	979	399	3,669
4.3.1 บ่อนการพนัน	140	138	45	29	1	43	63	121	33	613
4.3.2 สลากกินรวบ	197	4,697	1,266	304	608	166	1,631	337	128	9,334
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	157	117	666	61	40	43	297	110	197	1,688
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	4,641	7,385	14,850	5,603	2,449	4,688	4,495	4,765	3,084	51,960
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	41	13	20	18	12	23	24	12	19	182
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	7,635	5,593	1,050	1,069	3,222	6,990	3,117	2,380	737	31,793
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	127	200	33	16	50	6	66	163	12	673
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	76	142	43	12	80	2	16	213	11	595
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	119	65	2,869	38	108	20	436	84	35	3,774
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	7	53	3	2	8	3	4	52	0	132
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	4	0	2	0	1	0	0	0	0	7
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	7	653	74	39	0	71	48	169	5	1,066
รวม	85,274	89,929	124,207	162,417	88,919	75,437	66,635	93,855	61,388	848,061

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏใน ตารางที่ 1.23 และภาพที่ 1.14 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 3 และภูธรภาค 8 ตามลำดับ

1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีตำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด)

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามจังหวัดในแต่ละพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรภาค ทั้ง 9 ภาค ทั่วประเทศไทย พร้อมทั้งนำเสนอภาพแผนภูมิประกอบ โดยนำเสนอรายงานจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละฐานความผิดด้วยแผนภูมิเส้นบนแกนปฐมภูมิ ระดับสัดส่วนของฐานความผิดแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งซ้าย และรายงานจำนวนรวมคดีรับแจ้งความแสดงอยู่ด้านบนของแผนภูมิในแต่ละจังหวัด จำแนกตามกลุ่มข้อหาด้วยแผนภูมิแท่งบนแกนทุติยภูมิ แสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งขวา

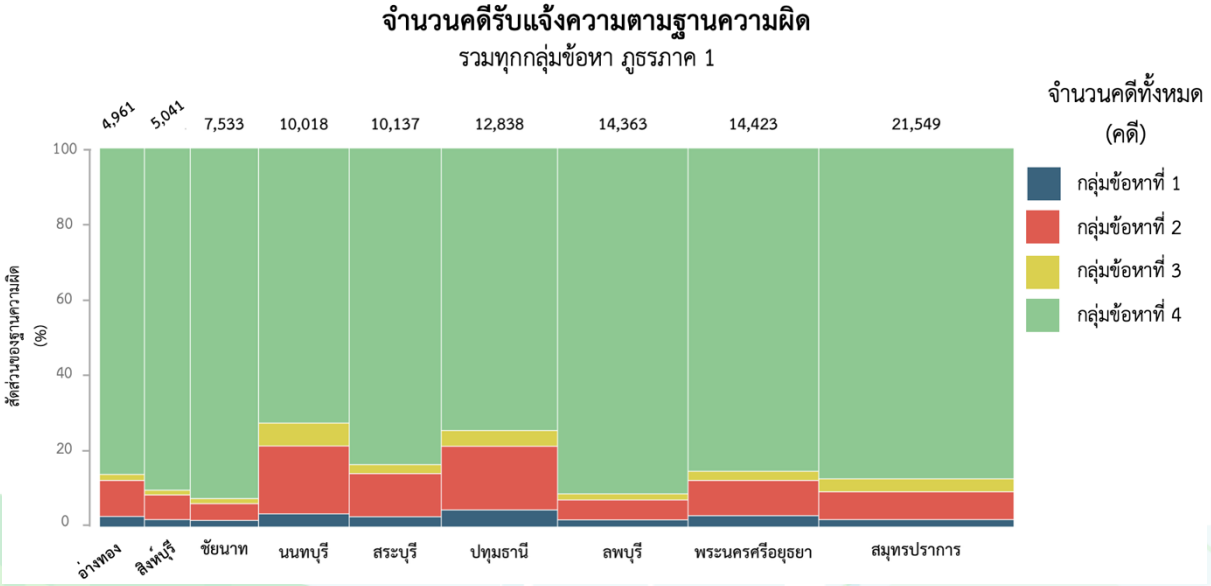
1.3.1 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 1

ตารางที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 1 (ภ.1) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	132	349	581	436	272	429	276	99	138
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	333	1,798	2,159	1,337	756	1,576	1,155	328	474
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	104	602	538	354	237	741	243	65	77
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,964	7,269	9,560	12,296	13,098	18,803	8,463	4,549	4,272
รวม	7,533	10,018	12,838	14,423	14,363	21,549	10,137	5,041	4,961

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 1 ซึ่งประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง โดยจำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.24 และภาพที่ 1.15 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา และลพบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่คดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.54 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 9.83 แสดงผลในพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	8	14	30	30	7	46	8	2	9	154
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	7	17	2	12	9	6	0	1	54
1.3 พยายามฆ่า	3	35	67	61	19	67	19	7	16	294
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	90	220	350	268	164	226	176	73	88	1,655
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	11	23	55	31	38	34	33	9	12	246
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	20	50	62	44	32	47	34	8	12	309
รวม	132	349	581	436	272	429	276	99	138	2,712

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.16 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 1 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสมุทรปราการ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.03 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อหาฐานความผิดอื่นในกลุ่มเดียวกัน โดยจังหวัดปทุมธานีมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด เป็นจำนวน 350 คดี

ภาพที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	9	10	8	0	2	0	3	0	32
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	1	13	24	7	3	11	6	1	2	68
2.3 วิ่งราวทรัพย์	4	13	18	12	4	15	9	6	2	83
2.4 ลักทรัพย์	147	751	1,062	759	372	897	640	149	224	5,001
2.5 กรรโชกทรัพย์	0	8	9	7	1	14	0	3	0	42
2.6 ฉ้อโกง	77	638	431	217	127	344	177	67	109	2,187
2.7 ยักยอกทรัพย์	26	167	170	82	88	59	107	24	36	759
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	20	51	89	74	39	42	52	25	28	420
2.9 รับของโจร	6	32	51	39	11	47	22	8	20	236
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	2	8	8	9	5	6	7	1	5	51
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	5	0	0	0	1	0	0	6
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	2	6	87	7	10	28	18	2	1	161
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	48	102	195	116	96	111	116	39	47	870
รวม	**333**	**1,798**	**2,159**	**1,337**	**756**	**1,576**	**1,155**	**328**	**474**	**9,916**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.17 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวมสถิติคดีลักทรัพย์ทุกจังหวัดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 จำนวน 5,001 คดี และคิดเป็นร้อยละ 50.43 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงจำนวน 2,187 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.06

ภาพที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	0	2	3	0	2	5	0	0	12
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	1	60	0	2	0	0	2	65
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	3	6	1	2	3	0	0	1	16
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	3	2	0	0	2	0	0	0	7
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	38	320	120	106	103	254	72	25	27	1,065
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1	16	4	4	2	4	2	2	4	39
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	1	0	1	0	7	0	15	0	0	24
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	12	1	6	0	0	19
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0	1	3	0	0	4
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	0	0	1	16	16	2	2	0	37
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	1	0	5	4	1	1	0	0	12
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	17	114	122	61	51	306	62	18	23	774
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	2	29	10	8	3	4	38	4	3	101
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	33	12	31	62	29	25	24	14	12	242
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	12	104	238	43	8	119	13	0	5	542
รวม	**104**	**602**	**538**	**354**	**237**	**741**	**243**	**65**	**77**	**2,961**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.18 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 25.03 ร้อยละ 20.33 และร้อยละ 18.17 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษในพื้นที่ภูธรภาค 1

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีตามลักษณะความผิดต่าง ๆ พบว่า มีการการรับแจ้งความคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.97 โดยจังหวัดนนทบุรีมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 320 คดี รองลงมา คือ จังหวัดสมุทรปราการ 254 คดี และปทุมธานี 120 คดี ตามลำดับ

ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ. ศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 26.14 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 1 โดยในจำนวนนี้พบว่ามีการรับแจ้งความในจังหวัดสมุทรปราการมากที่สุด

ภาพที่ 1.19 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	1	0	4	0	0	0	0	0	0	5
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	70	145	188	378	199	235	48	80	118	1,461
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	10	0	0	0	10
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	2	0	46	0	0	0	48
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	509	714	566	894	1,048	1,625	507	206	286	6,355
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,360	1,564	2,101	2,892	2,954	3,626	2,412	1,084	691	18,684
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	89	230	216	508	566	350	1,109	151	253	3,472
4.1.8 เสพยาเสพติด	3,786	3,531	3,395	5,279	6,225	8,180	2,503	2,346	2,233	37,478
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	35	55	79	107	87	71	99	39	15	587
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	4	27	1	0	17	0	9	1	5	64
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	177	133	464	329	564	436	352	106	140	2,701
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	29	55	223	153	111	111	77	35	64	858
4.2.4 วัตถุระเบิด	1	4	7	9	2	13	0	0	0	36
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	61	31	37	61	43	77	24	7	23	364
4.3.1 บ่อนการพนัน	1	53	25	16	7	18	20	0	0	140
4.3.2 สลากกินรวบ	14	29	7	19	22	91	8	6	1	197
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3	25	37	5	2	48	37	0	0	157
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	226	260	399	609	863	795	687	453	349	4,641
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	2	6	4	3	12	7	2	5	41

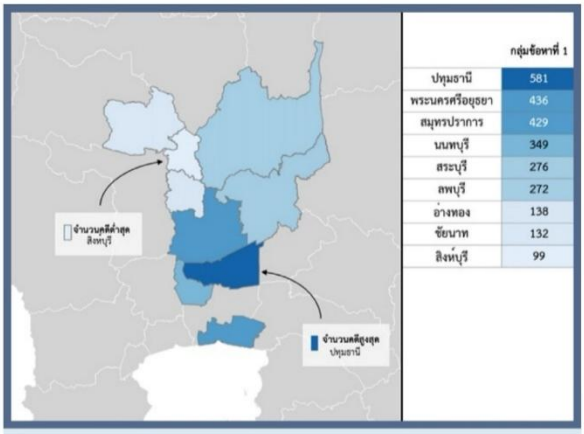
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	594	279	1,760	1,002	373	2,984	526	33	84	7,635
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามค้าประเวณี	2	16	9	11	6	54	26	0	3	127
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	15	28	9	1	15	8	0	0	76
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	2	96	8	9	0	0	4	0	0	119
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	0	0	1	6	0	0	0	7
4.10 พรก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	4	0	0	0	0	0	0	0	4
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	1	0	0	4	0	0	0	2	7
รวม	6,964	7,269	9,560	12,296	13,098	18,803	8,463	4,549	4,272	85,274

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

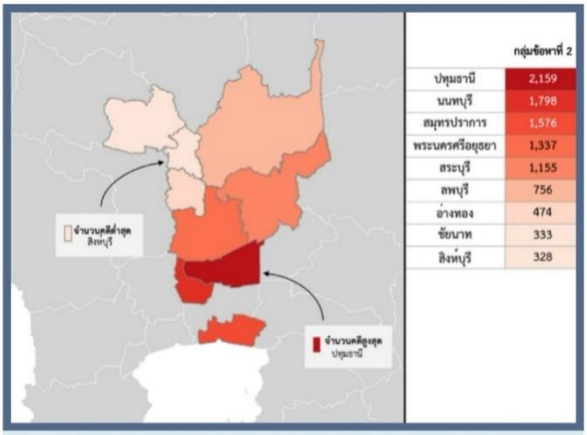
เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.19 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุด ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 นั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ โดยภาพรวมความผิดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 79.86 ในจำนวนนี้พบว่าเป็นความผิดฐานเสพยาเสพติดมากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 1 เป็นจำนวน 37,478 คดี

ลักษณะความผิดอื่นนอกจากกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง คิดเป็นร้อยละ 8.95 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ในพื้นที่ภูธรภาค 1 และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน คิดเป็นร้อยละ 6.02 ตามลำดับ

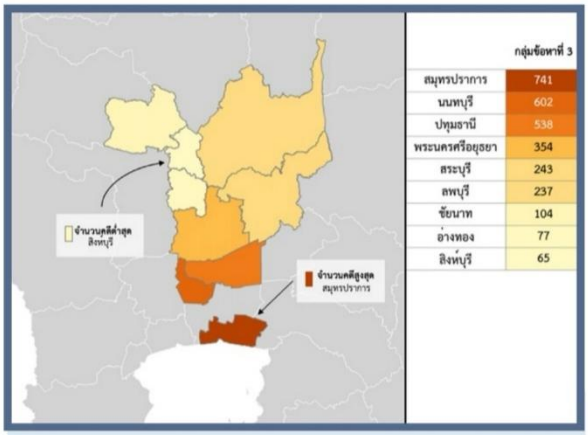
ภาพที่ 1.20 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 1 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

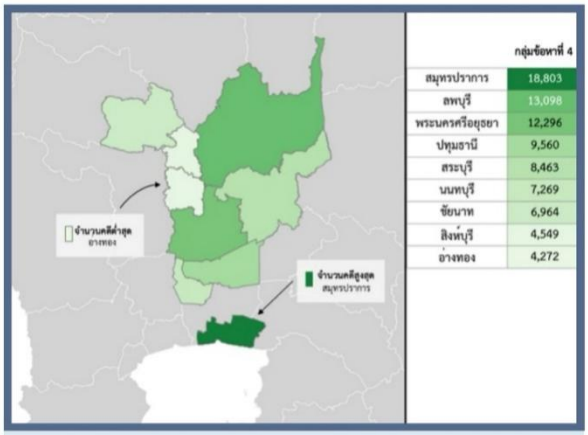
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ปทุมธานี จำนวน 581 คดี และต่ำที่สุด คือ สิงห์บุรี จำนวน 99 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ปทุมธานี จำนวน 2,159 คดี และต่ำที่สุด คือ สิงห์บุรี จำนวน 328 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ สมุทรปราการ จำนวน 741 คดี และต่ำที่สุด คือ สิงห์บุรี จำนวน 65 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ สมุทรปราการ จำนวน 18,803 คดี และต่ำที่สุด คือ อ่างทอง จำนวน 4,272 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

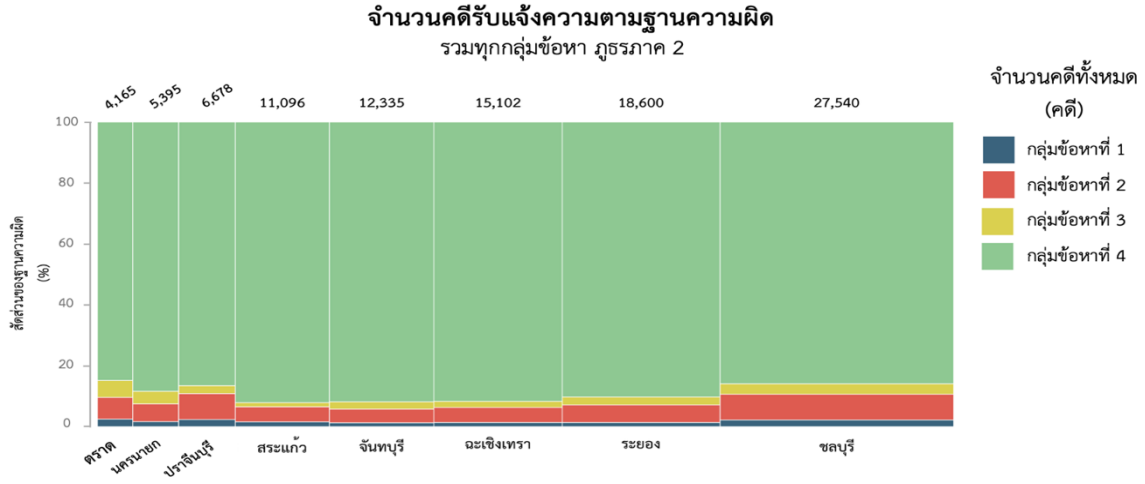
1.3.2 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 2

ตารางที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 2 (ภ.2) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	167	211	611	103	88	156	254	175
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	548	748	2,319	299	315	571	1,078	550
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	295	296	941	230	222	173	479	153
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	11,325	13,847	23,669	3,533	4,770	5,778	16,789	10,218
รวม	**12,335**	**15,102**	**27,540**	**4,165**	**5,395**	**6,678**	**18,600**	**11,096**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.21 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในทุกจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 2 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.25 และภาพที่ 1.21 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยเมื่อเปรียบเทียบทุกจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จำนวนคดีรับแจ้งความที่มีสัดส่วนสูงที่สุดอยู่ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายคิดเป็นร้อยละ 89.12 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 6.37 แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.22 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	8	11	39	8	5	13	18	5	107
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	1	1	25	4	1	5	10	2	49
1.3 พยายามฆ่า	13	25	62	2	8	16	32	18	176
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	97	127	358	69	48	86	141	91	1,017
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	23	23	59	9	10	15	25	24	188
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	25	24	68	11	16	21	28	35	228
รวม	**167**	**211**	**611**	**103**	**88**	**156**	**254**	**175**	**1,765**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.22 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ ในภาพรวมพบว่ามีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด รวม 1,017 คดี โดยจังหวัดชลบุรีมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวสูงที่สุด เป็นจำนวน 358 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มข้อหาเดียวกันในพื้นที่ภูธรภาค 2

ภาพที่ 1.23 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	3	5	3	0	0	5	2	18
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	2	2	19	2	1	4	3	3	36
2.3 วิ่งราวทรัพย์	2	10	31	2	3	5	15	8	76
2.4 ลักทรัพย์	270	428	1,256	134	139	351	609	261	3,448
2.5 กรรโชกทรัพย์	1	2	18	0	1	6	5	6	39
2.6 ฉ้อโกง	112	87	336	79	71	59	146	42	932
2.7 ยักยอกทรัพย์	52	59	174	9	25	29	94	58	500
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	33	29	102	24	19	27	55	41	330
2.9 รับของโจร	8	33	93	5	4	21	20	41	225
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	4	0	0	0	0	0	4
2.11 วางเพลิง	2	2	11	2	3	3	5	9	37
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	1	3	0	0	4	3	2	13
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	0	13	80	5	7	13	7	9	134
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	66	79	187	34	42	49	111	68	636
รวม	**548**	**748**	**2,319**	**299**	**315**	**571**	**1,078**	**550**	**6,428**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังปรากฏในภาพที่ 1.23 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ ในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 2 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 3,448 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.64 โดยจังหวัดชลบุรีมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด เป็นจำนวน 1,256 คดี

ภาพที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	1	5	0	0	0	5	0	11
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1	1	2	0	0	0	0	1	5
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	1	7	0	2	1	1	0	12
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	4	2	0	0	0	0	6
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	69	45	251	46	29	35	46	9	530
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1	5	17	0	0	1	0	9	33
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	18	34	3	14	5	30	9	20	133
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	16	37	4	73	0	11	4	12	157
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	1	1	0	3	0	0	5
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	5	2	0	1	0	4	2	1	15
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	15	22	5	2	0	0	3	0	47
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	1	0	0	2	1	2	5	0	11
3.14 พ.ร.บ.ศุลกากร	77	101	285	61	99	35	182	81	921
3.15 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	14	6	25	2	11	6	28	6	98
3.16 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	35	18	89	14	44	26	96	8	330
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	43	23	243	12	31	19	98	6	475
รวม	**295**	**296**	**941**	**230**	**222**	**173**	**479**	**153**	**2,789**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.24 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยภาพรวมพบว่ามีการรับแจ้งความคดีตาม พ.ร.บ. ศุลกากรมากที่สุด รวม 921 คดี คิดเป็นร้อยละ 33.02 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 2 รองลงมา คือ คดีตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 19.00 และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 17.03 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	1	52	0	0	0	0	0	53
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	91	240	78	31	14	64	9	113	640
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	657	730	1,536	150	261	313	1,559	651	5,857
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	1,546	1,362	4,770	426	944	1,028	3,076	1,743	14,895
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	223	336	256	47	134	118	463	445	2,022
4.1.8 เสพยาเสพติด	5,144	4,790	10,880	1,899	2,904	3,203	8,959	4,499	42,278
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	61	52	90	18	25	43	130	44	463
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	14	0	14	2	0	6	4	11	51
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	693	439	629	194	132	353	502	564	3,506
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	105	99	175	41	23	73	133	81	730
4.2.4 วัตถุระเบิด	4	1	0	0	3	0	2	2	12
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	139	35	62	7	1	25	21	76	366
4.3.1 บ่อนการพนัน	9	17	45	0	36	0	31	0	138
4.3.2 สลากกินรวบ	159	2,764	1,515	116	2	35	82	24	4,697
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	17	32	28	5	4	0	2	29	117

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	796	2,656	1,556	323	179	422	1,057	396	7,385
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	1	1	7	0	1	3	0	0	13
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	1,599	275	1,386	264	45	80	487	1,457	5,593
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามค้าประเวณี	1	4	154	0	2	7	32	0	200
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	27	2	79	3	3	5	21	2	142
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	2	5	25	7	1	0	25	0	65
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	51	0	0	0	2	0	53
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	37	6	281	0	56	0	192	81	653
รวม	11,325	13,847	23,669	3,533	4,770	5,778	16,789	10,218	89,929

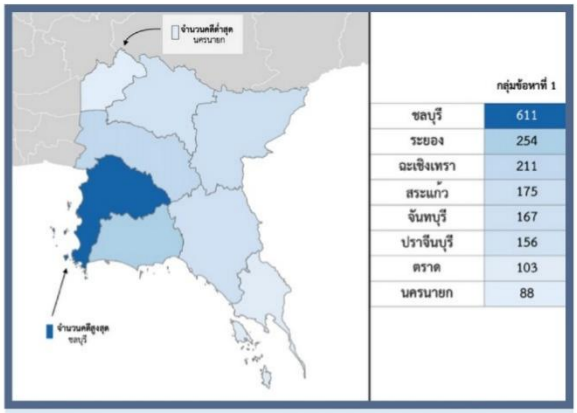
ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.25 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 2 มีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.01 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ในพื้นที่ภูธรภาค 2 เมื่อรวมทุกฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 71.60

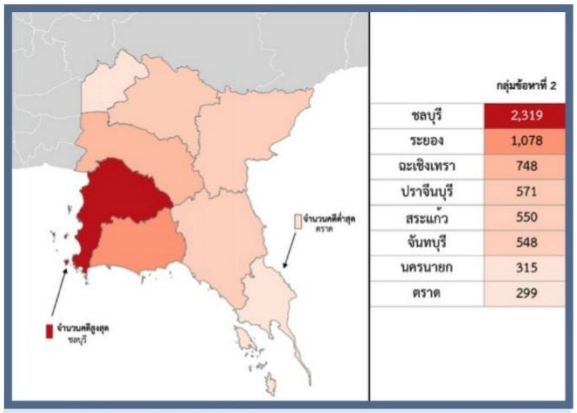
ลักษณะความผิดอื่นนอกจากกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.21 และความผิดตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมือง คิดเป็นร้อยละ 6.22 ตามลำดับ

สำหรับจังหวัดชลบุรีที่มีการรับแจ้งความสูงที่สุดอันดับแรกในพื้นที่ภูธรภาค 2 ความผิดที่เกิดขึ้นสูงที่สุดของจังหวัดนี้ คือ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 45.97 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในจังหวัดชลบุรี รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด (ครอบครอง) คิดเป็นร้อยละ 20.15 ตามลำดับ

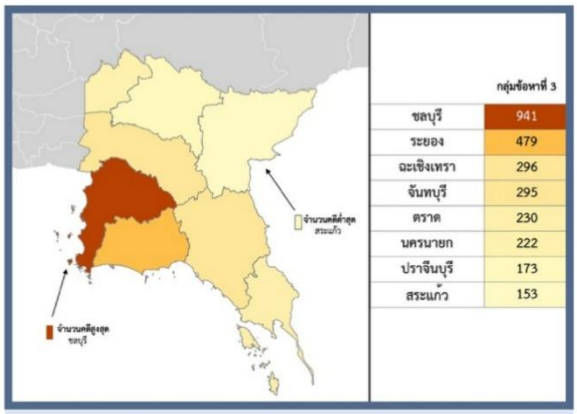
ภาพที่ 1.26 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

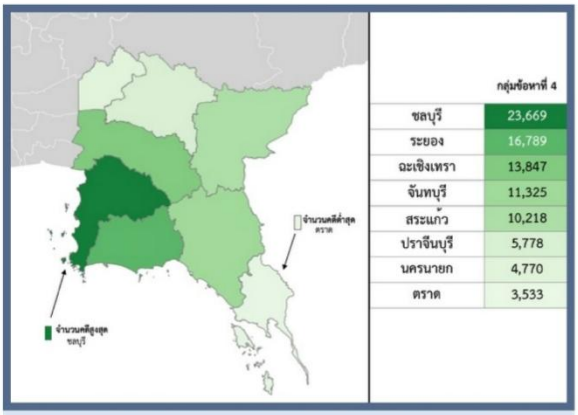
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ชลบุรี จำนวน 611 คดี และต่ำที่สุด คือ นครนายก จำนวน 88 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ชลบุรี จำนวน 2,319 คดี และต่ำที่สุด คือ ตราด จำนวน 299 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ชลบุรี จำนวน 941 คดี และต่ำที่สุด คือ สระแก้ว จำนวน 153 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ชลบุรี จำนวน 23,669 คดี และต่ำที่สุด คือ ตราด จำนวน 3,533 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

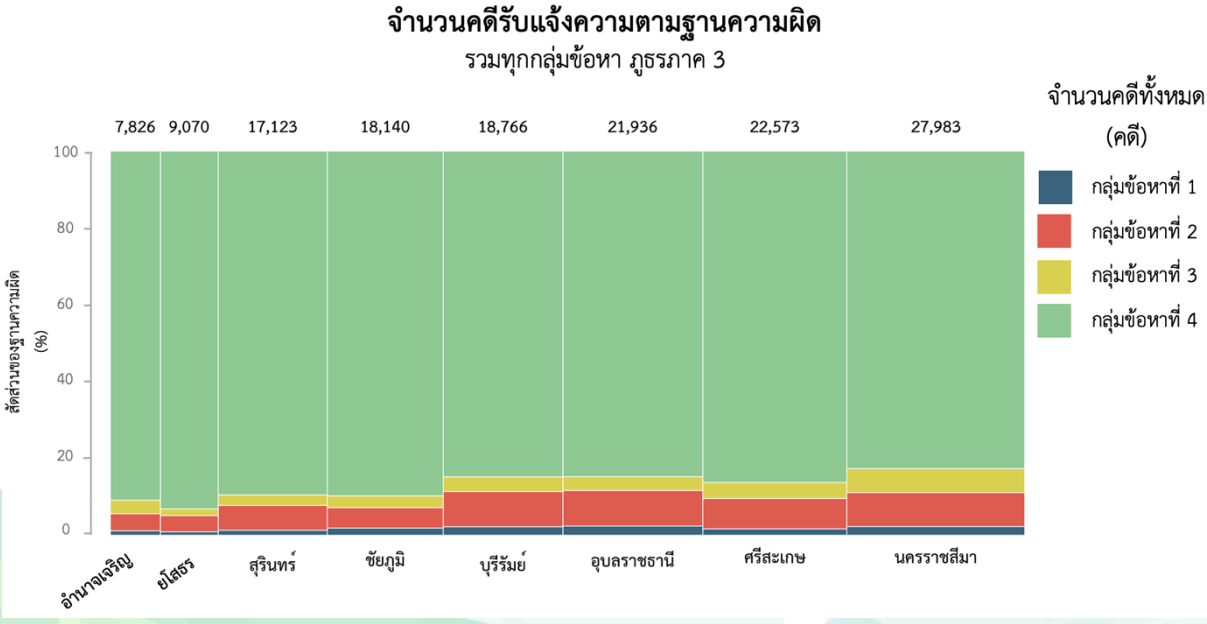
1.3.3 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 3

ตารางที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 3 (ภ.3) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	339	656	416	86	383	236	93	537
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	975	2,464	1,721	383	1,786	1,104	348	2,027
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	558	1,740	728	157	936	456	281	800
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	16,268	23,123	15,901	8,444	19,468	15,327	7,104	18,572
รวม	**18,140**	**27,983**	**18,766**	**9,070**	**22,573**	**17,123**	**7,826**	**21,936**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาค 3 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.26 และภาพที่ 1.27 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดมีจำนวน คดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.61 ซึ่งแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 7.54 แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	19	20	11	6	20	10	1	15	102
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	7	24	14	0	12	6	1	15	79
1.3 พยายามฆ่า	35	50	66	19	48	31	8	137	394
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	213	395	240	49	217	137	68	307	1,626
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	28	78	39	4	38	27	9	31	254
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	37	89	46	8	48	25	6	32	291
รวม	339	656	416	86	383	236	93	537	2,746

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.28 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และบุรีรัมย์ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดในกลุ่มข้อหานี้ คิดเป็นร้อยละ 59.21 โดยจังหวัดนครราชสีมามีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 395 คดี

ภาพที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจ ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	2	0	0	0	2
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	3	5	2	1	6	4	1	9	31
2.3 วิ่งราวทรัพย์	6	16	6	9	16	8	3	18	82
2.4 ลักทรัพย์	490	1,045	601	178	642	366	146	711	4,179
2.5 กรรโชกทรัพย์	20	7	5	0	37	3	2	15	89
2.6 ฉ้อโกง	97	574	614	65	612	506	78	519	3,065
2.7 ยักยอกทรัพย์	45	285	77	34	84	30	25	188	768
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	83	160	98	18	99	51	20	200	729
2.9 รับของโจร	50	61	101	9	80	17	17	39	374
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	6	6
2.11 วางเพลิง	14	8	13	1	19	9	4	23	91
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	2	0	1	0	2	2	2	10
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	2	17	4	3	4	10	6	18	64
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	164	284	200	64	185	98	44	279	1,318
รวม	**975**	**2,464**	**1,721**	**383**	**1,786**	**1,104**	**348**	**2,027**	**10,808**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.29 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 4,179 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.67 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ โดยจังหวัดนครราชสีมามีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด จำนวน 1,045 คดี คิดเป็นร้อยละ 25.01 ของคดีในลักษณะความผิดนี้ของพื้นที่ภูธรภาคที่ 3

ภาพที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	1	6	8	0	2	4	0	5	26
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	19	31	0	3	0	4	2	59
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	1	9	9	0	2	4	0	10	35
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1	4	0	0	0	3	0	0	8
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	75	201	332	30	457	218	56	144	1,513
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	5	7	10	0	1	6	2	4	35
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	45	49	14	10	26	38	12	20	214
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	7	32	8	0	17	32	13	7	116
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	1	4	2	0	1	2	11	6	27
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	12	4	10	0	3	9	0	4	42
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	1	0	0	2	0	0	0	3
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	4	0	0	0	1	0	0	1	6
3.14 พ.ร.บ.ศุลกากร	50	183	133	90	25	98	91	114	784
3.15 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	4	41	11	3	7	7	3	14	90
3.16 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	27	140	59	4	12	15	17	37	311
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	325	1,040	101	20	377	20	72	432	2,387
รวม	**558**	**1,740**	**728**	**157**	**936**	**456**	**281**	**800**	**5,656**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.30 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ โดยภาพรวมพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 2,387 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.20 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 26.75 และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 13.86 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	2	0	5	2	0	5	0	2	16
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	733	611	441	46	379	281	49	456	2,996
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	3	6	9
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	2	0	0	0	0	0	0	2
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,320	1,883	2,652	788	1,973	1,846	723	1,263	12,448
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	2,985	4,284	1,985	1,653	3,958	2,319	1,188	4,686	23,058
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	422	668	366	100	286	354	232	371	2,799
4.1.8 เสพยาเสพติด	7,008	9,308	5,612	3,803	8,448	6,298	2,987	6,948	50,412
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	125	152	136	78	207	109	64	232	1,103
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1	14	47	3	42	18	1	62	188
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	1,433	1,680	1,348	561	1,312	949	471	1,314	9,068
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	94	169	142	19	127	111	35	90	787
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	8	25	2	3	4	0	8	52
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	14	36	41	6	46	169	14	22	348

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
4.3.1 บ่อนการพนัน	11	12	0	10	11	0	0	1	45
4.3.2 สลากกินรวบ	82	205	56	109	48	134	58	574	1,266
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	2	326	39	9	90	13	1	186	666
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	1,642	2,949	2,528	1,020	2,091	2,067	901	1,652	14,850
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	14	3	0	1	1	0	1	20
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	81	101	74	58	60	278	201	197	1,050
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	2	11	9	0	1	5	0	5	33
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1	11	4	8	0	12	0	7	43
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	296	615	387	169	385	354	176	487	2,869
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	0	1	0	0	0	0	2	3
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	2	0	0	0	0	0	0	0	2
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	10	64	0	0	0	0	0	0	74
รวม	16,268	23,123	15,901	8,444	19,468	15,327	7,104	18,572	124,207

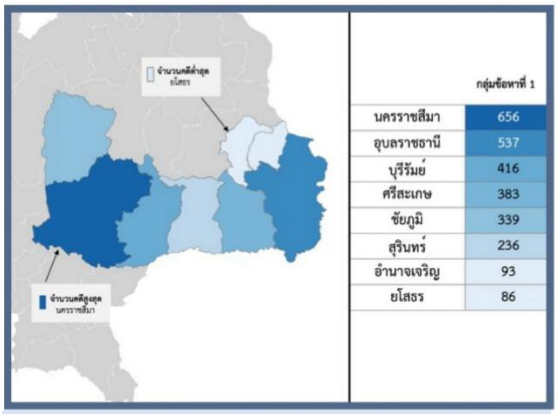
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.31 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า ภาพรวมจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ

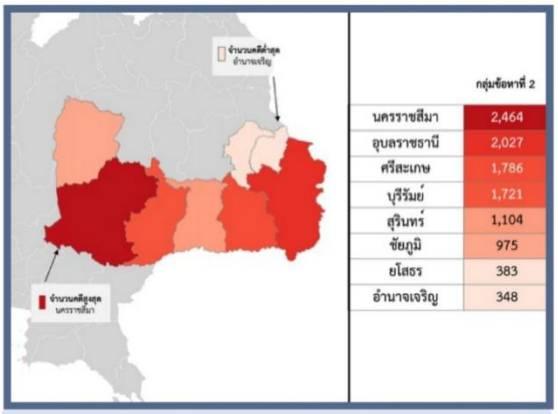
ภาพรวมของทุกจังหวัดมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 92,843 คดี คิดเป็นร้อยละ 74.75 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดที่เกี่ยวกับการพนัน รวมทุกจังหวัด 16,827 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.55 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3

สำหรับจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความรวมสูงที่สุดนั้น พบว่ามีการรับแจ้งความในข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดจำนวน 9,308 คดี คิดเป็นร้อยละ 40.25 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในจังหวัดนครราชสีมา

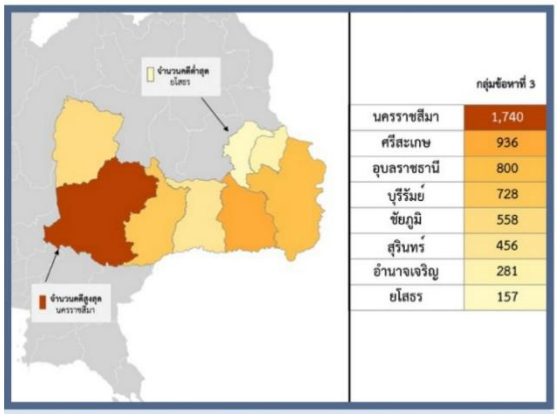
ภาพที่ 1.32 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 3 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

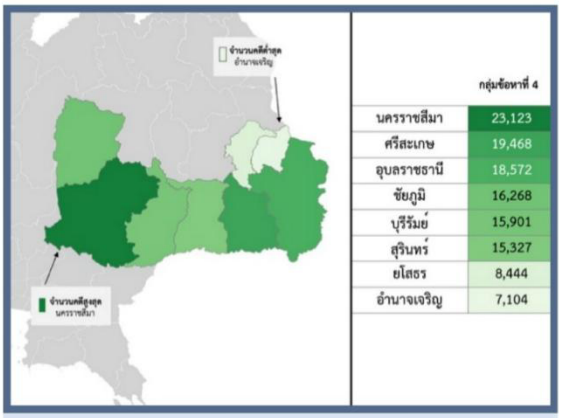
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครราชสีมา จำนวน 656 คดี และต่ำที่สุด คือ ยโสธร จำนวน 86 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครราชสีมา จำนวน 2,464 คดี และต่ำที่สุด คือ อำนาจเจริญ จำนวน 348 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครราชสีมา จำนวน 1,740 คดี และต่ำที่สุด คือ ยโสธร จำนวน 157 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครราชสีมา จำนวน 23,123 คดี และต่ำที่สุด คือ อำนาจเจริญ จำนวน 7,104 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

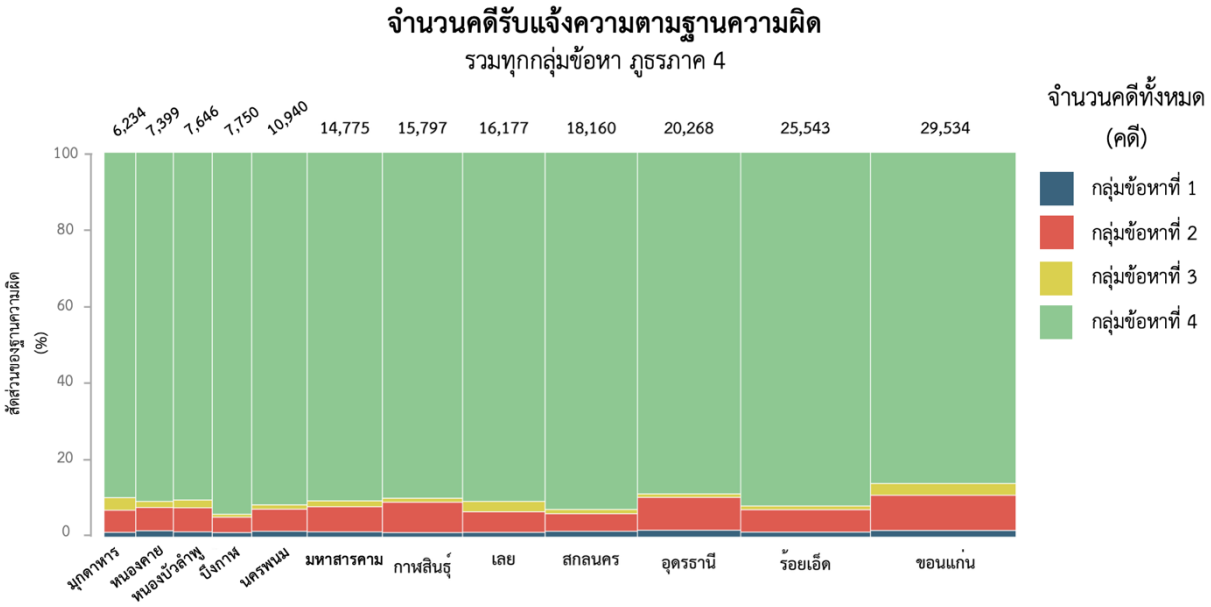
1.3.4 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 4

ตารางที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 4 (ภ.4) 12 จังหวัด												
ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	195	521	168	94	211	80	345	207	278	123	106	371
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,242	2,707	634	311	962	360	1,485	859	831	451	480	1,727
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	174	911	120	62	224	201	256	444	206	118	152	190
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	14,186	25,395	10,018	7,283	13,378	5,593	23,457	14,667	16,845	6,707	6,908	17,980
รวม	**15,797**	**29,534**	**10,940**	**7,750**	**14,775**	**6,234**	**25,543**	**16,177**	**18,160**	**7,399**	**7,646**	**20,268**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.33 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความ จำแนกรายจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 4 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเลย กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม บึงกาฬ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองคายหนองบัวลำภู และอุดรธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.27 และภาพที่ 1.33 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และอุดรธานี ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90.12 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 6.69 แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	16	25	6	6	13	6	18	21	38	7	5	28	189
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	6	21	3	5	4	2	2	1	12	4	6	10	76
1.3 พยายามฆ่า	31	67	28	24	19	9	49	29	50	16	11	63	396
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	116	311	109	39	130	44	223	111	135	74	73	197	1,562
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	14	39	13	10	25	10	22	15	23	14	3	31	219
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	12	58	9	10	20	9	31	30	20	8	8	42	257
รวม	**195**	**521**	**168**	**94**	**211**	**80**	**345**	**207**	**278**	**123**	**106**	**371**	**2,699**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.34 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด รวมจำนวน 1,562 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.87 โดยจังหวัดขอนแก่นมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 311 คดี

ภาพที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	4	0	0	0	0	2	0	0	0	0	6	12
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	28	7	2	3	1	6	2	4	4	3	14	78
2.3 วิ่งราวทรัพย์	14	19	5	1	11	2	15	4	4	2	6	12	95
2.4 ลักทรัพย์	533	1,299	227	136	435	147	532	329	360	235	169	777	5,179
2.5 กรรโชกทรัพย์	102	103	111	7	6	20	45	78	26	4	14	65	581
2.6 ฉ้อโกง	151	405	68	36	108	73	310	144	110	61	85	217	1,768
2.7 ยักยอกทรัพย์	111	214	26	26	81	15	179	75	51	38	77	113	1,006
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	100	171	48	31	69	29	86	70	82	20	42	132	880
2.9 รับของโจร	18	76	22	2	66	8	47	17	20	14	6	63	359
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	29	44	12	8	13	7	21	17	17	5	8	34	215
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	2	0	0	1	0	1	1	3	0	0	1	10
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	4	20	6	2	25	4	12	3	39	5	1	6	127
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	175	322	102	60	144	54	229	119	115	63	69	287	1,739
รวม	**1,242**	**2,707**	**634**	**311**	**962**	**360**	**1,485**	**859**	**831**	**451**	**480**	**1,727**	**12,049**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.35 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัด 5,179 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.98 โดยจังหวัดขอนแก่นมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 1,299 คดี

ภาพที่ 1.36 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	3	0	0	2	1	4	1	1	2	0	4	18
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	9	0	2	0	1	2	13	1	0	0	0	28
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	9	15	3	3	2	1	1	5	6	1	0	3	49
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1	2	0	0	0	0	0	1	4	1	0	3	12
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	37	258	43	14	27	76	106	107	54	43	73	57	895
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	3	18	3	0	2	2	10	3	5	0	0	2	48
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	20	48	7	0	0	37	4	59	15	7	4	11	212
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	6	54	6	0	4	12	3	39	7	0	2	8	141
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	1	0	0	0	7	0	2	11	0	2	0	23

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	2	2	0	0	0	5	2	2	2	2	2	4	23
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	3	0	0	0	0	0	27	0	0	1	0	31
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	4	0	0	2	0	5	2	0	0	0	0	13
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	49	165	33	26	37	55	33	114	55	36	23	63	689
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	5	15	3	2	18	2	14	9	7	3	5	5	88
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	37	98	6	15	22	1	42	47	38	23	30	24	383
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	5	216	16	0	108	1	30	13	0	0	10	6	405
รวม	**174**	**911**	**120**	**62**	**224**	**201**	**256**	**444**	**206**	**118**	**152**	**190**	**3,058**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.36 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น เลย และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 4 มีจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 895 คดี คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรรวม 689 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.53 และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รวม 405 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.24

สำหรับจังหวัดขอนแก่นซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดนี้สูงที่สุดในพื้นที่ภูธรภาค 4 นั้น พบว่า ส่วนมากเป็นคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 258 คดี รองลงมาเป็นคดีตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 216 คดี และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร จำนวน 165 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	21	5	14	3	3	5	0	0	1	0	0	52
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	852	654	107	374	490	266	152	149	426	261	65	323	4,119
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	13	1	0	2	0	10	0	30	0	0	56
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,263	2,143	1,040	684	946	333	2,508	564	1,546	681	337	2,239	14,284
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	2,360	4,864	1,970	1,595	3,982	799	3,448	3,256	3,687	957	1,933	3,568	32,419
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	782	771	477	220	366	207	1,248	512	571	339	222	394	6,109
4.1.8 เสพยาเสพติด	7,212	14,051	5,382	3,533	6,074	3,219	13,694	7,155	8,455	3,646	3,581	9,236	85,238
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	61	204	82	71	126	36	174	157	119	77	43	181	1,331
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	27	11	2	11	1	7	13	11	8	6	4	25	126
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	1,007	1,495	460	503	750	444	799	1,688	1,046	335	572	1,326	10,425
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	66	86	59	53	55	43	100	172	65	17	11	83	810

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	3	2	1	0	3	2	1	15	3	0	4	36
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	22	29	11	12	36	13	21	19	25	10	4	18	220
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	10	0	0	0	0	12	0	7	0	0	0	29
4.3.2 สลากกินรวบ	16	59	3	4	32	12	56	64	13	2	5	38	304
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3	8	2	0	11	1	5	5	17	8	0	1	61
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	471	892	344	99	458	94	1,152	644	703	143	122	481	5,603
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	4	0	0	3	0	3	1	3	0	0	4	18
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	42	67	51	100	39	111	28	248	137	181	8	57	1,069
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	3	0	0	0	0	4	2	0	5	0	2	16
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	7	0	0	3	0	0	0	2	0	0	0	12
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	0	4	8	8	2	0	2	9	0	5	0	0	38

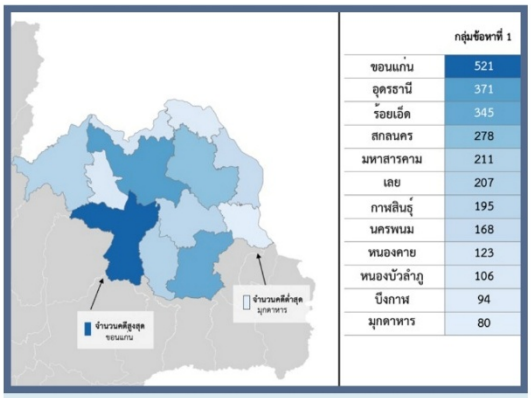
ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	2
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	9	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0	39
รวม	14,186	25,395	10,018	7,283	13,378	5,593	23,457	14,667	16,845	6,707	6,908	17,980	162,417

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.37 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และอุดรธานี ตามลำดับ ในภาพรวมส่วนมากเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงถึงร้อยละ 88.42 รองลงมา คือ กลุ่มคดีเกี่ยวกับอาวุธ คิดเป็นร้อยละ 7.15 ของจำนวนคดีในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในพื้นที่ภูธรภาค 4

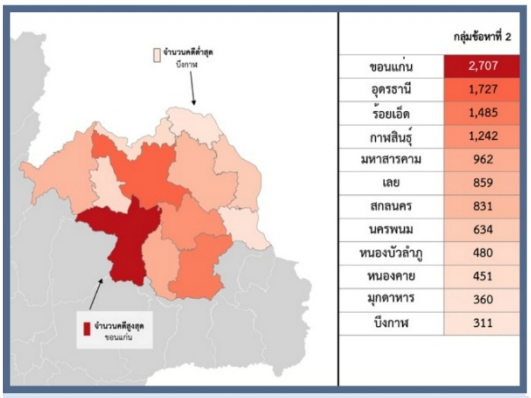
สำหรับคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น พบว่าเป็นความผิดเสพยาเสพติดมากที่สุด มีจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาค 4 รวม 85,238 คดี โดยจังหวัดร้อยเอ็ดมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 14,051 คดี

ภาพที่ 1.38 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

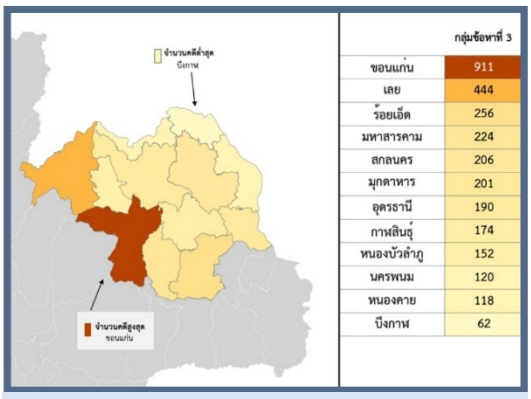
กลุ่มข้อหาที่ 1	
ขอนแก่น	521
อุดรธานี	371
ร้อยเอ็ด	345
สกลนคร	278
มหาสารคาม	211
เลย	207
กาฬสินธุ์	195
นครพนม	168
หนองคาย	123
หนองบัวลำภู	106
บึงกาฬ	94
มุกดาหาร	80

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ขอนแก่น จำนวน 521 คดี และต่ำที่สุด คือ มุกดาหาร จำนวน 80 คดี

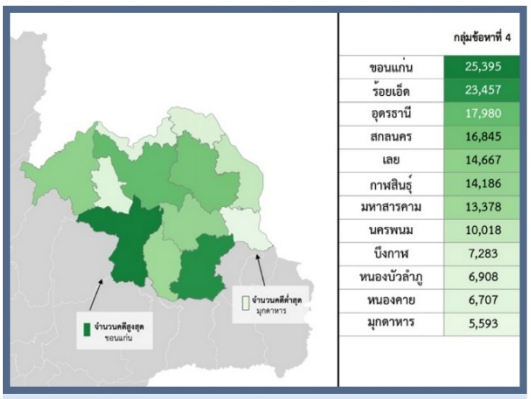
กลุ่มข้อหาที่ 2	
ขอนแก่น	2,707
อุดรธานี	1,727
ร้อยเอ็ด	1,485
กาฬสินธุ์	1,242
มหาสารคาม	962
เลย	859
สกลนคร	831
นครพนม	634
หนองบัวลำภู	480
หนองคาย	451
มุกดาหาร	360
บึงกาฬ	311

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ขอนแก่น จำนวน 2,707 คดี และต่ำที่สุด คือ บึงกาฬ จำนวน 311 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
ขอนแก่น	911
เลย	444
ร้อยเอ็ด	256
มหาสารคาม	224
สกลนคร	206
มุกดาหาร	201
อุดรธานี	190
กาฬสินธุ์	174
หนองบัวลำภู	152
นครพนม	120
หนองคาย	118
บึงกาฬ	62

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ขอนแก่น จำนวน 911 คดี และต่ำที่สุด คือ บึงกาฬ จำนวน 62 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
ขอนแก่น	25,395
ร้อยเอ็ด	23,457
อุดรธานี	17,980
สกลนคร	16,845
เลย	14,667
กาฬสินธุ์	14,186
มหาสารคาม	13,378
นครพนม	10,018
บึงกาฬ	7,283
หนองบัวลำภู	6,908
หนองคาย	6,707
มุกดาหาร	5,593

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ ขอนแก่น จำนวน 25,395 คดี และต่ำที่สุด คือ มุกดาหาร จำนวน 5,593 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

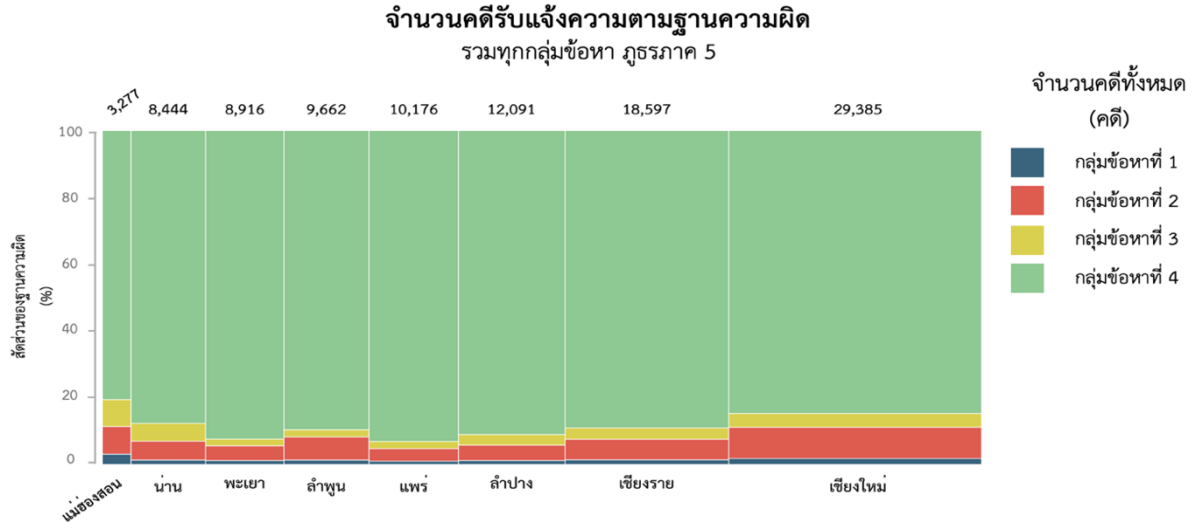
1.3.5 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 5

ตารางที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 5 (ภ.5) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	250	514	108	104	95	100	142	125
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,156	2,758	475	392	384	272	554	668
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	619	1,203	456	184	221	264	380	205
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	16,572	24,910	7,405	8,236	9,476	2,641	11,015	8,664
รวม	18,597	29,385	8,444	8,916	10,176	3,277	12,091	9,662

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.39 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่จังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 5 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.28 และภาพที่ 1.39 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ โดยพบว่าภาพรวมของทุกจังหวัดของกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 88.43 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 6.62 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.40 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	26	38	16	6	6	4	9	5	110
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	6	11	7	5	1	1	5	0	36
1.3 พยายามฆ่า	32	60	8	9	10	8	17	12	156
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	123	272	43	48	58	65	72	86	767
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	26	60	17	13	7	9	13	11	156
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	37	73	17	23	13	13	26	11	213
รวม	**250**	**514**	**108**	**104**	**95**	**100**	**142**	**125**	**1,438**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.40 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 514 คดี จากภาพรวมคดีทั้งหมด 1,438 คดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.74

เมื่อพิจารณาแยกตามข้อหาต่าง ๆ พบว่า ในพื้นที่ภูธรภาค 5 นั้น มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย กรณี (สาหัส) มากที่สุด เป็นจำนวน 767 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.34 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด จำนวน 272 คดี

ภาพที่ 1.41 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	5	6	0	0	0	0	2	0	13
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	9	5	3	1	4	0	1	1	24
2.3 วิ่งราวทรัพย์	3	23	5	3	2	3	10	5	54
2.4 ลักทรัพย์	355	920	59	125	143	77	240	193	2,112
2.5 กรรโชกทรัพย์	1	9	0	0	0	0	1	7	18
2.6 ฉ้อโกง	469	927	273	115	90	120	137	230	2,361
2.7 ยักยอกทรัพย์	88	403	29	84	45	13	63	114	839
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	47	104	35	17	31	11	25	30	300
2.9 รับของโจร	39	59	4	10	4	7	13	20	156
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	11	12	6	4	3	1	0	4	41
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	2	0	0	0	0	0	0	2
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	11	22	4	2	0	0	2	3	44
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	118	266	57	31	62	40	60	61	695
รวม	**1,156**	**2,758**	**475**	**392**	**384**	**272**	**554**	**668**	**6,659**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.41 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำพูน ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 2,758 คดี จาก 6,659 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.42

รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 5 มีการแจ้งความฉ้อโกงมากที่สุด รวม 2,361 คดี คิดเป็นร้อยละ 35.46 รองลงมา คือ คดีลักทรัพย์ รวม 2,112 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.72 และคดียักยอกทรัพย์ 839 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.60 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.42 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	3	22	2	1	0	3	0	0	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	6	3	0	0	0	0	0	0	9
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	2	8	6	2	1	2	2	2	25
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	6	0	0	0	0	0	0	6
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	328	466	309	62	37	89	65	54	1,410
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	12	15	2	1	2	2	4	3	41
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	35	146	35	11	36	88	63	53	467
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	29	104	21	12	13	54	47	40	320
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2	6	3	1	0	2	1	0	15
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	4	10	4	11	2	4	6	0	41
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	4	11	0	0	1	0	16
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	5	2	0	0	0	0	0	7
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	88	192	15	24	38	17	69	17	460
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	9	41	1	7	44	2	9	5	118
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	21	28	2	10	9	0	43	25	138
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	80	151	50	31	39	1	70	6	428
รวม	**619**	**1,203**	**456**	**184**	**221**	**264**	**380**	**205**	**3,532**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.42 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และน่าน ตามลำดับ โดยภาพรวมพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 5 มีจำนวนคดีความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,410 คดี คิดเป็นร้อยละ 39.92 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 466 คดี รองลงมา คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ รวมทุกจังหวัด 467 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.22 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 5 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด เป็นจำนวน 146 คดี

ภาพที่ 1.43 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	5	19	0	0	0	0	4	0	28
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	685	532	392	109	210	102	474	121	2,625
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	9	1	8	0	0	0	0	0	18
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	849	2,459	456	349	847	179	1,415	688	7,242
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	5,766	6,971	1,369	1,896	2,308	650	2,921	1,848	23,729
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	113	476	207	216	183	120	158	283	1,756
4.1.8 เสพยาเสพติด	6,742	10,268	3,581	4,507	3,580	963	4,119	4,768	38,528
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	234	376	111	75	166	33	194	95	1,284
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	9	30	6	7	0	11	6	14	83
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	925	1,320	836	504	907	181	754	462	5,889
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	143	147	152	43	91	51	104	38	769
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	8	0	6	4	2	6	1	29
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	34	69	4	32	80	10	126	5	360
4.3.1 บ่อนการพนัน	1	0	0	0	0	0	0	0	1
4.3.2 สลากกินรวบ	6	59	6	12	503	0	18	4	608
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	4	31	0	2	0	0	1	2	40
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	307	436	183	348	464	33	483	195	2,449
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	6	0	2	1	0	1	2	12

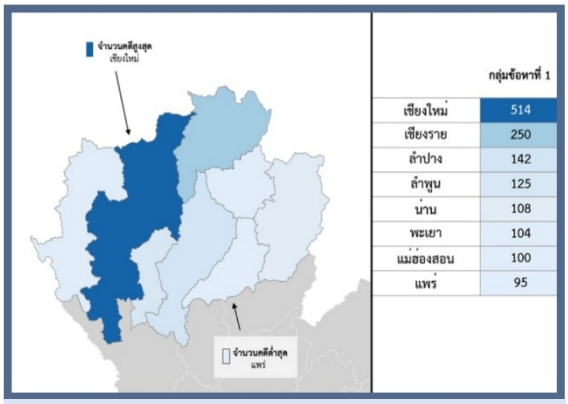
ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	709	1,556	92	92	128	301	210	134	3,222
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1	48	0	0	0	0	1	0	50
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	17	9	1	33	0	1	19	0	80
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	11	87	1	0	1	4	1	3	108
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	2	0	3	3	0	0	0	8
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	1	1
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	**16,572**	**24,910**	**7,405**	**8,236**	**9,476**	**2,641**	**11,015**	**8,664**	**88,919**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.43 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มยาเสพติดสูงที่สุด 75,210 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.58 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ของพื้นที่ภูธรภาค 5 รองลงมา คือกลุ่มความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและวัตถุระเบิด มีจำนวนคดีรวม 7,130 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.02 และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง จำนวน 3,222 คดี คิดเป็นร้อยละ 3.62

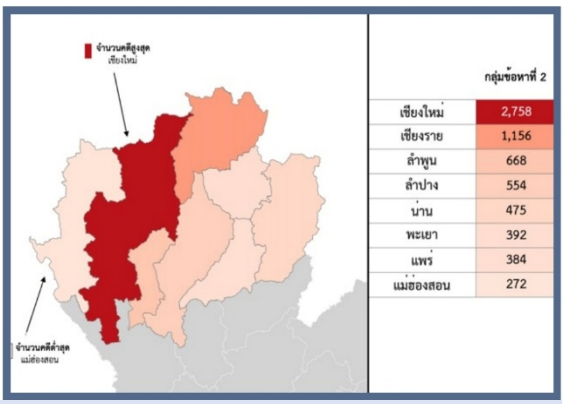
สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุดในพื้นที่ภูธรภาค 5 นั้น พบว่ามีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดมากที่สุด จำนวน 10,268 คดี รองลงมาคือยาเสพติด (ครอบครอง) เป็นจำนวน 6,971 คดี และยาเสพติด (จำหน่าย) จำนวน 2,459 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.44 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 5 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

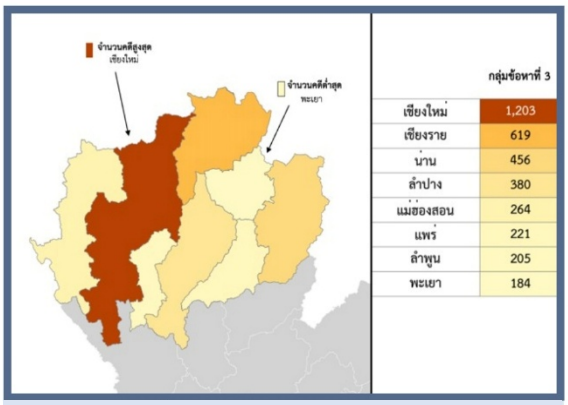
กลุ่มข้อหาที่ 1	
เชียงใหม่	514
เชียงราย	250
ลำปาง	142
ลำพูน	125
น่าน	108
พะเยา	104
แม่ฮ่องสอน	100
แพร่	95

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ เชียงใหม่ จำนวน 514 คดี และต่ำที่สุด คือ แพร่ จำนวน 95 คดี

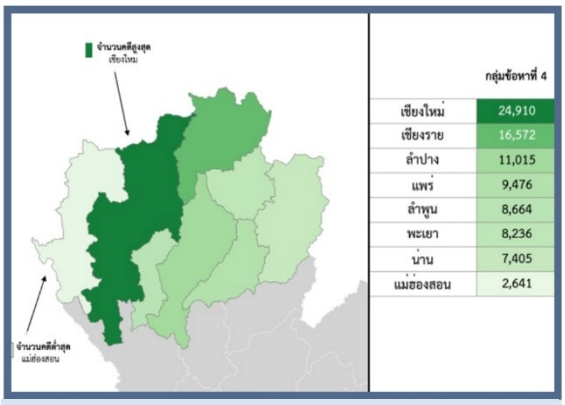
กลุ่มข้อหาที่ 2	
เชียงใหม่	2,758
เชียงราย	1,156
ลำพูน	668
ลำปาง	554
น่าน	475
พะเยา	392
แพร่	384
แม่ฮ่องสอน	272

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ เชียงใหม่ จำนวน 2,758 คดี และต่ำที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน จำนวน 272 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
เชียงใหม่	1,203
เชียงราย	619
น่าน	456
ลำปาง	380
แม่ฮ่องสอน	264
แพร่	221
ลำพูน	205
พะเยา	184

<u>กลุ่มข้อหาที่ 3</u> ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ เชียงใหม่ จำนวน 1,203 คดี และต่ำที่สุด คือ พะเยา จำนวน 184 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
เชียงใหม่	24,910
เชียงราย	16,572
ลำปาง	11,015
แพร่	9,476
ลำพูน	8,664
พะเยา	8,236
น่าน	7,405
แม่ฮ่องสอน	2,641

<u>กลุ่มข้อหาที่ 4</u> คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ เชียงใหม่ จำนวน 24,910 คดี และต่ำที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน จำนวน 2,641 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

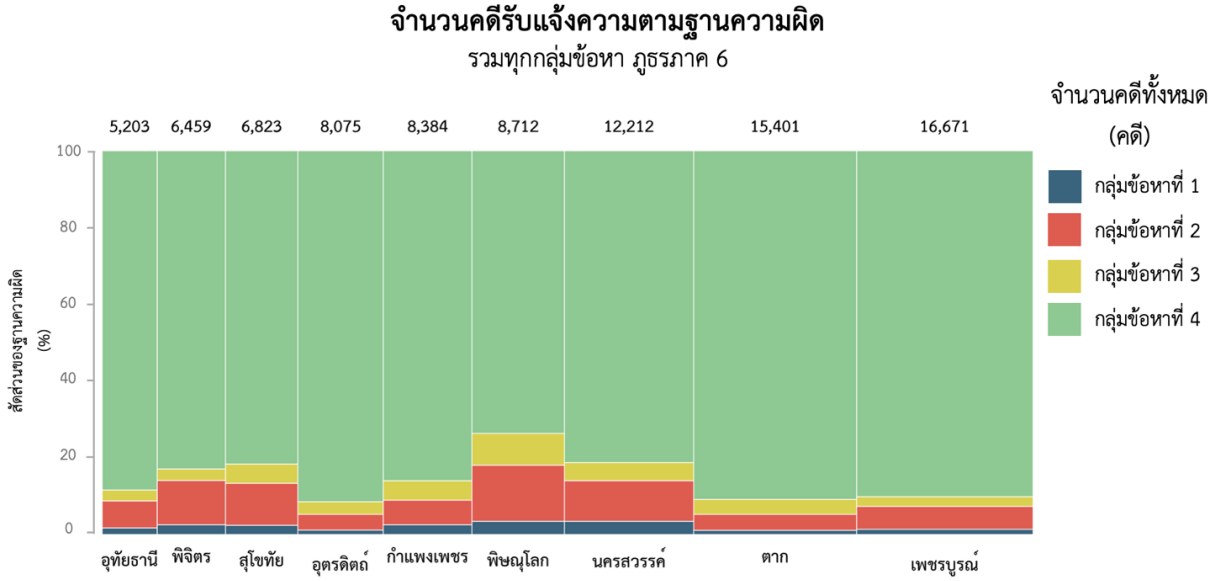
1.3.6 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 6

ตารางที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 6 (ภ.6) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	221	178	433	170	304	236	168	99	92
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	535	640	1,285	746	1,275	993	745	332	367
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	422	605	577	192	718	420	340	262	148
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	7,206	13,978	9,917	5,351	6,415	15,022	5,570	7,382	4,596
รวม	**8,384**	**15,401**	**12,212**	**6,459**	**8,712**	**16,671**	**6,823**	**8,075**	**5,203**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.45 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 6 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.29 และภาพที่ 1.45 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ โดยพบว่าคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายภาพรวมทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.78 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 7.87 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.46 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	15	15	20	5	15	19	6	6	8	109
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	5	5	4	2	7	8	3	1	0	35
1.3 พยายามฆ่า	21	18	46	19	27	31	21	10	10	203
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	117	87	295	95	178	121	98	72	44	1,107
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	32	24	27	25	31	25	19	5	12	200
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	31	29	41	24	46	32	21	5	18	247
รวม	221	178	433	170	304	236	168	99	92	1,901

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.46 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ ในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 6 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดจำนวน 1,107 คดี คิดเป็นร้อยละ 58.23 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดนครสวรรค์มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 295 คดี

ภาพที่ 1.47 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	1	0	0	4	0	0	0	5
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	2	5	3	0	1	1	4	0	6	22
2.3 วิ่งราวทรัพย์	2	10	11	1	13	7	9	0	2	55
2.4 ลักทรัพย์	208	254	442	300	414	483	355	168	149	2,773
2.5 กรรโชกทรัพย์	3	0	14	2	6	7	5	0	3	40
2.6 ฉ้อโกง	127	218	324	182	360	118	175	53	88	1,645
2.7 ยักยอกทรัพย์	59	41	134	80	257	85	69	28	45	798
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	34	32	99	67	63	65	46	26	21	453
2.9 รับของโจร	15	12	31	7	18	50	17	16	13	179
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	3	6	7	3	5	14	4	2	2	46
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	3	1	5	1	3	1	0	0	15
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	14	2	2	6	1	13	1	1	0	40
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	67	57	216	93	136	143	59	38	38	847
รวม	**535**	**640**	**1,285**	**746**	**1,275**	**993**	**745**	**332**	**367**	**6,918**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.47 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 2,773 คดี คิดเป็นร้อยละ 40.08 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 1,645 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.78 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 2 ในพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.48 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	8	0	0	0	8	0	0	0	0	16
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1	0	0	1	1	0	0	0	0	3
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	3	4	13	9	4	6	0	39
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	1	0	2	0	1	3	0	7
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	186	105	281	98	380	65	155	48	62	1,380
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1	0	13	3	0	5	4	3	0	29
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	44	143	4	8	32	32	14	11	27	315
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	18	45	5	0	26	9	16	6	8	133
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2	1	6	0	0	3	1	1	0	14
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	2	6	3	1	5	0	1	1	0	19
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	5	0	0	0	0	0	0	5
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	2	0	1	6	0	2	0	11
3.14 พ.ร.บ.ศุลกากร	94	197	176	47	74	104	60	109	24	885
3.15 พ.ร.บ.ฟอกเงิน	13	8	2	8	49	2	2	36	0	120
3.16 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	26	38	49	21	12	31	15	27	20	239
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	27	62	27	1	115	154	67	9	7	469
รวม	**422**	**605**	**577**	**192**	**718**	**420**	**340**	**262**	**148**	**3,684**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.48 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดพิษณุโลก ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ คดีที่มีการรับแจ้งมากที่สุด คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 1,380 คดี คิดเป็นร้อยละ 37.46 รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร 885 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.02 และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 469 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.73 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.49 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

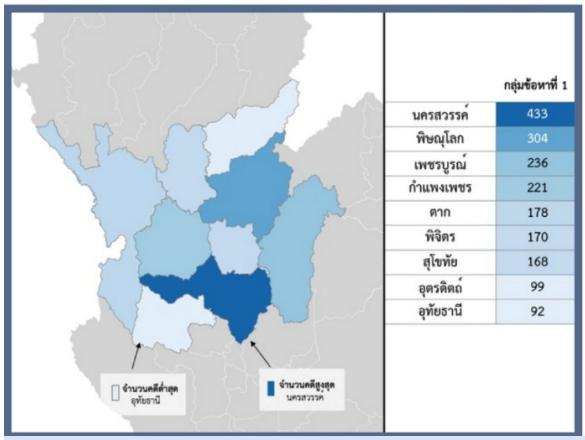
ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	5	3	0	0	0	0	0	21	3	32
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	40	178	240	94	120	92	62	53	37	916
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	7	0	0	0	0	0	0	0	7
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	3	0	2	0	0	0	0	5
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	568	344	836	411	603	1,330	300	966	363	5,721
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	2,245	1,811	2,607	1,945	1,711	4,160	1,433	1,607	1,062	18,581
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	97	201	134	40	81	470	204	215	160	1,602
4.1.8 เสพยาเสพติด	3,069	3,627	4,304	1,844	2,446	6,343	2,221	3,282	1,929	29,065
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	66	90	92	114	116	163	61	112	70	884
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	0	8	3	2	4	7	0	5	4	33
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	479	628	724	400	573	1,362	486	599	430	5,681
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	45	105	107	57	42	104	61	102	81	704
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	8	1	4	0	7	3	0	1	26
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	10	4	24	7	19	24	7	19	11	125
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	0	9	0	17	10	7	0	0	43
4.3.2 สลากกินรวบ	16	46	22	2	7	45	10	8	10	166
4.3.3 หวยผลฟุตบอล/ออนไลน์	4	2	0	0	37	0	0	0	0	43
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	472	277	712	408	577	813	639	379	411	4,688
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	3	2	6	0	1	3	6	2	0	23
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	78	6,635	81	23	56	18	68	11	20	6,990
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	0	4	0	0	0	2	0	0	6
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	0	1	0	0	0	0	1	0	2
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	6	0	7	0	3	0	0	0	4	20
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	1	2	0	0	0	0	0	0	0	3
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	71	0	0	0	71
รวม	7,206	13,978	9,917	5,351	6,415	15,022	5,570	7,382	4,596	75,437

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.49 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสถิติรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับยาเสพติด มีจำนวน 56,813 คดี คิดเป็นร้อยละ 75.31 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดของพื้นที่ภูธรภาค 6 การกระทำผิดส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนรวม 29,065 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.53 อีกทั้ง ยังพบว่ามีการรับแจ้งความข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดในจังหวัดเพชรบูรณ์ถึง 6,343 คดี

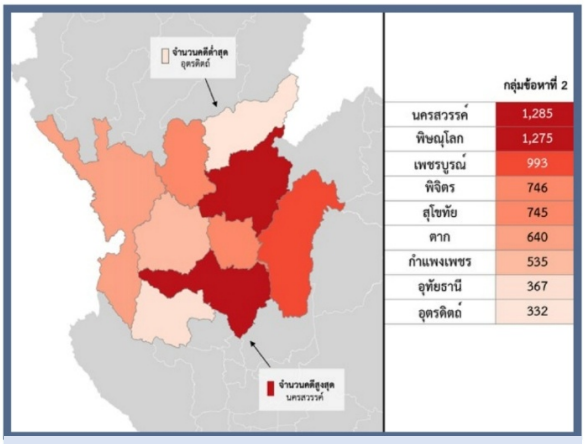
นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าจังหวัดตากมีจำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองสูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดดังกล่าว 6,635 คดี คิดเป็นร้อยละ 94.92 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในข้อหาเดียวกันของพื้นที่ภูธรภาค

ภาพที่ 1.50 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 6 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

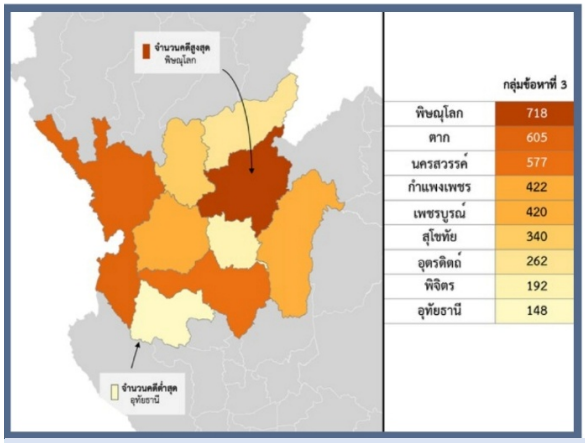
กลุ่มข้อหาที่ 1	
นครสวรรค์	433
พิษณุโลก	304
เพชรบูรณ์	236
กำแพงเพชร	221
ตาก	178
พิจิตร	170
สุโขทัย	168
อุตรดิตถ์	99
อุทัยธานี	92

<u>กลุ่มข้อหาที่ 1</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครสวรรค์ จำนวน 433 คดี และต่ำที่สุด คือ อุทัยธานี จำนวน 92 คดี

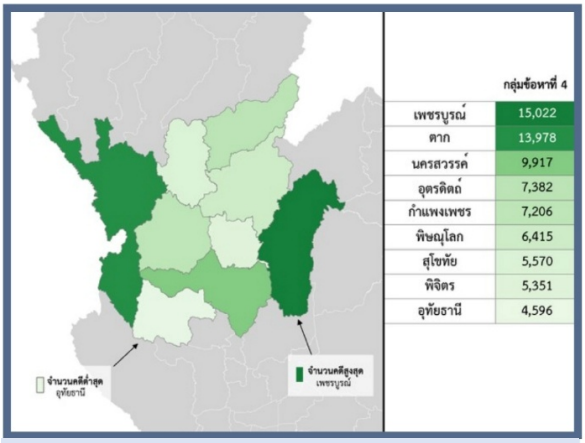
กลุ่มข้อหาที่ 2	
นครสวรรค์	1,285
พิษณุโลก	1,275
เพชรบูรณ์	993
พิจิตร	746
สุโขทัย	745
ตาก	640
กำแพงเพชร	535
อุทัยธานี	367
อุตรดิตถ์	332

<u>กลุ่มข้อหาที่ 2</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครสวรรค์ จำนวน 1,285 คดี และต่ำที่สุด คือ อุตรดิตถ์ จำนวน 332 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
พิษณุโลก	718
ตาก	605
นครสวรรค์	577
กำแพงเพชร	422
เพชรบูรณ์	420
สุโขทัย	340
อุตรดิตถ์	262
พิจิตร	192
อุทัยธานี	148

<u>กลุ่มข้อหาที่ 3</u> ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ พิษณุโลก จำนวน 718 คดี และต่ำที่สุด คือ อุทัยธานี จำนวน 148 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
เพชรบูรณ์	15,022
ตาก	13,978
นครสวรรค์	9,917
อุตรดิตถ์	7,382
กำแพงเพชร	7,206
พิษณุโลก	6,415
สุโขทัย	5,570
พิจิตร	5,351
อุทัยธานี	4,596

<u>กลุ่มข้อหาที่ 4</u> คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ เพชรบูรณ์ จำนวน 15,022 คดี และต่ำที่สุด คือ อุทัยธานี จำนวน 4,596 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

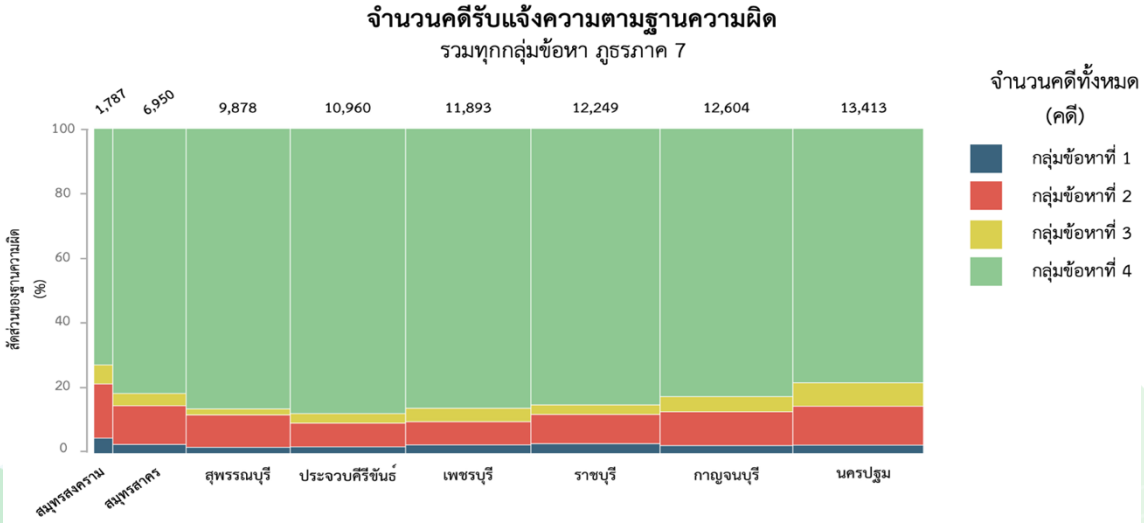
1.3.7 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 7

ตารางที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 7 (ภ.7) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	315	353	226	318	373	85	195	192
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,307	1,604	797	850	1,104	298	826	985
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	588	960	326	489	358	104	263	183
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	10,394	10,496	9,611	10,236	10,414	1,300	5,666	8,518
รวม	12,604	13,413	10,960	11,893	12,249	1,787	6,950	9,878

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.51 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความพื้นที่ภูธรภาค 7 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.30 และภาพที่ 1.51 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยพบว่าคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.57 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 9.75

ภาพที่ 1.52 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	25	28	13	9	26	4	18	9	132
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	4	10	4	3	4	0	2	2	29
1.3 พยายามฆ่า	18	42	49	37	31	1	25	16	219
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	185	210	104	230	217	65	121	124	1,256
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	40	24	28	17	42	6	14	25	196
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	43	39	28	22	53	9	15	16	225
รวม	315	353	226	318	373	85	195	192	2,057

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.52 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดราชบุรี นครปฐม และเพชรบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นภาพรวมทุกจังหวัด ในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด มีจำนวน 1,256 คดี คิดเป็นร้อยละ 61.06 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดเพชรบุรีมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวสูงที่สุดเป็นจำนวน 230 คดี

ภาพที่ 1.53 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	2	0	0	0	5	5	12
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	6	4	4	5	0	9	1	33
2.3 วิ่งราวทรัพย์	11	4	3	7	21	3	6	13	68
2.4 ลักทรัพย์	602	651	404	347	506	122	496	459	3,587
2.5 กรรโชกทรัพย์	3	0	0	0	4	2	0	1	10
2.6 ฉ้อโกง	317	571	199	193	237	76	110	207	1,910
2.7 ยักยอกทรัพย์	126	114	49	71	72	24	74	82	612
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	82	56	34	60	67	17	22	26	364
2.9 รับของโจร	18	43	14	44	20	7	14	10	170
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	5	0	5
2.11 วางเพลิง	8	4	1	3	2	1	1	3	23
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	2	4	1	2	1	0	1	1	12
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	7	28	5	3	7	2	13	9	74
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	127	123	81	116	162	44	70	168	891
รวม	**1,307**	**1,604**	**797**	**850**	**1,104**	**298**	**826**	**985**	**7,771**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.53 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 7 มีการรับแจ้งความ คดีลักทรัพย์มากที่สุดถึง 3,587 คดี คิดเป็นร้อยละ 46.16 ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ คดีฉ้อโกง รวมจำนวน 1,910 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.58 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.54 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	6	0	4	1	0	0	0	11
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	2	1	0	0	2	2	0	3	10
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	2	2	1	12	7	2	2	11	39
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	1	4	0	0	0	1	2	8
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	82	517	118	130	198	27	41	71	1,184
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1	4	4	3	1	2	0	3	18
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	100	0	38	46	12	2	0	6	204
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	27	0	22	46	21	0	0	6	122
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	5	0	15	5	0	0	0	1	26
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	18	1	9	7	1	0	0	0	36
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	1	1	0	0	0	0	1	3
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	1	3	7	1	0	0	0	12
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	57	102	78	174	68	35	166	19	699
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	20	18	11	3	13	9	10	11	95
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	26	27	2	20	20	25	13	49	182
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	248	279	20	32	13	0	30	0	622
รวม	**588**	**960**	**326**	**489**	**358**	**104**	**263**	**183**	**3,271**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.54 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และเพชรบุรี ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการแจ้งความคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,184 คดี คิดเป็นร้อยละ 36.20 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ซึ่งพบว่าจังหวัดนครปฐมมีการรับแจ้งความ คดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 517 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร จำนวน 699 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.37 และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ จำนวน 622 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.02 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.55 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธร ภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	0	0	18	2	0	6	26
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	146	63	353	405	132	21	9	231	1,360
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	1	0	0	0	0	0	0	0	1
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	815	732	553	634	822	110	652	714	5,032
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	1,588	1,797	2,339	1,767	2,033	295	1,514	2,229	13,562
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	609	274	197	261	424	42	29	334	2,170
4.1.8 เสพยาเสพติด	4,437	5,393	3,965	4,975	4,769	501	582	3,418	28,040
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	115	126	77	75	76	22	36	81	608
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	7	3	3	7	3	0	3	30	56
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	722	403	593	598	580	71	301	537	3,805
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	177	327	195	199	171	19	70	77	1,235
4.2.4 วัตถุระเบิด	1	2	3	5	0	0	4	20	35
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	22	34	224	61	34	17	9	107	508
4.3.1 บ่อนการพนัน	9	47	0	0	0	0	7	0	63
4.3.2 สลากกินรวบ	131	22	39	114	234	0	1,086	5	1,631
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	1	3	61	13	127	0	89	3	297
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	465	451	560	758	751	71	1,072	367	4,495
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ ลามกอนาจาร	1	5	4	1	4	0	8	1	24
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	1,131	332	435	361	208	129	163	358	3,117

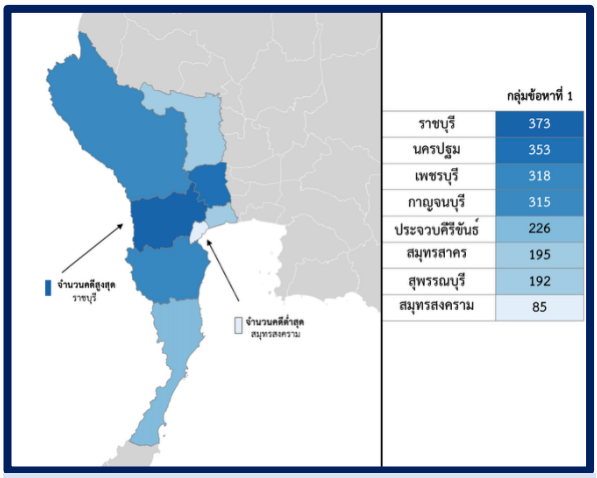
ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	58	7	1	0	0	0	0	66
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	2	5	0	1	2	0	6	0	16
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	4	418	3	0	9	0	2	0	436
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	2	1	0	0	0	0	1	0	4
4.10 พรก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	8	0	0	0	17	0	23	0	48
รวม	10,394	10,496	9,611	10,236	10,414	1,300	5,666	8,518	66,635

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.55 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม ราชบุรี และกาญจนบุรี ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด รวมจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมด 50,799 คดี คิดเป็นร้อยละ 76.23 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 7 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติด รวมเป็นจำนวน 28,040 คดี คิดเป็น ร้อยละ 42.08 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 7 โดยจังหวัดนครปฐมมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 5,393 คดี

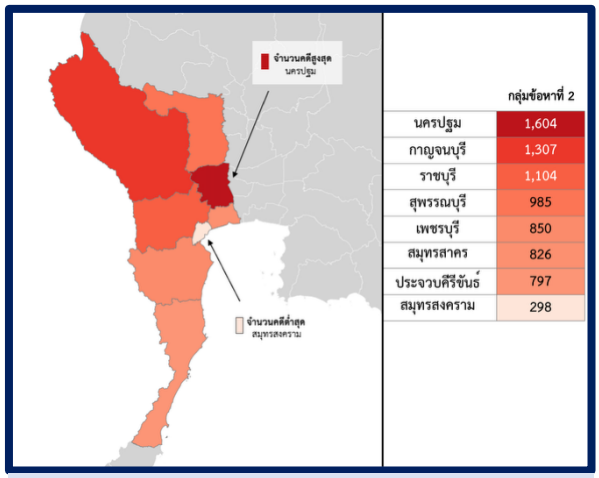
ความผิดอื่นที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมเป็นจำนวน 6,486 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.73 และความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด 5,639 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 7

ภาพที่ 1.56 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 7 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

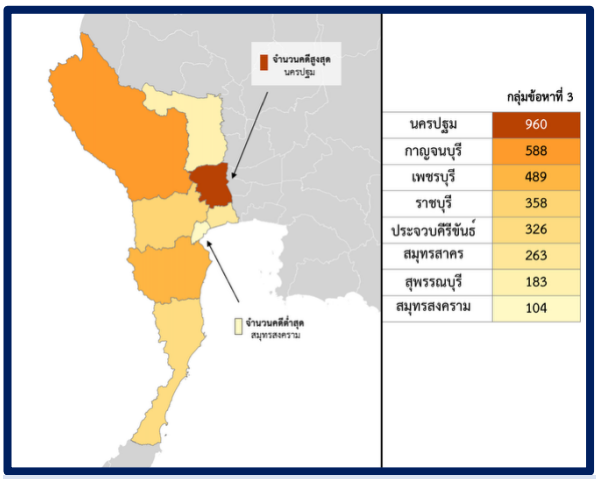
กลุ่มข้อหาที่ 1	
ราชบุรี	373
นครปฐม	353
เพชรบุรี	318
กาญจนบุรี	315
ประจวบคีรีขันธ์	226
สมุทรสาคร	195
สุพรรณบุรี	192
สมุทรสงคราม	85

<u>กลุ่มข้อหาที่ 1</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ ราชบุรี จำนวน 373 คดี และต่ำที่สุด คือ สมุทรสงคราม จำนวน 85 คดี

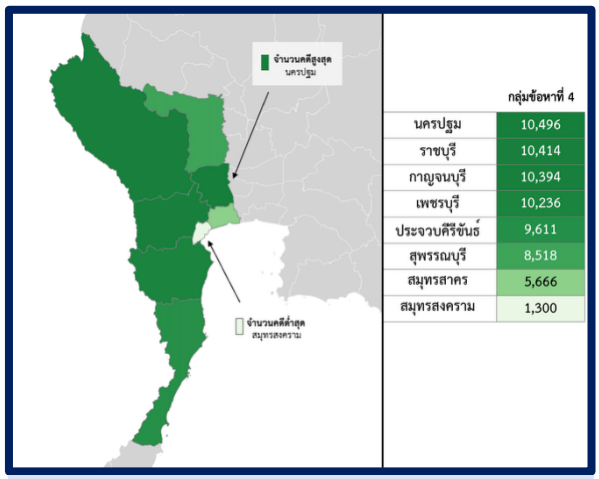
กลุ่มข้อหาที่ 2	
นครปฐม	1,604
กาญจนบุรี	1,307
ราชบุรี	1,104
สุพรรณบุรี	985
เพชรบุรี	850
สมุทรสาคร	826
ประจวบคีรีขันธ์	797
สมุทรสงคราม	298

<u>กลุ่มข้อหาที่ 2</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ นครปฐม จำนวน 1,604 คดี และต่ำที่สุด คือ สมุทรสงคราม จำนวน 298 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
นครปฐม	960
กาญจนบุรี	588
เพชรบุรี	489
ราชบุรี	358
ประจวบคีรีขันธ์	326
สมุทรสาคร	263
สุพรรณบุรี	183
สมุทรสงคราม	104

<u>กลุ่มข้อหาที่ 3</u> ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ นครปฐม จำนวน 960 คดี และต่ำที่สุด คือ สมุทรสงคราม จำนวน 104 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
นครปฐม	10,496
ราชบุรี	10,414
กาญจนบุรี	10,394
เพชรบุรี	10,236
ประจวบคีรีขันธ์	9,611
สุพรรณบุรี	8,518
สมุทรสาคร	5,666
สมุทรสงคราม	1,300

<u>กลุ่มข้อหาที่ 4</u> คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ นครปฐม จำนวน 10,496 คดี และต่ำที่สุด คือ สมุทรสงคราม จำนวน 1,300 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

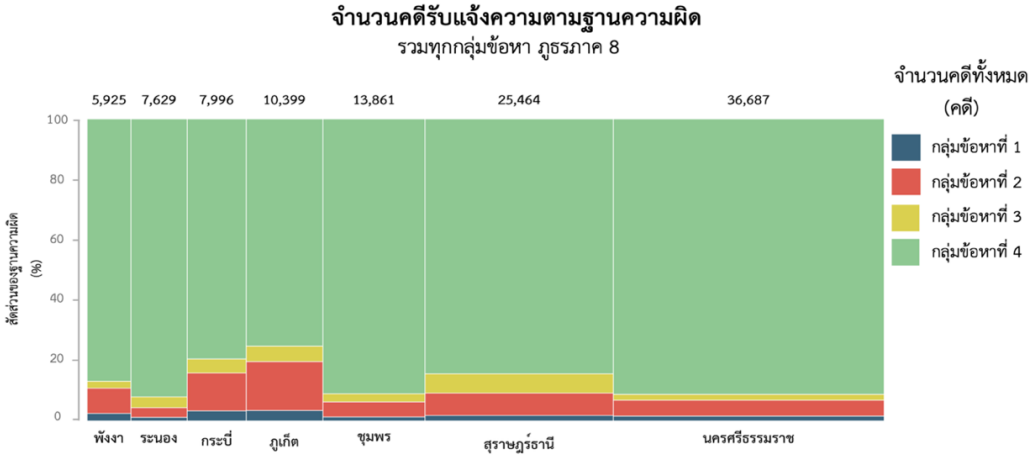
1.3.8 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 8

ตารางที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 8 (ภ.8) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	267	186	607	150	366	93	469
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,006	690	1,936	492	1,677	244	1,895
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	375	379	693	138	538	276	1,629
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,348	12,606	33,451	5,145	7,818	7,016	21,471
รวม	**7,996**	**13,861**	**36,687**	**5,925**	**10,399**	**7,629**	**25,464**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.57 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 8 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.31 และภาพที่ 1.57 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 พบว่า ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.93 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 7.35 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีแดง โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวนั้น มีสัดส่วนการรับแจ้งความของคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สูงเป็นอันดับต้น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ด้วยเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 1.58 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	23	16	48	7	7	13	47	161
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	9	5	9	7	7	2	9	48
1.3 พยายามฆ่า	93	39	164	23	46	14	103	482
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	108	91	306	95	251	49	242	1,142
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	12	21	31	7	23	3	42	139
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	22	14	49	11	32	12	26	166
รวม	**267**	**186**	**607**	**150**	**366**	**93**	**469**	**2,138**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังปรากฏในภาพที่ 1.58 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ รวมทุกจังหวัด ในพื้นที่ภูธรภาค 8 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดรวม 1,142 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.41 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุดจำนวน 306 คดี

ภาพที่ 1.59 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	3	0	7	4	5	19
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	1	6	12	3	7	0	11	40
2.3 วิ่งราวทรัพย์	8	4	17	6	28	3	20	86
2.4 ลักทรัพย์	584	346	1,069	268	754	105	860	3,986
2.5 กรรโชกทรัพย์	2	0	3	1	10	0	6	22
2.6 ฉ้อโกง	134	142	255	58	471	68	575	1,703
2.7 ยักยอกทรัพย์	46	39	98	12	126	15	98	434

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	58	42	145	40	81	13	83	462
2.9 รับของโจร	23	3	19	15	25	14	53	152
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	2	1	11	0	2	0	6	22
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	3	2	2	1	7	0	1	16
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	21	5	27	5	14	0	13	85
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	124	100	275	83	145	22	164	913
รวม	**1,006**	**690**	**1,936**	**492**	**1,677**	**244**	**1,895**	**7,940**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.59 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดจำนวน 3,986 คดี คิดเป็นร้อยละ 50.20 ของจำนวนรวมข้อหาทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด เป็นจำนวน 1,069 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.82 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

ภาพที่ 1.60 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	2	1	0	0	0	13	16
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	10	0	31	0	11	52
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	2	0	4	1	1	8
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	0	1	23	0	2	26
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	60	204	172	45	229	31	928	1,669
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	6	3	2	1	5	1	1	19

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	21	45	32	31	12	42	57	240
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	20	36	12	12	4	15	14	113
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	1	5	1	0	17	13	37
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	2	3	13	2	5	1	11	37
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	2	1	1	3	7
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	5	3	0	2	0	2	12
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	42	17	34	12	119	120	156	500
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	17	7	18	2	17	14	59	134
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	87	51	158	19	9	33	121	478
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	120	5	231	10	77	0	237	680
รวม	**375**	**379**	**693**	**138**	**538**	**276**	**1,629**	**4,028**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.60 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และภูเก็ต ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 มีการแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,669 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.43 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 928 คดี

ภาพรวมคดีรับแจ้งความทุกจังหวัดที่มีจำนวนสูงรองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รวม จำนวน 680 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.88 และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร จำนวน 500 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.41 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.61 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	3	8	2	0	30	4	0	47
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	27	203	112	38	158	41	335	914
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	1	17	4	22
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	1	0	6	0	0	7
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	1,049	1,549	2,477	481	638	447	1,585	8,226
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	2,375	2,567	9,984	1,188	1,735	1,101	3,592	22,542
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	196	621	481	228	220	165	425	2,336
4.1.8 เสพยาเสพติด	1,301	5,420	15,670	2,270	3,123	3,054	10,692	41,530
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	69	60	154	27	43	34	151	538
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	4	6	50	4	7	2	16	89
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	586	920	2,069	305	281	307	1,609	6,077
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	135	209	695	67	96	55	838	2,095
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	2	13	5	24	1	2	47
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	9	202	451	14	24	91	188	979
4.3.1 บ่อนการพนัน	27	8	0	0	0	10	76	121
4.3.2 สลากกินรวบ	10	14	68	49	8	79	109	337
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3	0	31	2	25	31	18	110
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	446	432	908	354	753	710	1,162	4,765
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	1	4	3	0	2	1	1	12
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	65	374	107	100	443	813	478	2,380
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	11	2	60	0	31	3	56	163
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	31	2	15	11	86	50	18	213
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	0	3	3	2	57	0	19	84

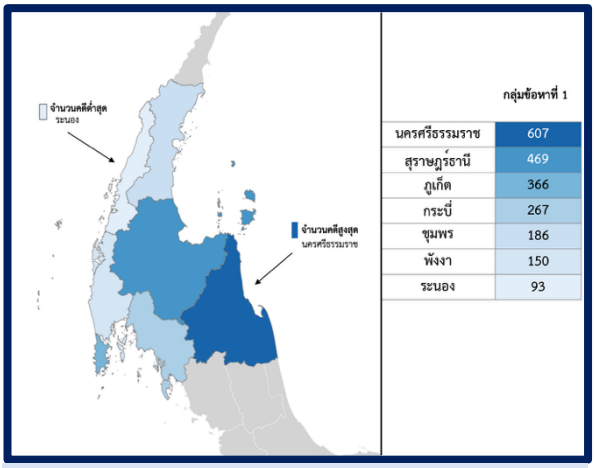
ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	0	0	9	0	43	52
4.10 พรก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	97	0	18	0	54	169
รวม	**6,348**	**12,606**	**33,451**	**5,145**	**7,818**	**7,016**	**21,471**	**93,855**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

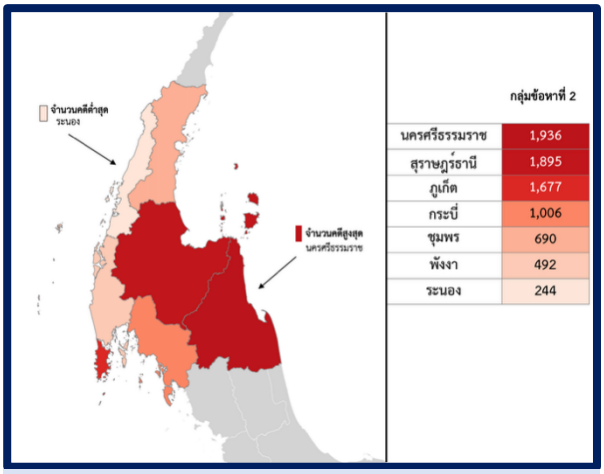
เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.61 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความ คดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดสูงที่สุด รวม 76,162 คดี คิดเป็นร้อยละ 81.15 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติด รวมเป็นจำนวน 41,530 คดี โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 15,670 คดี

ความผิดอื่นที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด 9,287 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.90 และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมเป็นจำนวน 5,333 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.68 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

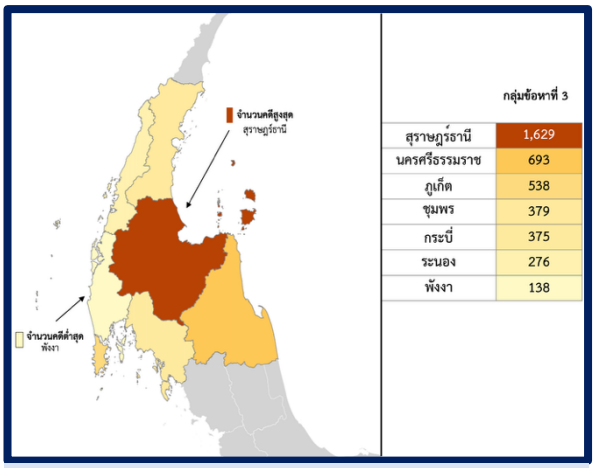
ภาพที่ 1.62 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 8 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

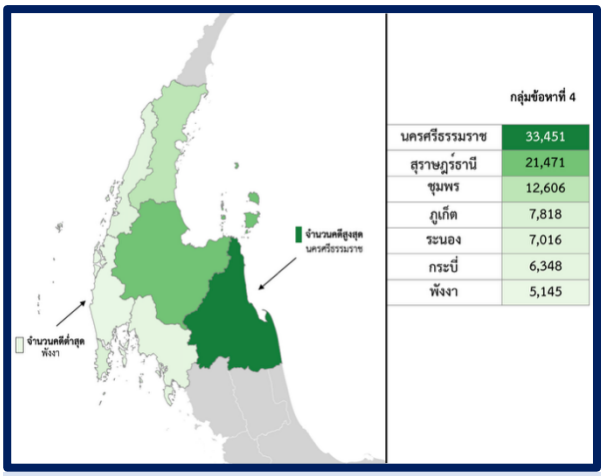
<u>กลุ่มข้อหาที่ 1</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครศรีธรรมราช จำนวน 607 คดี และต่ำที่สุด คือ ระนอง จำนวน 93 คดี

<u>กลุ่มข้อหาที่ 2</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครศรีธรรมราช จำนวน 1,936 คดี และต่ำที่สุด คือ ระนอง จำนวน 244 คดี

<u>กลุ่มข้อหาที่ 3</u> ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ สุราษฎร์ธานี จำนวน 1,629 คดี และต่ำที่สุด คือ พังงา จำนวน 138 คดี

<u>กลุ่มข้อหาที่ 4</u> คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้สูงที่สุด คือ นครศรีธรรมราช จำนวน 33,451 คดี และต่ำที่สุด คือ พังงา จำนวน 5,145 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

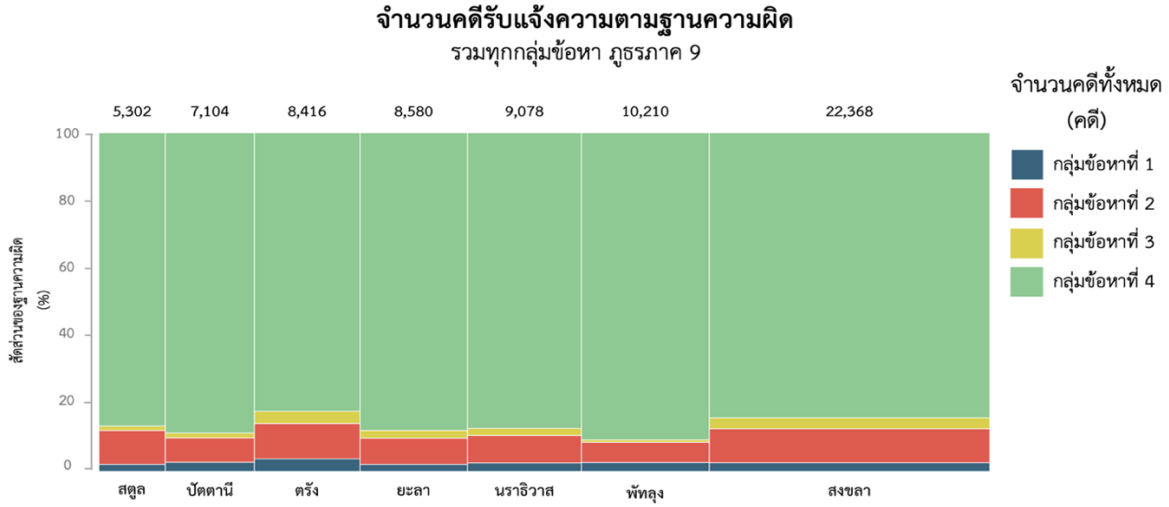
1.3.9 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 9

ตารางที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 9 (ภ.9) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	310	220	188	267	174	561	107
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	877	735	514	605	665	2,238	530
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	305	192	100	77	194	739	72
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,924	7,931	6,302	9,261	7,547	18,830	4,593
รวม	**8,416**	**9,078**	**7,104**	**10,210**	**8,580**	**22,368**	**5,302**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ 1.63 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 9 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดตรัง นราธิวาสปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.32 และภาพที่ 1.63 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง และนราธิวาส ตามลำดับ คดีที่พบโดยส่วนมากเป็นคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 86.39 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 8.67 นอกจากนี้ สังเกตได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งในพื้นที่จังหวัดสงขลานั้น สูงกว่าจำนวนคดีรับแจ้งในจังหวัดอื่นของทุกกลุ่มข้อหาอย่างเห็นได้ชัด และคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 31.48 ของจำนวนคดีรับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.64 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	41	32	17	36	24	46	9	205
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	2	0	4	2	4	5	1	18
1.3 พยายามฆ่า	86	59	47	90	52	118	29	481
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	137	96	71	119	61	298	52	834
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	26	21	14	11	23	36	9	140
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	18	12	35	9	10	58	7	149
รวม	310	220	188	267	174	561	107	1,827

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.64 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และพัทลุง ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 9 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดรวม 834 คดี คิดเป็นร้อยละ 45.65 ภาพรวมของคดี ทุกจังหวัดอันดับรองลงมา คือ คดีพยายามฆ่าจำนวน 481 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.33 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.65 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	3	11	2	3	3	6	0	28
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	8	8	7	2	7	10	1	43
2.3 วิ่งราวทรัพย์	8	6	4	2	2	30	8	60
2.4 ลักทรัพย์	505	459	302	326	322	1,234	327	3,475
2.5 กรรโชกทรัพย์	4	3	0	2	1	2	0	12
2.6 ฉ้อโกง	71	98	81	53	178	406	30	917
2.7 ยักยอกทรัพย์	86	23	16	43	27	136	20	351
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	48	42	25	61	37	104	31	348
2.9 รับของโจร	28	22	17	17	17	68	29	198
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	3	0	0	0	0	0	0	3
2.11 วางเพลิง	7	3	2	3	9	12	3	39
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	0	0	2	4	1	7
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	3	4	7	2	10	26	14	66
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	103	56	51	91	50	200	66	617
รวม	**877**	**735**	**514**	**605**	**665**	**2,238**	**530**	**6,164**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.65 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ ในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด โดยรวมทุกจังหวัดคิดเป็น 3,475 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 56.38 โดยจังหวัดสงขลามีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด 1,234 คดี คิดเป็นร้อยละ 35.51 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 ภาพรวมคดีในทุกพื้นที่อันดับรองลงมา คือ ความผิดฉ้อโกง มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 917 คดี คิดเป็นร้อยละ 14.88 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.66 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	2	1	0	0	1	0	0	4
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	1	2	1	5	0	9
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	0	1	0	9	1	11
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	0	0	0	1	1	2
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	24	35	43	8	57	109	20	296
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	6	2	3	3	15	1	32
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	40	19	2	1	13	15	3	93
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	19	5	1	0	1	0	3	29
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	1	2	0	0	0	3	0	6
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	12	17	4	2	2	17	0	54
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	3	0	0	0	0	0	1	4
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	9	0	0	0	9
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	29	92	40	26	71	181	20	459
3.15 พ.ร.บ. ฟอกเงิน	2	3	5	0	4	13	7	34
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	47	6	2	18	2	35	15	125
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	124	6	0	7	39	336	0	512
รวม	**305**	**192**	**100**	**77**	**194**	**739**	**72**	**1,679**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.66 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และยะลา ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการแจ้งความคดีตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์สูงที่สุด รวมเป็นจำนวน 512 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.49 รองลงมา คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร รวม 459 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.34 และคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 296 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.63 ของจำนวนคดีที่รับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ตามลำดับ

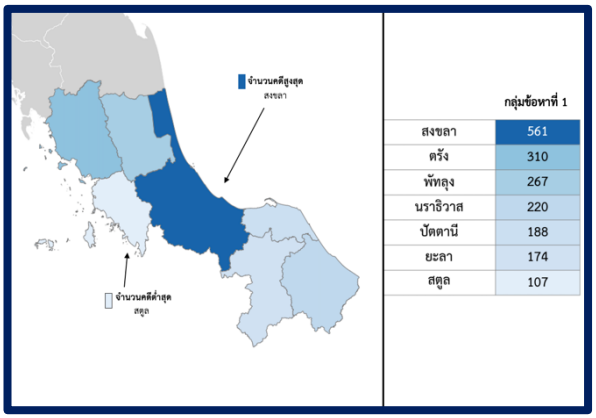
ภาพที่ 1.67 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิดสถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	16	3	0	6	2	0	27
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	59	104	168	18	46	192	221	808
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	3	2	0	0	5
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	853	1,236	862	839	1,123	1,662	567	7,142
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,398	1,839	1,863	3,307	2,475	3,094	845	14,821
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	94	297	275	69	365	518	161	1,779
4.1.8 เสพยาเสพติด	2,999	3,057	2,160	3,776	2,392	10,182	1,987	26,553
4.1.9 ยาเสพติด อื่น ๆ	48	90	69	102	58	62	21	450
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	18	24	19	15	9	27	10	122
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	700	458	268	593	433	799	297	3,548
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	202	232	127	249	163	369	116	1,458
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	1	3	0	4	6	1	15
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	155	33	6	36	5	96	68	399
4.3.1 บ่อนการพนัน	16	0	0	0	0	17	0	33
4.3.2 สลากกินรวบ	12	1	11	18	8	72	6	128
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	2	9	22	3	0	155	6	197
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	340	294	380	200	444	1,163	263	3,084
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	5	7	0	3	1	3	0	19
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	11	230	62	24	13	373	24	737
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	1	4	0	0	7	0	12
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	0	0	4	0	7	0	11
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	12	2	0	0	0	21	0	35
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	0	0	0	0	0	0	0
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	2	0	3	0	5
รวม	6,924	7,931	6,302	9,261	7,547	18,830	4,593	61,388

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

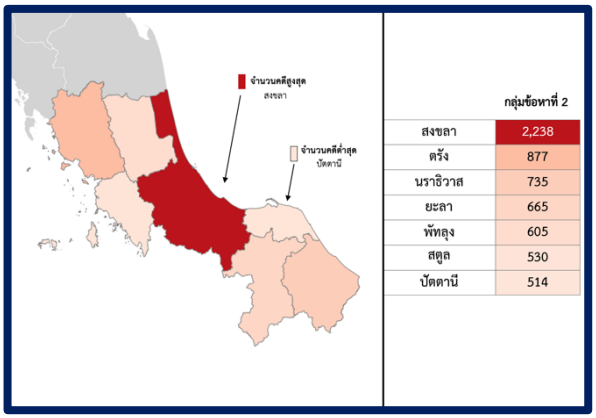
เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.67 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง และนราธิวาส ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 พบว่ามีสถิติคดีรับแจ้งเกี่ยวกับด้านยาเสพติดสูงที่สุด รวมเป็นจำนวน 51,585 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.03 โดยพบว่าเป็นข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุด จำนวน 26,553 คดี คิดเป็น ร้อยละ 43.25 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่าจังหวัดสงขลามีสถิติรับแจ้งความคดีที่มีผู้เสพยาเสพติดสูงที่สุดเป็นจำนวน 10,182 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.35 ของกลุ่มลักษณะความผิดข้อหาเสพยาเสพติดทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 ความผิดอื่นที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด 5,542 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.03 และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมเป็นจำนวน 3,442 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.61 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.68 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 9 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

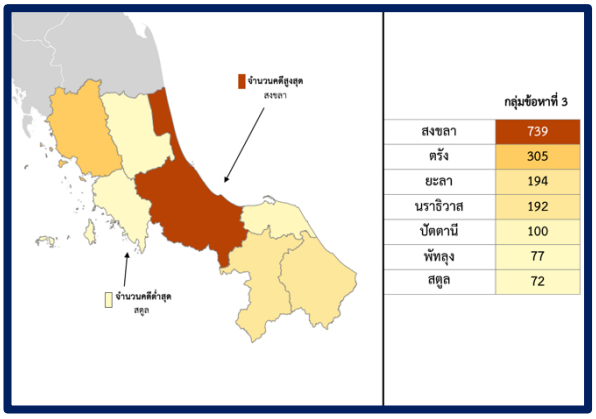
กลุ่มข้อหาที่ 1	
สงขลา	561
ตรัง	310
พัทลุง	267
นราธิวาส	220
ปัตตานี	188
ยะลา	174
สตูล	107

<u>กลุ่มข้อหาที่ 1</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ สงขลา จำนวน 561 คดี และต่ำที่สุด คือ สตูล จำนวน 107 คดี

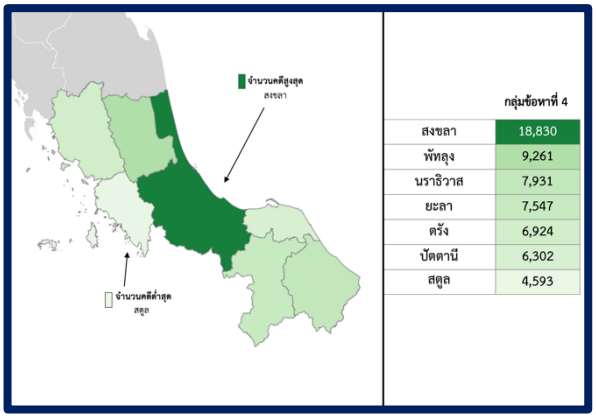
กลุ่มข้อหาที่ 2	
สงขลา	2,238
ตรัง	877
นราธิวาส	735
ยะลา	665
พัทลุง	605
สตูล	530
ปัตตานี	514

<u>กลุ่มข้อหาที่ 2</u> ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ สงขลา จำนวน 2,238 คดี และต่ำที่สุด คือ ปัตตานี จำนวน 514 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 3	
สงขลา	739
ตรัง	305
ยะลา	194
นราธิวาส	192
ปัตตานี	100
พัทลุง	77
สตูล	72

<u>กลุ่มข้อหาที่ 3</u> ฐานความผิดพิเศษ จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ สงขลา จำนวน 739 คดี และต่ำที่สุด คือ สตูล จำนวน 72 คดี

กลุ่มข้อหาที่ 4	
สงขลา	18,830
พัทลุง	9,261
นราธิวาส	7,931
ยะลา	7,547
ตรัง	6,924
ปัตตานี	6,302
สตูล	4,593

<u>กลุ่มข้อหาที่ 4</u> คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งในฐานความผิดนี้ สูงที่สุด คือ สงขลา จำนวน 18,830 คดี และต่ำที่สุด คือ สตูล จำนวน 4,593 คดี

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.4 สถิติการดำเนินงานอื่น ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ ของกองบัญชาการและสำนักงานอื่นภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมิได้มีการนำเสนอสถิติเชิงพื้นที่ อันได้แก่ สถิติของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) และกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) โดยสถิติส่วนนี้เป็นส่วนหนึ่งของภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ ตามข้อที่ 1.1

1.4.1 ภาพรวมสถิติคดีรับแจ้งความ

ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำแนกตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ของกลุ่มงานกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) และกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1.33

ตารางที่ 1.33 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ของส่วนงานอื่นในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2568

ลักษณะความผิด	บก.ปอท	บช.สอท.	รวม
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	4	7	**11**
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	125	6,451	**6,576**
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	306	4,352	**4,658**
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	68	891	**959**
รวมทุกฐานความผิด	**503**	**11,701**	**12,204**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.33 ภาพรวมสถิติคดีรับแจ้งความของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) และกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดีรวมทั้งสิ้น 12,204 คดี แบ่งเป็นจำนวนคดีรับแจ้งความในความรับผิดชอบของ บก.ปอท. จำนวน 503 คดี และ บช.สอท. จำนวน 11,701 คดี

สำหรับคดีรับแจ้งความของ บก.ปอท. นั้น พบว่าเป็นคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 3 เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.83 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในความรับผิดชอบของ บก.ปอท. รองลงมา คือ คดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 24.85 กลุ่มข้อหาที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 13.52 และกลุ่มข้อหาที่ 1 ร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

สำหรับคดีรับแจ้งความของ บช.สอท. พบว่าส่วนมากเป็นคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 55.13 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในความรับผิดชอบของ บช.สอท. รองลงมาคือคดีในกลุ่มข้อหาที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 37.20 กลุ่มข้อหาที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 7.61 และกลุ่มข้อหาที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 0.06 ตามลำดับ

1.4.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.34 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ ของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2568

ลักษณะความผิด	บก.ปอท.	บช.สอท.	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	0	0	**0**
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	0	**0**
1.3 พยายามฆ่า	0	0	**0**
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	0	0	**0**
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	0	4	**4**
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	4	3	**7**
รวม	**4**	**7**	**11**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ซึ่งเป็นกลุ่มข้อหาที่มีการรับแจ้งความดำเนินคดีน้อยที่สุดเปรียบเทียบเฉพาะหน่วยงานกลุ่มนี้ (รวม 11 คดี คิดเป็นร้อยละ 0.09 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามความรับผิดชอบของหน่วยงานกลุ่มนี้) พบว่า เป็นการรับแจ้งความในคดีข่มขืนกระทำชำเรา และคดีอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 1.34

1.4.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางที่ 1.35 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2568

ลักษณะความผิด	บก.ปอท.	บช.สอท.	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	**0**
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	**0**
2.3 วิ่งราวทรัพย์	0	0	**0**
2.4 ลักทรัพย์	7	1,065	**1,072**
2.5 กรรโชกทรัพย์	11	5	**16**
2.6 ฉ้อโกง	107	5,371	**5,478**
2.7 ยักยอกทรัพย์	0	0	**0**
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	0	0	**0**
2.9 รับของโจร	0	7	**7**
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	**0**
2.11 วางเพลิง	0	0	**0**
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	**0**
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	0	0	**0**
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	0	3	**3**
รวม	**125**	**6,451**	**6,576**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 6,576 คดี แบ่งเป็นคดีในความดูแลของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) จำนวน 125 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.90 และของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) จำนวน 6,451 คดี คิดเป็นร้อยละ 98.10

ในภาพรวมคดีรับแจ้งความ พบว่าเป็นคดีฉ้อโกงมากที่สุด รวมสองหน่วยงานเป็นจำนวน 5,478 คดี คิดเป็นร้อยละ 83.30 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ รองลงมา คือ คดีลักทรัพย์ จำนวน 1,072 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.30 และมีการรับแจ้งความคดีกรรโชกทรัพย์ รับของโจร และอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์อีกเป็นจำนวนเล็กน้อย

1.4.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.36 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2568

ลักษณะความผิด	บก.ปอท.	บช.สอท.	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	3	3
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0	0	0
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0	1	1
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0	0	0
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	0	10	10
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	137	3,724	3,861
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	9	62	71
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	0	0	0
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0	0	0
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	0	0
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0	0	0
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0	0	0
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	0	8	8
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	102	416	518
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	0	5	5
3.17 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	58	123	181
รวม	306	4,352	4,658

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.36 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 4,658 คดี แบ่งเป็นคดีในความดูแลของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) จำนวน 306 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.57 และของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) จำนวน 4,352 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.43

จากจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามกลุ่มข้อหาที่ 3 นี้ พบว่า เป็นคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด มีจำนวน 3,861 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 82.89 รองลงมา คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน จำนวน 518 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.12 และความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์จำนวน 181 คดี ร้อยละ 3.89 ตามลำดับ

1.4.5 กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.37 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2568

ลักษณะความผิด	บก.ปอท.	บช.สอท.	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	**0**
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	0	0	**0**
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	**0**
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	**0**
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	5	1	**6**
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	0	0	**0**
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	0	0	**0**
4.1.8 เสพยาเสพติด	0	0	**0**
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	0	0	**0**
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	0	0	**0**
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	0	0	**0**
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	0	0	**0**
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	0	**0**
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	0	5	**5**
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	57	**57**
4.3.2 สลากกินรวบ	3	115	**118**
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	1	8	**9**
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	50	688	**738**
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	4	7	**11**
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	0	0	**0**

ลักษณะความผิด	บก.ปอท.	บช.สอท.	รวม
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	5	10	**15**
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	0	**0**
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	0	0	**0**
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	0	**0**
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	**0**
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	**0**
รวม	**68**	**891**	**959**

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 959 คดี แบ่งเป็นคดีในความดูแลของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) จำนวน 68 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.09 และของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) จำนวน 891 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.91

จากจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามกลุ่มข้อหาที่ 4 นี้ พบว่า เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับการพนัน มากที่สุด รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 922 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.14 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ โดยในจำนวนนี้ถูกจำแนกเป็นคดีเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ เป็นจำนวน 738 คดี รองลงมา คือ สลากกินรวบ จำนวน 118 คดี และบ่อนการพนัน จำนวน 57 คดี ตามลำดับ

นอกจากกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนันแล้วนั้น มีการรับแจ้งความคดีความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จำนวน 15 คดี คดีความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร จำนวน 11 คดี คดียาเสพติด (จำหน่าย) จำนวน 6 คดี และคดีเกี่ยวกับอาวุธ อื่น ๆ จำนวน 5 คดี ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติปริมาณและสัดส่วนคดีที่เข้าสู่การดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการ ตลอดจนการนำเสนอปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นไปจากกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรม ซึ่งแบ่งการรายงานข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงาน ในชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ

การดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ จากสถิติและปริมาณการรับสำนวนความอาญารับใหม่ทั่วประเทศของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2567 – 2568

2.1.1 สถิติจำนวนคดีอาญารับใหม่

ตารางที่ 2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนของคดีอาญารับใหม่แบ่งตามประเภทสำนวน

ประเภทสำนวนความอาญารับใหม่	จำนวน		สัดส่วน	
	2567	2568	ร้อยละของสำนวน ปี พ.ศ. 2568	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
1. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	651,742	582,188	86.06	-10.67
2. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (ไม่รวมคดีเปรียบเทียบปรับ)	42,277	35,131	5.19	-16.90
3. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	101,894	53,656	7.93	-47.34
4. ความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำผิด	6,123	5,018	0.75	-18.05
5. ความอาญาที่แก้ต่าง	274	178	0.03	-35.04
6. ชันสูตรพลิกศพ	269	292	0.04	8.55
รวม	802,579	676,463	100.00	-15.71

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

จากตารางที่ 2.1 ตามประเภทสำนวนความอาญารับใหม่ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวน 676,463 คดี ประกอบด้วยคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.06 รองลงมา คือ คดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) คิดเป็นร้อยละ 7.93 โดยภาพรวม ทุกประเภทคดีในปี พ.ศ. 2568 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567 นั้น พบว่าประเภทสำนวนความอาญารับใหม่มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้า 126,116 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 15.71 โดยสำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมามีจำนวนลดลงมากที่สุด คือ ลดลงไปจากปีก่อนถึง 69,544 คดี คิดเป็นการลดลง ร้อยละ 10.67 เมื่อเทียบกับสำนวนประเภทเดียวกันในปีก่อนหน้า ในขณะที่สำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) นั้น มีจำนวนลดลง 48,238 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 47.34 สำนวนความอาญาประเภทอื่น ๆ มีการปรับลดลงเช่นกัน ยกเว้นสำนวนการชันสูตรพลิกศพซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

2.1.2 คดีอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหา

ตารางที่ 2.2 จำนวนของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน (คดี)		สัดส่วน	
	2567	2568	ร้อยละของจำนวนคดี ปี พ.ศ. 2568	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
ค้างมาจากปีก่อนหน้า	19,989	24,038	3.97	20.26
รับใหม่	576,008	582,188	96.03	1.07
รวม	**595,997**	**606,226**	**100.00**	1.72

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนปริมาณคดีของผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาทั้งหมด 606,226 คดี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 10,229 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.72 โดยภาพรวมปี พ.ศ. 2568 นั้น พบว่าคดีส่วนใหญ่เป็นคดีรับใหม่มากถึงร้อยละ 96.03 ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 3.97 ตามตาราง 2.2

ตารางที่ 2.3 จำนวนของคดีที่เสร็จไปและค้างไปของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน(คดี)		สัดส่วน	
	2567	2568	ร้อยละของจำนวนคดี ปี พ.ศ. 2567	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
คดีเสร็จสิ้นไป	571,958	584,395	96.40	2.17
คดีค้างไป	24,039	21,831	3.60	-9.19
รวม	**595,997**	**606,226**	**100.00**	1.72

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

จากตาราง 2.3 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 จากภาพรวมความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา จำนวนทั้งสิ้น 606,226 คดี นั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.40 และค้างไปร้อยละ 3.60 เท่านั้น ทั้งนี้ จำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.17 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2567

ตารางที่ 2.4 จำนวนของการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

การฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	2567		2568	
	2567	สัดส่วน	2568	สัดส่วน
ฟ้องศาล	556,870	97.36	**568,325**	97.25
ไม่ฟ้องศาล	3,257	0.57	**3,469**	0.59
ยุติการดำเนินคดี	2,044	0.36	**2,165**	0.37
อื่น ๆ	9,787	1.71	**10,436**	1.79
รวม	571,958	100.00	584,395	100.00

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
หมายเหตุ : อื่น ๆ เช่น กรณีคืนสำนวน , ผู้ต้องหาเสียชีวิต , ผู้ต้องหาหลบหนีในชั้นพนักงานอัยการ เป็นต้น

จากตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและสัดส่วนร้อยละการฟ้องคดีตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 คดีส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.25 โดยมีสัดส่วนคดีที่มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 256

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
1. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ฯ มาตรา 107-112	16	55	71	48	4	0	10	62	87.32	16	22.54
2. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	7	36	43	9	2	0	26	37	86.05	7	16.28
3. ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ มาตรา 130-135	0	15	15	13	0	0	0	13	86.67	0	0.00
3/1. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา 135/1 - 135/4	25	100	125	33	13	0	33	79	63.20	25	20.00
4. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 136-146	96	660	756	550	32	2	48	632	83.60	96	12.70
5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 147-166	1,434	1,729	3,163	1,304	69	7	270	1,650	52.17	1,434	45.34
6. ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม มาตรา 167-199	101	254	355	166	65	2	39	272	76.62	101	28.45

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
7. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา 200-205	3	6	9	4	0	0	1	5	55.56	3	33.33
8. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มาตรา 206-208	0	9	9	9	0	0	0	9	100.00	0	0.00
9. ความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือซ่องโจร มาตรา 209-214	17	99	116	98	3	2	8	111	95.69	17	14.66
10. ความผิดฐานก่อการจราจล มาตรา 215-216	3	15	18	14	1	0	0	15	83.33	3	16.67
11. ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ มาตรา 217-219	45	758	803	758	4	0	15	777	96.76	45	5.60
12. ความผิดฐานกระทำให้เกิดเพลิงไหม้ มาตรา 220, 225	50	282	332	272	8	2	12	294	88.55	50	15.06
13. ความผิดฐานเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภยันตรายต่อประชาชน มาตรา 221, 222, 226-239	5	9	14	11	0	0	2	13	92.86	5	35.71
14. ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา มาตรา 240-249	11	101	112	80	2	7	7	96	85.71	11	9.82
15. ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสตมป์และตั๋ว มาตรา 250-263	1	12	13	10	0	0	2	12	92.31	1	7.69

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
16. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร มาตรา 264-269	584	1,512	2,096	1,193	95	27	284	1,599	76.29	584	27.86
16/1. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 269/1-269/7	63	203	266	173	5	0	41	219	82.33	63	23.68
16/2. ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา 269/8-269/15	1	170	171	144	1	0	7	152	88.89	1	0.58
17. ความผิดเกี่ยวกับการค้า มาตรา 270-275	14	21	35	21	3	0	5	29	82.86	14	40.00
18. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา มาตรา 276-277	336	2,342	2,678	2,322	26	1	98	2,447	91.37	337	12.58
19. ความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ มาตรา 278-287/2	314	1,868	2,182	1,820	17	11	66	1,914	87.72	314	14.39
20. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มาตรา 288-289	171	1,423	1,594	1,401	30	5	35	1,471	92.28	171	10.73
21. ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มาตรา 288, 289, 80, 81	451	3,091	3,542	2,936	72	8	152	3,168	89.44	451	12.73
22. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา มาตรา 290	42	295	337	288	2	2	16	308	91.39	42	12.46
23. ความผิดฐานกระทำให้ผู้อื่นตายโดยประมาท มาตรา 291	831	5,050	5,881	5,008	70	11	130	5,219	88.74	831	14.13

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
24. ความผิดต่อชีวิตอื่น ๆ มาตรา 292-294	6	45	51	43	1	0	4	48	94.12	6	11.76
25. ความผิดต่อร่างกาย มาตรา 295-300	930	11,856	12,786	11,356	114	94	409	11,973	93.64	930	7.27
26. ความผิดฐานทำให้แท้งลูกและทอดทิ้งเด็ก ฯลฯ มาตรา 301-308	1	9	10	5	1	0	2	8	80.00	1	10.00
27. ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา 309-321	89	442	531	407	15	4	41	467	87.95	89	16.76
28. ความผิดฐานเปิดเผยความลับและหมิ่นประมาท มาตรา 322-333	813	3,114	3,927	2,127	485	191	301	3,104	79.04	813	20.70
29. ความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ทวิ	2,559	36,227	38,786	34,955	346	87	1,182	36,570	94.29	2,560	6.60
30. ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ มาตรา 336	36	713	749	674	7	1	20	702	93.72	36	4.81
31. ความผิดฐานกรรโชก มาตรา 337	39	800	839	747	8	0	19	774	92.25	39	4.65
32. ความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ มาตรา 338	16	65	81	59	2	0	5	66	81.48	16	19.75
33. ความผิดฐานชิงทรัพย์ มาตรา 339, 339 ทวิ	44	615	659	580	5	0	15	600	91.05	44	6.68
34. ความผิดฐานปล้นทรัพย์ มาตรา 340, 340 ทวิ	27	151	178	147	5	0	7	159	89.33	27	15.17
35. ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา 341-348	3,380	17,199	20,579	14,487	401	416	2,015	17,319	84.16	3,378	16.41

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
36. ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้ มาตรา 349-351	41	162	203	92	33	9	19	153	75.37	41	20.20
37. ความผิดฐานยักยอก มาตรา 352-356	944	4,649	5,593	3,830	216	278	562	4,886	87.36	944	16.88
38. ความผิดฐานรับของโจร มาตรา 357	51	291	342	252	10	2	22	286	83.63	51	14.91
39. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา 358-361	165	1,869	2,034	1,662	60	63	84	1,869	91.89	165	8.11
40. ความผิดฐานบุกรุก มาตรา 362-366	756	5,583	6,339	5,214	227	57	215	5,713	90.12	755	11.91
40/1. ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา 366/1 - 366/4	2	14	16	13	0	0	0	13	81.25	3	18.75
41. ความผิดลหุโทษ มาตรา 367-398	88	1,784	1,872	1,632	70	31	56	1,789	95.57	88	4.70
42. ประมวลรัษฎากร	29	130	159	88	0	5	28	121	76.10	29	18.24
43. พระราชบัญญัติศุลกากร	335	3,101	3,436	2,659	28	71	274	3,032	88.24	335	9.75
44. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต	43	478	521	443	4	7	26	480	92.13	43	8.25
45. ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรอื่น ๆ	10	47	57	40	1	2	6	49	85.96	10	17.54
46. พระราชบัญญัติยา	68	313	381	272	3	2	34	311	81.63	68	17.85
47. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม, การประกอบโรคศิลปะ	3	24	27	17	0	0	0	17	62.96	3	11.11

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
48. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ได้)	698	19,220	19,918	18,968	75	10	201	19,254	96.67	698	3.50
49. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ไม่ได้)	209	4,921	5,130	4,812	18	6	85	4,921	95.93	209	4.07
50. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันสลากกินรวบ)	4	2,224	2,228	2,215	0	2	5	2,222	99.73	4	0.18
51. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันอื่น ๆ)	110	15,569	15,679	15,485	4	58	56	15,603	99.52	110	0.70
52. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร	14	6,042	6,056	6,021	17	1	4	6,043	99.79	14	0.23
53. พระราชบัญญัติป่าไม้, ป่าสงวนแห่งชาติ, อุทยานแห่งชาติ	625	1,891	2,516	1,688	85	8	193	1,974	78.46	625	24.84
54. พระราชกำหนดการประมง	31	172	203	170	4	5	7	186	91.63	31	15.27
55. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	166	24,899	25,065	24,807	27	6	90	24,930	99.46	166	0.66
56. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ	3,126	273,593	276,719	272,495	111	212	1,060	273,878	98.97	3,125	1.13
57. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท	24	1,692	1,716	1,649	9	1	30	1,689	98.43	24	1.40

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
57/1. ประมวลกฎหมายยาเสพติด (สารระเหย)	1	128	129	126	0	0	0	126	97.67	1	0.78
58. พระราชบัญญัติแร่	6	11	17	10	0	0	3	13	76.47	6	35.29
59. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	8	129	137	124	1	0	2	127	92.70	8	5.84
60. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	412	1,747	2,159	1,423	64	165	188	1,840	85.22	412	19.08
61. พระราชบัญญัติโรงงาน	9	62	71	41	2	0	12	55	77.46	9	12.68
62. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ	12	40	52	41	0	0	4	45	86.54	12	23.08
63. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ	7	15	22	17	0	0	1	18	81.82	7	31.82
64. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	82	451	533	274	4	5	190	473	88.74	82	15.38
65. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	283	1,540	1,823	1,352	38	10	178	1,578	86.56	283	15.52

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2568

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
66. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น)	262	75,797	76,059	75,628	9	57	82	75,776	99.63	262	0.34
67. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท)	24	9,922	9,946	9,917	0	4	12	9,933	99.87	24	0.24
68. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	135	621	756	510	15	2	93	620	82.01	135	17.86
69. ความผิดอื่น ๆ	2,694	31,706	34,400	30,066	420	206	1,287	31,979	92.96	2,696	7.84
รวมทั้งสิ้น	**24,038**	**582,188**	**606,226**	**568,325**	**3,469**	**2,165**	**10,436**	**584,395**	96.40	**24,039**	3.97

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาที่มีจำนวนคดีสูงที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่นับรวมคดีความผิดอื่น ๆ) คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ รวม 276,719 คดี ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น) รวม 76,059 คดี และความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ทวิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 38,786 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 2.6 บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) ปี พ.ศ. 2566 – 2568

จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	คำสั่งอัยการ (จำนวน)				จำนวนเรื่องที่เสร็จ	จำนวนเรื่องที่ค้าง
	เห็นด้วย	ไม่ฟ้อง	ให้ส่งตัวมาฟ้อง	อื่น ๆ		
พ.ศ. 2566	192,602	0	2	2,733	195,337	289
พ.ศ. 2567	100,565	157	55	1,328	102,105	78
พ.ศ. 2568	53,131	7	20	576	53,734	0

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

จากตารางที่ 2.6 พบว่า จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) ในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนเรื่องที่พิจารณาเสร็จสิ้นรวมเป็นจำนวน 53,734 เรื่อง ไม่มีเรื่องคงค้างไปในปีถัดไป ทั้งนี้ภาพรวมคดีเปรียบเทียบปรับมีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้า โดยเป็นแนวโน้มการลดตัวลงอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 เป็นต้นมา

2.1.3 การใช้มาตรการแทนการควบคุมตัวของอัยการ

ตารางที่ 2.7 การใช้มาตรการแทนการควบคุมตัวของอัยการ

ขั้นตอนการพิจารณาและการพิพากษาคดีของศาล	จำนวนคดี
1. การไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการ*	499
2. การใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ**	3,469

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

หมายเหตุ: * ข้อมูลจัดเก็บตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562

** คือสำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ที่ให้พนักงานอัยการดำเนินการ

จากตารางที่ 2.7 สถิติเกี่ยวกับการใช้มาตรการแทนการควบคุมตัวของอัยการ ปี พ.ศ. 2568 ปรากฏว่ามีการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการรวม 499 คดี และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการรวม 3,469 คดี

2.1.4 สถิติศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

ในส่วนนี้รายงานสถิติของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งมีบทบาทหลักในการรับแจ้งเรื่องร้องเรียน ป้องกัน และดำเนินการทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งมีการนำเสนอในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมฯ ฉบับนี้เป็นปีแรก ประกอบไปด้วยสถิติการดำเนินการทั้งสิ้น 5 รายการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รายการที่ 1 สถิติการรับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่รัฐผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา 22 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565

รายการที่ 2 สถิติการรับแจ้งเหตุการณ์ทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายจากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุ

รายการที่ 3 สถิติการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

รายการที่ 4 สถิติการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย

ตารางที่ 2.8 สถิติศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

พื้นที่	จำนวน (คดี) ปี พ.ศ. 2568			
	รายการที่ 1	รายการที่ 2	รายการที่ 3	รายการที่ 4
ส่วนกลาง	36,194	1	1	0
สำนักงานอัยการภาค 1	64,260	3	0	0
สำนักงานอัยการภาค 2	59,172	0	2	0
สำนักงานอัยการภาค 3	71,981	0	0	1
สำนักงานอัยการภาค 4	78,380	4	0	0
สำนักงานอัยการภาค 5	51,215	3	0	0
สำนักงานอัยการภาค 6	43,671	0	0	0
สำนักงานอัยการภาค 7	50,854	1	0	0
สำนักงานอัยการภาค 8	49,219	0	0	0
สำนักงานอัยการภาค 9	35,788	1	0	0
รวม	540,734	13	3	1

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

จากสถิติการดำเนินงานของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย สำนักงานอัยการสูงสุด จำแนกประเภทต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า แทบทั้งหมดเป็นสถิติการรับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่รัฐผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นการรายงานตามมาตรา 22 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 โดยปรากฏว่ามีการรับแจ้งเหตุการณ์ทรมานฯ ตามสถิติรายการที่ 2 รวม 13 คดี มีการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษรวม 3 คดี และมีการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมานฯ จำนวน 1 คดี

2.1.5 ข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดรายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากร ปี พ.ศ. 2568 โดยมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 ข้อมูลอัตรากำลัง จำนวนบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด

พื้นที่	ประเภท			
	ข้าราชการอัยการ	ข้าราชการธุรการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานราชการ
ส่วนกลาง	1,545	2,431	23	55
สำนักงานอัยการภาค 1	297	537	4	8
สำนักงานอัยการภาค 2	261	450	6	2
สำนักงานอัยการภาค 3	357	632	7	9
สำนักงานอัยการภาค 4	397	666	6	10
สำนักงานอัยการภาค 5	302	544	7	5
สำนักงานอัยการภาค 6	292	538	5	3
สำนักงานอัยการภาค 7	281	464	5	1
สำนักงานอัยการภาค 8	317	585	7	4
สำนักงานอัยการภาค 9	260	455	5	10
รวม	4,309	7,302	75	107

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

จากตารางที่ 2.9 พบว่าสำนักงานอัยการสูงสุดมีบุคลากรรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 11,793 คน โดยมีบุคลากรประเภทข้าราชการธุรการเป็นสัดส่วนสูงสุด รวมทั้งสิ้นจำนวน 7,302 คน คิดเป็นร้อยละ 61.92 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมด รองลงมา คือ ข้าราชการอัยการ จำนวน 4,309 คน คิดเป็นร้อยละ 36.54 พนักงานราชการ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 0.91 และลูกจ้างประจำ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 0.64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามพื้นที่ พบว่าพื้นที่ส่วนกลางมีจำนวนบุคลากรมากที่สุด เป็นจำนวน 4,054 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมด โดยในส่วนกลางนั้น ประเภทข้าราชการธุรการมีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 59.97 ของจำนวนบุคลากรส่วนกลาง

สำหรับสำนักงานอัยการส่วนภูมิภาคนั้น พบว่าสำนักงานอัยการภาค 4 มีจำนวนบุคลากรสูงสุดเป็นจำนวน 1,079 คน รองลงมา คือ สำนักงานอัยการภาค 3 เป็นจำนวน 1,005 คน และสำนักงานอัยการภาค 8 เป็นจำนวน 913 คน ในขณะที่สำนักงานอัยการภาค 7 มีจำนวนบุคลากรน้อยสุดในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวน 751 คน

2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

รายงานส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2568 มีข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

2.2.1 คดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตามตารางที่ 2.10 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนปริมาณคดีขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นรวมทั้งสิ้น 633,926 คดี โดยแบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 593,491 คดี คดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2567 จำนวน 40,435 คดี ซึ่งคดีรับใหม่ในปี พ.ศ. 2568 คิดเป็นร้อยละ 93.62 ของความผิดในคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรและคดีค้างมาจากปีก่อนหน้ามีเพียงร้อยละ 6.38 เท่านั้น

ตารางที่ 2.10 จำนวนและร้อยละของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2568

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนว(คดี)	ร้อยละ
คดีรับใหม่	593,491	93.62
คดีค้างมา	40,435	6.38
รวม	**633,926**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

2.2.2 การพิจารณาคดีอาญาเสร็จไป

ประเด็นดังกล่าวมีสถิติที่เกี่ยวข้องดังปรากฏในตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานะคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่เสร็จไป	591,963	93.38
คดีที่ค้างไป	41,963	6.62
รวม	**633,926**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.11 เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรโดยแบ่งออกเป็นคดีที่เสร็จไปและคดีที่ค้างไปปีต่อไป พบว่า คดีส่วนมากดำเนินการแล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 93.38 ของคดีอาญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น มีเพียงร้อยละ 6.62 เท่านั้น ที่เป็นคดีค้างและโอนไปในปีถัดไป

ตารางที่ 2.12 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป) ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2568	
	จำนวน	ร้อยละ
พิพากษา ลงโทษ (โจทก์ชนะ)	35,898	6.06
พิพากษา ยกฟ้อง (จำเลยชนะ)	2,978	0.50
โจทก์ชนะโดยจำเลยรับสารภาพ	478,935	80.91
ยอมความ	20,195	3.41
ถอนฟ้อง	12,481	2.11
จำหน่ายคดีชั่วคราว	28,661	4.84
จำหน่ายคดีอื่น ๆ	3,347	0.57
โดยเหตุอื่น ๆ	9,468	1.60
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	591,963	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

หมายเหตุ : 1. โดยเหตุอื่น หมายถึง การที่ศาลยุติธรรมสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โดยไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดประเด็นแห่งคดีตามเนื้อหาพยานหลักฐาน แต่คดีจบลงด้วยสาเหตุทางกฎหมาย เช่น โจทก์ละทิ้งคำฟ้อง หรือจำเลยเสียชีวิตในคดีอาญา ซึ่งส่งผลให้สิทธินำคดีมาฟ้องระงับไป

2. อื่นๆ หมายถึง คดีเสร็จไปโดยเหตุบางประการอื่นนอกจากที่กล่าวมา

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษา ดังแสดงในตารางที่ 2.12 นั้น พบว่า จากกลุ่มคดีเสร็จไปรวมจำนวน 591,963 คดี เป็นการพิพากษาให้โจทก์ชนะ รวมกรณีการพิพากษาลงโทษและการชนะคดีโดยจำเลยรับสารภาพ คิดเป็นร้อยละ 86.97 พิพากษายกฟ้องให้จำเลยชนะ คิดเป็นร้อยละ 0.50 ในขณะที่คดีดำเนินการเสร็จไปจำแนกประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ยอมความ ถอนฟ้อง จำหน่ายคดี และสิ้นสุดไปโดยเหตุอื่น ๆ มีสัดส่วนรวมกันทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 12.53 ของจำนวนคดีอาญาเสร็จไป

2.2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการพิพากษาคดี

ประเด็นดังกล่าวมีสถิติที่เกี่ยวข้องดังปรากฏในตารางที่ 2.13

ตารางที่ 2.13 จำนวนและร้อยละคดีอาญาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ระยะเวลาที่ใช้พิพากษาคดีแล้วเสร็จไป	จำนวนคดีอาญา	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	473,574	80.00
มากกว่า 1 แต่ไม่เกิน 3 เดือน	60,196	10.17
มากกว่า 3 แต่ไม่เกิน 6 เดือน	36,765	6.21
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	17,698	2.99
มากกว่า 1 ปี	3,730	0.63
รวม	591,963	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

ตารางที่ 2.13 แสดงให้เห็นว่า จากสถิติคดีอาญาที่ศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรพิพากษาแล้วเสร็จไปในปี พ.ศ. 2568 จำนวนทั้งสิ้น 591,963 คดี นั้น ส่วนมากแล้วใช้ระยะเวลาในการพิพากษาคดีไม่เกิน 1 เดือน โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 80.00 ของคดีพิพากษาแล้วเสร็จของปี โดยจำนวนคดีที่ใช้ระยะเวลาในการพิจารณามากขึ้นมีสัดส่วนลดลงเป็นลำดับ

2.2.4 สถิติเกี่ยวกับการกำหนดโทษ

ตารางที่ 2.14 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2568

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประหารชีวิต	**68**	**0.01**
2. จำคุก	**99,749**	**17.35**
ไม่เกิน 6 เดือน	32,311	5.62
เกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี	22,646	3.94
เกิน 1 ปีแต่ไม่เกิน 2 ปี	21,237	3.69
เกิน 2 ปีแต่ไม่เกิน 3 ปี	9,798	1.70
เกิน 3 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	6,555	1.14
เกิน 5 ปีแต่ไม่เกิน 10 ปี	4,662	0.81
เกิน 10 ปีขึ้นไป	1,411	0.25
ตลอดชีวิต	1,129	0.20
3. ปรับ	**183,281**	**31.88**
ทั้งจำทั้งปรับ	81,761	14.22
ปรับอย่างเดียว	61,296	10.66
ปรับ/รอการลงโทษ	38,390	6.68
ปรับ/รอการกำหนดโทษ	872	0.15
ทำงานบริการสังคมหรือประโยชน์สาธารณะแทนค่าปรับ	911	0.16
จำคุกแทนค่าปรับ	51	0.01
กักขังแทนค่าปรับ	0	0.00
4. กักขัง	**1,421**	**0.25**
กักขัง	1,326	0.23
กักขัง ปรับ	95	0.02
5. ริบทรัพย์	**169**	**0.03**
6. รอการลงโทษ	**246,024**	**42.80**
คุมประพฤติ	155,477	27.05
ไม่คุมประพฤติ	90,547	15.75
7. รอการกำหนดโทษ	**13,821**	**2.41**
คุมประพฤติ	6,020	1.05
ไม่คุมประพฤติ	7,801	1.36
8. อื่น ๆ	**30,344**	**5.28**
รวม	**574,877**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

ตารางที่ 2.14 รายงานสถิติจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2568 โดยพบว่าจำเลยส่วนมากได้รับการพิพากษาให้รอการลงโทษมีจำนวนทั้งสิ้น 246,024 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 ของจำนวนผู้ถูกพิพากษาลงโทษทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 รองลงมา คือ การลงโทษปรับ มีจำนวนทั้งสิ้น 183,281 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88 โดยส่วนใหญ่เป็นการกำหนดโทษทั้งจำทั้งปรับ จำนวน 81,761 คน ปรับอย่างเดียว จำนวน 61,296 คน และปรับ/รอการลงโทษ จำนวน 38,390 คน ประเภทการกำหนดโทษที่มีสัดส่วนสูงเป็นลำดับที่สาม คือ การจำคุก มีจำนวนทั้งสิ้น 99,749 คน คิดเป็นร้อยละ 17.35 ของจำนวนผู้ถูกพิพากษาลงโทษทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 โดยในจำนวนนี้ ถูกกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน เป็นจำนวนมากที่สุด รวม 32,311 คน รองลงมา คือ เกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี เป็นจำนวน 22,646 คน และเกิน 1 ปีแต่ไม่เกิน 2 ปี เป็นจำนวน 21,237 คน ตามลำดับ

2.2.5 การไกล่เกลี่ย

กระบวนการไกล่เกลี่ย เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาททางแพ่งและอาญา คู่กรณีสามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลช่วยไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.แพ่ง) มาตรา 20 ตรี หรือตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพื่อให้มีโอกาสเจรจาตกลงระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจและสันติ สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร จำแนกเป็นการไกล่เกลี่ยประเภทคดีอาญา และคดีแพ่ง โดยมีสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.15 จำนวนคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

รายการ	คดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย			จำหน่ายคดี	ผลการไกล่เกลี่ย		อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย
	คดียกมา	รับใหม่	รวม		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ย	4,972	7,582	12,554	229	5,832	1,373	5,120
จำนวนคดีแพ่งที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ย	28,534	40,080	68,614	2,103	29,310	7,579	29,622
รวม	**33,506**	**47,662**	**81,168**	**2,332**	**35,142**	**8,952**	**34,742**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.15 สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม รายงานข้อมูลสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ผ่านศูนย์ไกล่เกลี่ยประจำศาลยุติธรรม ปี พ.ศ. 2568 โดยปรากฏว่ามีจำนวนคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งสิ้น 81,168 คดี ประกอบไปด้วยคดีอาญา จำนวน 12,554 คดี และคดีแพ่ง 68,614 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.47 และร้อยละ 84.53 ของจำนวนคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้น ตามลำดับ ในภาพรวมพบว่าส่วนมากเป็นคดีรับใหม่ มีสัดส่วน คิดเป็นร้อยละ 58.72 และคดีที่ยกมา คิดเป็นร้อยละ 41.28 ตามลำดับ

จากจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งหมด มีการจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ 2,332 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.87 อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย 34,742 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.80 และสิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย 44,094 คดี คิดเป็นร้อยละ 54.32 เมื่อพิจารณาผลการไกล่เกลี่ย พบว่าไกล่เกลี่ยสำเร็จ 35,142 คดี คิดเป็นอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จร้อยละ 79.70 ของคดีที่สิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย หรือคิดเป็นร้อยละ 43.30 ของคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นในปี พ.ศ. 2568

2.2.6 สถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา

ตารางที่ 2.16 จำนวนสถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาจำแนกตามสัญชาติของผู้ต้องหา/จำเลย ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ปี พ.ศ. 2568

สัญชาติของผู้ต้องหา/จำเลย	จำนวนคำร้อง	คำสั่งศาล		ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหลังปล่อยตัวชั่วคราว
		ศาลมีคำสั่งอนุญาต	ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาต	
สัญชาติไทย	268,712	240,909	27,803	6,509
สัญชาติอื่น	8,665	6,140	2,525	370
รวม	**277,377**	**247,049**	**30,328**	**6,879**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

เมื่อพิจารณาสถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาจากตารางที่ 2.16 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวทั้งสิ้น 277,377 คน ศาลมีคำสั่งอนุญาต 247,049 คน คิดเป็นร้อยละ 89.07 และศาลมีคำสั่งไม่อนุญาต 30,328 คน คิดเป็นร้อยละ 10.93 โดยมีสถิติผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหลังได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวจำนวน 6,879 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ของจำนวนผู้ที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.1 คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.17 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2568

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่รับใหม่	8,667	90.83
คดีที่ค้างมา	875	9.17
รวม	**9,542**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.17 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 9,542 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,667 คดี และคดีที่ค้างมา จากปีก่อนหน้าจำนวน 875 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.83 และร้อยละ 9.17 ของจำนวนคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามลำดับ

2.3.2 การพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เสร็จไป

ตารางที่ 2.18 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ	8,866	92.92
คดีค้างไป	676	7.08
รวม	**9,542**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.18 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 จากจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของ ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 9,542 คดี นั้น เป็นคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมากถึง 8,866 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.92 และเป็นคดีระหว่างการพิจารณา ค้างไปในปีถัดไป 676 คดีคิดเป็นร้อยละ 7.08

ตารางที่ 2.19 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป) ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2568	
	จำนวน	ร้อยละ
พิพากษา ลงโทษ (โจทก์ชนะ)	1,196	13.49
พิพากษา ยกฟ้อง (จำเลยชนะ)	14	0.16
ยอมความ	15	0.17
ถอนฟ้อง	0	0.00
จำหน่ายคดีตาม มาตรา 90 (ออกจากสารบบความ)	209	2.36
จำหน่ายคดีตาม มาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา)	3,778	42.61
จำหน่ายคดีอื่น ๆ	1,108	12.50
โดยเหตุอื่น	2,546	28.72
รวม	**8,866**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

หมายเหตุ : 1. จำหน่ายคดีอื่น ๆ หมายถึง การจำหน่ายคดีชั่วคราว ตาม ม.90 เนื่องจากให้จำเลยไปปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู แต่ยังมิได้จำหน่ายออกจากสารบบความ เนื่องจากยังอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนฯ หรือ จำหน่ายคดีชั่วคราวตาม ม.132 เนื่องจากมีคำสั่งให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขของแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูแต่ยังไม่มีคำสั่งยุติโดยไม่ต้องมีคำพิพากษาเนื่องจากยังอยู่ระหว่างดำเนินการตามเงื่อนไข

2. โดยเหตุอื่น อยู่ระหว่างดำเนินการตามเงื่อนไขอื่นๆ นอกจากที่กล่าวมา

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ทั่วราชอาณาจักร ดังแสดงในตารางที่ 2.19 นั้น พบว่าจากกลุ่มคดีเสร็จไปรวมจำนวน 8,866 คดี เป็นกรณีจำหน่ายคดีตามมาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) ถึงร้อยละ 42.61 รองลงมา คือ กลุ่มผลการพิพากษาโดยเหตุอื่น คิดเป็นร้อยละ 28.72 และพิพากษาลงโทษ (โจทก์ชนะ) คิดเป็นร้อยละ 13.49 ของจำนวนคดีอาญาเสร็จไปของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.3 สถิติเกี่ยวกับจำเลยในคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.20 จำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเหตุการณ์ปล่อยตัว และจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ / ประเภทเหตุการณ์	ไม่เกิน 15 ปี	เกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี	เกิน 18 ปี ขึ้นไป	รวม
ต้องโทษในคดีอาญา	1,011	2,350	181	**3,542**
ศาลปล่อยแบบมีเงื่อนไข	66	144	11	**221**
ศาลปล่อยแบบไม่มีเงื่อนไข	14	45	12	**71**
ศาลปล่อยโดยใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา	2,339	4,902	413	**7,654**
รวม	**3,430**	**7,441**	**617**	**11,488**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวปล่อยตัวในปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเหตุการณ์ปล่อยตัว พบว่า ศาลปล่อยโดยใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.63 ของจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ขึ้นสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวปี พ.ศ. 2568 รองลงมา คือ กลุ่มจำเลยที่ต้องโทษในคดีอาญา คิดเป็นร้อยละ 30.83

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า จำเลยส่วนมากอยู่ในช่วงอายุเกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 7,441 คน รองลงมา คือ จำเลยที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี มีจำนวน 3,430 คน และ จำเลยที่มีอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป จำนวน 617 คน ตามลำดับ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 64.77 ร้อยละ 29.86 และร้อยละ 5.37 ของจำนวนจำเลยทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.21 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษในคดีอาญา จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2568

ประเภทการกำหนดโทษ	ปี พ.ศ. 2568	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำคุก	34	0.96
2. ปรับอย่างเดียว	21	0.59
3. ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมแทนค่าปรับ	1	0.03
4. ทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับ	0	0.00
5. ทั้งจำทั้งปรับ	12	0.34
6. ริบทรัพย์	0	0.00
7. รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติ (ประมวลกฎหมายอาญา ม.56)	152	4.29
8. เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (ม.142 (1))	639	18.04
9. เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมประพฤติ โดยกำหนดเงื่อนไข (ม.142 (2))	73	2.06
10. ให้ส่งตัวไปเรือนจำหลังจากอายุครบ 24 ปี บริบูรณ์ ตาม ม.142 วรรคสอง	5	0.14
11. วิธีการสำหรับเด็ก ตาม ป.อาญา ม.74 (ว่ากล่าวตักเตือน)	34	0.96
12. วิธีการสำหรับเด็ก ตาม ป.อาญา ม.74 (วางข้อกำหนดบิดามารดา)	6	0.17
13. วิธีการสำหรับเด็ก ตาม ป.อาญา ม.74 (มอบเด็กให้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ)	317	8.95
14. วิธีการสำหรับเด็ก ตาม ป.อาญา ม.74 (มอบเด็กให้แก่บุคคลหรือองค์กร)	3	0.08
15. วิธีการสำหรับเด็ก ตาม ป.อาญา ม.74 (ส่งเด็กไปยัง โรงเรียน สถานฝึกและอบรม)	223	6.30
16. ปรับและรอการลงโทษ	0	0.00
17. รอการลงโทษ	0	0.00
18. ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์	0	0.00
19. อื่น ๆ	2,022	57.09
รวม	**3,542**	**100.00**

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

เมื่อพิจารณาตารางที่ 2.21 พบว่า สถิติส่วนใหญ่มิได้ระบุว่าศาลตัดสินโทษแบบใด หากพิจารณาเฉพาะสถิติที่ระบุประเภทการกำหนดโทษ พบว่า ศาลตัดสินให้เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม ตาม ม.142 (1) แห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.04 ของจำนวนจำเลยที่ศาลเยาวชนและครอบครัวถูกตัดสินลงโทษในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2568 รองลงมา คือ การใช้วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา (ป.อาญา) ม.74 (มอบเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ) คิดเป็นร้อยละ 8.95 และวิธีการสำหรับเด็กตาม ป.อาญา ม.74 (ส่งเด็กไปยังโรงเรียน สถานฝึกและอบรม) คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

2.4 ข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมรายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากร ปี พ.ศ. 2564 - 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.22 และ 2.23

ตารางที่ 2.22 ข้อมูลอัตรากำลังข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมทั่วประเทศ

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2564	2565	2566	2567	2568
ผู้พิพากษา	4,533	4,560	4,480	4,518	4,446
ผู้ช่วยผู้พิพากษา	172	42	192	90	296
ผู้พิพากษาอาวุโส	442	548	603	680	768
ดะโต๊ะยุติธรรม	9	9	9	9	9
รวม	**5,156**	**5,159**	**5,284**	**5,297**	**5,519**

ที่มา : ส่วนอัตรากำลังและค่าตอบแทน สำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม
ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.22 ข้อมูลอัตรากำลังข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามประเภทบุคลากร 4 ประเภท ในช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2568 ในภาพรวมพบว่าจำนวนบุคลากรรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเวลาดังกล่าว โดยผู้พิพากษาอาวุโสมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีและดะโต๊ะยุติธรรมมีจำนวนคงที่ที่ 9 คน ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

ในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีจำนวนบุคลากรรวมเป็นจำนวน 5,519 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 222 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.19 โดยผู้พิพากษามีสัดส่วนสูงสุด เป็นจำนวน 4,446 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 ของข้าราชการตุลาการทั้งหมด ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 1.59 รองลงมา คือ ผู้พิพากษาอาวุโส มีจำนวน 768 คน คิดเป็นร้อยละ 13.92 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 12.94 และผู้ช่วยผู้พิพากษา จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 5.36 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน 206 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 228.89

ตารางที่ 2.23 อัตรากำลัง/จำนวนบุคลากรของสำนักงานศาลยุติธรรม และศาลยุติธรรมทั่วประเทศ

พื้นที่	ประเภท	ปี พ.ศ.				
		2564	2565	2566	2567	2568
ส่วนกลาง	ข้าราชการศาลฯ	3,258	2,763	2,741	2,569	2,836
	พนักงานราชการศาลฯ	1,389	1,204	1,157	1,259	1,156
	ลูกจ้างประจำ	122	85	75	57	57
	รวม	**4,769**	**4,052**	**3,973**	**3,885**	**4,049**
ส่วนกลางในภูมิภาค (ในกรุงเทพมหานคร แยกจากส่วนกลาง)	ข้าราชการศาลฯ	275	999	1,006	290	283
	พนักงานราชการศาลฯ	59	400	398	57	57
	ลูกจ้างประจำ	8	31	23	5	5
	รวม	**342**	**1,430**	**1,427**	**352**	**345**
ส่วนภูมิภาค (ภาค 1 - 9)	ข้าราชการศาลฯ	6,791	6,680	6,948	7,718	8,011
	พนักงานราชการศาลฯ	1,534	1,201	1,259	1,641	1,581
	ลูกจ้างประจำ	290	292	244	200	196
	รวม	**8,615**	**8,173**	**8,451**	**9,559**	**9,788**
รวมทั้งสิ้น		**13,726**	**13,655**	**13,851**	**13,796**	**14,182**

ที่มา : ส่วนอัตรากำลังและค่าตอบแทน สำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม
ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

จากตารางที่ 2.23 ซึ่งแสดงข้อมูลจำนวนบุคลากรของสำนักงานศาลยุติธรรมและศาลยุติธรรมทั่วประเทศ จำแนกตามพื้นที่ 3 ส่วน และประเภทบุคลากร 3 ประเภท ในช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2568 ในภาพรวมพบว่ามีจำนวนบุคลากรโดยเฉลี่ยประมาณ 13,800 คนต่อปี มีจำนวนมากที่สุดใน ปี พ.ศ. 2568 และน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2565 โดยจำนวนบุคลากรส่วนกลางในภูมิภาคนั้น ค่อนข้างมีความผันผวน กล่าวคือมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี พ.ศ. 2565 - 2566 ก่อนลดลงในระดับใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2564 ในช่วงปี พ.ศ. 2567 และเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2568

ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนบุคลากรรวมทั้งสิ้น 14,182 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 จำนวน 386 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.80 เมื่อพิจารณาจำแนกตามพื้นที่ พบว่าส่วนภูมิภาคมีสัดส่วนสูงสุด จำนวน 9,788 คน คิดเป็นร้อยละ 69.02 ของบุคลากรทั้งหมด รองลงมา คือ ส่วนกลาง จำนวน 4,049 คน คิดเป็นร้อยละ 28.55 และส่วนกลางในภูมิภาค เป็นจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทบุคลากรรวมทุกพื้นที่ในปี พ.ศ. 2568 พบว่าข้าราชการศาลยุติธรรมมีสัดส่วนสูงสุด เป็นจำนวน 11,130 คน คิดเป็นร้อยละ 78.48 รองลงมา คือ พนักงานราชการศาลยุติธรรม จำนวน 2,794 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 ลูกจ้างประจำ จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 ของจำนวนบุคลากรรวมในปี พ.ศ. 2568

ส่วนที่ 3 กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมประพฤติและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้เป็นการรายงานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ซึ่งประกอบด้วยสถิติจากส่วนงานต่าง ๆ ตามลักษณะการตัดสินหรือตามคำพิพากษาของศาล เมื่อคดีความเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วยสถิติการบังคับโทษในเรือนจำซึ่งรวบรวมโดยกรมราชทัณฑ์ สถิติการสั่งคุมความประพฤติ ซึ่งรวบรวมโดยกรมคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งรวบรวมโดย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ

ในส่วนนี้รายงานข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปีปฏิทิน พ.ศ. 2568 ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักด้านการบังคับโทษในเรือนจำ โดยความสนับสนุนด้านข้อมูลจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ มีข้อมูลสถิติที่เป็นน่าสนใจ ดังรายงานต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทผู้ต้องขัง

ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทผู้ต้องขังมีสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังในระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามประเภทผู้ต้องขัง

ประเภทผู้ต้องขัง	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
นักโทษเด็ดขาด	216,113	77.61	203,028	71.25	210,150	70.68
ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ - ฎีกา	33,845	12.15	46,235	16.22	49,739	16.73
ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณา	6,610	2.37	8,612	3.02	9,601	3.23
ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน	14,042	5.04	19,265	6.76	20,652	6.95
เยาวชนที่ถูกฝากขัง	5	0.01	14	0.01	14	0.00
ผู้ถูกกักกัน	63	0.02	88	0.03	111	0.04
ผู้ถูกกักขัง	6,088	2.19	3,724	1.31	4,052	1.36
จำนวนผู้ต้องขังที่แยกประเภทไม่ได้	1,700	0.61	3,999	1.40	3,003	1.01
รวมประเภทผู้ต้องขังทั้งหมด	**278,466**	**100.00**	**284,965**	**100.00**	**297,322**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 ภาพรวมของผู้ต้องขังทุกประเภทมีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปีในช่วงเวลาดังกล่าว โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด 297,322 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 4.34 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังในทุกประเภท ยกเว้น กลุ่มผู้ต้องขังที่จำแนกประเภทไม่ได้

เมื่อเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงของสถิติจำนวนผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ ระหว่าง พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 นั้น พบว่านักโทษเด็ดขาดมีจำนวนเพิ่มขึ้น 7,122 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.51 นอกจากนี้ ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกา มีจำนวนเพิ่มขึ้น 3,504 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.57

3.1.2 สถิติเกี่ยวกับการศึกษาของผู้ต้องขัง

ในส่วนนี้ กรมราชทัณฑ์รายงานสถิติเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง จำแนกเป็นสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ และสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังระหว่างต้องโทษ โดยมีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.2 และ ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.2 สถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ

ระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ	ปี พ.ศ.														
	2654			2565			2566			2567			2568		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ประถมศึกษา	205,325	23,424	228,749	187,239	19,808	207,047	176,330	19,142	195,472	173,729	21,743	195,472	220,487	23,580	244,067
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	146,065	19,447	165,512	129,419	16,983	146,402	122,632	17,191	139,823	119,727	20,096	139,823	156,770	22,472	179,242
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	62,357	8,930	71,287	56,901	8,126	65,027	55,495	8,620	64,115	54,038	10,077	64,115	72,363	11,482	83,845
4. ปวช.	17,927	2,912	20,839	15,260	2,592	17,852	14,677	2,651	17,328	14,254	3,074	17,328	18,756	3,451	22,207
5. ปวส.	13,690	2,615	16,305	11,857	2,407	14,264	11,493	2,582	14,075	11,094	2,981	14,075	14,984	3,393	18,377
6. ปริญญาตรี	8,762	3,502	12,264	7,584	3,281	10,865	8,187	3,852	12,039	7,478	4,561	12,039	10,757	5,161	15,918
7. ปริญญาโท	895	338	1,233	801	339	1,140	979	402	1,381	865	516	1,381	1,305	552	1,857
8. ปริญญาเอก	83	20	103	73	12	85	106	26	132	93	39	132	170	45	215
9. ไม่ได้รับการศึกษา	9,846	2,558	12,404	8,460	2,047	10,507	8,434	1,807	10,241	8,166	2,075	10,241	12,087	2,301	14,388
10. ไม่สามารถระบุได้	49,413	6,000	55,413	50,406	7,229	57,635	39,405	5,177	44,582	38,205	6,377	44,582	48,869	7,407	56,276
รวม	514,363	69,746	**584,109**	468,000	62,824	**530,824**	437,738	61,450	**499,188**	427,649	71,539	**499,188**	556,548	79,844	**636,392**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ พบว่า ข้อมูล 5 ปี ย้อนหลัง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมีจำนวนผู้ต้องขังได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด เฉลี่ยแล้วในแต่ละปีได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 39-40 ของจำนวนสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังทั้งหมด รองลงมา คือ ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ซึ่งผู้ต้องขังที่ไม่ได้รับการศึกษาเฉลี่ยแล้วมีเพียงประมาณร้อยละ 2 เท่านั้น

ตารางที่ 3.3 สถิติผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นระหว่างต้องโทษ

ปี พ.ศ.	เพศ				
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม
2564	6,161	62.91	3,633	37.09	**9,794**
2565	3,582	52.70	3,215	47.30	**6,797**
2566	2,193	41.88	3,044	58.12	**5,237**
2567	1,816	42.36	2,471	57.64	**4,287**
2568	1,699	47.38	1,887	52.62	**3,586**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

3.1.3 สถิตินักโทษเด็ดขาด

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	24,513	11.34	25,960	12.79	29,896	14.23
2. พระราชบัญญัติยาเสพติด	164,786	76.25	150,315	74.04	151,517	72.10
3. ความผิดต่อชีวิต	11,903	5.51	12,778	6.29	13,546	6.45
4. ความผิดต่อร่างกาย	1,561	0.72	1,537	0.76	1,682	0.80
5. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	6,073	2.81	6,092	3.00	6,539	3.11
6. ภยันอันตรายต่อประชาชน	92	0.04	108	0.05	110	0.05
7. อื่น ๆ	7,185	3.32	6,238	3.07	6,860	3.26
รวม	**216,113**	**100.00**	**203,028**	**100.00**	**210,150**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.4 พบว่าในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2566 - 2568 สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดมีความผันผวน กล่าวคือ มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดลดลงในปี พ.ศ. 2567 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2568 โดยพบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 7,122 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.51 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า อย่างไรก็ดี ถือว่ามีจำนวนน้อยกว่าสถิติในปี พ.ศ. 2566

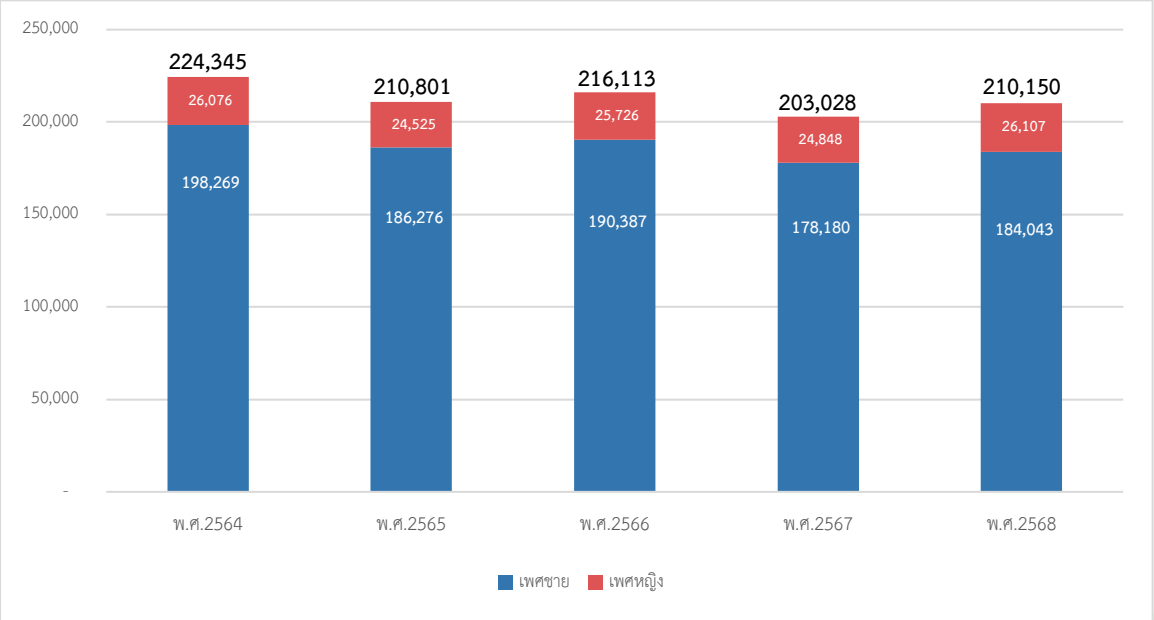
เมื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามลักษณะความผิดในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทุกประเภท โดยมีจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์เพิ่มขึ้นมากที่สุด จำนวน 3,936 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.16 เมื่อจำแนกนักโทษเด็ดขาดตามเพศ มีสถิติข้อมูลที่เปรียบเทียบปรากฏตามตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 จำแนกตามเพศ

พ.ศ.	เพศ				รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	
2564	198,269	88.38	26,076	11.62	224,345
2565	186,276	88.37	24,525	11.63	210,801
2566	190,387	88.10	25,726	11.90	216,113
2567	178,180	87.76	24,848	12.24	203,028
2568	184,043	87.58	26,107	12.42	210,150

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ภาพที่ 3.1 จำนวนนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 จำแนกตามเพศ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

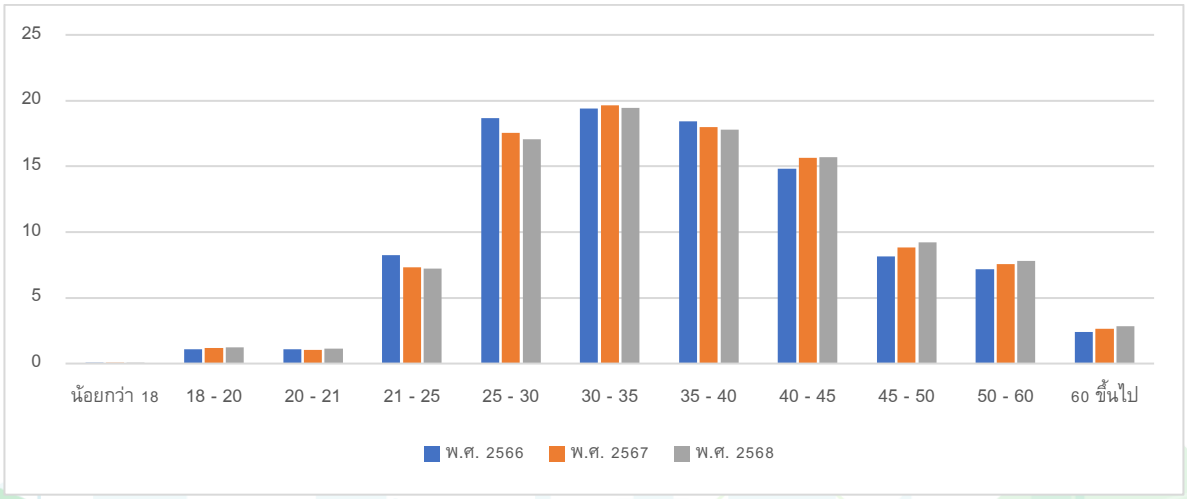
จากตารางที่ 3.5 และภาพที่ 3.1 เมื่อพิจารณาถึงอัตราร้อยละจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามเพศ พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 นั้น มีสัดส่วนที่ค่อนข้างคงที่ ซึ่งพบว่านักโทษเด็ดขาดเพศชายคิดเป็นประมาณร้อยละ 88 และเพศหญิงประมาณร้อยละ 12 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
ไม่เกิน 18 ปี	151	0.07	138	0.07	148	0.07
กว่า 18 - 20 ปี	2,363	1.09	2,373	1.17	2,572	1.22
กว่า 20 - 21 ปี	2,386	1.10	2,088	1.03	2,396	1.14
กว่า 21 - 25 ปี	17,830	8.25	14,847	7.31	15,154	7.21
กว่า 25 - 30 ปี	40,353	18.67	35,659	17.56	35,823	17.05
กว่า 30 - 35 ปี	41,909	19.39	39,881	19.64	40,858	19.44
กว่า 35 - 40 ปี	39,803	18.42	36,559	18.01	37,382	17.79
กว่า 40 - 45 ปี	31,995	14.80	31,742	15.63	32,950	15.68
กว่า 45 - 50 ปี	17,588	8.14	17,928	8.83	19,414	9.24
กว่า 50 - 60 ปี	15,520	7.18	15,380	7.58	16,396	7.80
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	5,137	2.38	5,346	2.63	5,981	2.85
ไม่สามารถระบุได้	1,078	0.51	1,087	0.54	1,076	0.51
รวม	216,113	100.00	203,028	100.00	210,150	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ภาพที่ 3.2 ร้อยละของนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568 จำแนกตามช่วงอายุ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.6 และภาพที่ 3.2 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 25 ถึง 40 ปี รวมแล้วคิดเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี นอกจากนี้สามารถสังเกตได้ว่าในปี พ.ศ. 2568 สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีนั้น มีระดับลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ในขณะที่สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาด ในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2566 และ พ.ศ. 2567

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	**117,721**	**54.47**	**107,502**	**52.95**	112,483	**53.53**
ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป	**94,086**	**43.54**	**89,051**	**43.86**	90,668	**43.14**
ต้องโทษครั้งที่ 2	65,398	30.26	59,337	29.23	59,033	28.09
ต้องโทษครั้งที่ 3	20,955	9.70	21,522	10.60	22,762	10.83
ต้องโทษครั้งที่ 4	5,421	2.51	5,808	2.86	6,262	2.98
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	2,312	1.07	2,384	1.17	2,611	1.24
จัดกลุ่มไม่ได้	**4,306**	**1.99**	**6,475**	**3.19**	**6,999**	**3.33**
รวม	216,113	100.00	203,028	100.00	210,150	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากข้อมูลจำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษในตารางที่ 3.7 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ในแต่ละปีเป็นนักโทษที่ต้องโทษในครั้งแรก โดยในปี พ.ศ. 2568 คิดเป็นร้อยละ 53.53 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงของสถิติกลุ่มนี้ พบว่า จำนวนผู้ต้องโทษครั้งที่ 1 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 4,981 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.63 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567

เมื่อพิจารณาสถิตินักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป) ไม่รวมประเภทที่จัดกลุ่มไม่ได้ระหว่างปี พ.ศ. 2566 -2568 พบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 43 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2568 จำนวนนักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำเพิ่มจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,617 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.82 นอกจากนี้พบว่ากลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำซึ่งต้องโทษครั้งที่ 3 ขึ้นไปนั้น มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงปี พ.ศ. 2566 -2568

3.1.4 สถิติผู้ต้องขังระหว่าง

ในส่วนนี้รายงานรายละเอียดสถิติผู้ต้องขังระหว่าง (Remand Prisoner) ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ อันได้แก่ (1) ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน (2) ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณาคดี และ (3) ผู้ต้องขังระหว่างกระบวนการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์ – ฎีกา โดยรายงานเฉพาะสถิติปี พ.ศ. 2568 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.8 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังระหว่าง จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	14,100	17.63
พระราชบัญญัติยาเสพติด	56,509	70.64
ความผิดต่อชีวิต	4,154	5.19
ความผิดต่อร่างกาย	983	1.23
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,085	2.61
ภยันอันตรายต่อประชาชน	45	0.06
อื่น ๆ	2,116	2.65
รวม	**79,992**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ตารางที่ 3.9 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังระหว่าง จำแนกตามช่วงอายุ

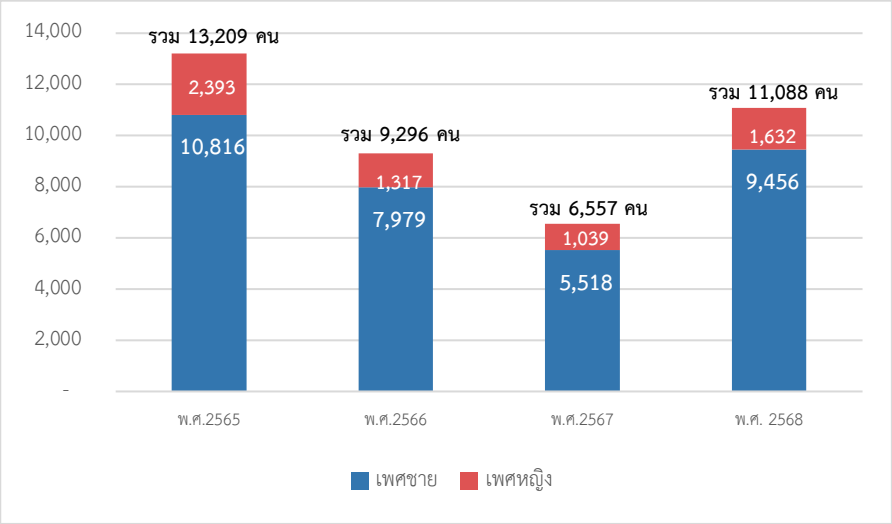
ช่วงอายุ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
ไม่เกิน 18 ปี	479	0.60
กว่า 18 - 20 ปี	2,266	2.83
กว่า 20 - 21 ปี	1,507	1.88
กว่า 21 - 25 ปี	7,572	9.47
กว่า 25 - 30 ปี	13,630	17.04
กว่า 30 - 35 ปี	15,303	19.13
กว่า 35 - 40 ปี	13,159	16.45
กว่า 40 - 45 ปี	11,309	14.14
กว่า 45 - 50 ปี	6,540	8.18
กว่า 50 - 60 ปี	5,272	6.59
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	1,881	2.35
ไม่สามารถระบุได้	1,074	1.34
รวม	**79,992**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.8 และ 3.9 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องขังระหว่างเป็นจำนวน 79,992 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ของจำนวนรวมผู้ต้องขังทุกประเภท เมื่อจำแนกตามลักษณะความผิดพบว่าผู้ต้องระหว่างร้อยละ 70.64 เป็นผู้ต้องขังตามลักษณะความผิดที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ.ยาเสพติด คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ต้องขังระหว่างตามลักษณะความผิดเกี่ยวข้องกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 17.63

3.1.5 ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ

ภาพที่ 3.3 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ ปี พ.ศ. 2565 – 2568

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 - 2566 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 - 2568 โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

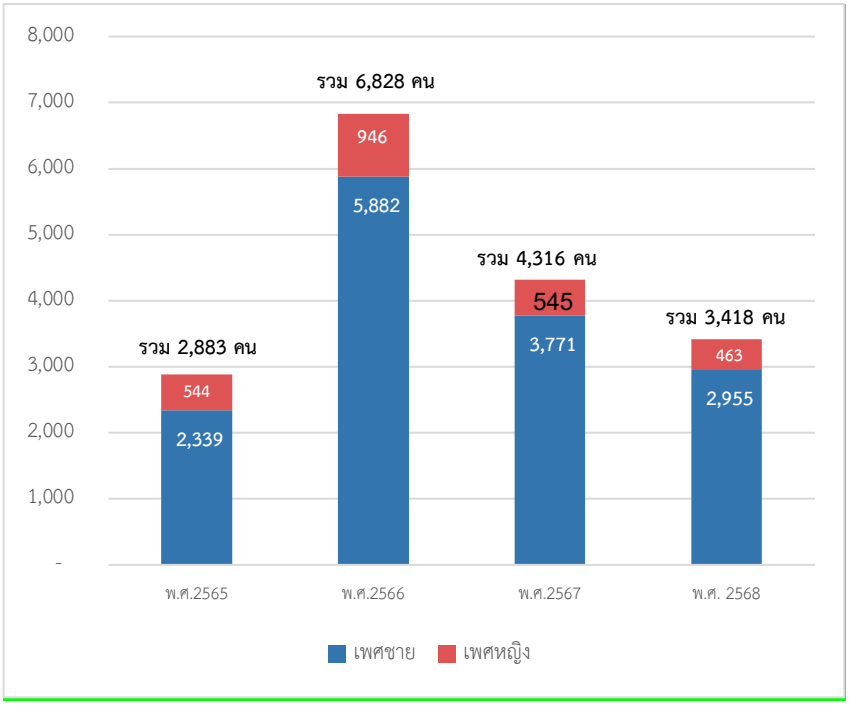
จากภาพที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ มีจำนวนลดลงระหว่าง ปี พ.ศ. 2565 ถึง พ.ศ. 2567 และกลับมามีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2568 โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ รวม 11,088 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4,531 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.10 อย่างไรก็ดี นับว่ามีจำนวนต่ำกว่าระดับสถิติในปี พ.ศ. 2565 ในขณะที่สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ได้รับ การพักการลงโทษจำแนกตามเพศนั้น ค่อนข้างใกล้เคียงกันตลอดระยะเวลาดังกล่าว

ตารางที่ 3.10 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษปี พ.ศ. 2565 - 2568

ปี พ.ศ.	ชาย	หญิง	รวม
2565	2,339	544	**2,883**
2566	5,882	946	**6,828**
2567	3,771	545	**4,316**
2568	2,955	463	**3,418**

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์
ข้อมูลปี พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มงานลดวันต้องโทษ กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 - 2568 โดยหน่วยรับผิดชอบ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงานกรมราชทัณฑ์

ภาพที่ 3.4 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษปี พ.ศ. 2565 - 2568

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัณฑปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์
ข้อมูลปี พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มงานลดวันต้องโทษ กรมราชทัณฑ์
ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 – 2568 โดยหน่วยรับผิดชอบ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.10 และภาพที่ 3.4 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2566 เป็นปีที่มีสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษสูงที่สุดในระหว่างช่วง พ.ศ. 2565 - 2568 โดยมีจำนวนรวม 6,828 คน จากนั้นจึงมีสถิติจำนวนผู้ได้รับการลดวันต้องโทษลดน้อยลงในปีต่อมา โดยในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 3,418 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 898 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 20.81

3.1.6 การกระทำผิดซ้ำ

กรมราชทัณฑ์ได้ให้คำนิยามของการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism/reoffending) ว่าหมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวออกจากเรือนจำไปแล้ว ทั้งกรณีพ้นโทษแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไขในช่วงปีงบประมาณหนึ่ง ๆ แล้วหวนกลับมากระทำผิดซ้ำโดยถูกส่งตัวเข้าสู่เรือนจำอีกครั้ง ทั้งในกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี และผู้ต้องขังภายในระยะเวลาช่วงหนึ่งที่กำหนดไว้หลังการปล่อยตัวดังกล่าว

ในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก เปรียบเทียบข้อมูลที่บันทึกในแต่ละปี

ตารางที่ 3.11 จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขังระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 จำแนกตามประเภทคดี

ประเภทคดี	จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง				
	2564	2565	2566	2567	2568
1. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	3	5	3	16	6
2. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	3	10	7	12	15
3. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	68	86	62	91	110
4. ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	69	45	28	40	54
5. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	7	1	4	4	2
6. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	6	14	13	16	22
7. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภยันตรายต่อประชาชน	19	60	74	78	85
8. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	76	63	38	78	91
9. ความผิดเกี่ยวกับการค้า	0	2	1	0	4
10. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	178	202	63	111	233
11. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	572	512	316	422	635
12. ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	127	122	50	79	142
13. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	3,237	3,155	3,053	5,319	4,286
14. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พระราชบัญญัติยาเสพติดฯ พระราชบัญญัติสารระเหย พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท)	14,882	9,577	6,103	25,588	24,973
15. อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติการพนันพระราชบัญญัติอาวุธปืน พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ลหุโทษ ฯลฯ)	12,627	15,166	14,820	24,358	24,290
รวม	**31,874**	**29,020**	**24,635**	**56,212**	**54,948**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

หมายเหตุ : ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำชุดนี้เป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.11 พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก ของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวน 54,948 ราย ลดลงจากปีก่อนหน้า 1,264 ราย คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.25

เมื่อพิจารณาสถิติปี พ.ศ. 2568 โดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 24,973 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของจำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมในปี พ.ศ. 2568 อย่างไรก็ดีผู้กระทำผิดซ้ำตามลักษณะความผิดดังกล่าว มีจำนวนลดลงจากปี พ.ศ. 2567 เล็กน้อย โดยมีจำนวนลดลง 615 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.40 นอกจากนี้พบว่าผู้กระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มีจำนวนลดลงเช่นเดียวกัน โดยลดลง 1,033 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 19.42

3.1.7 ข้อมูลอัตรากำลังของกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์รายงานข้อมูลอัตรากำลัง บุคลากรของกรมราชทัณฑ์ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 ข้อมูลอัตรากำลัง บุคลากรของกรมราชทัณฑ์

พื้นที่	ประเภทบุคลากร	ปี พ.ศ.				
		2564	2565	2566	2567	2568
ส่วนกลาง	ข้าราชการ	411	481	507	497	498
	พนักงานราชการ	78	80	86	78	92
	ลูกจ้าง	32	31	24	23	7
	รวม	**521**	**592**	**617**	**598**	**597**
ส่วนภูมิภาค	ข้าราชการ	11,254	11,212	11,547	12,020	11,664
	พนักงานราชการ	1,548	1,633	1,644	1,607	1,737
	ลูกจ้าง	80	68	63	55	65
	รวม	12,882	12,913	13,254	13,682	13,466
รวมทั้งสิ้น		**13,403**	**13,505**	**13,871**	**14,280**	**14,063**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3.12 พบว่า จำนวนบุคลากรรวมทั้งสิ้นของกรมราชทัณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 13,403 คน ในปี พ.ศ. 2564 สูงสุดที่ 14,280 คน ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนปรับลดลงเล็กน้อยเป็น 14,063 คน ในปี พ.ศ. 2568 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามพื้นที่ พบว่า บุคลากรส่วนภูมิภาคมีสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ 95 ของกำลังพลทั้งหมดในทุกปี โดยประเภทข้าราชการเป็นกลุ่มหลักทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการสั่งคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดีทั้งนี้ สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีการรวบรวมไว้โดยกลุ่มติดตามและประเมินผล กองยุทธศาสตร์และแผนงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

3.2.1 สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ

สถิติของผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศปรากฏในตารางที่ 3.13

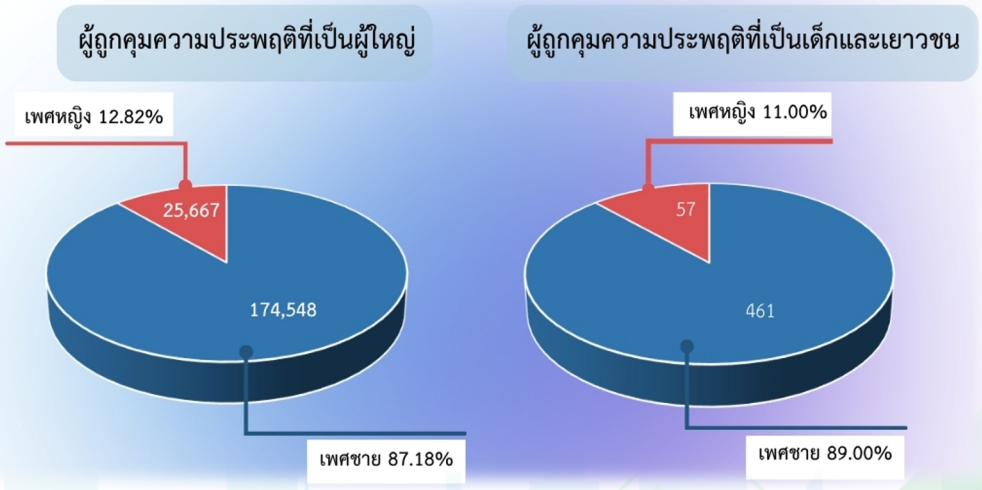
ตารางที่ 3.13 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568

พ.ศ.	ประเภท				รวม
	ผู้ใหญ่	ร้อยละ	เด็กและเยาวชน	ร้อยละ	
2564	114,390	98.93	1,238	1.07	**115,628**
2565	252,804	99.68	818	0.32	**253,622**
2566	190,326	99.69	583	0.31	**190,909**
2567	202,418	99.73	554	0.27	**202,972**
2568	200,215	99.74	518	0.26	**200,733**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.13 เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั้งสิ้น 200,733 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 2,239 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 1.10 ทั้งนี้ ผู้ถูกคุมความประพฤติแทบทั้งหมดเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน นอกจากนี้จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลา 5 ปีดังกล่าว

ภาพที่ 3.5 สัดส่วนของผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเพศ

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

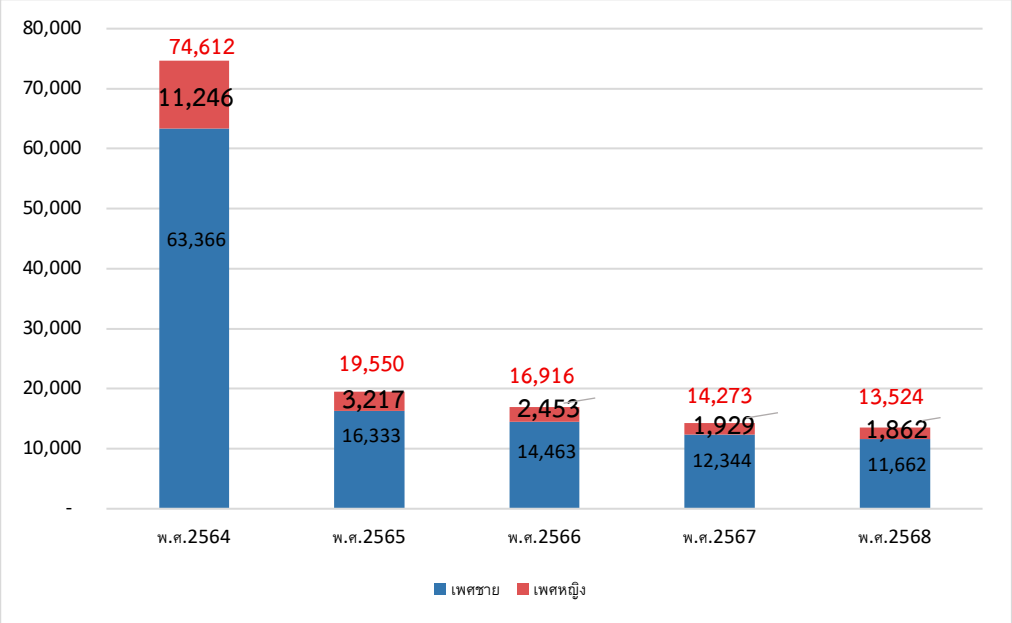
เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ จำแนกตามเพศของผู้ถูกคุมความประพฤติ ตามภาพที่ 3.5 และจำแนกตามช่วงอายุ ตามตารางที่ 3.14 แล้ว พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 ผู้ใหญ่ที่ถูกคุมความประพฤติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากถึงประมาณร้อยละ 87 ส่วนอีกประมาณร้อยละ 13 เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติเพศหญิง และประมาณร้อยละ 85 ของผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่นั้น อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไปในส่วนของผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นเด็กและเยาวชน มีสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมความประพฤติเพศชาย สูงกว่าเพศหญิงเช่นกัน และในกลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 83 เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในช่วงอายุ 15 ถึง 17 ปี

ตาราง 3.14 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชน จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ		จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
ผู้ใหญ่	18 ถึง 24 ปี	32,076	16.85	32,110	15.86	30,625	15.30
	มากกว่า 24 ปี	158,250	83.15	170,308	84.14	169,590	84.70
	รวม	**190,326**	**100.00**	**202,418**	**100.00**	**200,215**	**100.00**
เด็กและเยาวชน	12 ถึง 14 ปี	89	15.37	84	15.16	87	16.80
	15 ถึง 17 ปี	494	84.73	470	84.84	431	83.20
	รวม	**583**	**100.00**	**554**	**100.00**	**518**	**100.00**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

ภาพที่ 3.6 สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring : EM) พ.ศ. 2564 – 2568

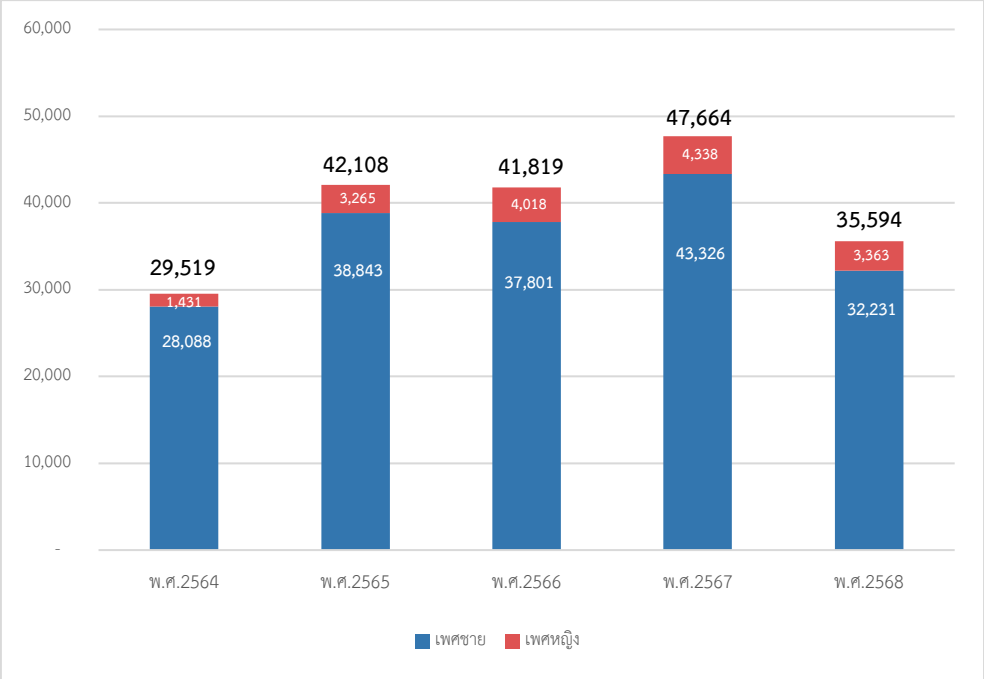

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากภาพที่ 3.6 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) ในช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2568 พบว่า จำนวนผู้ใช้อุปกรณ์ EM ลดลงอย่างเด่นชัดและต่อเนื่อง โดยยอดรวมลดจาก 74,612 คน ในปี พ.ศ. 2564 เหลือเพียง 13,524 คน ในปี 2568 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 81.87 ตลอดช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งการลดลงอย่างชัดเจนที่สุดเกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2565 สอดคล้องกับแนวทางของกรมคุมประพฤติ ในการดำเนินงานตามนโยบายลดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ (กรมคุมประพฤติ, 2564) ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด 19 อย่างไรก็ตาม เมื่อสถานการณ์คลี่คลายลง จึงยกเลิกนโยบายดังกล่าว นอกจากนี้ ผลจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ส่งผลให้การคัดกรองการสั่งใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) มีความรัดกุมมากขึ้น

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ถูกคุมประพฤติชายมีสัดส่วนสูงกว่าหญิงอย่างสม่ำเสมอในทุกปี โดยคิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 84 - 85 ของจำนวนรวม ขณะที่ผู้ถูกคุมประพฤติหญิงมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 15 - 16 ทั้งนี้ แนวโน้มการลดลงของผู้ใช้อุปกรณ์ EM ทั้งสองเพศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพที่ 3.7 สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีขับรถขณะเมาสุรา พ.ศ. 2564 - 2568

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากภาพที่ 3.7 แสดงสถิติผู้ถูกคุมประพฤติในคดีขับรถขณะเมาสุราช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2568 พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมประพฤติโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงแรก จาก 29,519 คน ในปี พ.ศ. 2564 และสูงสุดที่ จำนวน 47,664 คน ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนลดลงเหลือ 35,594 คน ในปี พ.ศ. 2568 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 25.32 เมื่อเปรียบกับสถิติในปี พ.ศ. 2568 โดยเพศชายครองสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ 90 ของจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติในคดีขับรถขณะเมาสุราทุกปี

ตารางที่ 3.15 สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่เข้าสู่มาตรการพิเศษทางกฎหมายตาม พ.ร.บ.มาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 จำแนกตามเพศ

ปี พ.ศ.	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
2566	1,073	22	1,095
2567	2,204	46	2,250
2568	1,800	45	1,845

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

สถิติแสดงในตารางที่ 3.15 ได้นำมารายงานเป็นครั้งแรกในเล่มรายงานสถานการณ์อาชญากรรมฯ ฉบับนี้ โดย พ.ร.บ.มาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำฯ พ.ศ. 2565 เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2566 โดยกำหนดให้มีมาตรการพิเศษทางกฎหมายและแนวทางปฏิบัติ เพื่อแก้ไขฟื้นฟู ป้องกัน และเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรม รวมถึงแก้ไขปัญหาและลดการกลับมากระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิด 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) เพศ (2) ชีวิตและร่างกาย และ (3) เรียกค่าไถ่

จากสถิติที่บันทึกระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 พบว่า จำนวนผู้เข้าสู่มาตรการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 1,095 คน ในปี พ.ศ. 2566 เป็น 2,250 คน ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนปรับลดลงเป็น 1,845 คน ในปี พ.ศ. 2568 โดยผู้ถูกคุมความประพฤติที่เข้าสู่มาตรการพิเศษส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นสัดส่วนสูงกว่า ร้อยละ 97 ของผู้เข้าสู่มาตารการฯ ดังกล่าวในแต่ละปี

3.2.2 สถิติเกี่ยวกับระดับการศึกษาผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ

ตารางที่ 3.16 สถิติระดับการศึกษาของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ระดับการศึกษาของผู้ถูกคุมความประพฤติ	2564			2565			2566			2567			2568		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ประถมศึกษา	58,958	6,916	65,874	106,499	10,308	116,807	76,383	7,941	84,324	71,469	7,537	79,006	67,509	7,790	75,299
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	40,128	5,376	45,504	61,276	7,180	68,456	48,774	6,433	55,207	49,908	6,720	56,628	50,664	7,351	58,015
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19,683	2,803	22,486	26,766	3,491	30,257	22,454	3,403	25,857	24,516	3,695	28,211	23,878	3,816	27,694
4. ปวช.	6,024	957	6,981	8,012	1,061	9,073	6,695	1,072	7,767	6,726	1,048	7,774	6,968	1,139	8,107
5. ปวส.	6,083	782	6,865	7,818	985	8,803	7,103	1,015	8,118	7,566	1,104	8,670	7,282	1,066	8,348
6. อนุปริญญา	113	31	144	116	22	138	114	37	151	107	43	150	103	38	141
7. ปริญญาตรี	5,693	1,703	7,396	8,200	2,671	10,871	8,617	3,133	11,750	9,373	3,498	12,871	8,795	3,211	12,006
8. ปริญญาโท	568	158	726	757	293	1,050	803	342	1,145	860	369	1,229	785	308	1,093
9. ปริญญาเอก	47	10	57	63	13	76	67	14	81	78	17	95	70	23	93
10. ไม่ได้รับการศึกษา	1,883	479	2,362	2,739	501	3,240	2,149	426	2,575	1,930	327	2,257	1,893	371	2,264
11. ไม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา	1,948	299	2,247	3,295	417	3,712	2,583	374	2,957	2,729	374	3,103	2,996	429	3,425
12. อยู่ระหว่างการศึกษา	997	148	1,145	986	264	1,250	914	415	1,329	922	272	1,194	748	178	926
13. อื่น ๆ	62	8	70	123	24	147	113	9	122	75	12	87	76	15	91
14. ไม่ระบุ	1,892	191	2,083	8,893	1,199	10,092	7,671	1,118	8,789	11,653	1,531	13,184	14,823	1,954	16,777
รวม	144,079	19,861	**163,940**	235,543	28,429	**263,972**	184,440	25,732	**210,172**	187,912	26,547	**214,459**	186,590	27,689	**214,279**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

3.2.3 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติที่ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ

ตารางที่ 3.17 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติที่ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ จำแนกตามสาเหตุ

สาเหตุการผิดเงื่อนไข	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผิดเงื่อนไขรายงานตัว	6,966	16,410	38,303	34,628	37,978
2. ผิดเงื่อนไขการทำงานบริการสังคม	4,051	730	494	409	301
3. ผิดเงื่อนไขเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1,035	162	2,089	2,320	1,929
4. ผิดเงื่อนไข EM	11	1	18	18	18
5. ผิดเงื่อนไขการบำบัดรักษาการติดยาเสพติด	0	0	0	178	1,769
6. ผิดเงื่อนไขการชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทน	0	0	0	27	139
7. ผิดเงื่อนไขอื่นๆ	2,206	406	356	376	196
รวมทั้งหมด	**14,269**	**17,709**	**41,260**	**37,956**	**42,330**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.17 พบว่า ผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติโดยรวมมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ 42,330 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.52 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยการผิดเงื่อนไขรายงานตัวเป็นสาเหตุหลักที่พบมากที่สุดในทุกปี และมีจำนวนสูงถึง 37,978 คน ในปี พ.ศ. 2568 คิดเป็นร้อยละ 89.72 ของสาเหตุการผิดเงื่อนไขทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568

3.2.4 สถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษกรมคุมประพฤติ

ตารางที่ 3.18 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษ ประจำปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามเพศ

สถานะ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2568	ร้อยละ
พักการลงโทษ						
ชาย	10,166	84.62	5,514	83.98	8,609	84.88
หญิง	1,848	15.38	1,052	16.02	1,533	15.12
รวม	**12,014**	**100.00**	**6,566**	**100.00**	**10,142**	**100.00**
ลดวันลงโทษ						
ชาย	6,281	86.65	4,329	87.97	2,972	87.31
หญิง	968	13.35	592	12.03	432	12.69
รวม	**7,249**	**100.00**	**4,921**	**100.00**	**3,404**	**100.00**
รวมทั้งหมด						
ชาย	16,447	85.38	9,843	85.69	11,581	85.49
หญิง	2,816	14.62	1,644	14.31	1,965	14.51
รวม	**19,263**	**100.00**	**11,487**	**100.00**	**13,546**	**100.00**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากภาพรวมสถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษ ดังแสดงในตารางที่ 3.18 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษ 10,142 คน มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 3,576 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.46 จำแนกตามเพศ เป็นสัดส่วนเพศชายประมาณร้อยละ 85 และหญิงประมาณร้อยละ 15 สำหรับสถิติจำนวนผู้ได้รับการลดวันต้องโทษ พบว่าปี พ.ศ. 2568 นั้น ผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 3,404 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 1,517 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 30.83

ในภาพรวม สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 13,546 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 2,059 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.92 อย่างไรก็ดี ยังถือว่ามีจำนวนต่ำกว่าสถิติรวมในปี พ.ศ. 2566

3.2.5 การกระทำผิดซ้ำ

กรมคุมประพฤตินิยามการกระทำผิดซ้ำว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี แล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายใน 1 ปี 2 ปี หรือ 3 ปี ซึ่งกระทำผิดในฐานความผิดเดิมที่เคยได้รับการคุมความประพฤติหรือฐานความผิดใหม่เฉพาะที่ศาลมีคำสั่งให้คุมความประพฤติใหม่ หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์เท่านั้น โดยสถิติผู้กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปีแรกนั้น ไม่นำมานับในปีที่ 2 และปีที่ 3 ด้วย ในส่วนนี้รายงานสถิติจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำเมื่อครบระยะเวลาติดตาม 3 ปี โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.19

ตารางที่ 3.19 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำ

รายการ	ปีงบประมาณที่พ้นการคุมความประพฤติด้วยดี		
	2563	2564	2565
จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติด้วยดี	**154,104**	**124,770**	**89,090**
จำนวนผู้กลับมากระทำผิดซ้ำ (ตลอดระยะเวลาติดตาม 3 ปี)	**16,749**	**10,743**	**7,531**
ภายในปีที่ 1	6,226 (พ.ศ. 2564)	4,533 (พ.ศ. 2565)	3,044 (พ.ศ. 2566)
ภายในปีที่ 2	6,813 (พ.ศ. 2565)	3,459 (พ.ศ. 2566)	2,429 (พ.ศ. 2567)
ภายในปีที่ 3	3,710 (พ.ศ. 2566)	2,751 (พ.ศ. 2567)	2,058 (พ.ศ. 2568)
อัตราการกระทำผิดซ้ำ	**10.87**	**8.61**	**8.45**

ที่มา : ระบบ DXC กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นข้อมูลรายปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.19 แสดงให้เห็นว่าอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่พ้นการคุมประพฤติด้วยดีตลอดระยะเวลาติดตาม 3 ปี นั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 10.87 ในกลุ่มที่พ้นการคุมประพฤติ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เหลือร้อยละ 8.61 และ 8.45 ในกลุ่มปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 ตามลำดับ โดยสามารถสังเกตได้ว่าการกระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในปีที่ 1 และปีที่ 2 หลังพ้นการคุมประพฤติ และมีจำนวนลดลงในปีที่ 3 อย่างชัดเจนในทุกกลุ่มปี

3.2.6 ข้อมูลอัตรากำลังของกรมคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติรายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากรของกรมคุมประพฤติระหว่างปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.20

ตารางที่ 3.20 ข้อมูลอัตรากำลัง จำนวนบุคลากรของกรมคุมประพฤติ

ประเภท	2564	2565	2566	2567	2568
ข้าราชการ	1,199	1,237	1,227	1,286	1,335
ลูกจ้างประจำ	179	166	148	126	112
พนักงานราชการ	1,747	1,829	1,827	1,907	1,978
ลูกจ้างชั่วคราว	470	439	455	458	484
จ้างเหมาบริการ	477	477	470	439	478
รวม	**4,072**	**4,148**	**4,127**	**4,216**	**4,387**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ

จากตารางที่ 3.20 พบว่าจำนวนบุคลากรรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2568 โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนบุคลากรรวม 4,387 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 171 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.06 เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภท พบว่า พนักงานราชการเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ข้าราชการ ซึ่งมีจำนวนโดยรวมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งสองกลุ่ม ในทางตรงกันข้ามลูกจ้างประจำมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง

3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

สำหรับข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบางกลุ่มหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมนั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้รวบรวมข้อมูลไว้ ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2566 - 2568 ปรากฏในตารางสถิติข้อมูลตารางที่ 3.21

ตารางที่ 3.21 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2566-2568 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ					
	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ	2568	ร้อยละ
ชาย	11,943	91.06	12,085	89.19	10,574	88.87
หญิง	1,173	8.94	1,464	10.81	1,324	11.13
รวม	**13,116**	**100.00**	**13,549**	**100.00**	**11,898**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

หมายเหตุ : ในกรณีที่เด็กและเยาวชน 1 คน ถูกดำเนินคดีมากกว่า 1 ครั้ง ต่างกรรมต่างวาระภายในปีเดียวกัน การนับจำนวนคนจะพิจารณาเพียงครั้งเดียว โดยยึดข้อมูลคดีที่มีอัตราโทษสูงสุดและคดีล่าสุดที่กระทำความผิดเป็นหลัก

จากตารางที่ 3.21 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศลดลงจากปี พ.ศ. 2567 เล็กน้อย โดยมีจำนวน 11,898 คน ลดจากปีก่อนหน้า 1,651 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 12.19

สอดคล้องกับการลดลงของสถิติประชากรเด็กและเยาวชนของประเทศไทยที่มีการลดลงอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2567 มีประชากรเด็กและเยาวชนจำนวน 18,903,288 คน และในปี พ.ศ. 2568 มีประชากร เด็กและเยาวชนจำนวน 18,456,492 คน (กรมการปกครอง, 2569) ซึ่งแสดงว่า จำนวนประชากรเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2568 ลดลงปีก่อนหน้า 446,796 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.36

ตารางที่ 3.22 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปีพ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามเพศ (รวมสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น)

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศ					
	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ	2568	ร้อยละ
ชาย	1,115	94.97	1,341	94.70	1,295	95.36
หญิง	59	5.03	75	5.30	63	4.64
รวม	**1,174**	**100.00**	**1,416**	**100.00**	**1,358**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

หมายเหตุ : ในกรณีที่เด็กและเยาวชน 1 คน ถูกดำเนินคดีมากกว่า 1 ครั้ง ต่างกรรมต่างวาระภายในปีเดียวกัน การนับจำนวนคนจะพิจารณาเพียงครั้งเดียวโดยยึดข้อมูลคดีที่มีอัตราโทษสูงสุดและคดีล่าสุดที่กระทำความผิดเป็นหลัก

จากตารางที่ 3.22 พบว่าแนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั่วประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2567 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ร้อยละ 20.10 แต่ในปี พ.ศ. 2568 กลับมีจำนวนลดลงเล็กน้อย โดยเป็นการลดลงร้อยละ 4.10 จากสถิติปี พ.ศ. 2567 อย่างไรก็ดี ถือว่ามีจำนวนสูงกว่าสถิติปี พ.ศ. 2566

ตารางที่ 3.23 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี ปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2568					
	ชาย (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
1. ประมวลกฎหมายอาญา	**5,421**	**45.55**	**802**	**6.74**	**6,223**	**52.29**
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,894	15.91	335	2.81	2,229	18.73
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	2,431	20.43	362	3.04	2,793	23.47
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	756	6.35	32	0.27	788	6.62
1.4 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพและการปกครอง	238	2.00	49	0.41	287	2.41
1.5 ลหุโทษ	102	0.86	24	0.20	126	1.06
2. ประมวลกฎหมายยาเสพติด	**2,954**	**24.82**	**282**	**2.37**	**3,236**	**27.19**
3. พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา	**2,202**	**18.50**	**240**	**2.02**	**2,442**	**20.52**
3.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน	1,292	10.86	1	0.01	1,293	10.86
3.2 ความผิดเกี่ยวกับการคมนาคม	420	3.53	46	0.39	466	3.92
3.3 ความผิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน	12	0.10	17	0.14	29	0.24
3.4 ความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว	129	1.08	45	0.38	174	1.46
3.5 ความผิดเกี่ยวกับการพนันและการเล่นแชร์	94	0.79	7	0.06	101	0.85
3.6 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี	42	0.35	56	0.47	98	0.82
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10	0.08	2	0.02	12	0.10
3.8 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการคลัง	171	1.44	55	0.46	226	1.90
3.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.10 ความผิดเกี่ยวกับการสาธารณสุข	14	0.12	1	0.01	15	0.13
3.11 ความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค	2	0.02	1	0.01	3	0.03
3.12 ความผิดอื่น ๆ	16	0.13	9	0.08	25	0.21

ฐานความผิด	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2568					
	ชาย (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
จำนวนรวมในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ	10,577	88.87	1,324	11.13	11,901	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เมื่อพิจารณาจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.23 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.29 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.47 และ 18.73 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รองลงมา เป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด คิดเป็น ร้อยละ 27.19 และพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา คิดเป็นร้อยละ 20.52 ในจำนวนนี้เป็นฐานความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.86 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 3.24 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2568					
	ชาย (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
1. ประมวลกฎหมายอาญา	**746**	**54.93**	**17**	**1.25**	**763**	**56.19**
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	232	17.08	12	0.88	244	17.97
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	399	29.38	3	0.22	402	29.60
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	106	7.81	2	0.15	108	7.95
1.4 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพและการปกครอง	8	0.59	0	0.00	8	0.59
1.5 ลหุโทษ	1	0.07	0	0.00	1	0.07
2. ประมวลกฎหมายยาเสพติด	**497**	**36.60**	**39**	**2.87**	**536**	**39.47**
3. พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา	**52**	**3.83**	**7**	**0.52**	**59**	**4.34**
3.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน	42	3.09	0	0.00	42	3.09
3.2 ความผิดเกี่ยวกับการคมนาคม	5	0.37	0	0.00	5	0.37
3.3 ความผิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน	1	0.07	4	0.29	5	0.37
3.4 ความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.5 ความผิดเกี่ยวกับการพนันและการเล่นแชร์	1	0.07	0	0.00	1	0.07
3.6 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี	2	0.15	3	0.22	5	0.37
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.8 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการคลัง	1	0.07	0	0.00	1	0.07
3.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.10 ความผิดเกี่ยวกับการสาธารณสุข	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.11 ความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.12 ความผิดอื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
จำนวนรวมในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศ	**1,295**	**95.36**	**63**	**4.64**	**1,358**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เมื่อพิจารณาจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.24 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.19 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 ในจำนวนนี้ส่วนมากกระทำความผิด ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29.60 และ 17.97 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ รองลงมา เป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 39.47 โดยในภาพรวมมีเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศรวม 1,358 คน น้อยกว่าจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ซึ่งมีจำนวนรวม 11,901 คน

ตารางที่ 3.25 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชน ที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำแนกตามคำพิพากษาของศาล

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2566	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2567	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2568	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
กลุ่มเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา						
1. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	0	0.00	2	0.03	0	0.00
2. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ฝึกและอบรม	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป	5	0.07	7	0.09	3	0.04
กลุ่มมีความผิด						
1. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ใช้วิธีการอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	5	0.07	7	0.09	1	0.01
2. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน และใช้วิธีการอื่นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	9	0.13	13	0.16	10	0.13
3. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกและสั่งให้จำคุก	31	0.46	38	0.48	32	0.42
4. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก	1	0.01	4	0.05	0	0.00
5. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนเป็นว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	11	0.16	14	0.18	10	0.13
6. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่นแทน	1	0.01	1	0.01	1	0.01
7. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	68	1.02	54	0.68	77	1.02
8. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	6	0.09	7	0.09	3	0.04

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2566	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2567	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2568	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
9. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้เป็นปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	3	0.04	11	0.14	9	0.12
10. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรม	320	4.76	285	3.61	463	6.14
11. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรมและปรับ	70	1.04	73	0.92	117	1.56
12. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยปรับแล้วปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	0	0.00	7	0.09	6	0.08
13. มีความผิด กำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	33	0.49	68	0.86	29	0.38
14. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	7	0.11	10	0.13	11	0.15
15. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	24	0.36	37	0.47	31	0.41
16. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอการลงโทษโดยให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรม	0	0.00	3	0.04	3	0.04
17. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่เปลี่ยนโทษจำคุกให้ฝึกและอบรม	115	1.71	114	1.44	188	2.49
18. มีความผิด ไม่กำหนดโทษ แต่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	24	0.36	27	0.34	42	0.56
19. มีความผิดไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ใช้วิธีอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	9	0.13	11	0.14	8	0.11
20. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	6	0.09	19	0.24	11	0.15
21. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	34	0.51	46	0.58	53	0.70
22. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	3	0.04	3	0.04	0	0.00
23. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	2	0.03	6	0.08	1	0.01
24. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	2	0.03	5	0.06	5	0.07

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2566	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2567	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2568	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
25. มีความผิดรอการกำหนดโทษ แต่ใช้วิธีการอื่นโดยอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	9	0.13	10	0.13	12	0.16
26. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยที่ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	7	0.11	27	0.34	8	0.11
27. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยที่ว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	53	0.79	61	0.78	56	0.74
28. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	5	0.07	5	0.06	1	0.01
29. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	1	0.01	2	0.03	4	0.05
30. มีความผิด รอการกำหนดโทษ แต่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	0	0.00	1	0.01	1	0.01
31. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรม	3	0.04	0	0.00	0	0.00
32. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรมแทน	0	0.00	0	0.00	1	0.01
33. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอการลงโทษโดยปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงใช้วิธีการอื่นแทน	0	0.00	0	0.00	1	0.01
กลุ่มไม่มีความผิด						
1. ไม่มีความผิด จำหน่ายตาม ม.133	2	0.03	5	0.06	2	0.03
2. ไม่มีความผิด แต่ให้คุมประพฤติหรือใช้วิธีการอื่น	2	0.03	3	0.04	0	0.00
3. ไม่มีความผิด ให้ยกฟ้อง	9	0.13	20	0.25	22	0.29
กลุ่มจำแนกอื่น						
1. เยาวชนหลบหนีประกัน ระหว่างปล่อยตัวชั่วคราว	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2. กฎหมายบัญญัติภายหลังให้การกระทำไม่เป็นความผิดต่อไป	2	0.03	2	0.03	1	0.01
3. จำหน่ายคดีตาม ม.92	2	0.03	1	0.01	0	0.00
4. ฝึกอบรม	0	0.00	6,314	79.99	6,321	83.72
5. อื่นๆ (เด็กหรือเยาวชนเสียชีวิต, ส่งคืนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, ผู้เสียหายถอนฟ้อง เป็นต้น)	5	0.07	6	0.08	6	0.08
6. อื่น ๆ ที่มีการควบคุมในศูนย์ฝึกและอบรม เช่น ม.132 (2)	5,421	80.44	0	0.00	0	0.00
7. โอนคดีไปศาลอื่น	2	0.03	2	0.03	0	0.00

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2566	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2567	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	2568	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
8. คดียังไม่มีคำพิพากษา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
9. อื่น ๆ (ยังไม่ได้ระบุสถานะ)	427	6.34	562	7.12	0	0.00
รวม	**6,739**	**100.00**	**7,893**	**100.00**	**7,550**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.25 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและศาลมีคำพิพากษาเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 7,550 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.35 โดยจำแนกเป็น (1) กลุ่มเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาร้อยละ 0.04 (2) กลุ่มมีความผิดร้อยละ 15.83 (3) กลุ่มไม่มีความผิดร้อยละ 0.32 และ (4) กลุ่มจำแนกอื่นร้อยละ 83.81 โดยพบว่าศาลมีคำพิพากษาให้ฝึกอบรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.72 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและศาลมีคำพิพากษาในปี พ.ศ. 2568 รองลงมา คือ ศาลมีคำพิพากษาให้มีความผิด กำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรม

ตารางที่ 3.26 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ	2568	ร้อยละ
1. อนุบาล	3	0.02	6	0.04	11	0.09
2. ประถมศึกษา	2,064	15.74	2,106	15.54	1,917	16.11
3. การศึกษานอกระบบ	0	0.00	750	5.54	783	6.58
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	6,918	52.74	6,835	50.45	6,138	51.58
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,448	11.04	1,497	11.05	1,333	11.20
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1,907	14.54	1,770	13.06	1,412	11.86
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	28	0.21	45	0.33	32	0.27
8. ปริญญาตรี	1	0.01	3	0.02	5	0.04
9. ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.00	116	0.86	118	0.99
10. อื่น ๆ (เช่น ไม่ระบุข้อมูล)	747	5.70	421	3.11	152	1.28
รวม	**13,116**	**100.00**	**13,549**	**100.00**	**11,901**	**100.00**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.26 พบว่า เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษาในทุกปีกว่าร้อยละ 50 เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีได้รับการศึกษาภาคบังคับ (ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) รองลงมาจะเป็นกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และกลุ่มประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ กลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษามีเพียงไม่ถึงร้อยละ 1 ซึ่งเป็นตัวเลขที่น้อยมาก

ตารางที่ 3.27 จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ	ปี พ.ศ.														
	2564			2565			2566			2567			2568		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. อนุบาล	1	0	1	0	0	0	2	0	2	1	0	1	1	0	1
2. ประถมศึกษา	424	24	448	310	20	330	281	11	292	356	22	378	278	12	290
3. การศึกษานอกระบบ	167	10	177	137	6	143	90	4	94	92	5	97	80	6	86
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	856	59	915	613	32	645	642	32	674	772	45	817	717	37	754
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	52	1	53	44	6	50	69	6	75	74	1	75	76	3	79
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	98	4	102	92	5	97	107	1	108	147	3	150	115	3	118
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	0	0	0	2	0	2	0	0	0	1	0	1	1	0	1
8. ปริญญาตรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
9. ไม่ได้รับการศึกษา	19	1	20	13	2	15	15	0	15	23	0	23	5	0	5
10. อื่น ๆ (เช่น ไม่ระบุ)	133	12	145	78	3	81	73	5	78	61	4	65	22	2	24
รวม	**1,750**	**111**	**1,861**	**1,289**	**74**	**1,363**	**1,279**	**59**	**1,338**	**1,527**	**80**	**1,607**	**1,295**	**63**	**1,358**

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.27 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 97.86 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ (ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) คิดเป็นร้อยละ 76.95 และประมาณร้อยละ 14.58 ได้รับการศึกษาระดับสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 0.37 เท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษา

ตารางที่ 3.28 กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568

กระบวนการหลังศาลมีคำพิพากษา	2566			2567			2568		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (ตามแผน GLM[17] และ IRC[18] ของกรมพินิจฯ)				747	41	**788**			
- GLM	1,166	49	**1,215**				-	-	**-**
- IRC	914	49	**963**				499	20	**519**
2. การอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ออกไปสถานศึกษาได้ ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6) (ทั้งเด็กที่ออกไปศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ ในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว/ออกไปศึกษาในสถานศึกษาประเภทไป-กลับนอกสถานพินิจฯ และออกไปฝึกอบรมรับความรู้ด้านการศึกษา/ฝึกวิชาชีพ)	202	19	**221**	-	-	**-**	212	14	**226**
3. ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59									
- ลดวันฝึกอบรม	**0**	**0**	**0**	**322**	**19**	**341**	**464**	**10**	**471**
- พักการฝึกอบรม	**45**	**5**	**50**	**34**	**4**	**38**	**13**	**1**	**14**
4. การเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชน (พระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 137)	404	15	**419**	593	40	**633**	1,826	62	**1,888**

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

หมายเหตุ : ข้อมูลสถิติการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567 รายงานรวมทั้งแผน GLM และ IRC และไม่มีการรายงานการอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ไปสถานศึกษา

จากข้อมูลสถิติกระบวนการที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษในระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 ตามตารางที่ 3.28 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 การเข้าสู่การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ตามแผน IRC ของกรมพินิจฯ มีจำนวนรวม 519 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 34.14

มีผู้ได้รับการอนุญาตให้ออกนอกสถานพินิจฯ ออกไปสถานศึกษาได้ ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6) เป็นจำนวนรวม 226 คน

จำนวนผู้ได้รับการดำเนินการหลังศาลมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59 เพิ่มขึ้นจาก 379 คน ในปี พ.ศ. 2567 มาเป็นจำนวน 485 คน ในปี พ.ศ. 2568 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.97

[17] GLM (Good Life Model) หมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี

[18] IRC (Individual Routing Counselor) หมายถึง โครงการให้คำปรึกษารายบุคคล

ผู้ได้รับการดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 137 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวน 1,888 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 198.26 หรือเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าตัวเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567

3.3.2 การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

เนื้อหาส่วนนี้รายงานจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 1 ปีแรก หลังจากได้รับการปล่อยตัวโดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งกรมพินิจฯ ได้กำหนดคำนิยามการกระทำผิดซ้ำ (Rearrest) หมายถึง การถูกจับกุมในคดีที่ไม่ใช่คดีอายัดตัวเด็กและเยาวชนภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรม โดยเด็กและเยาวชนในที่นี้ หมายถึง เด็กและเยาวชนทุกรายที่เข้าสู่กระบวนการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรมแล้วในปีงบประมาณต่าง ๆ ซึ่งรวมการสิ้นสุดกระบวนการจากเหตุต่อไปนี้

1) ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับการฝึกอบรมและได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ

2) พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาตรา 86 ในชั้นสถานพินิจฯ

3) ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม เป็นเด็กและเยาวชนที่ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี มาตรา 132 วรรค 2 ที่ศาลให้ควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมฯ และศาลมีคำสั่งยุติคดีตามมาตรา 133 แล้ว

4) ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี มาตรา 132 วรรค 1 ที่ไม่มีการควบคุมตัว

5) ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี มาตรา 132 วรรค 2 ที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับซึ่งศาลมีคำสั่งยุติคดีตามมาตรา 133 แล้ว

6) ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ได้รับมาตรการต่าง ๆ เช่น เข้าสู่กระบวนการจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาตรา 90 การถูกคุมประพฤติ ยกฟ้อง ชำระค่าปรับ หรือว่ากล่าวตักเตือน เป็นต้น

สถิติที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 3.29 และ 3.30

ตารางที่ 3.29 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ภายในระยะเวลาติดตาม 1 ปีแรก หลังได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ปีงบประมาณ	จำนวนเด็กและเยาวชน ที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกฯ	การกระทำผิดซ้ำภายในระยะติดตาม 1 ปีแรก	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
2565	1,670	278	16.65
2566	1,488	251	16.87
2567	1,297	231	17.81

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นปีงบประมาณ

ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 อยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด

ตารางที่ 3.30 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำแนกตามลักษณะฐานความผิดภายใน 1 ปี หลังจากได้รับการปล่อยตัว

ลักษณะฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับซ้ำ					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
1. เกี่ยวกับทรัพย์	41	14.75	54	21.51	36	15.58
2. เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	14	5.04	16	6.37	14	6.06
3. เกี่ยวกับเพศ	1	0.36	6	2.39	5	2.16
4. เกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	5	1.80	1	0.40	4	1.73
5. เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	189	67.99	152	60.56	138	59.74
6. เกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	9	3.24	11	4.38	11	4.76
7. ความผิดอื่น ๆ	19	6.83	11	4.38	23	9.96
รวม	**278**	**100.00**	**251**	**100.00**	**231**	**100.00**

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นปีงบประมาณ

ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 อยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด

จากตารางที่ 3.29 และ 3.30 แสดงข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายใน 1 ปี หลังได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2565–2567 ในภาพรวมพบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวและจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวที่การลดลงในสัดส่วนที่สูงกว่า จึงปรากฏว่าอัตราการกระทำผิดซ้ำนั้นเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 พบว่ามีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวเป็นจำนวน 1,297 คน ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เป็นจำนวน 191 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 12.84 และมีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำจำนวน 231 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 20 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 7.97 อย่างไรก็ตาม อัตราการกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.87 เป็นร้อยละ 17.81

เมื่อพิจารณาจำแนกตามลักษณะฐานความผิด พบว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีผู้กระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นจำนวนมากที่สุด โดยมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 59.74 ของผู้กระทำผิดซ้ำทั้งหมด รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.58

3.3.3 ข้อมูลอัตรากำลังของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากรของกรม ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.31

ตารางที่ 3.31 ข้อมูลอัตรากำลัง จำนวนบุคลากรของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ประเภท	2564	2565	2566	2567	2568
ข้าราชการ	1,434	1,423	1,414	1,457	1,461
ลูกจ้างประจำ	638	532	451	393	340
พนักงานราชการ	1,647	1,613	1,760	1,876	1,796
ลูกจ้างชั่วคราว	61	57	57	60	59
จ้างเหมาบริการ	384	393	393	411	418
จ้างพิเศษ	1	1	1	1	0
รวม	**4,165**	**4,019**	**4,076**	**4,198**	**4,074**

ที่มา : กองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.31 พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 กรมพินิจฯ มีจำนวนบุคลากรในภาพรวมประมาณ 4,000 – 4,100 คน โดยมีจำนวนสูงสุดในปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 4,198 คน และต่ำสุดในปี พ.ศ. 2565 เป็นจำนวน 4,019 คน โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนบุคลากรรวม 4,074 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 จำนวน 124 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.95

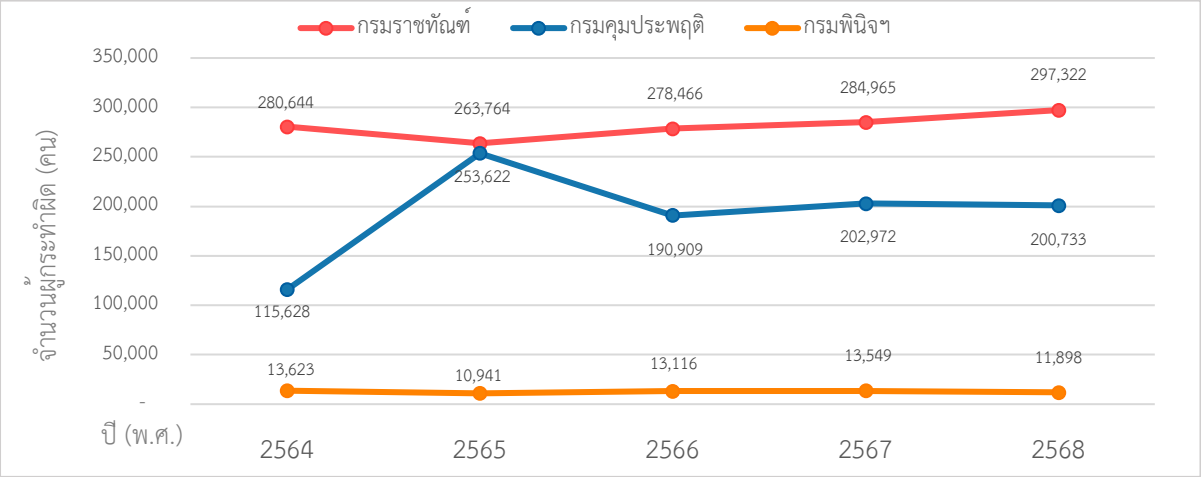
3.4 ภาพรวมสถิติเปรียบเทียบเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพรวมสถิติในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี โดยการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติของส่วนงานต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ 2) ข้อมูลสถิติการสั่งคุมประพฤติ และ 3) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งเป็นการรวบรวมสถิติข้อมูลจากฝ่ายศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ และกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามลำดับ

3.4.1 สถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อมูลดังกล่าวปรากฏในภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568

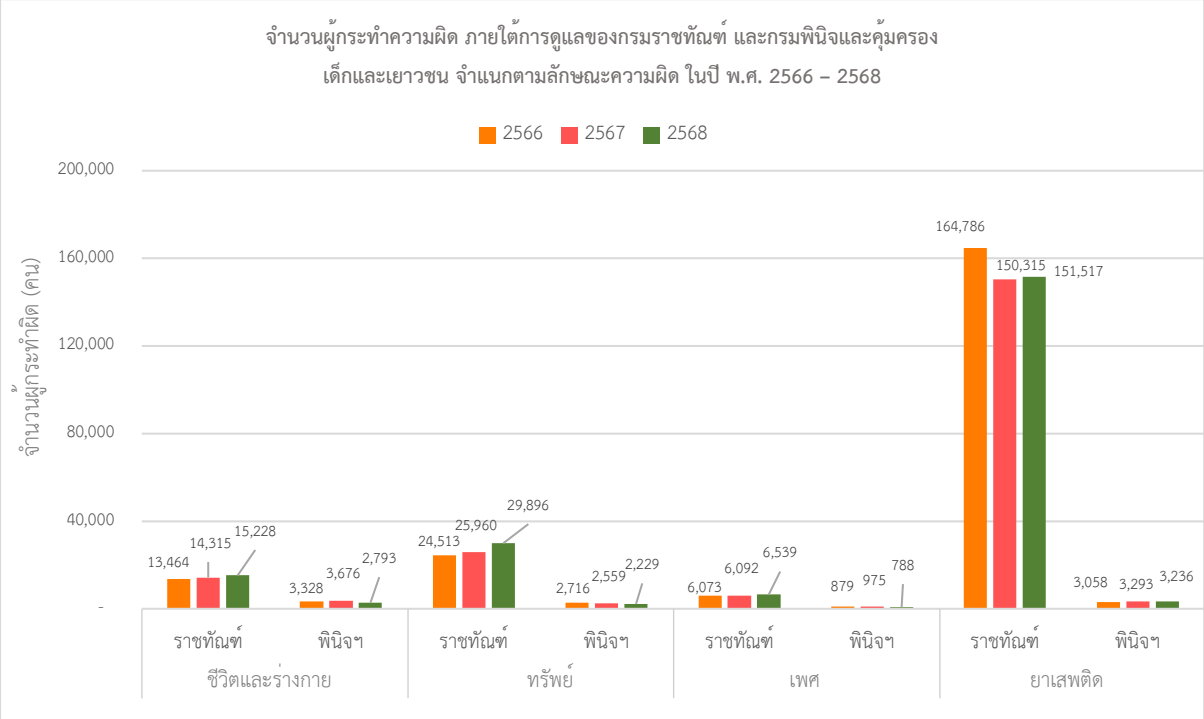

จากภาพที่ 3.8 ซึ่งเปรียบเทียบสถิติผู้ต้องขังทุกประเภทของกรมราชทัณฑ์ และผู้กระทำความผิดในความดูแลทั้งหมดของกรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 พบว่า กรมราชทัณฑ์มีจำนวนผู้กระทำความผิดในความดูแลมากที่สุด เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้ใหญ่ผู้กระทำความผิดจึงมีจำนวนที่ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มอื่น รองลงมา คือ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจฯ ต่อเนื่องทุกปี โดยกรมราชทัณฑ์มีสถิติจำนวนผู้กระทำความผิดในความดูแลต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2565 จากนั้นจึงมีสถิติเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวน 297,322 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.33

สำหรับจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤตินั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 มีสถิติสูงที่สุดในช่วง 5 ปีย้อนหลังก่อนจะลดลงมาในระดับประมาณสองแสนคนต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2568 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.10 ในขณะที่จำนวนเด็กและเยาวชนในความดูแลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2568 ลดลงจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 12.19

3.4.2 สถิติเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

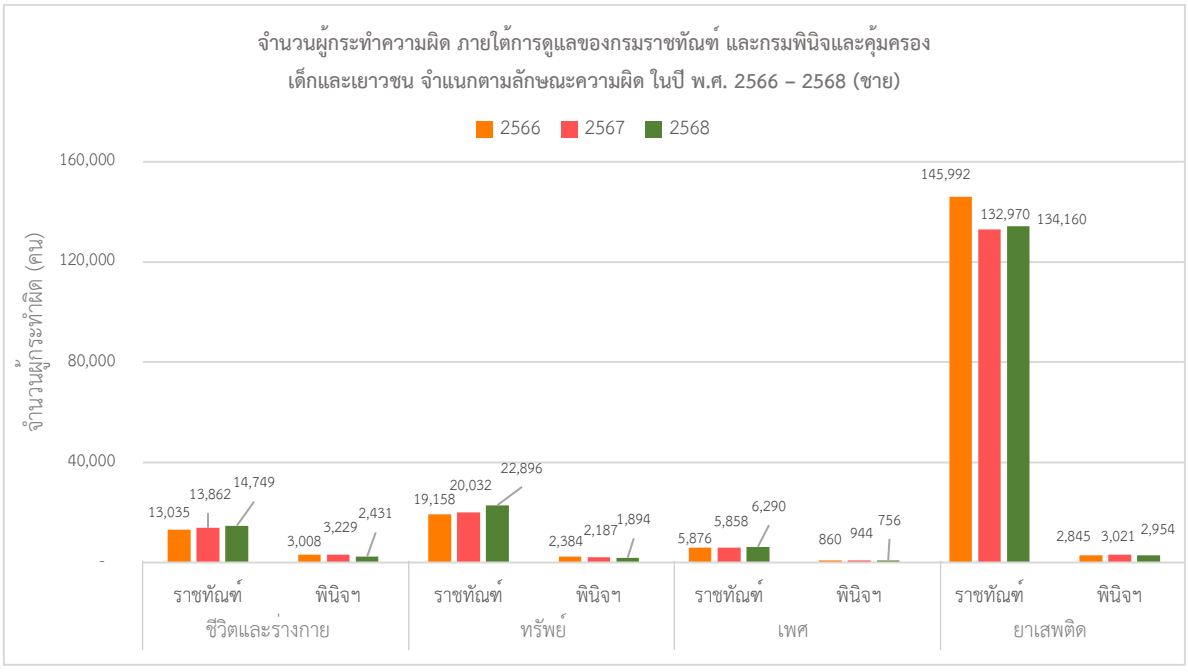
ภาพที่ 3.9 จำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568

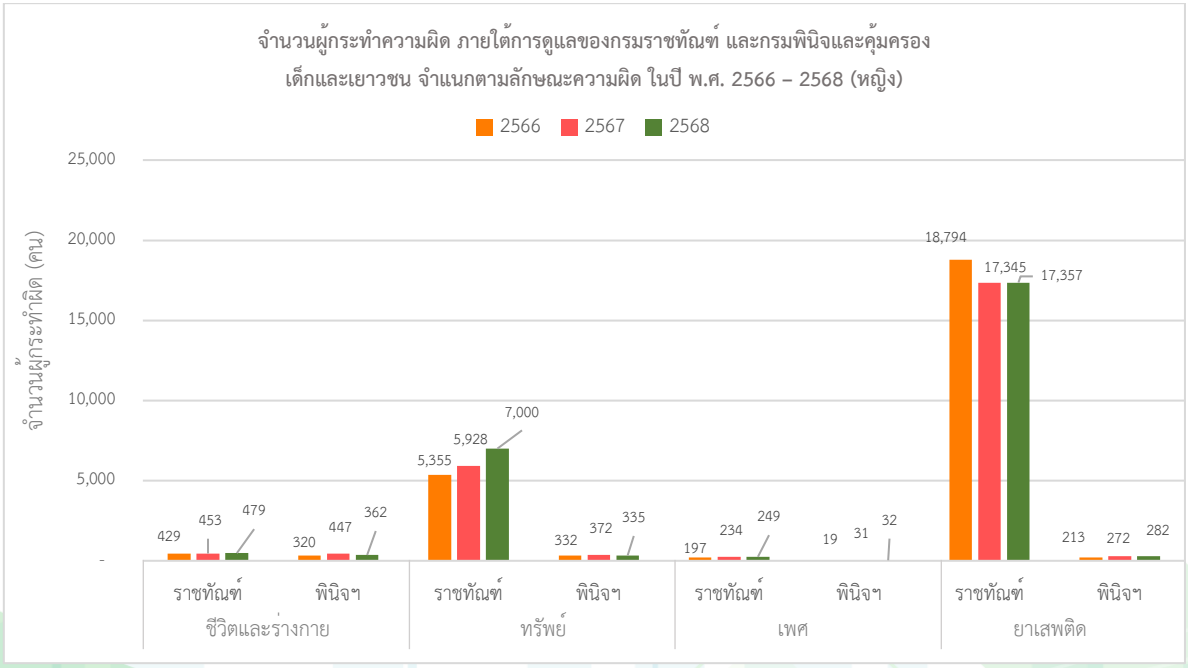
จากภาพที่ 3.9 พบว่ามีจำนวนผู้ใหญ่ซึ่งต้องโทษในเรือนจำหรือทัณฑสถานสูงกว่าเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทุกปี โดยจำนวนผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุด

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาภาพที่ 3.10 และ 3.11 พบว่าจำนวนผู้กระทำความผิดเพศชายในกรมราชทัณฑ์และจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีจำนวนมากกว่า จำนวนผู้กระทำความผิดเพศหญิงในกรมราชทัณฑ์และในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากภาพรวมสถิติจะพบว่าจำนวนของผู้กระทำความผิดของผู้ใหญ่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ มีจำนวนสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับผู้กระทำผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ตามลำดับ

ภาพที่ 3.10 จำนวนผู้กระทำความผิด <u>เพศชาย</u> ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568

ภาพที่ 3.11 จำนวนผู้กระทำความผิด <u>เพศหญิง</u> ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2568

ส่วนที่ 4 การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2568 ได้นำเสนอข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดอย่างสอดคล้องกับการปรับกระบวนการดำเนินงานด้านยาเสพติดของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม นับแต่มีการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งได้เพิ่มส่วนรายงานสถิติการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเข้าไว้ด้วย

ในการประเมินสถานการณ์ด้านยาเสพติดของประเทศไทยนั้น สมควรพิจารณาข้อมูลสถิติการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ร่วมกับข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประกอบกัน ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งสองหน่วยงานมีกระบวนวิธีการจัดเก็บสถิติที่แตกต่างกันเล็กน้อย โดย สำนักงาน ป.ป.ส. มีการบันทึกฐานข้อมูลที่มีรายละเอียดเชิงลึก เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึง การวางแผนและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีบทบาทสำคัญ

ทั้งในกระบวนการสืบสวน จับกุม และดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีความจำเป็นต้องบันทึกรายละเอียดการจับกุมด้านยาเสพติดในระบบฐานข้อมูลโดยทันที จึงมีข้อมูลจำนวนคดีที่ค่อนข้างทันสมัยแต่อาจขาดรายละเอียดบางประการ เช่น อาจขาดการรายงานข้อมูลประเภทหรือปริมาณสารเสพติดที่ตรวจพบ เนื่องจากต้องรอการตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ในส่วนนี้จะรายงานข้อมูลการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีรายละเอียดดังแสดงต่อไปนี้

4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ มีการรายงานข้อมูลสถิติแบ่งออกเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

4.1.1 สถิติการจับกุมคดียาเสพติด

ตารางที่ 4.1 จำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่าง ปี พ.ศ. 2564 – 2568

ปี	จำนวนคดีทั้งหมด (คดี)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
2564	346,980	360,758
2565	261,857	270,115
2566	213,978	222,068
2567	252,119	263,364
2568	267,837	288,985

ที่มา : 1. ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. จำนวนคดีทั้งหมด จะไม่เท่ากับผลรวมของคดี (เนื่องจาก 1 คดี อาจมีผู้ต้องหาหลายคน และผู้ต้องหา 1 คน อาจกระทำผิดได้หลายข้อกล่าวหาในเวลาเดียวกันได้)

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.1 พบว่า ภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศนั้น มีความผันผวน โดยมีจำนวนลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 แต่กลับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2567 – 2568 โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 267,837 คดี คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.23 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้าและมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 288,985 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.73

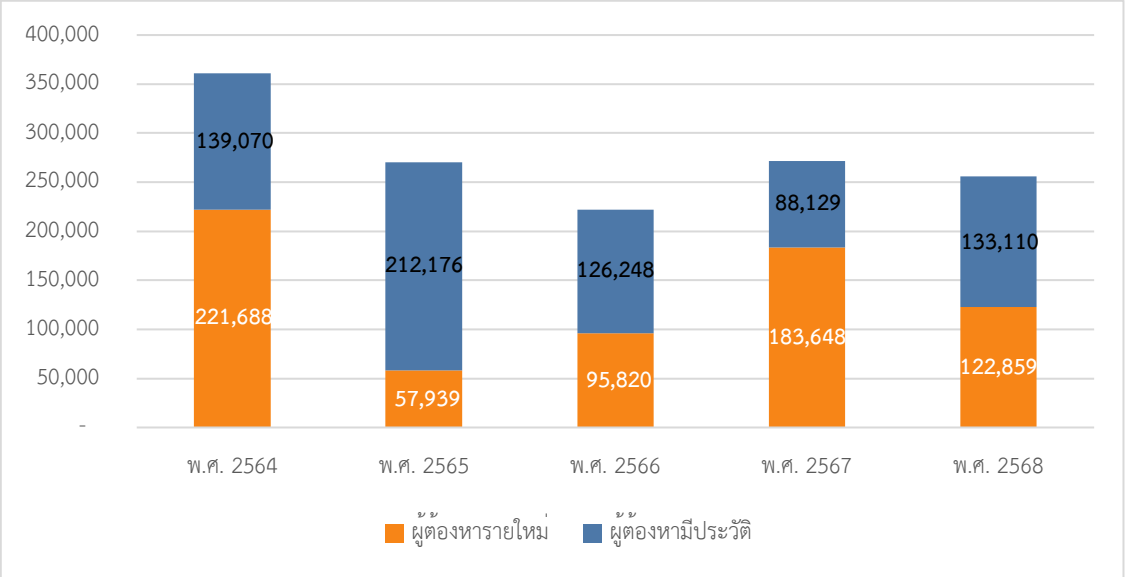
4.1.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่กับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2564 – 2568

ปี	ผู้ต้องหาคดียาเสพติด (ทั้งหมด)	ผู้ต้องหารายใหม่	จำนวนผู้ต้องหารายใหม่ ต่อประชากร 100,000 คน
2564	360,758	221,688	339.94
2565	270,115	57,939	88.93
2566	222,068	95,820	147.23
2567	271,777	183,648	282.50
2568	255,969	122,859	198.34

ที่มา : ระบบคลังข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด (Data Warehouse) ข้อมูล ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569

ภาพที่ 4.1 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2564 – 2568

ที่มา : ระบบคลังข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด (Data Warehouse) ข้อมูล ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.1 พบว่า แนวโน้มของจำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 มีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มขึ้นและลดลงแต่ละปีไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2564 มีสถิติจำนวนผู้ต้องหารายใหม่สูงมากที่สุดในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ก่อนจะลดลงไป คิดเป็นอัตราส่วน 88.93 คน ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2565 และเป็นสถิติจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติด รายใหม่ที่ต่ำที่สุดระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 ที่จำนวน 57,939 คน จากจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 270,115 คน โดยในปี พ.ศ. 2568 นั้น พบว่ามีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ลดลงจากปีก่อนหน้าอย่างเห็นได้ชัด 282.50 คน เหลือเพียง 198.34 คน ต่อประชากรหนึ่งแสนคน จำนวนผู้ต้องหามีประวัติเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.04 อย่างไรก็ดี ในภาพรวมพบว่าจำนวนผู้ต้องหาลดลงจากปีก่อนหน้าไปร้อยละ 5.82

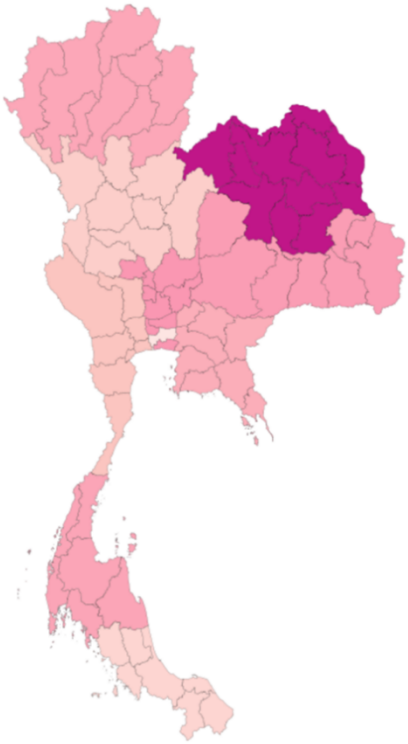
4.1.3 สถิติจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศ จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.3 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามพื้นที่ ปี พ.ศ. 2566 – 2568

พื้นที่	2566		2567		2568	
	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา
กรุงเทพมหานคร	7,167	7,642	12,694	13,460	13,112	13,783
ภาค 1	22,850	23,483	30,957	31,877	32,128	33,019
ภาค 2	20,425	20,962	23,958	24,716	28,119	29,002
ภาค 3	21,514	22,848	28,147	29,960	31,424	33,177
ภาค 4	41,680	42,700	52,595	54,191	52,339	54,085
ภาค 5	24,347	25,143	23,458	24,531	29,011	30,357
ภาค 6	13,224	14,025	16,959	18,152	20,031	21,359
ภาค 7	18,278	18,726	19,701	20,222	22,926	23,623
ภาค 8	24,298	25,310	25,826	27,202	29,547	31,126
ภาค 9	20,194	21,221	17,824	19,053	18,199	19,453
ไม่สามารถระบุได้	1	8	0	0	1	1
รวม	213,978	222,068	252,119	263,364	276,837	288,985

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ภาพที่ 4.2 สถิติจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามภูมิภาค

เขตพื้นที่	จำนวนคดี
ภาค 4	52,339
ภาค 1	32,128
ภาค 3	31,424
ภาค 8	29,547
ภาค 5	29,011
ภาค 2	28,119
ภาค 7	22,926
ภาค 6	20,031
ภาค 9	18,199
กรุงเทพมหานคร	13,112
ไม่สามารถระบุได้	1

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.2 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและภูมิภาค ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า พื้นที่ภูธรภาค 4 เป็นพื้นที่ที่มีสถิติจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุด มีจำนวน 52,339 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.91 ของจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศที่บันทึกโดยสำนักงาน ป.ป.ส. รองลงมา คือ พื้นที่ภาค 1 ภาค 3 และภาค 8 มีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.61 ร้อยละ 11.35 และร้อยละ 10.67 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2567 พบว่า ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหายาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้นพื้นที่ภูธรภาค 4 ซึ่งมีสถิติจำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหาลดลงเล็กน้อย โดยพื้นที่ที่มีร้อยละความเปลี่ยนแปลงสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 5 มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.67 รองลงมา คือ พื้นที่ภาค 6 ภาค 2 และภาค 7 ซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.11 ร้อยละ 17.38 และร้อยละ 16.37 ตามลำดับ

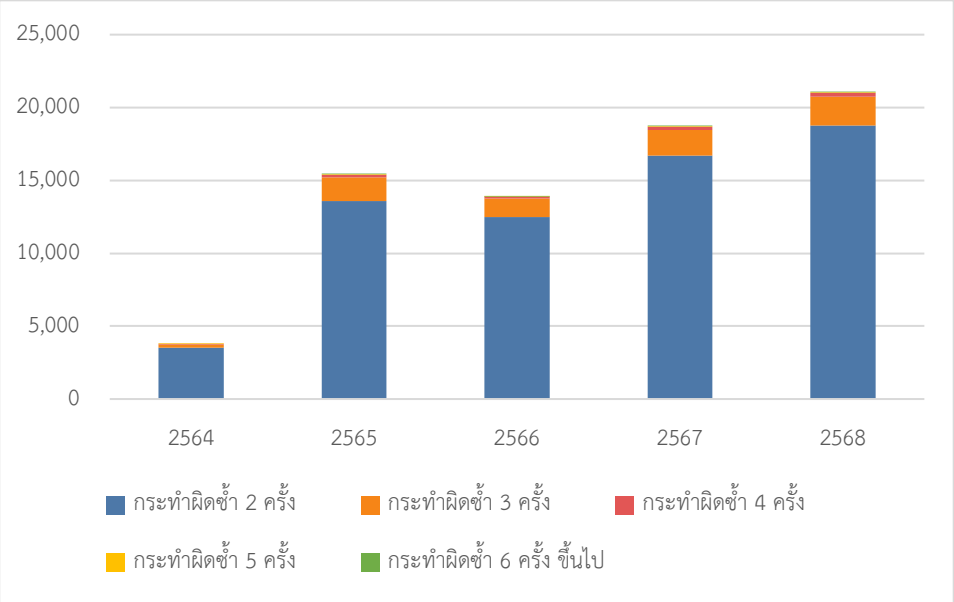
4.1.4 สถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติด

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2565 ถึง พ.ศ. 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำ					
	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ	2568	ร้อยละ
กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง	12,471	89.64	16,694	89.13	18,752	88.89
กระทำผิดซ้ำ 3 ครั้ง	1,286	9.24	1,769	9.44	1,977	9.37
กระทำผิดซ้ำ 4 ครั้ง	138	0.99	222	1.19	280	1.33
กระทำผิดซ้ำ 5 ครั้ง	15	0.11	29	0.15	57	0.27
กระทำผิดซ้ำ 6 ครั้ง ขึ้นไป	3	0.02	17	0.09	29	0.14
รวม	13,913	100.00	18,731	100.00	21,095	100.00

ที่มา : ระบบข้อมูลการจับกุมคดียาเสพติด (CRIMES) ประมวลผลข้อมูล ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2569

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

ที่มา : ระบบข้อมูลการจับกุมคดียาเสพติด (CRIMES) ประมวลผลข้อมูล ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2569

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.3 พบว่า ภาพรวมจำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ต้องหาในคดียาเสพติดที่กระทำผิดซ้ำสูงที่สุดในรอบ 5 ปี เป็นจำนวน 21,095 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 2,364 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.62 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนผู้ต้องหาในคดียาเสพติดที่กระทำผิดซ้ำในปี พ.ศ. 2568

4.1.5 ข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลอัตรากำลัง จำนวนบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ส.

พื้นที่	ประเภทบุคลากร			รวม
	ข้าราชการ	พนักงานราชการ	ลูกจ้างประจำ	
ส่วนกลาง	603	85	9	697
ป.ป.ส. กทม.	48	12	0	60
ป.ป.ส. ภ.1	46	10	0	56
ป.ป.ส. ภ.2	47	8	1	56
ป.ป.ส. ภ.3	49	11	0	60
ป.ป.ส. ภ.4	49	12	0	61
ป.ป.ส. ภ.5	55	14	2	71
ป.ป.ส. ภ.6	47	10	0	57
ป.ป.ส. ภ.7	45	9	0	54
ป.ป.ส. ภ.8	49	9	0	58
ป.ป.ส. ภ.9	50	9	3	62
รวม	1,088	189	15	1,292

ที่มา : ส่วนบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงาน ป.ป.ส.
หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นปีงบประมาณ

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสำนักงาน ป.ป.ส. มีบุคลากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 1,292 คน โดยบุคลากรประเภทข้าราชการมีสัดส่วนสูงสุด เป็นจำนวน 1,088 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 ของบุคลากรทั้งหมด รองลงมา คือ พนักงานราชการ เป็นจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 และลูกจ้างประจำเป็นจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16

เมื่อพิจารณาจำแนกตามพื้นที่ พบว่าส่วนกลางมีจำนวนบุคลากรสูงสุด เป็นจำนวน 697 คน คิดเป็นร้อยละ 53.95 ของบุคลากรทั้งหมด ส่วนพื้นที่ภูมิภาครวม 10 แห่ง มีบุคลากรรวมเป็นจำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 46.05

ส่วนที่ 5 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการรายงานบทวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือและการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลสถิติที่รวบรวมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถิติการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์โดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รวมถึงสถิติการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงบข้อพิพาทในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา เฉพาะส่วนของศูนย์ยุติธรรมชุมชนที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเก็บรวบรวมไว้ในฐานะ “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เท่านั้น มิได้รวมสถิติการไกล่เกลี่ยในคดีอาญาจากหน่วยงานอื่น

ในการนี้ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรายงานประมาณการ ด้านการลดต้นทุนภาครัฐจากการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทเป็นผลสำเร็จ ซึ่งคำนวณจากจำนวนคดีอาญาไกล่เกลี่ยสำเร็จ คูณด้วยประมาณการต้นทุนการดำเนินงานต่อคดีในชั้นการดำเนินการต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ชั้นพนักงานสอบสวนชั้นอัยการ และชั้นศาล โดยปี พ.ศ. 2568 ได้มีการปรับเปลี่ยนการประมาณการต้นทุนภาครัฐในกระบวนการยุติธรรมเมื่อเดือนตุลาคม จึงรายงานรายละเอียดการคำนวณต้นทุนแบบเดิม และแบบใหม่ ดังนี้

รายการ	ประมาณการต้นทุน (บาท)	
	เดิม[19] (ม.ค. – ก.ย. 2568)	ใหม่[20] (ต.ค. – ธ.ค. 2568)
ต้นทุนชั้นพนักงานสอบสวน	39,751	6,633
ต้นทุนชั้นอัยการ	8,823	3,967
ต้นทุนศาลชั้นต้น	20,271	16,324
ต้นทุนศาลอุทธรณ์	5,851	16,324
ต้นทุนศาลฎีกา	1,916	16,324
รวม	**76,612**	**59,572**

[19] สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และคณะ. (2554). นิติศาสตร์ของระบบยุติธรรมทางอาญาของไทย. หน้า 67 - 73

[20] สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายใต้การจ้างที่ปรึกษาพัฒนามาตรฐานและกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รายงานงวดที่ 2 หน้า 121

สถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.1 ในการนี้การคำนวณการลดต้นทุนภาครัฐ เป็นผลรวมของการลดต้นทุนตามวิธีการคำนวณแบบเดิม (สำหรับคดีไกล่เกลี่ยสำเร็จช่วง ม.ค. – ก.ย. 2568) และการลดต้นทุนตามวิธีการคำนวณแบบใหม่ (สำหรับคดีไกล่เกลี่ยสำเร็จ ช่วง ม.ค. – ก.ย. 2568)

ตารางที่ 5.1 สถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา พ.ศ. 2568

รายการข้อมูล	จำนวนคดีอาญา	สัดส่วนร้อยละ	ลดต้นทุนภาครัฐ (บาท)
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยเป็น**ผลสำเร็จ**	596	90.85	43,888,592
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ย**ไม่เป็นผลสำเร็จ**	60	9.15	-
รวม	**656**	**100.00**	**43,888,592**

ที่มา : กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
หมายเหตุ : 1. ไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องกรณีผู้ร้องขอยื่นคำร้องเข้ามาและมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องในคดีอาญา
2. จำนวนคดีอาญาไกล่เกลี่ยสำเร็จ คิดต้นทุนตามวิธีการคำนวนเดิม รวม 492 คดี และวิธีการคำนวณใหม่ 104 คดี

จากตารางที่ 5.1 เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งสิ้น 656 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 596 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.85 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 43,888,592 บาท ในขณะที่จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยไม่เป็นผลสำเร็จมี 60 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.15 ของจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย

ตารางที่ 5.2 สถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562

ประเภทเรื่อง		พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
ข้อพิพาททางแพ่ง	จำนวนเรื่องรับ	1,200	4,224	2,696	1,228	3,218
	จำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ	366	3,095	2,027	779	2,713
	ตกลงกันได้	339	3,072	1,987	746	2,540
	ตกลงกันไม่ได้	27	23	40	33	173
ข้อพิพาททางอาญา	จำนวนเรื่องรับ	42	70	852	556	680
	จำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ	28	50	789	524	656
	ตกลงกันได้	21	49	765	498	596
	ตกลงกันไม่ได้	7	1	24	26	60

ที่มา : กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
หมายเหตุ : ไม่รวมโครงการมหกรรมไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนและยุติธรรมพบประชาชน

จากตารางที่ 5.2 แสดงสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้อง กรณีผู้ร้องขอยื่นคำร้องและมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา จะเห็นได้ว่า ในภาพรวมข้อพิพาทที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยส่วนมากเป็นข้อพิพาททางแพ่ง โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนการรับเรื่องทางแพ่งเข้าสู่กระบวนการ 2,713 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 84.31 ของจำนวนเรื่องรับชั้นต้น ซึ่งสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ซึ่งมีอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 63.44 ทั้งนี้ ในปีปัจจุบันมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 93.62 ของจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ โดยเฉลี่ยแล้วตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564–2568 คดีข้อพิพาททางแพ่งที่เข้าสู่กระบวนการสามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 95.86 ของจำนวนข้อพิพาททางแพ่งทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ

สำหรับข้อพิพาททางอาญา ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 656 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องเข้าสู่กระบวนการร้อยละ 96.47 และไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จคิดเป็นร้อยละ 90.85 ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564–2568 คดีข้อพิพาททางอาญาที่เข้าสู่กระบวนการสามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 91.17 ของจำนวนข้อพิพาททางอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ

5.2 สถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน

สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ รายงานสถิติพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564–2568 จำแนกตามฐานความผิดในคดีประเภทต่าง ๆ ดังรายงานในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ปี พ.ศ. 2564–2568

ฐานความผิด	จำนวนพยาน (คน)				
	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
1. ชีวิต	31	30	11	15	30
2. ร่างกาย	2	23	17	9	5
3. ทรัพย์สิน	1	0	5	9	6
4. เพศ	0	0	4	1	2
5. ด้านทุจริตคอร์รัปชัน	0	17	22	7	2
6. ด้านความมั่นคง	3	3	5	1	3
7. ยาเสพติด	0	3	3	3	12
8. กฎหมายการเลือกตั้ง	4	0	1	0	4
9. ด้านการค้ามนุษย์	11	28	46	6	5
10. หมิ่นประมาท	0	0	0	2	0
11. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	0	1	0	0	5
12. ศุลกากร	0	0	2	8	0
รวม	**52**	**105**	**116**	**61**	**74**

ที่มา : สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

จากตารางที่ 5.3 พบว่า จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ปี พ.ศ. 2564 – 2568 นั้น มีการเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยมีสถิติจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยต่ำที่สุด ในปี พ.ศ. 2564 และสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2566

สำหรับปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยรวม 74 คน เป็นพยานในคดีตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 ถือเป็นสถิติจำนวนสูงที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2568 ในหมวดคดีตามฐานความผิดดังกล่าว

5.3 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา รวบรวมโดยสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตามตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน <u>กรณีผู้เสียหาย</u> ในคดีอาญา ในปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามลักษณะความผิดที่ยื่นคำขอ

ลำดับ	ความผิด[21]	จำนวนผู้เสียหาย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่ายค่าตอบแทน (ราย)	
1.	ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภยันตรายต่อประชาชน	4	0	0.00
2.	ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,527	2,255	81,562,773.00
3.	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย - หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต - หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย - หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก - หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนเจ็บป่วย หรือคนชรา	 3,599 7,072 0 0	 2,121 5,396 0 1	 197,382,309.70 235,979,402.22 0.00 5,000.00
4.	ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง - หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	15	1	10,000.00
5.	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ - หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ - หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	65	16	295,506.00
6.	อื่น ๆ	174	0	0.00
รวม		**13,456**	**9,790**	**515,234,990.92**

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

หมายเหตุ : (ผู้ยื่นคำขอ ผู้ได้รับการเยียวยา และผู้ไม่ได้รับการเยียวยา)

[21] จำแนกตามรายการท้าย พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

จากตารางที่ 5.4 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 13,456 ราย เป็นการยื่นขอรับความช่วยเหลือทางการเงินตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.30 ของจำนวนผู้ยื่นคำร้องทั้งหมด รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 18.78 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.48 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน พบว่ามีทั้งสิ้น 9,790 รายในจำนวนนี้ เป็นการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหายเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 76.79 และร้อยละ 23.03 ของจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมด

เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่าในภาพรวมมีผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ 13,456 ราย จ่ายค่าตอบแทน 9,790 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 72.76 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงที่สุด คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 89.24 ร้อยละ 70.45 และร้อยละ 24.62 ของจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในแต่ละลักษณะความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีการจ่ายค่าตอบแทนรวม 9,790 ราย คิดเป็นมูลค่า 515,234,990.92 บาท โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 57,643.88 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉลี่ย 36,169.74 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เฉลี่ย 18,469.13 บาทต่อราย ตามลำดับ

ตารางที่ 5.5 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน <u>กรณีจำเลย</u> ในคดีอาญา ในปี พ.ศ. 2568

ลำดับ	ความผิด[22]	จำนวนผู้เสียหาย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่ายค่าตอบแทน (ราย)	
1.	ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภยันตรายต่อประชาชน	1	0	0.00
2.	ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	14	2	433,598.00
3.	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย - หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต - หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย - หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก - หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็กคนเจ็บป่วย หรือคนชรา	 44 16 0 0	 12 3 0 0	 3,426,956.00 449,040.00 0.00 0.00
4.	ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง - หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	6	2	166,600.00
5.	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ - หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์	85	24	5,262,030.00

[22] รายการท้าย พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

ลำดับ	ความผิด[22]	จำนวนผู้เสียหาย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่ายค่าตอบแทน (ราย)	
	- หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์			
6.	ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	121	14	6,337,340.00
7.	ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	4	0	0.00
8.	ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	1	1	288,125.00
9.	คดีเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ปืนฯ	7	0	0.00
10.	คดีค้ามนุษย์	13	4	2,603,234.00
11.	อื่น ๆ	40	8	2,097,558.00
รวม		**352**	**70**	**21,064,481.00**

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

จากตารางที่ 5.5 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำเลยในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 352 ราย เป็นการยื่นขอรับความช่วยเหลือทางการเงินตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของจำนวนผู้ยื่นคำร้องทั้งหมด รองลงมา คือ ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 24.15 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 17.05 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน พบว่ามีทั้งสิ้น 70 ราย ในจำนวนนี้เป็นการจ่ายค่าตอบแทนจำเลยตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมา คือ จำเลยตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายร้อยละ 21.43 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 20.00 ของจำนวนจำเลยที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่าในภาพรวมมีผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ 352 ราย จ่ายค่าตอบแทน 70 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 19.89 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงที่สุด คือ คดีค้ามนุษย์ คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 30.77 รองลงมา คือ จำเลยตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ร้อยละ 28.24 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายร้อยละ 25.00 ของจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในแต่ละลักษณะความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีการจ่ายค่าตอบแทนรวม 70 ราย คิดเป็นมูลค่า 21,064,481.00 บาท โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด คือคดีค้ามนุษย์ เฉลี่ย 650,808.50 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉลี่ย 452,667.14 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 258,399.73 บาทต่อราย ตามลำดับ

5.4 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.6 จำนวนและร้อยละผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม จำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ปี พ.ศ. 2568

ช่องทางการให้ความช่วยเหลือ	พ.ศ. 2568			
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
ให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค)	27,105	98.32	27,105	98.32
คลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่	330	1.19	330	1.19
Line	105	0.38	105	0.38
Web Board	29	0.11	29	0.11
รวม	**27,569**	**100.00**	**27,569**	**100.00**

ที่มา : กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

หมายเหตุ : มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2562 จากเดิมเบิกจ่ายเป็นรายคดี เปลี่ยนเป็นการเบิกจ่ายเป็นรายวันจึงไม่สามารถกำหนดข้อมูลเป็นรายคดีได้

เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม ปี พ.ศ. 2568 โดยจำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ดังปรากฏในตารางที่ 5.6 ในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 27,569 ราย โดยช่องทางการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) มีสัดส่วนสูงสุดเป็นจำนวน 27,105 ราย คิดเป็น ร้อยละ 98.32 ของจำนวนผู้รับบริการทั้งหมด รองลงมา คือ ช่องทางคลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่ เป็นจำนวน 330 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.19 ช่องทาง Line เป็นจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.38 และช่องทาง Web Board เป็นจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.7 สถิติการรับเรื่องราวร้องทุกข์ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2565 – 2568

เรื่องรับบริการ	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
1. กฎหมายที่ดิน	19	22	50	24
2. กฎหมายปกครอง	2	1	1	0
3. ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ	8	11	8	11
4. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง (ความผิดต่อเจ้าพนักงาน)	3	1	1	1
5. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลง	0	2	2	3
6. ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	251	302	232	124
7. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	2	2	4	9
8. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	12	31	21	11
9. ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	8	2	2	3
10. ทรัพย์สิน	2	2	2	1
11. ภารกิจกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	50	65	19	16
12. มรดก	4	2	10	4
13. วิธีพิจารณาความแพ่ง	12	3	5	5
14. วิธีพิจารณาความอาญา	25	22	77	71
15. หน่วยงานรัฐและหน่วยงานที่อยู่ในความควบคุมของรัฐที่ถูกร้องเรียนเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่	35	75	39	24
16. หนี้	20	19	39	20
17. อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและพระราชบัญญัติอื่น	37	48	59	42
18. อื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมาย	3	4	53	42
19. เอกเทศสัญญา	9	13	13	12
20. ครอบครัว	2	0	1	4
21. ความผิดเกี่ยวกับเกี่ยวกับเพศ	4	0	0	3
22. ลงโทษ	0	0	1	0
รวม	508	627	639	430

ที่มา : กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
หมายเหตุ: 1. เริ่มเก็บสถิติข้อมูลการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565
2. รายงานการรับเรื่องร้องทุกข์ทุกเรื่องที่ร้องเรียนมายังกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

จากตารางที่ 5.7 ซึ่งแสดงสถิติการรับเรื่องราวร้องทุกข์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทเรื่องรับบริการ 22 ประเภท ในช่วงปี พ.ศ. 2565 - 2568 พบว่าจำนวนเรื่องร้องทุกข์รวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2565 - 2567 โดยมีจำนวนสูงสุดในปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 639 เรื่อง ก่อนที่จะลดลงในปี พ.ศ. 2568 ทั้งนี้ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรมเป็นประเภทเรื่องที่มีสัดส่วนสูงสุดตลอดทุกปีในช่วงเวลาดังกล่าว

โดยในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีจำนวนเรื่องร้องทุกข์รวมเป็นจำนวน 430 เรื่อง ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 209 เรื่อง คิดเป็นการลดลงร้อยละ 32.71 โดยประเภทเรื่องที่มีจำนวนสูงสุด ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม เป็นจำนวน 124 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.84 รองลงมา คือ วิธีพิจารณาความอาญา จำนวน 71 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.51 และอื่น ๆ ที่เกี่ยวของกับกฎหมายและพระราชบัญญัติอื่น รวมถึงอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมาย ประเภทละ 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.77 ตามลำดับ

5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดยเริ่มบันทึกสถิติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 และได้นำมารายงานในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมฉบับนี้เป็นครั้งแรก ประกอบไปด้วยสถิติการรายงานการเสียชีวิตระหว่างการถูกควบคุมตัว และสถิติการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8 สถิติรายงานการเสียชีวิตระหว่างการถูกควบคุมตัว ตามมาตรา 28

เรื่อง	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
รับเรื่อง	**287**	**345**	**478**
ตรวจสอบข้อมูล			
- **รายใหม่**	0	0	127
- **ขอเอกสารเพิ่มเติม**	82	83	169
- **รวม**	**82**	**83**	**296**
สนว. ให้ความเห็นแล้ว	**200**	**230**	**219**
อนุกรรมการกลั่นกรองฯ พิจารณา			
- **ยุติเรื่อง**	195	225	177
- **ชะลอ**	3	2	3
- **ส่งต่อหน่วยงานสอบสวน**	0	0	0
- **รวม**	**198**	**227**	**180**

ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ตารางที่ 5.8 แสดงสถิติการรายงานการเสียชีวิตระหว่างการถูกควบคุมตัว ตามมาตรา 28 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ แจ้งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายทราบ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริง ในกรณีการเสียชีวิตระหว่างควบคุมตัว

ในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีจำนวนเรื่องที่รับเรื่องเป็นจำนวน 478 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน 133 เรื่อง คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.55 เมื่อพิจารณาขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล พบว่ามีจำนวนรวม 296 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน 213 เรื่อง คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 256.63 โดยในปีนี้ปรากฏรายการตรวจสอบข้อมูลรายใหม่เป็นครั้งแรกจำนวน 127 เรื่อง

สำหรับขั้นตอนของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ (สนว.) ที่ให้ความเห็นแล้ว มีจำนวน 219 เรื่อง ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 11 เรื่อง และในส่วนของคณะอนุกรรมการกลั่นกรองข้อเท็จจริงกรณีการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย (อนุกรรมการกลั่นกรองฯ) ที่พิจารณาแล้วมีจำนวนรวม 180 เรื่อง ลดลงจากปีก่อนหน้าเป็นจำนวน 47 เรื่อง โดยในจำนวนนี้เป็นการยุติเรื่องจำนวน 177 เรื่อง และการชะลอเรื่อง 1 เรื่อง ทั้งนี้ ไม่ปรากฏการส่งต่อหน่วยงานสอบสวนในทุกปีที่มีข้อมูล

ตารางที่ 5.9 สถิติการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์การกระทำความผิด ตามมาตรา 29

เรื่อง	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
รับเรื่อง			
(1) ทรมาน (ม.5)	4	1	1
(2) โหดร้าย (ม.6)	7	4	5
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0
รวม	**11**	**5**	**6**
ตรวจสอบข้อมูล			
รายใหม่			
(1) ทรมาน (ม.5)	0	0	0
(2) โหดร้าย (ม.6)	0	0	1
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0
ขอเอกสารเพิ่มเติม	0	0	0
สนว. ให้ความเห็นแล้ว	0	0	0
อนุกรรมการกลั่นกรองฯ พิจารณา			
ยุติเรื่อง			
(1) ทรมาน (ม.5)	0	1	0
(2) โหดร้าย (ม.6)	0	4	3
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0
ชะลอ			
(1) ทรมาน (ม.5)	0	0	0
(2) โหดร้าย (ม.6)	0	0	0
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0
ส่งต่อหน่วยงานสอบสวน			
(1) ทรมาน (ม.5)	0	0	1
(2) โหดร้าย (ม.6)	0	0	1
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0

เรื่อง	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0
หมายเหตุ (ส่งให้หน่วยงานสอบสวนไม่ผ่านอนุฯ)			
(1) ทรมาน (ม.5)	4	0	0
(2) โหดร้าย (ม.6)	7	0	0
(3) สูญหาย (ม.7)	0	0	0
(4) ความผิด 2 ฐานขึ้นไป	0	0	0

ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ตารางที่ 5.9 แสดงสถิติการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์การกระทำความผิดตามมาตรา 29 จำแนกตามฐานความผิด 4 ประเภท ได้แก่ การทรมาน (ม.5) การกระทำที่โหดร้าย (ม.6) การกระทำให้บุคคลสูญหาย (ม.7) และความผิด 2 ฐานขึ้นไป ในภาพรวมพบว่าจำนวนเรื่องที่รับแจ้งอยู่ในระดับต่ำตลอดช่วงเวลาดังกล่าว และไม่ปรากฏการรับเรื่องตามฐานความผิดเกี่ยวกับการกระทำให้บุคคลสูญหาย (ม.7) และความผิด 2 ฐานขึ้นไปในทุกปีที่มีข้อมูล

สำหรับปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีจำนวนเรื่องที่รับแจ้งรวมเป็นจำนวน 6 เรื่อง โดยเป็นการรับเรื่องตามฐานความผิดเกี่ยวกับการกระทำที่โหดร้าย (ม.6) มากที่สุด เป็นจำนวน 5 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 1 เรื่อง และฐานความผิดเกี่ยวกับการทรมาน (ม.5) เป็นจำนวน 1 เรื่อง เท่ากับปีก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนการดำเนินการในปี พ.ศ. 2568 พบว่าการยุติเรื่องโดยอนุกรรมการกลั่นกรองฯ มีจำนวน 3 เรื่อง ส่งต่อหน่วยงานสอบสวนผ่านกระบวนการอนุกรรมการกลั่นกรองฯ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับการทรมาน (ม.5) และการกระทำที่โหดร้าย (ม.6) ประเภทละ 1 เรื่อง

5.6 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นข้อมูลที่ได้รับการรวบรวมและรายงานโดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เป็นการรายงานสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ประจำปี พ.ศ. 2568 มีรายละเอียด ดังนี้

5.6.1 การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2568

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์รายงานสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2568 ปรากฏรายงานในตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 สถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

รหัส	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวน			
		เรื่อง	ร้อยละ	รายการ	ร้อยละ
1	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	493	2.40	380	2.20
2	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอย เครื่องมือ และฟิสิกส์	60	0.29	67	0.39
3	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	1,307	6.36	1,165	6.76
4	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	8,755	42.63	3,806	22.08
5	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	417	2.03	498	2.89
6	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	189	0.92	264	1.53
7	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	469	2.28	482	2.80
8	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	308	1.50	312	1.81
9	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	1,934	9.42	1,766	10.25
10	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	6,527	31.78	8,416	48.83
11	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	77	0.37	79	0.46
รวม		**20,536**	**100.00**	**17,235**	**100.00**

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

จากข้อมูลสถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในตารางที่ 5.10 นี้ พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศมีรายการตรวจตามกระบวนการของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 20,536 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 17,235 รายการ

เมื่อพิจารณาเรื่องส่งตรวจพิสูจน์ ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ คิดเป็นร้อยละ 42.63 รองลงมา เป็นการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) คิดเป็นร้อยละ 31.78 และการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA) คิดเป็นร้อยละ 9.42 ของจำนวนเรื่องส่งตรวจทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568

การตรวจพิสูจน์ที่มีรายการตรวจเฉลี่ยต่อเรื่องสูงที่สุด คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช จำนวน 264 รายการ จากการตรวจ 189 เรื่อง คิดเป็นการตรวจพิสูจน์เฉลี่ย 1.40 รายการต่อเรื่อง รองลงมา คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) และด้านนิติเวชคลินิกเฉลี่ยจำนวน 1.29 และจำนวน 1.19 รายการต่อเรื่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 5.11 สถิติการขอบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามผู้ขอรับบริการ

ผู้ขอรับบริการ	ประเภทการบริการ	ปี พ.ศ.				
		2564	2565	2566	2567	2568
ภาครัฐ	แจ้งเรื่องร้องทุกข์	9	11	6	9	-
	ตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA)	-	-	-	-	-
	ตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร	-	-	-	-	-
	ตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผม	-	-	-	-	1
	ส่งวัตถุพยาน	3,830	951	1,298	2,198	828
	การตรวจสารพันธุกรรมเพื่องานทะเบียนราษฎร์	-	-	-	-	747
	รวม	**3,839**	**962**	**1,309**	**2,207**	**1,575**
ประชาชน	แจ้งเรื่องร้องทุกข์	2	1	3	5	
	ตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA)	12	48	42	19	40
	ตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร	2	4	1	2	3
	ตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผม	10	6	14	12	9
	ส่งวัตถุพยาน	-	-	-	-	3
	การตรวจสารพันธุกรรมเพื่องานทะเบียนราษฎร์	-	-	-	-	-
	รวม	**26**	**59**	**60**	**38**	**55**

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

จากตารางที่ 5.11 สถิติการขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามผู้ขอรับบริการ พ.ศ. 2564 - 2568 พบว่า ภาครัฐใช้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์มากกว่าภาคประชาชน และแทบทั้งหมดเป็นการส่งตรวจวัตถุพยาน โดยมีสถิติการส่งตรวจเปลี่ยนแปลงแบบไม่คงที่ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2568 ภาครัฐขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์รวม 1,575 เรื่อง ลดลงจากปีก่อนหน้า 632 เรื่อง คิดเป็นการลดลงร้อยละ 28.64 และถือเป็นสถิติการขอรับบริการจากภาครัฐที่ต่ำที่สุดตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2568 โดยในปี พ.ศ. 2568 เป็นปีแรกที่ปรากฏการบันทึกรายการตรวจสารพันธุกรรมเพื่องานทะเบียนราษฎร์ในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย ในส่วนการรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์จากภาคประชาชน พบว่า เป็นการส่งตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA) และตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผมมากที่สุดในแต่ละปี โดยปี พ.ศ. 2568 ภาคประชาชนขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ รวม 55 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งมีจำนวน 38 เรื่อง

นอกจากนี้ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ยังได้รวบรวมสถิติการตรวจพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคลโดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 สถิติข้อมูลระบบการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2564	2565	2566	2567	2568
คนหาย	211	219	134	243	339
คนนิรนาม	363	180	379	398	523
ศพนิรนาม	752*	401*	238	321	83
ศพไร้ญาติ	116	87	190	109	242
รวม	**1,442**	**887**	**941**	**1,071**	**1,187**

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
*หมายเหตุ : * ปี พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 ข้อมูลรับเรื่องศพนิรนามมีจำนวนมาก เนื่องจากรวมคดีเก่าที่ตกหล่นจากการนำเข้าของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์*

จากตารางที่ 5.12 แสดงสถิติการขอรับบริการตรวจพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคล ในช่วงปี พ.ศ. 2564 –2568 พบว่าในภาพรวมของช่วงปี พ.ศ. 2566–2568 จำนวนคำขอรับบริการรวม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยประเภทคนนิรนามมีสัดส่วนสูงสุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์รายงานว่า ข้อมูลประเภทศพนิรนามในปี พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 มีจำนวนสูงผิดปกติ เนื่องจากรวมคดีเก่าที่ตกหล่นจากการนำเข้าระบบ จึงไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกับปีอื่นโดยตรง

ในปี พ.ศ. 2568 นั้น พบว่ามีจำนวนคำขอรับบริการรวมเป็นจำนวน 1,187 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า จำนวน 116 เรื่อง คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.83 โดยประเภทที่มีสัดส่วนสูงสุด ได้แก่ คนนิรนาม จำนวน 523 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.06 รองลงมา คือ คนหาย จำนวน 339 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และศพไร้ญาติ เป็นจำนวน 242 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.39 ตามลำดับ

5.6.2 ข้อมูลอัตรากำลังของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์รายงานข้อมูลอัตรากำลัง/จำนวนบุคลากร ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 ข้อมูลอัตรากำลัง จำนวนบุคลากรของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2564	2565	2566	2567	2568
ข้าราชการ	186	192	189	195	196
พนักงานราชการ	65	62	66	62	62
ลูกจ้าง	108	110	113	105	114
รวม	**359**	**364**	**368**	**362**	**372**

ที่มา : สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

จากตารางที่ 5.13 ข้อมูลอัตรากำลังของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 พบว่าจำนวนบุคลากรรวมของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีจำนวนสูงสุดในปี พ.ศ. 2568 เป็นจำนวน 372 คน และต่ำสุดในปี พ.ศ. 2564 เป็นจำนวน 359 คน ทั้งนี้ ประเภทข้าราชการมีสัดส่วนสูงสุดตลอดทุกปีในช่วงเวลาดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีจำนวนบุคลากรรวมเป็นจำนวน 372 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 10 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.76 โดยประเภทข้าราชการมีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 52.69 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมด รองลงมา คือ ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.65 และพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

5.7 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ในส่วนนี้เป็นการรายงานผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ รวบรวมและรายงานโดยกองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งรายงานสถิติคดีพิเศษและกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 โดยมีรูปแบบและรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.7.1 สถิติคดีพิเศษจำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการ

ในส่วนนี้รายงานสถิติคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทเรื่องที่ดำเนินการด้านต่าง ๆ 4 กลุ่ม ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา บริษัทมหาชน การฟอกเงิน หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประมวลรัษฎากร ศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ธุรกิจสถาบันการเงิน และห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา

กลุ่มที่ 2 คือ ด้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร คอมพิวเตอร์ และสื่อลามกอนาจารเด็ก

กลุ่มที่ 3 คือ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แร่ วัตถุอันตราย การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ ที่ดิน อาหาร ยา และเครื่องสำอาง

กลุ่มที่ 4 คือ ด้านอาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การค้ามนุษย์ ยาเสพติด การกระทำผิดที่เป็นองค์กรอาชญากรรมหรืออาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญ และคดีที่กระทบต่อความมั่นคงประเทศ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 สถิติคดีพิเศษ จำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการ

ประเภท / กลุ่มคดี ปี พ.ศ.	ยกมาจากปีก่อน	คดีรับใหม่					ดำเนินการแล้วเสร็จ					อยู่ระหว่างดำเนินการ
		1	2	3	4	**รวม**	1	2	3	4	**รวม**	
2564	272	26	4	16	21	**67**	52	12	10	17	**91**	248
2565	248	252	7	16	40	**315**	74	6	11	29	**120**	443
2566	443	65	13	16	34	**128**	75	10	39	33	**157**	414
2567	414	51	12	27	46	**136**	163	12	31	33	**239**	311
2568	311	48	16	54	42	**160**	77	11	22	32	**142**	329

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อพิจารณาสถิติคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษตามตารางที่ 5.14 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 311 คดี และคดีรับใหม่ 160 คดี รวมคดีดำเนินการในปี พ.ศ. 2568 จำนวน 471 คดี แบ่งเป็นดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 142 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.15 อยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน 329 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.85 โดยในปี พ.ศ. 2568 ถือว่ามีจำนวนคดีรับใหม่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า 24 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.65

เมื่อพิจารณาสถิติคดีรับใหม่ในปี พ.ศ. 2568 จำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการด้านต่าง ๆ 4 กลุ่ม พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีการรับคดีพิเศษด้านที่ 3 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.75 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และด้านที่ 4 อาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ ร้อยละ 26.25 ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีสถิติการรับคดีพิเศษด้านที่ 3 เป็นคดีรับใหม่ที่สูงที่สุดตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2568

5.7.2 สถิติเรื่องสืบสวน

ตารางที่ 5.15 สถิติเรื่องสืบสวน ปี พ.ศ. 2564 - 2568

พ.ศ.	จำนวนเรื่องที่ยกยอดมา	จำนวนเรื่องที่รับใหม่	ดำเนินการแล้วเสร็จ	อยู่ระหว่างดำเนินการ	หมายเหตุ
2564	161	288	248	202	เปิดใช้เลขเดิม 1 เลข
2565	202	268	261	210	เปิดใช้เลขเดิม 1 เลข
2566	210	164	261	113	
2567	113	214	205	122	
2568	122	163	179	106	

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.15 สถิติเรื่องสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษระหว่างปี พ.ศ. 2564-2568 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมสถิติเรื่องสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2568 มีเรื่องสืบสวน 285 เรื่อง ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 12.84 โดยจากเรื่องสืบสวน 285 เรื่องนั้น เป็นเรื่องรับใหม่ร้อยละ 57.19 และยกมาจากปีก่อนหน้าร้อยละ 42.81 ดำเนินการแล้วเสร็จ 179 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.81 และอยู่ระหว่างดำเนินการ 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.19

5.7.3 สถิติเรื่องร้องทุกข์

ตารางที่ 5.16 สถิติเรื่องร้องทุกข์ (คำร้อง) ปี พ.ศ. 2564 - 2568

พ.ศ.	จำนวนเรื่องที่ยกยอดมา	จำนวนเรื่องที่รับใหม่	ดำเนินการแล้วเสร็จ	อยู่ระหว่างดำเนินการ	หมายเหตุ
2564	-	7,068	7,068	-	
2565	-	5,072	5,072	-	
2566	-	3,453	3,453	-	
2567	-	4,486	4,486	-	
2568	18	5,187	5,142	63	

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.16 พบว่า สถิติเรื่องร้องทุกข์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษนั้น มีจำนวนสูงกว่าเรื่องที่รับเป็นคดีพิเศษต่อปีอยู่มาก เมื่อพิจารณาสถิติระหว่าง ปี พ.ศ. 2564-2568 พบว่า มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์แต่ละปีอย่างไม่เท่ากัน โดยมีจำนวนมากที่สุดใน ปี พ.ศ. 2564 และลดลงระหว่าง ปี พ.ศ. 2565-2566 ก่อนจะเพิ่มขึ้นอีกครั้งระหว่างปี พ.ศ. 2567 – 2568 โดยใน ปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์ 5,205 เรื่อง คิดเป็นการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 16.03

5.7.4 สถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว

ตารางที่ 5.17 สถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวปี พ.ศ. 2564-2568

พ.ศ.	จำนวน (คดี)	สาเหตุที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
2564	9	มีประกันและหลักประกัน
2565	10	และเป็นข้าราชการมีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง
2566	21	
2567	21	
2568	9	ไม่ระบุ

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

หมายเหตุ : คดีพิเศษที่เก็บสถิติ เป็นคดีพิเศษที่ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น และได้ส่งลำนวนให้พนักงานอัยการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว และหน่วยงานได้จำหน่ายคดี/ยุติคดี ในระบบบริหารจัดการคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2564 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 ทุกคดี

จากตารางที่ 5.17 พบว่าปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวจำนวน 9 คดี ทั้งนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษรายงานเพิ่มเติมสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในปี พ.ศ. 2568 ว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 12 คน

5.7.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

ตารางที่ 5.18 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

พ.ศ.	คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2564	0	0	0	0	1
2565	0	0	0	0	1
2566	0	0	0	1	5
2567	0	0	1	1	7
2568	0	0	1	0	0
รวม	**0**	**0**	**2**	**2**	**14**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.18 พบระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 มีคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด รวมทั้งสิ้น 18 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 3 เดือนแต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 2 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 14 คดี โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดีพิเศษในหมวดนี้ 1 คดี คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี ทำให้มีสัดส่วนจำนวนคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการคงค้างข้ามปีต่อจำนวนคดีรับใหม่สูงกว่าหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม โดยในปี พ.ศ. 2568 มีสัดส่วนคดีพิเศษดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ 30.15 ของคดีพิเศษที่อยู่ในกระบวนการในช่วงปีดังกล่าว ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ซึ่งมีสัดส่วนคดีพิเศษดำเนินการแล้วเสร็จต่อจำนวนคดีพิเศษในกระบวนการของปีคิดเป็นร้อยละ 43.45

ตารางที่ 5.19 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้

พ.ศ.	คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2564	0	0	0	2	3
2565	0	0	1	0	12
2566	0	0	0	1	16
2567	0	1	5	1	6
2568	4	0	2	3	6
รวม	**4**	**1**	**8**	**7**	**43**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.19 พบระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 มีคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ รวมทั้งสิ้น 63 คดี ส่วนมากใช้เวลาดำเนินการมากกว่า 1 ปี รวมจำนวน 43 คดี คิดเป็นร้อยละ 68.25 ของคดีดำเนินการแล้วเสร็จในหมวดนี้

ปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ รวมทั้งสิ้น 15 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนไม่เกิน 1 เดือน จำนวน 4 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 3 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 6 คดี

ตารางที่ 5.20 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา

พ.ศ.	คดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2564	0	1	2	6	3
2565	2	1	0	5	16
2566	0	1	4	12	16
2567	0	0	1	6	18
2568	3	3	9	15	72
รวม	**5**	**6**	**16**	**44**	**125**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.20 พบระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 มีคดีพิเศษที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา รวมทั้งสิ้น 196 คดี ส่วนมากใช้เวลาดำเนินการมากกว่า 1 ปี รวมจำนวน 125 คดี คิดเป็นร้อยละ 63.78 ของคดีดำเนินการแล้วเสร็จในหมวดนี้ โดยมีสถิติสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2568 รวม 102 คดี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 77 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 308.00

ปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา รวมทั้งสิ้น 102 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนไม่เกิน 1 เดือน จำนวน 3 คดี มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน จำนวน 3 คดี มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 9 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 15 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 72 คดี

ตารางที่ 5.21 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

พ.ศ.	คดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2564	0	0	2	0	0
2565	0	0	1	1	0
2566	0	0	2	0	0
2567	0	0	0	0	0
2568	2	0	0	0	3
รวม	**2**	**0**	**5**	**1**	**3**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.21 พบระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2568 มีคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว รวมทั้งสิ้น 11 คดี โดยในปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวรวมทั้งสิ้น 5 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนไม่เกิน 1 เดือน จำนวน 2 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 3 คดี

5.7.6 สถิติเกี่ยวกับคดีพิเศษด้านการค้ามนุษย์

ตารางที่ 5.22 สถิติการรับแจ้งเบาะแสคดีค้ามนุษย์ ปี พ.ศ. 2568

ลำดับ	รายการ	จำนวนคดีพิเศษ (คดี)
1	การรับแจ้งเบาะแส 1.1 จากเจ้าหน้าที่รัฐ 1.2 จากผู้เสียหาย 1.3 จากภาคประชาสังคม (NGO)	 0 2 8
2	ขยายผลผู้ซื้อบริการ	0
	รวม	**10**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ตารางที่ 5.23 สถิติคดีค้ามนุษย์ทางช่องทางออนไลน์ ปี พ.ศ. 2568

ลำดับ	รายการ	จำนวนคดีพิเศษ (คดี)
1	ผ่านช่องทางออนไลน์	0
2	ไม่ผ่านช่องทางออนไลน์	10
3	โฆษณาจัดหางาน	0
	รวม	**10**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ตารางที่ 5.24 สถิติการปราบปรามการค้ามนุษย์ ปี พ.ศ. 2568

ลำดับ	รายการ	จำนวนคดีพิเศษ (คดี)
1	ค้าประเวณี	5
2	สื่อลามก	0
3	ผลประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น	0
4	เป็นทาส	0
5	ขอทาน	0
6	แรงงาน	5
7	แรงงาน ม.6/1	0
8	ขูดรีด / อื่นๆ	0
9	ขัดขวางการดำเนินคดีค้ามนุษย์ ม.54	0
10	แรงงานเด็กรูปแบบที่เลวร้าย ม.56/1	0
	รวม	**10**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.22 และ 5.23 พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีการรับแจ้งเบาะแสคดีค้ามนุษย์ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษรับดำเนินการเป็นคดีพิเศษทั้งสิ้น 10 คดี จำแนกตามประเภทการรับแจ้งเบาะแส เป็นการรับแจ้งจากผู้เสียหาย จำนวน 2 คดี และรับแจ้งจากภาคประชาสังคม (NGO) จำนวน 8 คดี ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2568 ไม่พบว่ามีคดีพิเศษที่จัดเป็นคดีค้ามนุษย์ทางช่องทางออนไลน์

จากตารางที่ 5.24 พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีสถิติคดีพิเศษด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์รวมทั้งสิ้น 10 คดี ประกอบไปด้วยคดีพิเศษด้านการค้าประเวณี จำนวน 5 คดี และการค้ามนุษย์เพื่อเป็นแรงงาน จำนวน 5 คดี

5.7.7 ข้อมูลอัตรากำลังของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

กรมสอบสวนคดีพิเศษรายงานข้อมูลอัตรากำลัง บุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปี พ.ศ. 2568 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.25

ตารางที่ 5.25 ข้อมูลอัตรากำลัง บุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

พื้นที่	ประเภทบุคลากร	พ.ศ. 2568
ส่วนกลาง	ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ)	18
	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ	421
	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ	506
	พนักงานราชการ	167
	ลูกจ้างชั่วคราว	31
	อื่น ๆ	270
	รวม	**1,413**
ภูมิภาค	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ	66
	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ	46
	พนักงานราชการ	21
	ลูกจ้างชั่วคราว	22
	อื่น ๆ	0
	รวม	**155**
รวมทั้งสิ้น		**1,568**

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากตารางที่ 5.25 พบว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษมีบุคลากรรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 1,568 คน โดยส่วนกลางมีบุคลากรจำนวน 1,413 คน คิดเป็นร้อยละ 90.11 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมด และส่วนภูมิภาค มีบุคลากรจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89

สำหรับบุคลากรส่วนกลาง จำแนกตามประเภท มีเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 35.81 ของจำนวนบุคลากรส่วนกลางทั้งหมด รองลงมา คือ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 29.79 ในขณะที่บุคลากรภูมิภาค เป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.58 ของจำนวนบุคลากรส่วนภูมิภาค รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 29.68 ของจำนวนบุคลากรส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 6 บทวิเคราะห์รายงานสภาวการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

รายงานในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นสถานการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม จากการรวบรวมสถิติด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยที่ได้จัดทำไว้อย่างต่อเนื่อง ทั้งสถิติในส่วนก่อนหน้า และประเด็นข้อมูลสถานการณ์จากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ แล้วทำการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนนโยบายของกระบวนการยุติธรรมไทยในช่วงที่ผ่านมา นำเสนอในลักษณะประเด็นสถานการณ์สำคัญและบริบทอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับนำไปพัฒนานโยบายและการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมและการพัฒนาในเชิงวิชาการต่อไป โดยพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

6.1 การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนมีแนวโน้มที่ดี แต่ยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่ และช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

จากข้อมูลผลการสำรวจระดับการรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชน ที่สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการในปี พ.ศ. 2568[23] พบว่า การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2561 พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานในระดับร้อยละ 33.73 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 62.40 ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนจะสูงถึงร้อยละ 68.55 ในปี พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นผลจากการขับเคลื่อนโครงการเผยแพร่กฎหมายอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาระบบ Law Acknowledgement Monitoring Platform I (LAMP 1) ของกระทรวงยุติธรรม ที่ช่วยยกระดับการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ประกอบกับการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องของหน่วยงานยุติธรรมจังหวัดและยุติธรรมชุมชนภายหลังจากสิ้นสุดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมถึงการผลิตสื่อเผยแพร่ให้ความรู้ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบ Infographic 60 ชิ้น Video/Podcast จำนวน 187 ตอน การผลิตรายการเสียง (Podcast) จำนวน 100 เทป เพื่อเผยแพร่และกระตุ้นการเข้าถึงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยมีหน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไปเข้าถึงสื่อผ่านช่องทางการเผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชน/ผู้รับบริการผ่านช่องทางออนไลน์และสื่อโซเชียลมีเดีย จากข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568 พบว่าเว็บไซต์คลังความรู้กฎหมาย (https://justicechannel.org/) มีผู้เข้าใช้งานจำนวน 1,093,485 ครั้ง และ Youtube ช่อง Justice Chennel (https://youtube.com/c/JusticeChannel) จำนวนผู้ติดตาม 33,538 คน โดยมียอดการเข้าดูถึง 8,242,773 ครั้ง ผลการสำรวจในประเด็นนี้ ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า เพิ่มขึ้นทุกด้านเมื่อเทียบกับการสำรวจในปี พ.ศ. 2567 โดยระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน มีค่าคะแนนร้อยละ 72.96 (ปี พ.ศ. 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 69.80) ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนร้อยละ 64.08 (ปี พ.ศ. 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 58.20) ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย มีค่าคะแนนร้อยละ 66.25 (ปี พ.ศ. 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 61.20) และระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม มีค่าคะแนนร้อยละ 70.75 (ปี พ.ศ. 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 66.90)

[23] โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย รอบปีการประเมิน พ.ศ. 2568

แม้จะมีผลการสำรวจสูงขึ้นในทุกด้าน แต่เป็นที่น่าสนใจว่าด้านระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมมีค่าคะแนนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งที่เป็นเป้าหมายและนโยบายสำคัญของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งควรเพิ่มความเข้มข้นและยกระดับการสร้างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้เพิ่มมากขึ้นต่อไป โดยช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนรับรู้น้อยที่สุดยังคงเป็นช่องทางการขอรับคำปรึกษากฎหมาย (ร้อยละ 56.53) เช่นเดียวกับการประเมิน ในปี พ.ศ. 2567 แม้ปัจจุบันกระทรวงยุติธรรมจะได้พัฒนาระบบการช่วยเหลือและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในระบบ MIND ซึ่งมีทั้งระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมสร้างสุข ระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมชุมชน และระบบ MOJ Service Portal แต่จากการรวบรวมข้อมูลผลการให้บริการปรึกษากฎหมายของช่องทางดังกล่าวก็ยังมีจำนวนน้อยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในพื้นที่ระดับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการสำรวจ นอกจากนี้ ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ มากยิ่งขึ้น ได้แก่ การขอรับความช่วยเหลือผ่านกองทุนยุติธรรม การรับบริการดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย การขอรับเงินช่วยเหลือต่อสู้คดี การขอรับความช่วยเหลือกรณีสวัสดิการผู้ต้องขังหรือผู้ต้องขังถูกกระทำรุนแรง ซึ่งเป็นประเด็นที่มีผลการสำรวจต่ำที่สุดในด้านนี้ นอกจากนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจว่าการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนมีพัฒนาการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม แต่ยังมีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ข้อมูลด้านสิทธิและช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการสื่อสารเชิงรุกในประเด็นสิทธิตามกฎหมายใหม่ เช่น พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและกระบวนการยุติธรรม ที่มีสาระสำคัญในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการป้องกันการอุ้มหายหรือการซ้อมทรมานระหว่างถูกจับกุมหรือควบคุมตัว เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิคุ้มครองตนเองได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศในระยะยาว ซึ่งจากผลการสำรวจแล้ว เป็นประเด็นที่ประชาชนมีการรับรู้น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 65.35 ซึ่งน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ที่มีผลสำรวจความรับรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานเกินกว่าร้อยละ 70

กล่าวโดยสรุป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่ โดยเฉพาะ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยช่องทางที่ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สายด่วนยุติธรรม การดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย การขอรับเงินช่วยเหลือต่อสู้คดี การร้องเรียนความล่าช้าของคดี การจัดหาทนายความ การติดตามยึดอายัดทรัพย์การช่วยเหลือด้านสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำ และการประสานงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

6.2 เรื่องร้องทุกข์และข้อคิดเห็นของประชาชน ส่วนใหญ่ยังคงเป็นเรื่องสังคมและสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด หนี้สิน และถูกฉ้อโกงหลอกลวง

จากข้อมูลสรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี[24] พบว่า มีเรื่องร้องทุกข์และข้อคิดเห็นจากประชาชน รวมทั้งสิ้น 63,541 เรื่อง โดยสามารถดำเนินการยุติเรื่องได้แล้ว จำนวน 55,940 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 88.03 ขณะที่อีก 7,601 เรื่อง หรือร้อยละ 11.97 อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการ

[24] สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. ศูนย์บริการประชาชน. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. สืบค้นจาก https://www.opm.go.th/th/psc_opm/directory/16677/%20%20%20%20%20%E0%B8%9B%E0%B8%B5%E0%B8%87%E0%B8%9A%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%93%202568

เมื่อพิจารณาตามประเภทเรื่องหลัก พบว่า ด้านสังคมและสวัสดิการ มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์มากที่สุด จำนวน 32,781 เรื่อง คิดเป็นกว่าครึ่งหนึ่งของเรื่องทั้งหมด โดยยุติเรื่องแล้ว 28,955 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 3,826 เรื่อง ประเด็นสำคัญส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด การแจ้งเบาะแสลักลอบจำหน่ายยาเสพติดและการขอรับความช่วยเหลือด้านการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าดับ ระบบไฟฟ้าส่องสว่างชำรุด น้ำประปาไม่ไหลหรือไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงปัญหาถนนชำรุด ตลอดจนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงดัง กลิ่นรบกวน และปัญหาการจราจรในพื้นที่ต่าง ๆ

ด้านเศรษฐกิจ มีจำนวน 9,116 เรื่อง โดยยุติเรื่องแล้ว 8,273 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 843 เรื่อง ประเด็นหลักสะท้อนถึงปัญหาหนี้สินของประชาชน ทั้งหนี้นอกระบบที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินกว่ากฎหมายกำหนดและการขอความช่วยเหลือด้านการเจรจาไกล่เกลี่ยหนี้ รวมถึงปัญหาหนี้ในระบบและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน

ด้านกฎหมาย มีจำนวน 7,497 เรื่อง โดยยุติเรื่องแล้ว 6,208 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 1,289 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สิน โดยเฉพาะการหลอกลวงผ่านแก๊งคอลเซ็นเตอร์ การถูกหลอก ให้โอนเงิน การถูกอายัดบัญชีธนาคาร และการถูกหลอกให้เปิดบัญชีธนาคาร (บัญชีม้า) เพื่อนำไปใช้ในการกระทำความผิด นอกจากนี้ ยังมีเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับการถูกทำร้ายร่างกาย การคุกคาม และการหมิ่นประมาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย ชื่อเสียง และเสรีภาพของประชาชน

ด้านการเมืองและการปกครอง มีจำนวน 5,663 เรื่อง โดยยุติเรื่องแล้ว 5,295 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 368 เรื่อง โดยมีทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาระดับชาติ เช่น สถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและกัมพูชา รวมถึงข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบจากนโยบาย โครงการของรัฐ และการใช้อำนาจของหน่วยงานภาครัฐ

ด้านการร้องเรียนหรือกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจำนวน 5,121 เรื่อง โดยยุติเรื่องแล้ว 4,091 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 1,030 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและมาตรฐานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ อาทิ การประพฤติตนไม่เหมาะสม การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือการให้บริการที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 3,357 เรื่อง โดยยุติเรื่องแล้ว 3,112 เรื่อง และอยู่ระหว่างพิจารณา 245 เรื่อง ประเด็นสำคัญส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ของประชาชน เช่น มลพิษทางอากาศจากโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาน้ำเสียจากการปล่อยสารเคมีและขยะ ลงสู่แหล่งน้ำ รวมถึงการร้องขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในชุมชน

ตารางที่ 1 สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ลำดับ	ประเภทเรื่องหลัก	รอผลการพิจารณา (เรื่อง)	ยุติ (เรื่อง)	รวม (เรื่อง)
1	สังคมและ สวัสดิการ	3,826	28,955	32,781
2	เศรษฐกิจ	843	8,273	9,116
3	กฎหมาย	1,289	6,208	7,497
4	การเมือง-การปกครอง	368	5,295	5,663
5	การร้องเรียน กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1,030	4,091	5,121
6	ทรัพยากรธรรม ชาติและสิ่งแวดล้อม	245	3,112	3,357
7	พ.ร.บ. อำนวยความสะดวก	0	6	6
	รวม	**7,601**	**55,940**	**63,541**

ที่มา : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

6.3 การขอรับความช่วยเหลือและงานบริการของกระทรวงยุติธรรม ส่วนใหญ่เป็นการขอรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากคดีอาญา โดยกองทุนยุติธรรมมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน

แสดงให้เห็นถึงลักษณะปัญหาและความเดือดร้อนที่ประชาชนเผชิญในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มสำคัญ ได้แก่ การขอรับความช่วยเหลือหรือบริการด้านกระบวนการยุติธรรม และการร้องเรียนหรือร้องทุกข์เพื่อขอความเป็นธรรม

สำหรับการขอรับความช่วยเหลือและบริการด้านกระบวนการยุติธรรม พบว่า สัดส่วนการใช้บริการสูงกว่าการร้องเรียนอย่างชัดเจน สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากต้องการการสนับสนุน การเยียวยา และคำปรึกษาทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ โดยเรื่องที่มีการขอรับบริการมากที่สุด คือ การขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ซึ่งมีการยื่นคำขอผ่านสำนักงานยุติธรรมจังหวัดจำนวน 11,546 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากคดีอาญาในการช่วยลดภาระและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ขณะเดียวกัน การให้คำปรึกษาทางกฎหมายยังคงเป็นบริการที่ประชาชนมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง โดยประเด็นที่ได้รับการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ความปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย จำนวน 5,277 เรื่อง ปัญหาหนี้สิน จำนวน 4,716 เรื่อง และปัญหาครอบครัวและมรดก จำนวน 3,955 เรื่อง สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ปัญหาเศรษฐกิจ และความขัดแย้งภายในครอบครัวยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อีกหนึ่งบริการที่มีบทบาทสำคัญ คือ การไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ซึ่งมีประชาชน เข้ารับบริการผ่านสำนักงานยุติธรรมจังหวัดจำนวน 2,025 เรื่อง สะท้อนถึงแนวโน้มการแก้ไขข้อขัดแย้ง โดยมุ่งลดการเผชิญหน้าระหว่างคู่กรณี ลดภาระของศาล และส่งเสริมการยุติข้อพิพาทด้วยความสมัครใจของทุกฝ่าย

ในส่วนของการร้องเรียนและร้องทุกข์ พบว่าประเด็นที่ประชาชนร้องเรียนมากที่สุด คือ การขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการดำเนินคดี จำนวน 100 เรื่อง สะท้อนให้เห็นถึงความกังวลของประชาชนต่อการเข้าถึงความยุติธรรม และความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รองลงมา เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ จำนวน 67 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนในชุมชน นอกจากนี้ ยังพบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาหนี้สิน จำนวน 45 เรื่อง และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 34 เรื่อง ซึ่งสะท้อนถึงความกังวลด้านเศรษฐกิจและความคาดหวังต่อมาตรฐานการให้บริการของภาครัฐ ขณะที่ประเด็นอื่น ๆ ที่ได้รับการร้องเรียน ได้แก่ ข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดินทำกิน นิติกรรมสัญญา และการถูกหลอกลวงหรือฉ้อโกงประชาชน

โดยภาพรวม ปัญหาที่ประชาชนร้องเรียนมากที่สุดเกี่ยวข้องกับการไม่ได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมและปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ขณะที่การขอรับความช่วยเหลือส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการเยียวยาผู้เสียหาย การขอคำปรึกษาทางกฎหมาย และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งผ่านกระบวนการไกล่เกลี่ย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของหน่วยงานยุติธรรม ในการเป็นกลไกช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิและสร้างการเข้าถึงความยุติธรรมให้แก่ประชาชน

[25] จดหมายอิเล็กทรอนิกส์จาก สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (16 มีนาคม 2569)

ตารางที่ 2 ผลการดำเนินงานประเภทงานบริการของกระทรวงยุติธรรม ของสำนักงานยุติธรรมจังหวัด ประจำปี พ.ศ. 2568

ลำดับ	ประเภทงานบริการ	จำนวนเรื่อง
1	งานบริการกระทรวงยุติธรรม	21,361
2	ปรึกษากฎหมาย	30,071
3	ร้องเรียน-ร้องทุกข์	494
4	ให้ข้อมูล-คำแนะนำ	12,517
5	แจ้งเบาะแส	9
รวม		**64,452**

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

กลไกสำคัญกลไกหนึ่งที่มีบทบาทในการสนับสนุนการเข้าถึงความยุติธรรมให้กับประชาชน คือ กองทุนยุติธรรม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือผู้ที่ประสบปัญหาทางกฎหมาย ซึ่งยังคงมีความต้องการ ความช่วยเหลือในหลายมิติ ทั้งการดำเนินคดี การปล่อยตัวชั่วคราว การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการเสริมสร้างความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

จากข้อมูลการดำเนินงานสำนักงานกองทุนยุติธรรม ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า การช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินคดีเป็นภารกิจที่มีจำนวนคำขอสูงที่สุด โดยมีผู้ได้รับความช่วยเหลือจำนวน 3,522 ราย สะท้อนให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายและความซับซ้อนของกระบวนการทางกฎหมาย ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน เมื่อพิจารณาประเภทคดี พบว่าคดีครอบครัวมีจำนวนผู้ขอรับความช่วยเหลือมากที่สุด จำนวน 1,093 ราย รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับหนี้ จำนวน 957 ราย คดีเอกเทศสัญญา จำนวน 885 ราย และคดีกฎหมายที่ดิน จำนวน 324 ราย ขณะที่คดีมรดกมีจำนวน 152 ราย และคดีประเภทอื่น ๆ อีก 111 ราย ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าความขัดแย้งในครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญหาหนี้สินและข้อพิพาทด้านทรัพย์สิน ยังคงเป็นประเด็นทางกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง

ในส่วนของการขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดี กองทุนยุติธรรมได้ให้ความช่วยเหลือ จำนวน 1,231 ราย โดยฐานความผิดที่ได้รับความช่วยเหลือมากที่สุดคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จำนวน 643 ราย รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 181 ราย ความผิดเกี่ยวกับการปกครองหรือความผิดต่อเจ้าหน้าที่ จำนวน 91 ราย และความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 69 ราย นอกจากนี้ ยังมีความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลง และความผิดประเภทอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่าประชาชนจำนวนไม่น้อยยังประสบปัญหาด้านหลักประกันในการขอปล่อยตัวชั่วคราว ซึ่งอาจส่งผลต่อโอกาสในการต่อสู้คดีและการดำรงชีวิตระหว่างการดำเนินกระบวนการยุติธรรม

ด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กองทุนยุติธรรมได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนจำนวน 76 ราย โดยส่วนใหญ่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จำนวน 55 ราย และกรณีจำเลยที่ถูกคุมขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดีซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามกฎหมาย จำนวน 6 ราย ขณะที่อีก 15 ราย เป็นกรณีการละเมิดสิทธิในลักษณะอื่น สะท้อนให้เห็นว่าการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมยังคงเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันผลกระทบจากการใช้อำนาจรัฐและสร้างหลักประกันด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชน

นอกจากนี้ กองทุนยุติธรรมยังมีบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยในปี พ.ศ. 2568 มีการดำเนินกิจกรรมและโครงการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายจำนวน 278 เรื่อง ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และกระบวนการทางกฎหมาย อันจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดข้อพิพาท และเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนในการปกป้องสิทธิของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 3 สถิติการดำเนินงานสำนักงานกองทุนยุติธรรม ปี พ.ศ. 2568 (ม.ค.-ธ.ค. 2568)

ลำดับ	ประเภทงานบริการ	จำนวนเรื่อง
1	การช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินคดี	3,522
2	การขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย	1,231
3	การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน	76
4	การให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน	278
	รวม	**5,107**

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

6.4 อาชญากรรมทางเทคโนโลยียังคงเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยของประชาชนในยุคดิจิทัล

อาชญากรรมทางเทคโนโลยียังคงเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยของประชาชนในยุคดิจิทัล ในภาพรวมปี พ.ศ. 2568 แนวโน้มจำนวนคดีและมูลค่าความเสียหายลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า แต่ยังคงมีการเกิดขึ้นจำนวนมากและมีรูปแบบการกระทำผิดที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะการหลอกลวงที่อาศัยเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงผู้เสียหาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความยากลำบากในการดำเนินมาตรการในการป้องกันและปราม จนปัจจุบันได้กลายเป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบอย่างมากทั้งต่อภาระงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวนผู้เสียหายและมูลค่าความเสียหาย

ตารางที่ 4 จำนวนสถิติคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ปี พ.ศ. 2568

ประเภท	จำนวน (คดี)	ความเสียหาย (บาท)
1. หลอกลวงซื้อขายสินค้าหรือบริการไม่เป็นขบวนการ	198,811	1,843,519,513.94
2. หลอกให้โอนเงินเพื่อทำงาน	32,661	4,009,980,819.78
3. หลอกให้กู้เงินอันมีลักษณะฉ้อโกง กรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์	23,950	758,894,116.73
4. ข่มขู่ทางโทรศัพท์ (Call Center)	19,167	3,194,324,108.83
5. หลอกลวงให้ลงทุนผ่านระบบคอมพิวเตอร์	17,028	7,369,194,583.94
6. หลอกลวงให้โอนเงินเพื่อรับรางวัล	55,164	5,533,706,512.93
7. หลอกลวงเป็นบุคคลอื่นเพื่อยืมเงิน	10,080	166,119,586.44

ประเภท	จำนวน (คดี)	ความเสียหาย (บาท)
8. หลอกลวงให้ติดตั้งโปรแกรมควบคุมฯ	972	266,718,635.73
9. หลอกให้ลงทุนตาม พ.ร.บ. กู้ยืมเงิน	975	126,278,623.81
10. หลอกลวงเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล	792	591,190,732.53
11. การกระทำต่อระบบหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Hacking) เพื่อฉ้อโกง กรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์	260	162,150,756.19
12. หลอกให้รักแล้วโอนเงิน (Romance Scam)	2,230	369,019,877.57
13. หลอกลวงซื้อขายสินค้าหรือบริการ ที่มีลักษณะเป็นขบวนการ	1,637	55,572,661.97
14. เข้ารหัสข้อมูลคอมพิวเตอร์ผู้อื่น (Ransomware)	47	15,250,447.35
15. คดีออนไลน์อื่น ๆ	16,085	808,279,738.47
รวม	**379,859**	**25,270,200,716**

ที่มา : กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

ข้อมูลจากกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.)[26] พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 ประเทศไทยมีคดีอาชญากรรมออนไลน์รวมทั้งสิ้น 379,859 คดี ก่อให้เกิดมูลค่าความเสียหายรวมประมาณ 25,270 ล้านบาท แม้ว่าจะลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567 ที่มีจำนวนคดีสูงถึง 665,125 คดี และมีมูลค่าความเสียหายรวม 34,715 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ระดับความเสียหายที่ยังคงอยู่ในมูลค่าสูง แสดงให้เห็นว่าอาชญากรรมประเภทนี้ยังคงเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศ

เมื่อพิจารณาตามประเภทคดี พบว่า การหลอกซื้อขายสินค้าออนไลน์ ยังคงเป็นคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 198,811 คดี หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคดีอาชญากรรมออนไลน์ทั้งหมด แม้ว่าคดีประเภทนี้ จะมีมูลค่าความเสียหายเฉลี่ยต่อรายไม่สูงมากนัก อยู่ที่ประมาณ 9,272 บาทต่อคดี แต่ด้วยปริมาณจำนวนคดีที่สูง ทำให้เกิดความเสียหายในวงกว้างและส่งผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก

ในทางตรงกันข้ามคดีที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจรุนแรงที่สุด คือ การหลอกลวงให้ลงทุนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีจำนวน 17,028 คดี แต่ก่อให้เกิดมูลค่าความเสียหายรวมสูงถึง 7,369 ล้านบาท หรือเฉลี่ย 432,769 บาทต่อคดี นอกจากนี้ คดีที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล แม้จะมีเพียง 792 คดี แต่กลับมีมูลค่าความเสียหายเฉลี่ยสูงสุดถึง 746,453 บาทต่อคดี สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากการลงทุนรูปแบบใหม่และการใช้เทคโนโลยีทางการเงินดิจิทัล ซึ่งแม้จะมีจำนวนคดีไม่มากเมื่อเทียบกับประเภทอื่นแต่สามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจในระดับสูงแก่ผู้เสียหายและประเทศ

ประเด็นการติดตามและระงับความเสียหาย บช.สอท. สามารถอายัดเงินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดได้จำนวน 6,387 ล้านบาท จากบัญชีธนาคารจำนวน 116,708 บัญชี แม้ว่าจะช่วยบรรเทาความเสียหายได้ในระดับหนึ่ง แต่เม็ดเงินที่สามารถอายัดได้คิดเป็นเพียงประมาณร้อยละ 25 ของมูลค่าความเสียหายทั้งหมดเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำผิดยังคงสามารถเคลื่อนย้ายหรือแปรสภาพทรัพย์สินได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การติดตามและการนำทรัพย์สินกลับคืนแก่ผู้เสียหายยังคงเป็นความท้าทายสำคัญของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

[26] จดหมายอิเล็กทรอนิกส์จาก กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยี (18 มีนาคม 2569)

สำหรับลักษณะของผู้เสียหาย ข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมออนไลน์ (AOC) พบว่า ผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและอยู่ในช่วงอายุ 31–40 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มวัยทำงานที่มีการใช้เทคโนโลยีและธุรกรรมออนไลน์ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผู้สูงอายุอายุ 65 ปีขึ้นไป มีจำนวนผู้เสียหายถึง 11,606 ราย ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่น่ากังวล โดยส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่อคดีหลอกลวงให้โอนเงิน หลอกซื้อขายสินค้าและบริการ รวมถึงการหลอกลวงให้ลงทุนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ แม้ว่าผู้สูงอายุจะไม่ใช่กลุ่มที่มีจำนวนผู้เสียหายสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มวัยทำงาน แต่กลับเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบรุนแรงในหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต เนื่องจากทรัพย์สินส่วนใหญ่ของผู้สูงอายุเป็นเงินออม เงินบำนาญ หรือเงินสำหรับการดำรงชีพในระยะยาว การสูญเสียทรัพย์สินจากการถูกหลอกลวงจึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคง ในชีวิต นอกจากนี้ ผู้สูงอายุจำนวนมากเริ่มเข้าสู่สังคมดิจิทัลมากขึ้น ทั้งการใช้สมาร์ทโฟน การซื้อขายสินค้าออนไลน์ การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านแอปพลิเคชัน และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แต่การเข้าถึงเทคโนโลยีที่รวดเร็วอาจไม่สอดคล้องกับระดับทักษะการรู้เท่าทันภัยออนไลน์ ส่งผลให้กลุ่มผู้สูงอายุเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพ[27]

ประเด็นช่องทางการก่อเหตุ พบว่า ปัจจุบันผู้กระทำผิดอาศัยแพลตฟอร์มดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงเหยื่อ โดย Facebook เป็นช่องทางหลักที่มีผู้เสียหายสูงที่สุดจำนวน 131,596 ราย รองลงมา ได้แก่ การติดต่อผ่านโทรศัพท์ จำนวน 33,018 ราย เว็บไซต์ต่าง ๆ จำนวน 10,322 ราย และ TikTok จำนวน 8,474 ราย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ยังคงเป็นช่องทางหลักที่ผู้กระทำผิด ใช้ในการเข้าถึงเหยื่อ เนื่องจากสามารถเข้าถึงผู้ใช้งานได้ง่าย ขณะเดียวกัน สายด่วน 1441 ได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการรับแจ้งเหตุและให้ความช่วยเหลือประชาชน โดยมีผู้แจ้งเหตุผ่านช่องทางดังกล่าวถึง 292,633 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 77 ของการแจ้งเหตุทั้งหมด ขณะที่การแจ้งผ่านระบบออนไลน์ ThaiPoliceOnline มีจำนวน 60,184 ราย และการเดินทางไปแจ้งความด้วยตนเอง (Walk-in) มีเพียง 27,042 ราย สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนให้ความเชื่อมั่นและเข้าถึงบริการผ่านช่องทางดิจิทัลได้มากขึ้น[28]

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลในระบบรับแจ้งความเพื่อออกเลข Case ID ยังไม่นับเป็นสำนวนแจ้งความ (ไม่ใช่เอกสารแจ้งความ หรือบันทึกประจำวันอิเล็กทรอนิกส์) หากเกิดความเสียหายจากคดีออนไลน์แล้ว ผู้เสียหายควรแจ้งธนาคารอายัดบัญชีก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นเก็บหลักฐานความเสียหายทั้งหมดเพื่อไปแจ้งความ โดยเลือกเพียงช่องทางเดียว ได้แก่ เดินทางไปด้วยตัวเองที่สถานีตำรวจ แจ้งทางสายด่วน 1441 หรือ เว็บไซต์ ThaiPoliceOnline เพื่อป้องกันความสับสนและคดีล่าช้า เมื่อตำรวจรับคำร้องทุกข์และสอบสวนปากคำอย่างเป็นทางการแล้ว ถึงจะถือว่าเป็นคดีรับแจ้งความและมีเลขคดีอาญาที่บันทึกข้อมูลคดีในระบบ CRIMES (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสถานีตำรวจ)

ซึ่งคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีกลุ่มนี้จัดเป็นคดีรับแจ้งความที่เป็นกลุ่มความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 40,017 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 29,773 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,515 คน โดยพบว่าฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 38.70 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 21.76 จะเห็นได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 60.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความพิเศษ

---

[27] จากหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ ดศ 0217/4093 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2569 เรื่อง ข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2568

[28] จากหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช 0007.25/462 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2569 เรื่อง ส่งข้อมูลสถิติ

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพด้านการบังคับใช้กฎหมาย พบว่าคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยียังคงมีอัตราการจับกุมต่ำกว่าความผิดประเภทอื่น โดยคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีอัตราการจับกุมเพียงร้อยละ 55.56 ซึ่งเป็นอัตราต่ำที่สุดในกลุ่มความผิดพิเศษ ขณะที่คดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มีอัตราการจับกุมร้อยละ 64.33 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความซับซ้อนของอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ผู้กระทำผิดสามารถปกปิดตัวตน ใช้เครือข่ายข้ามพรมแดน และเคลื่อนย้ายทรัพย์สินได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การสืบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน และติดตามจับกุมผู้กระทำผิดเป็นไปได้ยากกว่าคดีอาญาทั่วไป

แม้ว่าปฏิบัติการร่วมระหว่างหน่วยงานรัฐไทยและจีนในช่วงต้นปี พ.ศ. 2568 จะสามารถขัดขวางการดำเนินงานบางส่วนของกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติได้ แต่ก็ยังไม่สามารถทำลายเครือข่ายโดยรวมให้หมดสิ้นไป กลุ่มเหล่านี้ยังคงสามารถปรับตัว ย้ายฐานปฏิบัติการ และดำเนินการต่อไป เนื่องจากมีความเชื่อมโยงฝังราก อยู่ในโครงสร้างอำนาจท้องถิ่นและระบบเศรษฐกิจบริเวณชายแดน (East Asia Forum, 2025) ประกอบกับปัญหาการค้ามนุษย์เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่มีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องกับขบวนการทุจริตโดยกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งมีการบังคับลักพาตัว หรือจัดหาบุคคลเพื่อนำเข้าสู่ปฏิบัติการหลอกลวงออนไลน์ (scam operations) อย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of State, 2025) รายงานว่าประเทศไทยยังคงไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำในการขจัดปัญหาการค้ามนุษย์[29] อย่างไรก็ดี ได้มีการดำเนินการสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการค้ามนุษย์ เช่น ขยายการสืบสวน การดำเนินคดี และการตัดสินโทษในคดีการค้ามนุษย์ โดยรัฐบาลไทยได้ร่วมมือกับรัฐบาลนานาชาติเพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งตัวเหยื่อที่หลบหนีจากการใช้แรงงานโดยขบวนการอาชญากรรมเพื่อปฏิบัติการหลอกลวงทางออนไลน์ ให้สามารถกลับประเทศของตนได้

ในส่วนของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและคดีหลอกลวง ฉ้อโกงออนไลน์ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและคดีหลอกลวงฉ้อโกง ออนไลน์ โดยได้มีการออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.[30] 2566 เพื่อกำหนดมาตรการพิเศษในการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เช่น การอายัดบัญชีที่เกี่ยวข้อง การร้องทุกข์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดความผิดฐานรับจ้างเปิดบัญชีแทนกัน และการยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อเปิดเผยข้อมูล เพื่อการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พัฒนาระบบรับแจ้งความออนไลน์ (www.thaipoliceonline.com) เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถแจ้งเหตุได้รวดเร็วและติดตามผลได้อย่างโปร่งใส มีการก่อตั้งศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมออนไลน์ (Anti Online Scam Operation Center : AOC) ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2566 และการปรับปรุงกฎหมาย อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2560) ซึ่งให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจสืบสวนทางเทคนิค และ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่วางมาตรฐานการจัดเก็บและใช้ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันการละเมิดความเป็นส่วนตัว

แม้จะมีการออกกฎหมายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นการเฉพาะ และภาครัฐเริ่มมีการกดดันในการเข้าไปจัดการกับแหล่งก่อเหตุอาชญากรรมหลอกลวงฉ้อโกงในประเทศเพื่อนบ้านซึ่งยากแก่การดำเนินคดี เช่น แหล่งก่ออาชญากรรมในพื้นที่ชนกลุ่มน้อยในเมียนมาร์ หรือแหล่งก่ออาชญากรรมในประเทศที่มีความขัดแย้งกับประเทศไทย แต่สถานการณ์อาชญากรรมยังคงมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น ในส่วนของมาตรการดำเนินการ ในปี พ.ศ. 2568 ได้มีการออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 ซึ่งขยายขอบเขต

[29] ในที่นี้หมายถึงเกณฑ์ในการจัดกลุ่มประเทศต่าง ๆ ในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ TIP Report ของสหรัฐฯ (ผู้วิเคราะห์)

[30] สำนักงานกิจการยุติธรรม, รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567. (รายงานเผยแพร่: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2568)

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพิ่มเติมไปจากเดิมของกฎหมายใน ปี พ.ศ. 2566 ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ การกำหนดให้มีศูนย์กลางการรายงานข้อมูลการใช้อินเตอร์เน็ตและบัญชีทางการเงินและเป็นหน้าที่ ของผู้ให้บริการที่จำต้องทำหน้าที่รายงานข้อมูล การกำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์ ผู้ให้บริการอินเตอร์ และสถาบันการเงิน มีการระบุชัดเจนถึงผู้ให้บริการสินทรัพย์ดิจิทัล ทำหน้าที่คัดกรองบัญชีที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดและกำหนดความรับผิดทางแพ่งให้กับผู้ให้บริการ หากไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กำหนดอำนาจในการเข้าถึงบัญชีในต่างประเทศ เพิ่มอำนาจและขีดความสามารถในการระงับบัญชีให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และกำหนดมาตรฐานในการจดทะเบียนและบันทึกรายละเอียดลูกค้าของผู้ให้บริการโทรศัพท์ ผู้ให้บริการอินเตอร์ และสถาบันการเงิน รวมถึงการยึดเงินหรือสินทรัพย์ในบัญชีที่ไม่มีผู้ติดต่อขอรับคืนภายในสิบปี นอกจากนี้ ยังมีการออกพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2568[31] บูรณาการมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมไปถึงการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการภัยทุจริตดิจิทัล (Digital Fraud Management: DFM) โดยธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อยกระดับการป้องกันและลดความเสียหาย ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนจากภัยทุจริตดิจิทัล ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2568 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, มปป.) โดยยังคงต้องติดตามพัฒนาการของสถานการณ์ดังกล่าวนี้ไปอย่างต่อเนื่อง

6.5 สถานการณ์ยาเสพติดในปี พ.ศ. 2568 พบการขยายตัวของผู้ต้องหาคดียาเสพติดและผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดรายใหม่ ทั้งยังอาจมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่น

ประเด็นที่น่ากังวลของสถานการณ์ยาเสพติด คือ ร้อยละ 48.00 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ต้องหาทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่สูงถึง 122,859 คน แสดงให้เห็นว่ายาเสพติดยังคงแพร่ระบาดและขยายตัวเข้าสู่กลุ่มประชากรใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่กลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำเท่านั้น นอกจากนี้จากข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) ปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีผู้เข้าสู่ระบบบำบัดรักษายาเสพติดจำนวน 263,590 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 20 โดยผู้เข้ารับบำบัดรายใหม่มีจำนวนถึง 150,488 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57 ของผู้เข้ารับการบำบัดทั้งหมด ในจำนวนนี้ เป็นเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 23 ปี จำนวน 34,863 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ของผู้เข้าบำบัดทั้งหมดและมีแนวโน้มเป็นโรคร่วมทางจิตเวชเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง[32]

สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC, 2025) รายงานว่าการผลิตและขนส่งสารเสพติดสังเคราะห์จากภูมิภาคสามเหลี่ยมทองคำเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และประเทศไทยยังคงเป็นจุดผ่านสำคัญของการขนส่งเมทแอมเฟตามีนจากสหภาพเมียนมา การเติบโตของการค้ายาเสพติดดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับสถานการณ์ทางการเมืองในสหภาพเมียนมา โดยเฉพาะภายหลังจากที่กองทัพเข้ายึดอำนาจในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 จนนำไปสู่ความขัดแย้งและความพยายามสะสมกองกำลังและอาวุธภายในประเทศ

---

[31] ดีอี ยกระดับศูนย์ AOC 1441 สู่ ศปอท. เพิ่มประสิทธิภาพบูรณาการข้อมูลปราบ “โจรออนไลน์”. (2568). ข่าวทำเนียบรัฐบาล เข้าถึงได้จาก https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/95767

[32] สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข. ข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.). สืบค้นจาก https://antidrug.moph.go.th/report/normal

ในปี พ.ศ. 2568 ปัญหาสารเสพติดในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงมีความคล้ายคลึงกับพัฒนาการล่าสุดซึ่งรายงานโดย UNODC กล่าวคือ สารเสพติดเข้าสู่ตลาดในปริมาณมากจากกระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรม นอกจากนี้ จากการจับกุมห้องแล็ปผลิตสารเสพติดในบ้านพักพื้นที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งดำเนินการโดยบุคคลผู้ไม่มีความรู้ด้านการสังเคราะห์สารเสพติด แต่ได้รับการกำกับควบคุมโดยผู้เชี่ยวชาญผ่านระบบวิดีโอคอล ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มผู้ผลิตสารเสพติดมีการปรับตัว โดยมีการกระจายศูนย์และขยายเครือข่ายในหลายพื้นที่มากขึ้น และเร็วขึ้นกว่าที่หน่วยงานปราบปรามยาเสพติดจะรับมือได้ทันท่วงที (UNODC, 2026) ทั้งยังอาจมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่น เช่น การค้ามนุษย์ ปฏิบัติการหลอกลวงผ่านระบบออนไลน์ และการฟอกเงิน เป็นต้น ทำให้ปัญหาดังกล่าวเป็นประเด็นที่ต้องติดตามและผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามอย่างต่อเนื่อง

6.6 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมีความพยายามในการยกระดับให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล แต่ยังคงพบปัญหาสำคัญในเรื่องความแออัดและสุขอนามัยในเรือนจำ จำนวนผู้ต้องขังระหว่างและจำนวนผู้ต้องขังยาเสพติด

สถานการณ์ราชทัณฑ์ของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2568 ยังคงเผชิญความท้าทายสำคัญจากปัญหาความแออัดในเรือนจำ ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากคดียาเสพติดที่ยังคงเป็นสาเหตุหลักของการเข้าสู่กระบวนการคุมขัง โดยข้อมูลของกรมราชทัณฑ์พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดจำนวน 151,517 คน คิดเป็นร้อยละ 72 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาระของระบบราชทัณฑ์ไทย

จำนวนผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2568 นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหลังจากแนวโน้มลดลงต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ. 2564–2567 โดยปัจจัยสำคัญอาจมาจากการที่กระทรวงสาธารณสุขปรับปรุงหลักเกณฑ์ปริมาณการครอบครองเมทแอมเฟตามีนและแอมเฟตามีน โดยระบุว่า ผู้ใดครอบครอง เมทแอมเฟตามีนหรือแอมเฟตามีนมากกว่าหนึ่งเม็ด หรือเทียบเท่าน้ำหนักมากกว่า 100 มิลลิกรัม จะถูกจัดเป็นผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567 ส่งผลให้มีผู้ถูกดำเนินคดีและส่งตัวเข้าสู่เรือนจำเพิ่มขึ้น ประกอบกับจำนวนคดียาเสพติดที่เข้าสู่ศาลชั้นต้น ในปี พ.ศ. 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 หรือประมาณ 440,069 คดี[33]

จากข้อมูลการคัดกรองผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ต้องขังร้อยละ 72.83 เคยมีประวัติการใช้สารเสพติดและส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้เสพถึงร้อยละ 83.94 ขณะที่ผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนร้อยละ 10.55 และผู้ใช้สารเสพติด ร้อยละ 5.51 นอกจากนี้ เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้ายังคงเป็นยาเสพติดหลักที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมและดำเนินคดี คิดเป็นร้อยละ 77.15 ของคดียาเสพติดทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการใช้สารเสพติดยังคงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผลักดันให้ประชาชนจำนวนมากเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ผลจากจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ปัญหาความแออัดในเรือนจำยังคงอยู่ในระดับน่ากังวล โดยเรือนจำทั่วประเทศกว่าร้อยละ 84 มีจำนวนผู้ต้องขังเกินกว่าความจุมาตรฐาน ซึ่งเท่ากับ 1.6 ตารางเมตร ต่อผู้ต้องขัง 1 คน และบางแห่งมีระดับความแออัดรุนแรง เช่น เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีผู้ต้องขังเกินความจุ ถึงร้อยละ 468 ความแออัดดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิต สุขอนามัย และการเข้าถึงบริการพื้นฐาน ของผู้ต้องขัง[34]

---

[33] สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล (FIDH), ประเทศไทย รายงานสภาพเรือนจำ ประจำปี 2569, น. 32

[34] สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล (FIDH), ประเทศไทย รายงานสภาพเรือนจำ ประจำปี 2569, น. 10

ในด้านสุขภาพ พบว่าปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยทางร่างกายจำนวน 49,396 คน และผู้ป่วยด้านสุขภาพจิตจำนวน 11,802 คน ขณะที่มีผู้เสียชีวิตจากการเจ็บป่วย 785 คน และเสียชีวิตผิดธรรมชาติ 35 คน โดยในจำนวนนี้เป็นการฆ่าตัวตายถึง 25 คน[35] สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตภายในเรือนจำ นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดด้านคุณภาพชีวิตอื่น ๆ เช่น งบประมาณค่าอาหารเฉลี่ยเพียง 45 บาท ต่อคนต่อวัน[36] ปัญหาการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่ล่าช้า โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ต้องขังต่างชาติ รวมถึงปัญหาการขาดแคลนน้ำประปาและห้องน้ำที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำที่มีความแออัดสูง

อีกประเด็นที่น่ากังวลคือจำนวนผู้ต้องขังระหว่างหรือผู้ที่ยังไม่ได้รับการพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนสูงถึง 79,992 คน โดยกว่า 56,509 คน เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติด นอกจากนี้ ยังมีผู้ต้องขังระหว่างจำนวน 15,272 คนที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำเป็นระยะเวลามากกว่า 12 เดือน ก่อนที่คดีจะถึงที่สุด ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งยังถือเป็นผู้บริสุทธิ์ตามหลักกฎหมาย แม้ว่ากรมราชทัณฑ์จะมีนโยบายจัดตั้งเรือนจำศูนย์ระหว่างพิจารณาคดี เพื่อแยกผู้ต้องขังระหว่างออกจากนักโทษเด็ดขาดตามหลักสิทธิมนุษยชน ใน 8 กลุ่มจังหวัด[37] แต่ในทางปฏิบัติยังพบปัญหาการควบคุมตัวปะปนกันในหลายแห่ง รวมถึงการอนุญาตให้มีนักโทษเด็ดขาดบางส่วนช่วยงานภายในเรือนจำศูนย์ฯ นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตจากหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่าง เช่น การบังคับตัดผมสั้น การสวมเครื่องแบบนักโทษ และการใส่เครื่องพันธนาการเมื่อต้องเดินทางไปศาล ซึ่งถูกตั้งคำถามว่าอาจไม่สอดคล้องกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์[38]

เมื่อพิจารณาในประเด็นกระทำผิดซ้ำ พบว่านักโทษเด็ดขาดกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 53.5 เป็นผู้ต้องโทษครั้งแรก ในขณะที่มีผู้กระทำผิดซ้ำประมาณร้อยละ 43 โดยเฉพาะในคดียาเสพติดที่มีอัตราการกระทำผิดซ้ำ ในปีที่ 3 ของผู้ต้องขังชายสูงถึงร้อยละ 95.27 สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายของกระบวนการฟื้นฟูและการคืนคนดีสู่สังคม ซึ่งแม้ว่าจะสามารถควบคุมผู้กระทำผิดในระยะสั้นได้ แต่ยังคงมีข้อจำกัดในการป้องกันการกลับเข้าสู่วงจรอาชญากรรมในระยะยาว

อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2568 กรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการพัฒนาระบบราชทัณฑ์อย่างต่อเนื่องภายใต้นโยบายรวมพลังขับเคลื่อน 8 มิติ ยกกำลังสอง สร้างคนดีคืนสังคม โดยมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ผ่านโครงการ Smart Prison เช่น ระบบกล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ (Body Camera) ระบบแผนที่เรือนจำสามมิติ และระบบการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและดูแลผู้ต้องขัง นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอาชีพผ่านเรือนจำต้นแบบด้านการศึกษา ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และโครงการ “อ่านหนังสือลดวันต้องโทษ” รวมถึงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผ่านศูนย์ CARE ซึ่งมีผู้เข้าใช้บริการกว่า 117,595 คน และมีผู้ต้องขังที่ได้รับการส่งเสริมให้มีงานทำสะสมกว่า 32,912 คน[39]

ในด้านการยอมรับตามมาตรฐานสากล ประเทศไทยมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยคะแนนดัชนีนิติธรรมในมิติระบบราชทัณฑ์ปรับตัวสูงขึ้นจากปีก่อน และเรือนจำทั้ง 143 แห่ง ผ่านการประเมินตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ (Mandela Rules)[40] ขณะที่เรือนจำและทัณฑสถานหญิง 107 แห่ง ผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดกรุงเทพ (Bangkok Rules) สะท้อนถึงความพยายามของประเทศไทยในการยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานสากล

---

[35] จากหนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ ยธ 0710.3/49 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2569 เรื่องขอนำส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2568

[36] สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล (FIDH), ประเทศไทย รายงานสภาพเรือนจำ ประจำปี 2569, น. 22

[37] กรมราชทัณฑ์, รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568, (นนทบุรี: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, 2568), น. 22

[38] สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล (FIDH), ประเทศไทย รายงานสภาพเรือนจำ ประจำปี 2569, น. 4

[39] กรมราชทัณฑ์, รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568, (นนทบุรี: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, 2568), น. 24

[40] กรมราชทัณฑ์, รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568, (นนทบุรี: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, 2568), น 120

6.7 กระบวนการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทในประเทศไทย ประสบผลสำเร็จในสัดส่วนที่สูง แต่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การขับเคลื่อนนโยบายกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยได้กำหนดให้มีการขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมทางเลือกเป็นบริบทที่สำคัญ กระบวนการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ ยุติธรรมทางเลือก โดยการขับเคลื่อน พ.ร.บ.การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี โดยกำหนดมาตรฐานผู้ไกล่เกลี่ยและแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกันในหลาย หน่วยงาน อีกทั้งกระบวนการระงับข้อพิพาททางแพ่งและอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.พ.) มาตรา 20 ตรี คู่กรณีสามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลช่วยไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดี ต่อศาลหรือตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพื่อให้มีโอกาสเจรจาตกลงระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจและสันติ รายงานในส่วนนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานศาลยุติธรรม ดังนี้

6.7.1 การไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของศูนย์ยุติธรรมชุมชน

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้รวบรวมข้อมูลการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของศูนย์ยุติธรรมชุมชนตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562[41] **ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้อง** ทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา จะเห็นได้ว่า ในภาพรวมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งนั้น สูงกว่าข้อพิพาทอาญา โดยในปี พ.ศ. 2568 ข้อพิพาททางแพ่งมีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 2,713 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการ ร้อยละ 80.53 ของจำนวนเรื่องรับชั้นต้น **และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 93.62** ของจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564–2568 สามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 96.70 ของจำนวนข้อพิพาททางแพ่งทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ สามารถลดค่าใช้จ่ายประชาชนได้ 147,717 บาท[42] สำหรับข้อพิพาททางอาญา ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 656 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องเข้าสู่กระบวนการร้อยละ 19.47 และ**ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จคิดเป็นร้อยละ 90.85** ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วง ปี พ.ศ. 2564–2568 สามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 94.24 ของจำนวนข้อพิพาททางอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ สามารถลดต้นทุนภาครัฐได้ 59,572 บาท[43]

---

[41] จาก หนังสือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ที่ ยธ 0401/2452 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2567

[42] สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ภายใต้การจ้างที่ปรึกษาพัฒนามาตรฐานและกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทรายงานงวดที่ 2 หน้า 114 - 115

[43] สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ภายใต้การจ้างที่ปรึกษาพัฒนามาตรฐานและกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รายงานงวดที่ 2 หน้า 121

6.7.2 การไกล่เกลี่ยในชั้นตำรวจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รายงานข้อมูลการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทประจำปี พ.ศ. 2568[44] พบว่า มีคดีที่อยู่ในเกณฑ์สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ถึง 44,259 คดี (รวมประเภทคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีจราจร) จากคดีทั้งหมดจำนวน 655,277 คดี แต่มีคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยเพียง 5,583 คดี เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 12.61 ของคดีที่อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ โดยไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ 4,340 คดี คิดเป็นร้อยละ 77.74 ของคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยทั้งหมด

6.7.3 การไกล่เกลี่ยและไม่สั่งฟ้องในชั้นอัยการ

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้สำนักงานอัยการสูงสุด รายงานข้อมูลจำนวนความอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จัดเก็บตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562 โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนเรื่องที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานอัยการ จำนวน 607 เรื่อง ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.98 โดยคดีที่อัยการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องมีจำนวน 3,469 คดี [45]

6.7.4 การไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้น

สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม รายงานข้อมูลสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย (ก่อนฟ้องและหลังฟ้อง) ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ที่ดำเนินการโดยศูนย์ไกล่เกลี่ย โดยในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏว่ามีจำนวนคดีอาญาเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย ซึ่งเป็นคดีที่ยกมา 4,972 คดี รับใหม่ 7,582 คดี รวมทั้งสิ้น 12,554 คดี ทั้งนี้หากไม่นับรวมคดีที่จำหน่ายและคดีที่อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย (รวม 5,349 คดี) พบว่าไกล่เกลี่ยสำเร็จ 5,832 คดี คิดเป็นร้อยละ 80.94 ของคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งหมด สำหรับคดีแพ่งเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย เป็นคดีที่ยกมา 28,534 คดี รับใหม่ 40,080 คดี รวมทั้งสิ้น 68,614 คดี ทั้งนี้หากไม่นับรวมคดีที่จำหน่ายและคดีที่อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย (รวม 31,725 คดี) พบว่า มีคดีที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 29,310 คดี คิดเป็นร้อยละ 80.90 ของคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งหมด

จากข้อมูลปี พ.ศ. 2568 ดังกล่าว สะท้อนถึงความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและช่วยลดภาระคดี เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม อีกทั้งเป็นกลไกสำคัญในการลดภาระของศาลและสร้างโอกาสให้คู่กรณีระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจ โดยพบว่า ในภาพรวมอัตราความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยสูงกว่าร้อยละ 70 โดยเฉพาะคดีแพ่งก่อนฟ้องที่สำเร็จกว่าร้อยละ 90 อย่างไรก็ตาม จำนวนคดีที่สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ยังมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สะท้อนว่ามาตรการทางเลือกนี้ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เต็มศักยภาพ ดังนั้น การส่งเสริมให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมตระหนักถึงประโยชน์ของการไกล่เกลี่ย จะช่วยลดจำนวนคดีเข้าสู่ศาลและส่งเสริมความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในสังคม

---

[44] จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ตช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

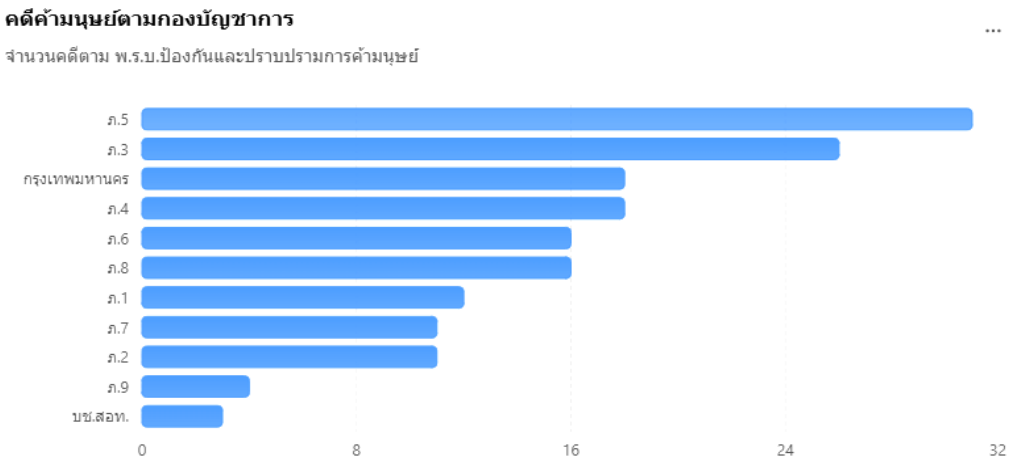
[45] จาก หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0007(สบ)/11337 ลงวันที่ 2 ก.ค. 68 เรื่อง นำส่งข้อมูลสถิติของสำนักงานอัยการสูงสุด ประจำปี พ.ศ. 2567.

6.8 สถานการณ์คดีความผิดอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและความสงบเรียบร้อยของสังคม

ในหัวข้อนี้เป็นการนำเสนอสถานการณ์คดีความผิดอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและความสงบเรียบร้อยของสังคม ประกอบด้วย การค้ามนุษย์ อาวุธ การพนัน และอุบัติเหตุ ดังนี้

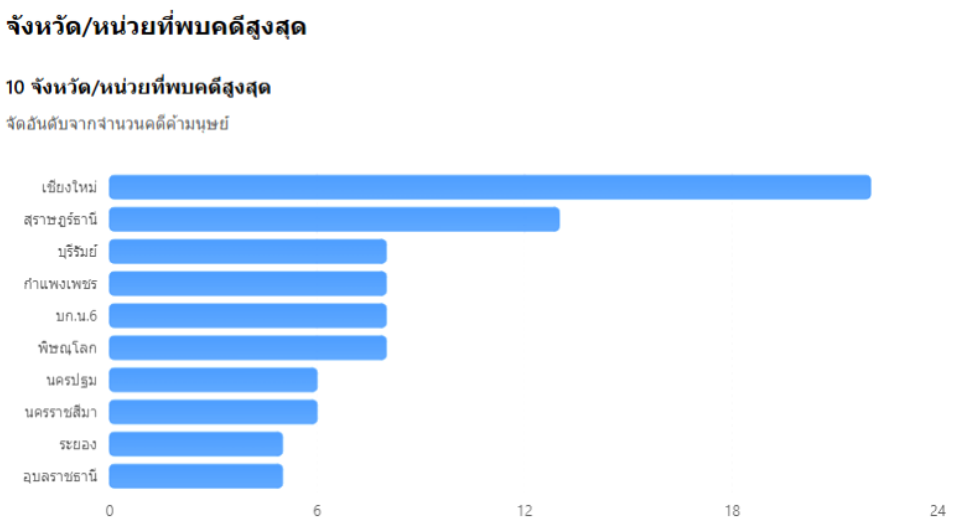
6.8.1 การค้ามนุษย์

สถานการณ์การค้ามนุษย์ของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรายงานสถานการณ์ การค้ามนุษย์ (TIP Report) ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 2024 ได้จัดระดับประเทศไทยอยู่ในระดับ Tier 2 Watch List ซึ่งยังคงอยู่ในระดับเดียวกัน ในปี ค.ศ. 2023 สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่เพิ่มขึ้นของไทยในการสืบสวน ดำเนินคดี และลงโทษผู้กระทำผิด รวมถึงการคุ้มครองเหยื่อและการป้องกันการค้ามนุษย์ในทุกมิติ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รายงานสถิติคดีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ในปี พ.ศ. 2568[46] พบว่า มีจำนวนคดีค้ามนุษย์ทั้งหมด 166 คดี จำนวนคดีที่มีการจับกุม 147 คดี จำนวนผู้ถูกจับกุมรวม 218 คน อัตราการจับกุมคดีประมาณ ร้อยละ 88.60 ถือว่าเป็นอัตราการจับกุมที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับลักษณะคดีที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับเครือข่ายหลายคน

โดยพื้นที่ ที่พบคดีมากที่สุด คือ หน่วยงานภูธรภาค 5 จำนวน 31 คดี คิดเป็นเกือบร้อยละ 19 ของคดีทั้งหมด รองลงมา คือ ภูธรภาค 3 จำนวน 26 คดี และพื้นที่กรุงเทพกับภูธรภาค 4 จำนวนเท่ากันที่ 18 คดี ตามลำดับทั้งนี้ กรุงเทพมหานครยังเป็นพื้นที่สำคัญที่พบการกระทำความผิดจำนวนมาก

[46] จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช 0007.25/462 ลว. 24 มี.ค. 69 เรื่อง ส่งข้อมูลสถิติ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อย่างไรก็ตาม จังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่สำคัญซึ่งพบคดีค้ามนุษย์สูงที่สุด จำนวน 22 คดี คิดเป็นประมาณร้อยละ 13 ของคดีค้ามนุษย์ทั้งหมด อาจเนื่องมาจากจังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของภาคเหนือ มีจุดเชื่อมโยงการเคลื่อนย้ายแรงงาน และเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานต่างด้าวและประชากรแฝงจำนวนมาก สำหรับพื้นที่อื่น ๆ พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพื้นที่เสี่ยงในภาคใต้ตอนบน พบจำนวนคดี 13 คดี จับกุมผู้ต้องหาได้ 17 คน อาจเชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว แรงงานในภาคบริการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างจังหวัด จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเครือข่ายแม้มีเพียง 5 คดี แต่จับกุมได้ถึง 26 คน เฉลี่ย 5 คนต่อคดี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศหลายเท่า จังหวัดกำแพงเพชรและสระบุรี มีสัดส่วนผู้ต้องหาต่อคดีสูง โดยจังหวัดกำแพงเพชรมีจำนวน 8 คดี ผู้ต้องหา 16 คน จังหวัดสระบุรี 5 คดี ผู้ต้องหา 13 คน อาจเนื่องมาจากมีการดำเนินการเป็นกลุ่มหรือมีการจัดหาหรือขนย้ายเหยื่อเป็นระบบ แม้ว่าอัตราการจับกุมคดีค้ามนุษย์จะสูงกว่าร้อยละ 88 แต่ยังควรติดตามผลในด้านการช่วยเหลือผู้เสียหายและการยึดทรัพย์เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

6.8.2 อาวุธ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จำแนกความผิดเกี่ยวกับอาวุธเป็น 5 ประเภท ได้แก่ อาวุธปืนสงคราม อาวุธปืนธรรมดาไม่มีทะเบียน อาวุธปืนธรรมดามีทะเบียน วัตถุระเบิด และอาวุธอื่น ๆ โดยในปี พ.ศ. 2568[47] พบจำนวนคดีที่รับแจ้งความผิดเกี่ยวกับอาวุธในประเภทอาวุธปืนธรรมดาไม่มีทะเบียนมากที่สุด จำนวน 51,585 คดี คิดเป็นประมาณร้อยละ 77.76 ของคดีอาวุธทั้งหมด

[47] จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช 0007.25/462 ลว. 24 มี.ค. 69 เรื่อง ส่งข้อมูลสถิติ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 5 จำแนกความผิดเกี่ยวกับอาวุธ 5 ประเภท

ประเภทอาวุธ	จำนวนคดีรับแจ้ง	จำนวนคดีกับกุม	จำนวนผู้ถูกจับกุม
1. อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	51,585	53,542	60,898
2. อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	9,840	10,741	15,314
3. อาวุธอื่น ๆ	3,764	3,976	4,743
4. อาวุธปืนสงคราม	843	792	1,043
5. วัตถุระเบิด	305	332	677
รวม	**66,337**	**69,383**	**82,675**

สะท้อนให้เห็นว่าอาวุธปืนผิดกฎหมายยังแพร่หลายในสังคม ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและการครอบครองปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรมรุนแรงอื่น ๆ ได้ ในส่วนของอาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน) พบว่า ถูกนำไปใช้กระทำผิดจำนวนไม่น้อย ซึ่งพบมากถึง 9,840 คดี แสดงให้เห็นว่า การมีใบอนุญาตไม่ได้รับประกันว่าจะไม่มีการนำอาวุธไปใช้อย่างผิดกฎหมาย จึงควรมีมาตรการติดตามและประเมินความเหมาะสมของผู้ถือครองอาวุธอย่างต่อเนื่อง

แม้ว่าอาวุธปืนสงครามและวัตถุระเบิดจะมีจำนวนคดีที่ไม่มาก แต่เป็นอาวุธประเภทที่มีความรุนแรงสูง และถือเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคมในระดับสูง มักเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้มีอิทธิพล การลักลอบค้าอาวุธหรือความไม่สงบในพื้นที่พิเศษ ซึ่งในความผิดเหล่านี้ส่วนใหญ่จะกระทำความผิดรูปแบบ ที่ทำในลักษณะองค์กรอาชญากรรมมากกว่าการกระทำโดยบุคคลทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ในการพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับอาวุธ มีข้อสังเกตที่ควรมีการบันทึก “จำนวนของอาวุธ” ในแต่ละประเภทโดยละเอียด เช่น จำนวนอาวุธปืน (กระบอก) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ สืบสวน สอบสวน ความเชื่อมโยงกับการกระทำความผิดอื่น ๆ การวางมาตรการที่เหมาะสมในการครอบครองอาวุธ ตลอดจนการติดตามสถานการณ์ SDG 16

6.8.3 การพนัน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จำแนกความผิดเกี่ยวกับการพนันเป็น 5 ประเภท ได้แก่ สลากกินรวบ ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์ บ่อนการพนัน การพนันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ การพนันอื่น ๆ โดยในปี พ.ศ. 2568[48] พบจำนวนคดีที่รับแจ้งความเกี่ยวกับการพนันในประเภทการพนันอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 54,281 คดี คิดเป็นประมาณร้อยละ 80.41 ของคดีการพนันทั้งหมด

[48] จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช 0007.25/462 ลว. 24 มี.ค. 69 เรื่อง ส่งข้อมูลสถิติ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 6 จำแนกความผิดเกี่ยวกับการพนัน 5 ประเภท

ประเภทความผิด	จำนวนคดีรับแจ้ง	จำนวนคดีกับกุม	จำนวนผู้ถูกจับกุม (คน)
การพนันอื่น ๆ	54,281	61,943	170,793
สลากกินรวบ	9,494	9,966	10,185
ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	1,862	1,951	2,071
บ่อนการพนัน	798	2,527	88,606
การพนันผ่านระบบคอมพิวเตอร์	1,066	1,120	1,312
รวม	**67,501**	**77,507**	**272,967**

แสดงให้เห็นว่าการพนันพื้นบ้าน การพนันลักลอบ และการพนันรูปแบบทั่วไป ยังคงแพร่หลายกว่าการพนันออนไลน์ในเชิงจำนวนคดี มีข้อสังเกตว่าการพนันประเภทนี้เกิดขึ้นได้ง่าย ใช้เงินลงทุนต่ำและกระจายอยู่ในชุมชนทั่วไป ซึ่งเจ้าหน้าที่สามารถเข้าจับกุมได้ง่ายกว่าการพนันออนไลน์

ในส่วนของความผิดบ่อนการพนันแม้จะเกิดคดีไม่มาก แต่มีผู้ถูกจับกุมจำนวนมาก เฉลี่ยประมาณ 100 กว่าคนต่อ 1 คดี แสดงให้เห็นว่า การจับกุมแต่ละครั้งเป็นการทลายบ่อนขนาดใหญ่ มีผู้เล่นจำนวนมาก บ่อนการพนันเป็นศูนย์รวมของนักพนันจำนวนมากในแต่ละครั้ง สำหรับการพนันฟุตบอลรูปแบบออนไลน์และการพนันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ แม้จำนวนคดีไม่สูงมาก แต่มีแนวโน้มว่าผู้เล่นย้ายไปใช้เว็บไซต์ต่างประเทศใช้แอปพลิเคชัน บัญชีม้า หรืออาจจะใช้สกุลเงินดิจิทัลในการเล่นพนัน ทำให้การสืบสวนซับซ้อนกว่าการพนันทั่วไปและจับกุมได้ยาก ซึ่งมีข้อสังเกตว่าความผิดเกี่ยวกับการพนันโดยเฉพาะบ่อนการพนันและการพนัน ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ มักเชื่อมโยงกับผู้มีอิทธิพล และอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เช่น การฟอกเงิน เงินกู้นอกระบบ ยาเสพติด อาวุธปืน และการฉ้อโกงออนไลน์ เป็นต้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรปรับยุทธศาสตร์จากการจับกุมปลายทางไปสู่การทำลายเครือข่าย การติดตามเส้นทางการเงิน และการใช้เทคโนโลยีในการสืบสวนเชิงรุก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องในระยะยาว

6.8.4 อุบัติเหตุจราจรทางบก

อุบัติเหตุจราจรเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลให้เกิดเป็นข้อพิพาทคดีความที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอีกด้วย โดยข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2568[49] พบว่า มีคดีอุบัติเหตุรับแจ้ง รวม 55,764 คดี ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 4,747 คน ผู้บาดเจ็บสาหัส 3,326 คน และผู้บาดเจ็บเล็กน้อย 23,670 คน สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินรวมกว่า 22.88 ล้านบาท ซึ่งเจ้าหน้าที่มีความพยายามในการบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดด้านการจราจร โดยมีการจับกุมผู้ต้องหา 31,959 คน จากจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 33,779 คน

เมื่อพิจารณาลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า รถชนกัน เป็นลักษณะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด จำนวน 32,516 ครั้ง รองลงมา คือ รถชนคน จำนวน 1,640 ครั้ง และ รถชนสัตว์ จำนวน 235 ครั้ง สะท้อนถึงความจำเป็นในการเพิ่มมาตรการด้านวินัยจราจรและการใช้ความเร็วที่เหมาะสม ในส่วนประเภทยานพาหนะที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ พบว่า รถจักรยานยนต์เกิดอุบัติเหตุสูงที่สุดถึง 15,373 คัน รองลงมา คือ รถยนต์นั่ง จำนวน 10,931 คัน และรถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ/รถกระบะ) จำนวน 5,367 คัน แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้รถจักรยานยนต์ยังคงเป็นกลุ่มเสี่ยงสำคัญที่ต้องได้รับการเฝ้าระวังและส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นที่น่าสนใจคือ สาเหตุของอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนน โดยพบสาเหตุจากบุคคลรวม 25,451 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.28 ของสาเหตุทั้งหมด 43,667 ครั้ง ซึ่งสาเหตุหลัก ได้แก่ การขับรถเร็วเกินกว่ากฎหมายกำหนด 5,543 ครั้ง การขับรถตัดหน้ากระชั้นชิด 5,147 ครั้ง และการเมาสุรา 634 ครั้ง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมเกิดขึ้นจากผู้ขับขี่ยานพาหนะยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่อุบัติเหตุบนท้องถนน

นอกจากพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนแล้ว สัญญาณไฟจราจร ป้ายบอกทาง และสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ จากสถิติข้อมูลพบว่าอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากสัญญาณไฟจราจรและป้ายบอกทางมีจำนวนรวม 11,167 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.57 ของสาเหตุทั้งหมด โดยพบสัญญาณไฟและป้ายบอกทางไม่ชัดเจน เกิดเหตุชำรุดหรือใช้การไม่ได้ นอกจากนี้ สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อม พื้นผิวถนน สภาพอากาศ แสงสว่างถนนอยู่ระหว่างการก่อสร้าง สิ่งกีดขวางบนผิวจราจร สัตว์ตัดหน้ารถ สภาพภูมิประเทศหรือทางโค้งอันตราย ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก โดยพบว่ามีจำนวน รวม 5,139 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.77 ของสาเหตุทั้งหมด

กล่าวโดยสรุป ในภาพรวมสาเหตุหลักของอุบัติเหตุมาจากพฤติกรรมของผู้ขับขี่และผู้ใช้ถนน การขับรถด้วยความเร็วที่เหมาะสม การสร้างวินัยจราจร และการเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ เป็นแนวทางสำคัญในการลดจำนวนอุบัติเหตุและความสูญเสียบนท้องถนนได้ อย่างไรก็ตาม จำนวนอุบัติเหตุจากสัญญาณไฟจราจรและป้ายบอกทางก็มีสัดส่วนค่อนข้างสูง แต่สามารถป้องกันได้ง่ายกว่าสาเหตุอื่น เมื่อเทียบกับสาเหตุจากบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ทันที เช่น การจัดการระบบจราจรโดยรวม การติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม เพิ่มความชัดเจน เพิ่มแสงสว่าง หรือซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ในส่วนของสภาพแวดล้อม การปรับปรุงคุณภาพผิวทาง การระบายน้ำ การติดตั้งป้ายเตือน และการเพิ่มแสงสว่าง ในพื้นที่เสี่ยง จะช่วยลดอุบัติเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อการลดความสูญเสียของประชาชนที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจรได้ในระยะยาว

---

[49] จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช 0007.25/462 ลว. 24 มี.ค. 69 เรื่อง ส่งข้อมูลสถิติ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ส่วนที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2568 สามารถสรุปส่วนที่เป็นสาระสำคัญ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ และข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

7.1 บทสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม

7.1.1 ข้อค้นพบเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

ในการพิจารณาสถิติฐานความผิดคดีอาญาทั่วราชอาณาจักร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการแบ่งคดีออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดพิเศษ และฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในภาพรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด 1,042,898 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหามีจำนวนทั้งหมด 1,073,532 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 1,538,564 คน โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ กลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 85.06 รองลงมา ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 8.96 ลำดับต่อมา คือ ความผิดพิเศษคิดเป็นร้อยละ 3.84 และน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 2.14 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกแต่ละช่วงอายุตามรูปแบบการจำแนกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมนั้น มีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มช่วงอายุ 26-30 ปี เป็นจำนวน 196,218 คน รองลงมาช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 188,827 คน และช่วงอายุ 51-55 ปี จำนวน 184,725 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 12.75 ร้อยละ 12.27 และร้อยละ 12.01 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2568 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติจำแนกตามกลุ่มข้อหาต่าง ๆ พบว่า มีรายละเอียดข้อมูลที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า สำหรับความผิดในกลุ่มนี้มีจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั้งหมด 22,345 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหามีจำนวนทั้งหมด 24,795 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 51,517 คน โดยพบว่าฐานความผิดในกลุ่มนี้ คดีที่มีทั้งจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้จำนวนสูงที่สุด คือ กลุ่มความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา คือ ฐานความผิดพยายามฆ่า

ในภาพรวมความผิดในกลุ่มนี้ มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความที่ร้อยละ 110.96 คือมีจำนวนคดีที่จับกุมมากกว่าจำนวนคดีที่รับแจ้งความในปีนั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือการจับกุมสืบเนื่องจากคดีรับแจ้งความในปีที่แล้ว โดยคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวน คดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีฆ่าผู้อื่น คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 121.16 ของคดีที่ได้รับแจ้งความ รองลงมา คือ คดีพยายามฆ่า และคดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความ คิดเป็นร้อยละ 116.89 และ 112.71 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่า หากคำนวณจากการรวมทุกลักษณะความผิดในกลุ่มความผิดที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยจะมีผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุมประมาณ 79 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในจำนวนนี้หากพิจารณาตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นจำนวน ประมาณ 47 - 48 คนต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่า คดีฆ่าผู้อื่น คดีพยายามฆ่า และคดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย มีอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมต่อ 100 คดี คิดเป็นประมาณ 301 ราย 243 ราย และ 220 ราย ต่อคดีจับกุม 100 คดี ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มที่ผู้ต้องหาร่วมมือกันกระทำผิด

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 34 - 35 คดี ต่อประชากร 100,000 คน และลักษณะความผิดที่ได้รับแจ้งความมากที่สุดก็ยังคงเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา ได้แก่ การพยายามฆ่า และอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า ในกลุ่มข้อหาเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศนั้น ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุในช่วง 16 - 18 ปี รวมจำนวน 8,303 คน และช่วงอายุ 1 - 15 ปี จำนวน 4,939 คน รวมแล้วเด็กและเยาวชน ในช่วงอายุ 1 – 18 ปี นั้น เป็นกลุ่มที่ก่ออาชญากรรมและถูกจับกุมในกลุ่มข้อหานี้มากที่สุด รวมคิดเป็นร้อยละ 25.70 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมรวม 51,517 คน ในกลุ่มข้อหานี้ ถือว่าแตกต่างจากกลุ่มข้อหาอื่น ๆ ซึ่งพบว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 21-60 ปี

2. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า ในส่วนของคดีรับแจ้งความของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มีจำนวนทั้งหมด 93,488 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 82,008 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 143,834 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาทั้งคดีรับแจ้งความ คดีที่จับกุมได้ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ พบว่า กลุ่มความผิดดังกล่าวผู้ต้องหาส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.33 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ร้อยละคดีที่จับกุมคิดเป็นร้อยละ 47.40 และมีผู้ต้องหาตามฐานความผิดนี้คิดเป็นร้อยละ 38.71 ส่วนคดีในฐานความผิดอื่น ๆ ที่มีสัดส่วนที่สูง รองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่าในภาพรวมกลุ่มความผิดนี้มีอัตราจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 87.72 และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.75 คนต่อคดี ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุด คือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 156.77 รองลงมา คือ ฐานความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ มีอัตราการจับกุมร้อยละ 150.00 และรับของโจร มีอัตราการจับกุมร้อยละ 105.56 ตามลำดับ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การฉ้อโกงคิดเป็นร้อยละ 61.79 การยักยอกทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 82.27 และฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์ร้อยละ 95.33 ตามลำดับ

หากคำนวณจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลปรากฏว่าเมื่อคำนวณโดยการรวมทุกลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ มีผู้ที่ต้องถูกจับกุมประมาณ 221 - 222 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อแบ่งตามลักษณะความผิด พบว่า คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ โดยมีจำนวนประมาณ 85 - 86 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของความผิดดังกล่าว ปรากฏว่ามีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 144 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีจำนวนผู้ต้องหาต่อคดีจับกุมสูงที่สุด พบว่า คดีลักพาเรียกค่าไถ่คดีฉ้อโกงและคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ เป็นฐานความผิดที่มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีสูงที่สุด มีสถิติผู้ต้องหาถูกจับกุมเฉลี่ย 618 คน 272 คน และ 174 คน ต่อ 100 คดี ตามลำดับ (ในขณะที่ความผิดฐานปล้นทรัพย์ซึ่งกระทำการตั้งแต่สามคนขึ้นไปนั้นมีสถิติจับกุมเฉลี่ย 371.76 คน ต่อ 100 คดี)

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในกลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จำแนกตาม ช่วงอายุนั้น พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีอายุอยู่ในช่วง 26 – 30 ปี มากที่สุด เป็นจำนวน 21,332 คน คิดเป็นร้อยละ 14.83 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 31 – 35 ปี เป็นจำนวน 19,335 คน คิดเป็นร้อยละ 13.44 รวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในช่วงอายุ 21 – 40 ปี นั้น คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 52.04 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม

3. ความผิดพิเศษ พบว่า สำหรับคดีรับแจ้งความที่เป็นกลุ่มความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 40,017 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 29,773 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,515 คน โดยพบว่าฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 38.70 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 21.76 จะเห็นได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากถึง ร้อยละ 60.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความพิเศษ ลำดับต่อมา คือ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 16.65 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา คิดเป็นร้อยละ 6.45 และฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 74.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุม ต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตาม พ.ร.บ.ฟอกเงิน คิดเป็นร้อยละ 115.89 พ.ร.บ.ศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 101.97 และ พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 101.54

คดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุดสามลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์) ร้อยละ 55.56 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 64.33 และความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 83.60 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าว ตามลำดับ ทั้งนี้ แม้คดีตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุดในหมวดความผิดพิเศษ แต่ถือว่ามีอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงมาก เป็นแนวโน้มที่ปรากฏต่อเนื่องมาจาก ปี พ.ศ. 2566

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลการคำนวณพบว่า ในกรณีที่รวมทุกฐานความผิดพิเศษในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 119 โดยหากพิจารณาจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นประมาณ 46 - 47 ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งมีสถิติผู้ถูกจับกุมในข้อหาดังกล่าวประมาณ 28 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน[50] รองลงมา คือ ความผิดฐานฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และ พ.ร.บ.ฟอกเงินมีอัตราผู้ถูกจับกุมจำนวนประมาณ 25 คน และ 14 - 15 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม จำแนกตามช่วงอายุ ในกลุ่มข้อหาพิเศษนั้น พบว่า ในภาพรวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุในช่วง 21 – 40 ปี คิดเป็นประมาณร้อยละ 61.51 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ โดยผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมอยู่ในช่วงอายุ 26 – 30 ปี มากที่สุดจำนวน 14,111 คน รองลงมา คือ ในช่วงอายุ 21 - 25 ปี จำนวน 13,596 คน และช่วงอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 10,634 คน

[50] สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2568). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567.

4. ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า ในภาพรวมมีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด 887,048 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 936,956 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,265,698 คน เป็นกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความจำนวนคดีจับกุม และจำนวนผู้ต้องหาถูกจับกุมมากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมแล้วคิดเป็นประมาณร้อยละ 79.29 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ หรือร้อยละ 67.43 ของจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกลักษณะความผิดทั่วทั้งประเทศ กล่าวได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความเกินกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งประเทศ เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ในจำนวนนี้เป็นความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.81 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ รองลงมา คือ ความผิดยาเสพติดเกี่ยวกับการครอบครองยาเสพติดร้อยละ 21.43 และความผิดยาเสพติดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 8.38 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ ตามลำดับ

กลุ่มความผิดที่พบว่ามีจำนวนคดีรับแจ้งความมากเป็นลำดับรองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน คิดเป็นร้อยละ 7.49 กลุ่มความผิดเกี่ยวกับอาวุธ คิดเป็นร้อยละ 7.48 และความผิดตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง คิดเป็นร้อยละ 4.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่รัฐเป็นผู้เสียหายในปี พ.ศ. 2568 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ พบว่า ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 105.63 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนัน คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 316.67 รองลงมา คือ ฐานความผิดการพนันอื่น ๆ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน) คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 114.12 ร้อยละ 109.79 และร้อยละ 109.16 ตามลำดับ ในทางกลับกันฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ส่งออก) มีอัตราการจับกุม ร้อยละ 55.71 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ รองลงมา คือ ยาเสพติด อื่น ๆ มีอัตราการจับกุมร้อยละ 90.16 และอาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 93.95 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว พบว่า มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 1,367 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ปรากฏว่าเมื่อรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุมประมาณ 1,950 - 1951 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามช่วงอายุ ในกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า ในภาพรวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมร้อยละ 82.02 มีอายุในช่วง 26 – 60 ปี โดยพบว่าช่วงอายุ 51 – 55 ปี มากที่สุด เป็นจำนวน 174,339 คน ซึ่งสูงกว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในช่วงอายุ 26 – 30 ปี ซึ่งมีจำนวนมากเป็นอันดับสองถึงร้อยละ 12.21 และสูงกว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมแบ่งตามช่วงอายุอื่น ๆ ของกลุ่มข้อหานี้อย่างเห็นได้ชัด

ภาพรวมเกี่ยวกับสถิติในกลุ่มคดีอาญา ทั้งหมดของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,042,898 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหามีจำนวนทั้งหมด 1,073,532 คดี และจำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 1,538,564 คน โดยเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2567 นั้นพบว่า มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันโดยมีความเปลี่ยนแปลงในภาพรวมน้อยกว่าร้อยละห้า[51] โครงสร้างของสัดส่วนกลุ่มข้อหาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (กลุ่มข้อหา 4) มีสัดส่วนสูงที่สุด ในทุกมิติ ทั้งคดีรับแจ้ง คดีจับกุม และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม รองลงมา

[51] ปี พ.ศ. 2568 จำนวนคดีรับแจ้งรวมทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 เป็นจำนวน 18,961 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.851 จำนวนคดีจับกุมเพิ่มขึ้น 8,190 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.769 และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมรวมลดลงจำนวน 52,425 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 3.295

คือฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (กลุ่มข้อหา 2) ฐานความผิดพิเศษ (กลุ่มข้อหา 3) และฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ (กลุ่มข้อหา 1) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสถิติในแต่ละกลุ่มข้อหาระหว่างปี พ.ศ. 2568 กับปี พ.ศ. 2567 พบว่า **กลุ่มข้อหา 4** คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.13 และจำนวนคดีจับกุมเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.62 ส่งผลให้สัดส่วนคดีรับแจ้งของกลุ่มข้อหานี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 80.87 เป็นร้อยละ 85.06 และสัดส่วนคดีจับกุมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 82.48 เป็นร้อยละ 87.28 ของจำนวนคดีทั้งหมดในแต่ละปี ในขณะที่**กลุ่มข้อหา 1** ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนคดีรับแจ้งลดลงร้อยละ 34.12 และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมลดลงร้อยละ 31.07 **กลุ่มข้อหา 2** ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนคดีรับแจ้งลดลงร้อยละ 22.44 และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมลดลงร้อยละ 21.45 **ส่วนกลุ่มข้อหา 3** ฐานความผิดพิเศษมีการเปลี่ยนแปลงในระดับน้อยกว่า โดยคดีรับแจ้งลดลงร้อยละ 3.51 และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมลดลงเล็กน้อย คิดเป็นการลดลงร้อยละ 0.37

ทั้งนี้ หากพิจารณาสถิติความผิดที่มีการจับกุมมากที่สุดในปี พ.ศ.2566 และ พ.ศ.2567 ร่วมด้วย พบว่า ความผิดที่มีการจับกุมมากที่สุด 3 อันดับแรก ของทั้ง 3 ปี เหมือนกัน ได้แก่ ยาเสพติด การพนัน และอาวุธปืน (กฤษณพงศ์ พูตระกูล, 2568) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการทบทวนเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่ได้ผลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

สำหรับ **สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจเชิงพื้นที่** เริ่มจากการวิเคราะห์สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจใน**เขตกรุงเทพมหานคร** จำแนกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 – 9) พบว่าปี พ.ศ. 2568 ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 58,039 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 56,085 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 111,991 คน พบว่า สถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุมลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 320 คน ต่อ 100 คดี เป็นประมาณ 200 คน ต่อ 100 คดีในปีปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาสถิติคดีรับแจ้งความเชิงพื้นที่ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า พื้นที่ บก.น.4 คือ พื้นที่ที่มีสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 14,781 คดี ในทางกลับกัน บก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2,608 คดี

ในส่วนของฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนรวม 3,051 คดี เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า มีคดีรับแจ้งความมากที่สุด 511 คดี อยู่ในพื้นที่ บก.น.2 ซึ่งพบว่าเป็นการรับแจ้งความในความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด เป็นจำนวน 328 คดี

ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่ามีจำนวนรวม 12,259 คดี เมื่อพิจารณาแยกตามแต่ละพื้นที่ พบว่า ยังคงเป็น บก.น.2 ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดรวม 2,357 คดี โดยเกิดความผิดฐานฉ้อโกงมากที่สุด เป็นจำนวน 944 คดี อย่างไรก็ดีและหากพิจารณาแยกตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ความผิดฐานลักทรัพย์ เป็นลักษณะความผิดที่รับแจ้งความมากที่สุด รวมทุกพื้นที่เป็นจำนวน 4,765 คดี

ฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนรวม 4,701 คดี เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า ในพื้นที่ บก.น.4 มีคดีรับแจ้งความมากที่สุด 913 คดี นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทุกพื้นที่มากที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 2,005 คดี

นอกจากนี้ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนรวม 38,028 คดี เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดจำนวน 11,862 คดี ในจำนวนนี้เป็นความผิดเกี่ยว พ.ร.บ. คนเข้าเมือง สูงถึง 8,468 คดี คิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของคดีในพื้นที่ บก.น.4 และสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ ในเขต กทม. อย่างเด่นชัด ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรวมทุกพื้นที่จำนวน 21,971 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.78 ของจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จากจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่า พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมสูงสามอันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 8 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า

ส่วนกลุ่มความผิดที่พบมากเป็นลำดับถัดมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งพบว่าเป็นความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกงเป็นส่วนมาก ส่วนความผิดฐานพิเศษนั้น พบว่า มีการรับแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร ในกลุ่มข้อหาสุดท้ายฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า มีการกระจายตัวของคดีในทุกภูธรภาคค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 3 ภาคที่ 1 และภาค 4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงจำแนกตามภูธรภาค เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2568 และ ปี พ.ศ. 2567 พบว่าพื้นที่ภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด และภูธรภาค 9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุดเหมือนกันทั้งสองปี โดยในปี พ.ศ. 2568 พื้นที่ภูธรภาค 5 มีการอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนคดีรับแจ้งความ สูงที่สุด โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้น 13,386 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.36 รองลงมา คือ ภูธรภาค 3 เพิ่มขึ้น 11,547 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.76 และภูธรภาค 8 เพิ่มขึ้น 8,533 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.58

ในทางกลับกัน พื้นที่ภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีลดลงมากที่สุดในเชิงจำนวนสัมบูรณ์ คือลดลง 8,624 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 4.57 รองลงมา คือ พื้นที่ภูธรภาค 2 ลดลง 4,795 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 4.54 และพื้นที่ภูธรภาค 9 ลดลง 2,101 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.87 ตามลำดับ

7.1.2 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ทั้งหมด 676,463 คดี ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 15.71 โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาสูงที่สุด จำนวน 582,188 คดี คิดเป็นร้อยละ 86.06 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 10.67 รวมสำนวนความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาดำเนินการในปี พ.ศ. 2568 เป็นจำนวน 606,226 คดี ในจำนวนนี้เสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.40 และในส่วนที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาลคิดเป็นร้อยละ 97.25 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2567 ในส่วนของคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา มีจำนวนรวม 88,787 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.13 ของสำนวนความอาญารับใหม่ปี พ.ศ. 2568 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 38.42 ซึ่งเป็นเพราะจำนวนคดีเปรียบเทียบปรับในปี พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก คือ มีจำนวน 53,656 คดี จากเดิมในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวน 101,894 คดี

จำนวนความอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562 ปรากฏว่ามีการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการรวม 499 คดี และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการรวมทั้งสิ้น 3,469 คดี ในปี พ.ศ. 2568

สำหรับ **สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร** พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 633,926 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นร้อยละ 3.65 ในจำนวนนี้เป็นคดีรับใหม่ 593,491 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.62 โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 591,963 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.38 ของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ส่วนคดีที่ค้างไปปีต่อไปจำนวน 41,963 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.62

เมื่อประเมินสถิติคดีอาญาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น พบว่าร้อยละ 80.00 ของคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ศาลใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน ในขณะที่คดีที่ใช้เวลามากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 10.17 และคดีที่ใช้เวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.21 ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลทั่วราชอาณาจักรทั้งหมดผ่านศูนย์ไกล่เกลี่ยประจำศาลยุติธรรม รวมทั้งสิ้น 81,168 คดี ประกอบไปด้วยคดีอาญา จำนวน 12,554 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.47 และคดีแพ่ง 68,614 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.53 โดยจากจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งหมด มีการจำหน่ายคดีออกร้อยละ 2.87 อยู่ระหว่างการไกล่ร้อยละ 42.80 และสิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ยร้อยละ 54.32 และพบว่าการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จร้อยละ 79.70 ของคดีที่สิ้นสุดกระบวนการไกล่เกลี่ย

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 9,542 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,667 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 875 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.83 และร้อยละ 9.17 คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมีจำนวน 8,866 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.92 และค้างไปในปีถัดไป 676 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.08 โดยในส่วนของคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จพบว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาจำหน่ายคดีตาม มาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.61 และพบว่าศาลปล่อยตัวจำเลยโดยใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญารวม 7,654 คน คิดเป็นร้อยละ 66.63 ของจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในปี พ.ศ. 2568

7.1.3 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมความประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณา **สถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ** พบว่าในปี พ.ศ. 2568 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 297,322 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.34 ในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยนักโทษเด็ดขาด 210,150 คน คิดเป็นร้อยละ 70.68 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 3.51 ในขณะที่จำนวนผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกา มีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.57 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567 ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ต้องขังระหว่าง (Remand Prisoner) รวม 79,992 คน

สถิตินักโทษเด็ดขาดประมาณร้อยละ 72.10 เป็นผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,202 คน เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.80 อย่างไรก็ดีจำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรม ในปี พ.ศ. 2568 ตามฐานความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดนั้นลดลงจากสถิติปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 2.40 นอกจากนี้ พบว่าจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดต่อชีวิต ร่างกายความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อภยันอันตรายต่อประชาชน มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในช่วงระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2566 - 2568)

เมื่อพิจารณาสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ พบว่าผู้ต้องขังประมาณร้อยละ 2.26 เป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 38.35 ได้รับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษาและร้อยละ 50.54 ได้รับการศึกษาภาคบังคับและสูงกว่า ทั้งนี้ กรมราชทัณฑ์จัดสรรให้มีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ต้องขังระหว่างการต้องโทษ โดยในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ต้องขังได้รับการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นรวมจำนวน 3,586 คน

เมื่อพิจารณาสถิตินักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป) ไม่รวมประเภทจัดกลุ่มไม่ได้ ระหว่างปี พ.ศ. 2566 -2568 พบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำมีสัดส่วนสูงถึงประมาณร้อยละ 43 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2568 สถิติผู้ต้องโทษครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีประมาณ ร้อยละ 28.09 และร้อยละ 20.83 ตามลำดับ และมีแนวโน้มลดลงในการกระทำความผิดครั้งต่อ ๆ ไป โดยพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ในขณะที่ความผิดอื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ลหุโทษฯ) และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เป็นฐานความผิดที่มักพบในกรณีกระทำผิดซ้ำรองลงมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

สำหรับ **สถิติการดำเนินงานด้านการสั่งคุมประพฤติ** พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ถูกคุมประพฤติทั่วประเทศทั้งผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำนวน 200,733 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.10 ในจำนวนนี้แทบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ร้อยละ 99.74 และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน ผู้ถูกคุมประพฤติส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียงร้อยละ 1.06 อย่างไรก็ดี พบว่า ผู้ถูกคุมประพฤติร้อยละ 37.80 ได้รับการศึกษาต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษจำนวน 10,142 คน และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 3,404 คน รวมผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษเป็นจำนวน 13,546 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 จำนวน 2,059 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.92

ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำนั้น พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดีแล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายในระยะเวลาติดตามพฤติกรรม 3 ปีของกรมคุมประพฤตินั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2565 โดยกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดีเมื่อ ปี พ.ศ. 2565 ซึ่งสิ้นสุดระยะติดตามตัวในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 นั้น มีจำนวนผู้กลับมากระทำผิดซ้ำรวม 7,531 จากผู้พ้นการคุมความประพฤติ 89,090 คน คิดเป็นอัตราการกระทำผิดซ้ำร้อยละ 8.45 ซึ่งเป็นสถิติต่ำที่สุดในช่วงเวลาดังกล่าว

สถิติเกี่ยวกับ **การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด** พบว่าในปี พ.ศ. 2568 **จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน** ทั่วประเทศมีจำนวน 11,898 คน ลดลงจา ปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นร้อยละ 12.19 ในจำนวนนี้ส่วนมากประมาณร้อยละ 89 เป็นเพศชาย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ พบว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด ในจำนวนนี้แบ่งได้เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 23.47 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 18.73 และเกี่ยวกับเพศคิดเป็น ร้อยละ 6.62 รวมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 52.29 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ กลุ่มความผิดอื่นที่มีจำนวนมาก คือ การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 27.19 และกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาคิดเป็นร้อยละ 20.52 ตามลำดับ

ในขณะที่ **เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน** ซึ่งถูกดำเนินคดีนั้น มีจำนวนรวม 1,358 คน เป็นเพศชายประมาณร้อยละ 95 เพศหญิงประมาณร้อยละ 5 กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด รวมประมาณร้อยละ 56.19 และเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 39.47 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2568

7.1.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 267,837 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ร้อยละ 6.23 และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 288,985 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.73 นอกจากนี้พบว่าผู้ต้องหา 122,859 คนจัดเป็นผู้ต้องหาที่ไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน กล่าวคือเป็นผู้ต้องหารายใหม่โดยผู้ต้องหากลุ่มนี้มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 33.10 ในขณะที่กลุ่มผู้ต้องหามีประวัติมีจำนวนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.04

ในปี พ.ศ. 2568 นั้น พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุด ได้แก่ พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3 มีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.91 ร้อยละ 11.61 และร้อยละ 11.35 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2568 ตามลำดับ ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหายาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ทุกพื้นที่ ยกเว้น พื้นที่ภาค 4 ซึ่งมีจำนวนคดีใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า (ลดลงร้อยละ 0.49) โดยพื้นที่ที่มีร้อยละความเปลี่ยนแปลงสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 5 มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.67 รองลงมา คือ พื้นที่ภาค 6 ภาค 2 และภาค 7 ซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.11 ร้อยละ 17.38 และร้อยละ 16.37 ตามลำดับ

สถิติคดียาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ยังปรากฏว่ามีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ไม่ปรากฏแนวโน้มที่แน่ชัด นอกจากนี้ นโยบายยาเสพติดและนโยบายการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของรัฐยังมีลักษณะผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง จึงทำให้ขาดเอกภาพและทิศทางที่ชัดเจนว่านโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติในเรื่องยาเสพติดของประเทศควรดำเนินไปในทิศทางใด ทำให้สถิติต่าง ๆ ที่ปรากฏยังไม่สามารถบ่งชี้ทิศทางและประเมินผลสัมฤทธิ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดได้อย่างชัดเจน

7.1.5 ข้อค้นพบในส่วนการดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในส่วน **ของสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท** ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งสิ้น 656 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 596 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.85 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 43,888,592 บาท ในส่วนของการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางแพ่งตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 นั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 2,713 เรื่อง จากจำนวนเรื่องรับคำร้อง 3,218 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 84.31 และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 93.62 ของจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย

สำหรับ **สถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน** ของสำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2568 มีตัวเลขที่ลดลงและเพิ่มขึ้นไม่สม่ำเสมอ โดยในปี พ.ศ. 2568 มีจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย 74 คน เป็นพยานในคดีตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 โดยสถิติจำนวนพยานที่ได้รับความคุ้มครองในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ ถือเป็นสถิติสูงที่สุด ในช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2568

ในส่วน**ของสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา** พ.ศ. 2568 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพพบว่ามีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งทั้งสิ้น 13,456 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน 9,790 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 72.76 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมดโดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงที่สุด คือ ผู้เสียหาย ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต

และร่างกายและผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 57,643.88 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉลี่ย 36,169.74 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เฉลี่ย 18,469.13 บาทต่อราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีผู้ยื่นคำขอ 352 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 70 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 19.89 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอในกรณีจำเลยทั้งหมด รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทน 21,064,481.00 บาท เฉลี่ย 258,399.73 บาทต่อราย

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ประจำปี พ.ศ. 2568 พบว่ามีผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 27,569 ราย โดยช่องทางการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) มีสัดส่วนสูงสุด เป็นจำนวน 27,105 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.32 ของจำนวนผู้รับบริการทั้งหมด รองลงมา คือ ช่องทางคลินิกยุติธรรมเคลื่อนทีเป็นจำนวน 330 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.19 ช่องทาง Line เป็นจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.38 และช่องทาง Web Board เป็นจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.11 ตามลำดับ

สำหรับ **สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์** นั้น พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีการส่งเรื่องตรวจตามกระบวนการ 20,536 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 17,235 รายการ การส่งตรวจพิสูจน์แทบทั้งหมดเป็นการขอรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น ตรวจตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์วัตถุพยาน ด้านนิติพยาธิ ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) และอื่น ๆ โดยมีประชาชนขอรับบริการตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม และอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2568 มีการบันทึกสถิติการตรวจสารพันธุกรรมเพื่องานทะเบียนราษฎร์เป็นปีแรกด้วย

ในส่วนของ **สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พบว่าในปี พ.ศ. 2568 มีคดีพิเศษระหว่างดำเนินการรวมจำนวน 471 คดี เป็นคดีที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 311 คดี และคดีรับใหม่ 160 คดี ถือว่ามีคดีรับใหม่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 17.65 ในจำนวนนี้เมื่อจำแนกออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามการดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในปี พ.ศ. 2568 มีการรับคดีพิเศษด้านที่ 3 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.75 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และด้านที่ 4 อาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 26.25 ตามลำดับ

คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี โดยในปี พ.ศ. 2568 มีคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการคงค้างไปจำนวน 339 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.85 และคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 142 คดีคิดเป็นร้อยละ 30. 15 ซึ่งถือว่ามีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะทางวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

7.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค สะท้อนจากสัดส่วนคดียาเสพติดรับแจ้งความในประเทศไทยซึ่งสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคดีประเภทอื่น ผู้ต้องขังในคดี ยาเสพติดยังถือเป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่มีสัดส่วนสูงที่สุด และมีอัตราการกลับมากระทำผิดซ้ำสูงที่สุด ในขณะที่นโยบายด้านยาเสพติดของประเทศไทย แม้จะให้ความสำคัญกับการบำบัด การสมัครใจรักษา และการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติด (Decriminalization) แต่ยังมีความเปลี่ยนแปลงและผันผวนตามนโยบายทางการเมือง เมื่อประกอบกับอุปทานยาเสพติดและกิจกรรมของเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงถือว่าเป็นประเด็นเดิมที่มีความท้าทายรูปแบบใหม่สำหรับทั้งฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย ผู้กำหนดนโยบาย และกระบวนการบำบัดฟื้นฟู ต้องได้รับการสนับสนุนติดตามการดำเนินงานจำกัดผลกระทบต่อสังคมวงกว้าง และรับมือการเปลี่ยนแปลงของสภาวการณ์อย่างต่อเนื่อง

2. ควรพิจารณาสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการการดำเนินมาตรการทางเลือกแทนการจำคุก เพื่อแก้ไขปัญหาความแออัดในเรือนจำอย่างยั่งยืน โดยแม้ว่าปัจจุบันจำนวนผู้ต้องขังจะลดลงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติช่วงปี พ.ศ. 2561 – 2563 ซึ่งมีจำนวนผู้ต้องขังราว 3.4 – 3.7 แสนคน (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2564) แต่ในปี พ.ศ. 2568 ยังคงมีจำนวนผู้ต้องขังสูงถึง 2.97 แสนคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.34 จากปีก่อนหน้าและจำนวนนักโทษเด็ดขาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.51 หรือคิดเป็น 458.21 และ 323.87 คน ต่อจำนวนประชากรหนึ่งแสนคน ตามลำดับ ในขณะที่ผู้เข้าสู่การคุมประพฤติที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) ลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2568

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการคุมขังต่อประชากรสูงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก (Statista, 2025) และปัจจุบันการใช้มาตรการทางเลือกในประเทศไทย (Alternatives to Imprisonments) ยังไม่ได้รับการขับเคลื่อนพัฒนาจากหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานบริการสาธารณะแทนมาตรการแทนการควบคุมตัว (ชุติมา สุทธิประภา และคณะ, 2567) จึงมีความสมควรพิจารณาขับเคลื่อนมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการพัฒนาฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีคุณภาพต่อไป

3. ควรพัฒนามาตรการเชิงนโยบายเพื่อรับมือกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการกระทำความผิดอาญา โดยปรากฏว่าปัจจุบันมิจฉาชีพได้นำเทคโนโลยี AI Voice Cloning และ Deepfake มาใช้ในการฉ้อโกง โดยสามารถปลอมแปลงเสียงและภาพของบุคคลใกล้ชิดเหยื่อเพื่อหลอกลวงให้โอนเงินหรือ ปลอมแปลงภาพและเสียงเพื่อลวงให้หลงรัก (Romance Scam) ทั้งยังมีกรณีที่การใช้ AI เพื่อหลบเลี่ยงระบบยืนยันตัวตนทางชีวมิติ (Biometric Verification) ของสถาบันการเงิน อันเป็นความท้าทายใหม่และเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบพิสูจน์อัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital ID) (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2568) ในการนี้ควรส่งเสริมความตระหนักรู้แก่ภาคประชาสังคม การพัฒนาเครื่องมือตรวจจับเนื้อหาที่สร้างโดย AI และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีตอบโต้ภัยคุกคามทางไซเบอร์รูปแบบใหม่

7.2.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

1. ควรศึกษาประสิทธิผลของพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 ต่อการลดมูลค่าความเสียหายจากอาชญากรรมทางไซเบอร์และต่อพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวถือเป็นหนึ่งในมาตรการทางกฎหมายที่เข้มข้นที่สุดของไทยในการรับมืออาชญากรรมไซเบอร์ โดยกำหนดกรอบความรับผิดร่วมให้สถาบันการเงินผู้ให้บริการโทรคมนาคม และแพลตฟอร์มดิจิทัลต้องร่วมรับผิดชอบต่อความเสียหาย รวมถึงเพิ่มบทลงโทษสำหรับบัญชีม้าและขยายขอบเขตครอบคลุมไปถึงผู้ให้บริการสินทรัพย์ดิจิทัล อย่างไรก็ดี ยังไม่มีการศึกษาถึงประสิทธิผลของมาตรการเหล่านี้อย่างเป็นระบบ จึงสมควรดำเนินการวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อประเมินว่ากรอบความรับผิดร่วมส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันของภาคธุรกิจอย่างไร มาตรการอายัดบัญชีภายใน 72 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเพียงใดในการกู้คืนทรัพย์สินของเหยื่อ ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบกับแนวทางอื่น ๆ เช่น มาตรการหน่วงเงิน (Delayed Transactions) ที่บังคับใช้ในต่างประเทศ เพื่อนำมาพัฒนากฎหมายในระยะต่อไป

2. การกำหนดนโยบายด้านยาเสพติดของประเทศไทย แม้มีแนวทางมองปัญหาผู้เสพยาเสพติดเป็นปัญหามิติสุขภาพและส่งเสริมการนำเข้าสู่กระบวนการบำบัด แต่ยังคงปรากฏการใช้มาตรการเชิงปราบปรามอย่างเข้มข้น เช่น ตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขประกาศกฎยาบ้าหนึ่งเม็ด เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567 มีผลให้ผู้ถือครองยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน มากกว่าหนึ่งเม็ดถูกสันนิษฐานว่ามีไว้เพื่อจำหน่ายและต้องระวางโทษทางกฎหมายสูงกว่าผู้ครอบครองเพื่อเสพ จึงสมควรศึกษาเชิงลึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายเชิงปราบปรามกับจำนวนผู้ต้องขังยาเสพติด ประสิทธิผลของระบบบำบัดแบบสมัครใจเปรียบเทียบกับการบังคับบำบัด อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ผ่านกระบวนการบำบัดในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาต้นทุนทางสังคมและเศรษฐกิจของการคุมขังเปรียบเทียบกับมาตรการทางเลือก เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ตั้งอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์

3. ตามที่กลุ่มอาชญากรข้ามชาติที่ดำเนินการศูนย์หลอกลวงออนไลน์ได้ใช้ประเทศไทยเป็นจุดพักขนถ่ายเหยื่อค้ามนุษย์อย่างเป็นระบบ ประกอบกับรายงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการค้ามนุษย์ ประจำปี ค.ศ. 2025 ระบุว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐของไทยมีส่วนรู้เห็นเป็นใจในกระบวนการค้ามนุษย์ เช่น การรับสินบน จากนายหน้าและขบวนการลักลอบนำคนเข้าเมืองตามแนวชายแดน การหลีกเลี่ยงขั้นตอนเกี่ยวกับเอกสารตรวจคนเข้าเมือง (U.S. Department of State, 2025) จึงสมควรศึกษาโครงสร้างและเครือข่ายของกระบวนการค้ามนุษย์ดังกล่าว ศึกษาประสิทธิภาพของกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ช่องว่างในกระบวนการคุ้มครองเหยื่อภายหลังการช่วยเหลือ และศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ของต่างประเทศในการรับมือกับปัญหาลักษณะเดียวกัน

7.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปฏิบัติ

1. ควรจัดให้มีการบูรณาการระบบข้อมูลการแจ้งความออนไลน์และระบบอายัดบัญชีให้ทำงานเชื่อมโยงกันอย่างราบรื่นและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยอาจอาศัยการพัฒนาต่อยอดจาก ศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมออนไลน์ (AOC 1441) และระบบรับแจ้งความออนไลน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นจุดรับแจ้งเหตุอาชญากรรมไซเบอร์ที่สำคัญ ให้มีระบบและแนวปฏิบัติร่วมกันที่กำหนดขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจนตามกรอบเวลาที่ พ.ร.ก. กำหนด รวมทั้งจัดให้มีช่องทางประสานงานฉุกเฉินที่สามารถดำเนินการอายัดบัญชีข้ามสถาบันการเงินได้ภายในระยะเวลาที่สั้นที่สุด เพื่อสนับสนุนการติดตามทรัพย์สินของเหยื่อคืน โดยเฉพาะกรณีที่เงินถูกโอนผ่านบัญชีม้าหลายทอดหรือถูกแปลงเป็นสินทรัพย์ดิจิทัล

2. ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทุกระดับได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและอาชญากรรมไซเบอร์อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีการพัฒนารูปแบบอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทั้งการใช้สกุลเงินดิจิทัลในการฟอกเงิน การใช้ AI ในการหลบเลี่ยงระบบยืนยันตัวตน และการย้ายฐานปฏิบัติการข้ามพรมแดน ผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หน่วยงานด้านการส่งเสริมสิทธิ์ เป็นต้น ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพการอบรมเพื่อสร้างความรู้เท่าทันลักษณะและรูปแบบของอาชญากรรมไซเบอร์ การรวบรวมและรักษาพยานหลักฐานดิจิทัลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทันทีผ่านช่องทางการฝึกอบรมออนไลน์ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างหน่วยงานโดยไม่จำเป็นต้องลงทุนเป็นจำนวนมากนัก

บรรณานุกรม

<u>แหล่งข้อมูลสถิติสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม</u>

กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. **สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม ปี พ.ศ. 2568** : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ.

ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม. **รายงานสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2568.**

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด. **ข้อมูลสถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2568.**

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองแผนงาน, ส่วนมาตรการฯ สำนักทัณฑวิทยา, ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือราชทัณฑ์, ส่วนพัฒนาจิตใจ, สำนักพัฒนาพฤตินิสัย, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนพักการลงโทษ, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนลดวันต้องโทษ, ส่วนสังคมสงเคราะห์, ส่วนงานอภัยโทษ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. **ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของ ปี พ.ศ. 2568.**

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ. **ข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2568.**

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. **ข้อมูลสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. 2568.**

กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ , ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ, สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ. **ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประจำปี พ.ศ. 2568.**

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สถาบันนิติวิทยาศาสตร์. **สถิติเกี่ยวกับการการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2568.**

ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ประมวลผลประสานงานจากระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. **สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ. 2568.**

กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ. **รายการข้อมูลสถิติกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประจำปี พ.ศ. 2568.**

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. ประมวลผลจากข้อมูลสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. **ข้อมูลจำนวนประชากรกลางปีของประเทศไทย พ.ศ. 2568.**

รายการอ้างอิง

กระทรวงยุติธรรม กำหนดระบบการจำแนกลักษณะของผู้ต้องขัง กำรควบคุมและการแยกคุมขัง และการย้ายผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๖๓. (2563). *ราชกิจจานุเบกษา.* เล่ม 137 ตอน 84 ก หน้า 29-30.

กรมคุมประพฤติ. (2564). รายงานประจำปี 2564. กระทรวงยุติธรรม. https://prt.parliament.go.th/server/api/core/bitstreams/16feaa2b-fd5e-4242-9bc1-21947b29dea1/content

ชุติมา สุทธิประภา, เขมภัทร ทฤษฎิคุณ, และ กัญจน์ จิระวุฒิพงศ์. (2567). ปรับมาตรการคุมผู้ทำผิดเพิ่มคุณภาพชีวิต-ลดแออัดเรือนจำ. Thailand Development Research Institute. https://tdri.or.th/2024/03/adjust-measure-alternatives-to-imprisonment/

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (มปป.). แบงก์ชาติกับการจัดการภัยทุจริตทางการเงิน. เข้าถึงได้จาก https://www.bot.or.th/th/fraud/fraud-measure-development.html

ปิยะนุช มาสิงห์, สุวิน ทองปั้น, และ จรัส ลีกา. (2564). การป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ EM : เครื่องมือป้องกันการกระทำความผิดซ้ำสำหรับงานคุมประพฤติ. *วารสารสถาบันวิจัยพิมลธรรม*, *8* (2), 209–218. สืบค้น จาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/prij/article/view/251027

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2564). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2563.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2567). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2568). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2568). กรณีศึกษาการใช้ Digital ID ในเอสโตเนีย ต้นแบบการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของนิติบุคคลแห่งยุคดิจิทัล. เข้าถึงได้จาก https://www.etda.or.th/th/Useful-Resource/did_track1_estonia-3.aspx

สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล (FIDH). (2569). ประเทศไทย รายงานสภาพเรือนจำ ประจำปี 2569 (ฉบับที่ 853t). ปารีส: สมาพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนสากล.

กรมราชทัณฑ์. (2568). รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. นนทบุรี: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์.

Anti TIP Project by Royal Thai Embassy at Washington D.C. (2025, November 26). *Cyber police crackdown nets over 300 suspects nationwide.* https://www.thaianti-humantraffickingaction.org/Home/2025/11/26/cyber-police-crackdown-nets-over-300-suspects-nationwide/ (accessed 5 June 2026)

East Asia Forum. (2025, May 22). Crime networks persist on the Thai–Myanmar border. https://eastasiaforum.org/2025/05/22/crime-networks-persist-on-the-thai-myanmar-border/ (accessed 5 June 2026)

Statista. (2025). Countries with the largest number of prisoners as of 2024. Statista. https://www.statista.com/statistics/262961/countries-with-the-most-prisoners/ (accessed 6 June 2026)

UNODC. (2025, May 28). *East and Southeast Asia synthetic drug supply reaches record levels, new report warns.* United Nations Office on Drugs and Crime. https://www.unodc.org/roseap/en/2025/05/regional-synthetic-drugs-report-launch/story.html (accessed 5 June 2026)

UNODC. (2026, April 2). *The chemist on the video call: Why fighting the region's drug trafficking alone is a losing game*. United Nations Office on Drugs and Crime. https://www.unodc.org/roseap/en/2026/04/chemist-drug-trafficking/story.html (accessed 5 June 2026)

U.S. Department of State. (2025). Thailand. In 2025 trafficking in persons report. https://www.state.gov/reports/2025-trafficking-in-persons-report/thailand (accessed 6 June 2026)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
อภิปรายประเด็นการบันทึกสถิติอาชญากรรมในชั้นตำรวจ จำแนกตามช่วงอายุ

สำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลสถิติอาชญากรรมทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา จากสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และได้มีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับช่วงอายุของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามฐานความผิดต่าง ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2567 เป็นปีแรก และนำเสนอต่อเนื่องมาในปีปัจจุบันเป็นปีที่สอง

โดยเมื่อปี พ.ศ. 2567 คณะผู้วิเคราะห์ได้รับข้อมูลในรูปแบบไฟล์ CSV (Comma Separated Values) จำนวน 1 ไฟล์ ที่จัดเก็บในลักษณะข้อมูลแบบตาราง (Tabular Data) โดยแต่ละแถวของข้อมูล (Record) แสดงข้อมูลเชิงสรุปหรือข้อมูลรวมระดับกลุ่ม (Aggregated Data) ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ (Attribute) จำนวน 8 คอลัมน์ หนึ่งในนี้คือคุณลักษณะ “อายุ” ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงจัดประเภท (Categorical Variable) แบ่งช่วงอายุของผู้ถูกจับกุมตามเกณฑ์ซึ่งอธิบายไว้ในส่วนที่ 1.1.5 นับแต่ “อายุ 1-15 ปี” ไปถึง “71 ปีขึ้นไป” และได้นำมาประกอบการรายงานในปี พ.ศ. 2567 ดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

อย่างไรก็ดี ในชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำรายงานปี พ.ศ. 2568 นั้น คณะผู้วิเคราะห์ได้รับข้อมูลเป็นไฟล์ Microsoft Excel ในรูปแบบตารางพิวอท (Pivot Table) ของภูมิภาคต่าง ๆ จำแนกเป็นไฟล์สถิติสำหรับกลุ่มข้อหาที่ 1-3 และไฟล์สถิติสำหรับกลุ่มข้อหาที่ 4 แยกมาต่างหาก โดยปรากฏว่ามีคุณลักษณะของข้อมูลเหมือนกับปีก่อนหน้า ยกเว้นตัวแปร “อายุ” นั้นมีการรายงานประเภท “ไม่ระบุ” มาด้วย พบเฉพาะข้อมูลในของกลุ่มข้อหาที่ 4 ซึ่งเป็นการจำแนกประเภทที่ไม่ปรากฏในการรายงานข้อมูลปี พ.ศ. 2567 มาก่อน คณะผู้วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 โดยพิจารณาจากโครงสร้างข้อมูล ปริมาณสถิติรายการต่าง ๆ และลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลจำนวนผู้กระทำความผิดจำแนก ตามช่วงอายุต่าง ๆ และมีความเห็นว่า ข้อมูลส่วนนี้อาจมีการบันทึกไว้ในระบบฐานข้อมูลแต่ถูกตัดไปจากการรายงานโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบข้อมูลภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่ก่อนการส่งมอบข้อมูลในปี พ.ศ. 2567 ให้แก่สำนักงานกิจการยุติธรรม ดังนั้นคณะผู้วิเคราะห์ โดยความเห็นชอบของสำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้ตัดสถิติกลุ่มดังกล่าวออกจากการรายงานปี พ.ศ. 2568 ด้วย เพื่อให้แนวทางการรายงานสถิติข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อย่างไรก็ดี สำหรับไฟล์รายงานข้อมูลกลุ่มข้อหาที่ 1-3 ซึ่งไม่มีการจำแนกประเภท “ไม่ระบุ” ช่วงอายุและพบว่ามีสถิติผู้ถูกจับกุมอายุ “71 ปีขึ้นไป” เป็นสัดส่วนค่อนข้างสูงนั้น อาจเป็นเพราะได้มีการรวมกลุ่ม “ไม่ระบุ” ช่วงอายุเข้าไปด้วยกัน ขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแปลงข้อมูลเป็นไฟล์ Microsoft Excel แต่ทั้งนี้ สถิติผู้ถูกจับกุมซึ่งจำแนกอยู่ในช่วงอายุ “71 ปีขึ้นไป” มีสัดส่วนคิดเป็นเพียงร้อยละ 2.77 ของจำนวนผู้ถูกจับกุมในปี พ.ศ. 2568 จึงถือได้เป็นสัดส่วนที่น้อยมิได้มีผลกระทบต่อการพิจารณาสัดส่วนในภาพรวม นอกจากนี้ การรายงานสถิติอื่น ๆ โดยเฉพาะการรายงานเชิงภูมิภาคนั้นเป็นการรายงาน “สถิติจำนวนคดีรับแจ้งความ” เป็นหลัก มิได้มีการนำสถิติผู้ถูกจับกุมไปวิเคราะห์ร่วมด้วย

คณะผู้จัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2568
(White Paper on Crime & Justice 2025)

ที่ปรึกษา

นายนิทัศน์ แสงวัฒนะ รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

กองนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม กลุ่มพัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

นายไชยสุวัฒน์ ถุงเงิน	ผชช.เฉพาะด้านพัฒนาระบบงานยุติธรรม รรท.ผอ.กนป.
นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดช นุชทัต	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
นายณัฐวุฒิ อินทร์เนตร	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ
นายณัฐวุฒิ อังกุรทิพากร	นักวิชาการยุติธรรมปฏิบัติการ
นางสาวธัญราณินทร์ วีระณรงค์	นักวิชาการยุติธรรม

ผู้วิเคราะห์รายงานฯ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธันยพร สุนทรธรรม ผู้อำนวยการสถาบันอาณาบริเวณศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายณรัฐ ใจตุ้ย นักวิจัย ศูนย์วิจัยเฉพาะทางสหวิทยาการด้านการสร้างสรรค์นโยบายสาธารณะ มธ.

คณะผู้ตรวจสอบทางวิชาการ

ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล

ศาสตราจารย์ประจำและผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายอาญาและอาชญาวิทยา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย

อาจารย์พิเศษภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุกรรมการพัฒนาระบบงานวิจัยและวิชาการ

รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงค์ พูตระกูล

นักอาชญาวิทยาและผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยา

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

1. สำนักแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานส่วนระบบข้อมูลสถิติ สำนักงานศาลยุติธรรม
2. สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
3. กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ กองบัญชาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรมบังคับคดี
5. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
6. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
7. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
8. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
9. สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
10. สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข